

1557

A⁹

SZÓELEMZÉS' ÉS SZÓÉRTELMEZÉS ALAP-ELVEI.

Irta

FÁBIÁN ISTVÁN,
győri egyházmegyei, széplaki plebános.

Károlyi Zsuzsanna

SOPRONBAN,

ROMWALTER KÁROLY NYOMDÁJÁBAN.

1858.

895.22
F112

Grammatica . . . vel sola omni studiorum genere plus habet operis, quam ostentationi
Quint. l. I. c. IV.

Irrthum verlässt uns nie, doch zieht ein höher Bedürfniss
Immer den strebenden Geist leise zur Wahrheit hinan.

Göthe.

Győzzön, a' mi jobb.

M. Akademia.

30912H

309/24 JUN 7 1965 RS

RÉVAI MIKLÓS

HAMVAI NA K

MÉLY TISZTELETTEL

SZENTELVE.

Az előforduló rövidítések magyarázata.

- a. m. annyi mint.
v. ö. vedd össze.
saj. sajátlag.
p. o. példának okáért.
pl. példa.
l. lap.
ll. lapok.
i. e. id est.
qs. quasi.
i. q. id, quod.
l. lásd.
t. i. tudni illik.
-

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Faint, illegible text in the middle of the page, possibly a list or a series of entries.

E L Ő - S Z Ó .

Az újabb Európában a' nyelvet, az emberi szellem e' legjelesb művét, úgy fogta fel a' tudomány, mint egy ökmányt, melyben a' szellem kijelentése, nyilatkozásai időről időre lerajzolvák; ezért feladatául tűzte ki felemelkedni azon álláspontra, honnét szemlélnie lehessen a' nyelvet kiindulási pontjánál, ott, hol az emberi szellem szóvá lett, a' szóban megtestesült; mert a' hol a' szónak, ott van a' szellem kifejlődésének is első kezdete.

A' szellem minden alkotásait, tehát a' nyelvet, a' szókat is, elemzés által lehetővén egyedül megismerni, bonczolgatni kezdé a' tudomány a' nyelveket, a' nyelveknek egyes szóit, hogy megismervén az alkotásoknak tényezőit, az alkotó szellemet is megismerhessé közelebből.

Igy a' szellem kijelentését, nyilatkozásait a' szóban, annak kifejlődését a' nyelvben utánnnyomozni, vagy is a' lett nyelvet felfogni leendőségében, végzőlja, fő feladata lön az újabbkori nyelvészeti kutatásoknak.

E' keletkezéében levő tudomány még most csak sejteni látszik inkább, miről leendő itt egykoron szó, mint sem bevégzett eredményt volna képes már is felmutatni, t. i. a' kivitelől még mindenütt távol maradt. A' mit eddig a' nyelvészeti kutatások eredményeztek, többé kevesbbé fontos előkészületek; de a' nyelvészet messzeterjedő mezején egy táj sinés még egészen kikutatva, egy vidék sem tökéletesen felderítve, egy forrás sem annyira kimerítve, hogy kérdeni, vagy keresni való ez vagy amaz iránt fen ne maradt volna.

Mind e' mellett sem vagyunk többé kénytelenek feltenni

valami megoldhatatlant, kinyomozhatatlant; sőt, bár mi nehéznek, 's első tekintetre lehetetlennek látszassék is egy némelynek teljes megismerése, az előzményeknél fogva reményleni lehet, hogy összesített tartós erők küzdése által el fogunk jutni a' kívánt célhoz.

A' nyelvészet terén szerzett tapasztalatok már is szép ki látást nyitnak a' történetbuvárnak, ha a' homályos történetelőtti kor felderítésére kiindul, 's az ősi idők különféle népeinek viszontagságaira alaposabb következtetéseket akar tenni — a' dogmaticusnak, ha ez, a' nyelvek 's emberfajok különféleségéből több eredeti törzsfajok állítóival szemközt, az egy eredeti emberfajt, 's egy nyelvet, melyből minden egyéb nyelvek ki ágoztak, vitató mózesi oklevélben feljegyzett gyökérdogma megvédeése végett, a' síkra kiszáll.

Kell tehát, hogy minden részről minél előbb megtétesse nek az előkészületek, kiterjeszkedve a' legkisebb részletekig, a' szónak, betűknek részletes elemezéseig -- mind ezek az egésyre irányozvák — de ezt soha sem szabad veszteni szemünk elől, még kevesebbé venni ama részleteket fő cél gyanánt.

Az egyes szók' elemezése 's értelmezésének arra nézve, ki ennek az egészshezi viszonyát átlátni nem képes, kevés haszna vagyon; 's ez többszer már, elég visszásan, fő dologgá téve, elmésen mulattató, vagy a' tudománytól idegenítő játékká fajult: de jelentőséget eredményében nyer, ha t. i. átvezet a' nyelv tisztább, 's ősi alakjához, 's annak fejlődését idom, vagy fogalomra nézve megismerni hagyván, egy pillantást enged vetnünk az ősi alapra.

Mi magyarok azon álláshoz képest, melyet a' tudomány terén polgárisult európai nemzetek sorában elfoglaltunk, a' nyelvészet e' magas céljára nézve is még keveset, vagy éppen semmit sem tettünk. Közönségünknek erről sejtelmé sincs. Kitevőbb nyelvtudósaink között is az elvek határozatlanok annyira,

hogy a' szóelemzés és szóértelmezés elveire nézve közöttük létező meghasonlást csak is ezek határozatlanságából mondhatni támadottnak.

Mi a' magyar nyelvet fajunk legféltőbb kincsének, egyetlen palladiumának kezdjük, nem ok nélkül, nevezgetni — 's ez elég ok, hogy annak az európai tudományosság kívánalmaihoz képesti kimiveléséhez lássunk. Az ősz történet is mindig különös ingerrel hatott kedélyünkre, — 's ez más ok, hogy a' nyelvészeti kutatások, melyek e' tekintetben mindig a' főszerepet játszották, alapos elvek szerint tétessenek. De hiszen, ki is használta többet, mint mi, e' forrást történelmi állítások iránti utba igazodhatásra? . . . Horvát István, Jászay, Jerney, Vida stb. mindannyi philologuszok a' történelem mezején, 's még is, az épen ez alapon tett következtetések, eljárásuk egyoldalúsága miatt, nagyon is problematikusok.

Szánandó erőködés történelmi vizsgálatok iránt felvilágosítást a' nyelvészet terén keresni, mielőtt ennek saját elvei szerint tudnók magunkat tájékozni; 's ha a' történelem fáklyájának az ősz kor homályába messze visszavetett világsugaránál lehet is egyedül biztosan haladnia a' nyelvbuvárnak; de viszont a' nyelvészetnek, mint szorosan vett tudománynak, elvei annyira függetlenek, 's oly önállóak, hogy csak az ezeknek helyes alkalmaztatása által nyert eredmény képes, a' történelmi vizsgálatok iránt is, utbaigazítást adni, miszerint ez sokszor poros okleveleknél is többet nyom. Emlékezzünk csak vissza Jászay Pálnak amaz állítására, miszerint *csaló* v. *csallóköz*-t *csarló* v. *sarlóköz*-nek, mintha az a' Dunáuk Pozsonynál kikanyaruló, *sarló* alakú kisebb ágától neveztetett volna, oklevéllileg erőködék bebizonyítani (l. az uj. m. Muz. 1851-ki VI, v. mártiusi füzetében 355. l.), holott a' szóelemzés elveinek helyes alkalmaztatása által kimutathatni, hogy a' *csal* v. *csaló*, *csalló* gyök az ősmagyar nyelvben annyit jelente, mint folyó, folyam=amnis, *csaló* v. *csallóköz* tehát annyit, mint folyamköz, folyóköze Interamnia.

Azért parancsoló szükség, hogy tisztába jöjjünk valahára a' nyelvészeti kutatások, vagy is a' szóelemzés és szóértelmezés elvei iránt, máskép, mint derék Hunfalvynk mondja, „a' magyar nyelvészkedésben, legkisebb különböztetés nélkül, folyvást keresztül kasul gázolunk mindenen, 's notis erimus derisui.“

Az említettem tudós férfi, a' legközelebb mult év folytán, az akadémiai ülésekben tartott több rendbeli értekezései által tisztítani kezdé köztünk a' nyelvészet, jelesül: a' szóelemzés és szóértelmezés körül felmerült eszméket; de Czuczor és Fogarassi urak ellenszólásai, ha meg nem döntheték is, bizonynal vitássá tették nézeteit, legalább azok hatását a' nagy közönségre, némileg gyöngítették.

E' körülményben, barátimnak nem minden biztatása nélkül, határoztam el a' vitakérdéshez hozzá szólni, 's rendszeres alakban kifejteni a' nyelvészeti kutatások célját, a' szóelemzés és szóértelmezés elveit, hogy ezekkel megismerkedvén, a' közönség magát tájékozn, 's a' sűrű homály fődte téreken felismerni tudja az igazat.

Fejtegetésimben főleg honi álláspontot foglaltam el, de idegen tőrre igen gyakran átlépnem azért is kelle, mert, mint az etimologuszok jól tudják, vajmi sokszor megtörténik, hogy a' tárgyalt szó egyedül állván a' nyelvben, rokonait más nyelvekben lehet csak, 's kell is felkeresni, — 's e' tekintetben szorgalmas nyelvbuváraink hasonlító elődolgozatai nem kis segítségemre voltak.

A' szógyökerek eredetét egyszer 's mind nyomozni, feladatam körén kívül esvén, czéломhoz képest legtöbbnyire megelégedtem azzal, ha az elnevezések bö'cseleti v. történeti alapját — a' szók ősjelentését, eredeti értelmét, — sikerült megsejtenem, mit hogy a' magyar nyelv határain belül is lehet, sőt, mielőtt a' más nyelvekkel hasonlítás terére lépünk, kell is nyomozni, egy szempillantás a' nyelvre képes meggyőzni az

embert. De eziránt is idegen nyelvek terén körül nézmem, azon tapasztalat javallotta, miszerint a' nyelvalkotók a' dolgok elnevezéseit azok legszembeötlőbb, 's így legjellemzőbb sajátágaira építvén, ezekre nézve inkább, mint a' gyökerek választásában egymással megegyeznek.

A' szók hangok v. betűkből levén alkotva, mint hogy ezek tudvalevőleg gyakran pusztán műszerbeli alapon is támadnak, mely esetben a' szóinak lényegéhez nem tartozhatnak, a' szó eredeti értelmének meg sejtethése végett, a' betűket kelle vizsgálat alá vennem, hogy külön választassanak a' szóban azon lényeges betűk, melyeken a' jelentés nyugszik, a' nem lényegesek, a' jelentéstelenektől. És ez eljárás mellett a' gyökérszók és képzőragok iránt köztünk elterjedt tan helytelenségét kelle tapasztalnom, mert, ha például, a' sokszor fejtegetett *ablak* szónak ős értelmét (űr, hézag, nyílás) csak úgy lehetséges kinyomozni, ha az *ak* végszótag annak lényegéhez tartozónak véteetik (mi abból tetszik ki, hogy a' *k* betű, vagy hangzóval ejtve az *ak*, *ke* szótag a' *pokol* = *cavitas*, *locus cavus*, *orcus*; *fülke* = űr, kivájt hely a' falban, rokon szókban meg fordítva, vagy átvetve találtatik) nyilván következik azon tannak helytelensége, mely az *abl* szótagot gyöknek, az *ak*-ot pedig képző ragnak hirdeti; valamint abból, hogy a' *borotva*, *beretva* *biritva*, szóban a' hangzók, a' szó jelentésének minősülete nélkül, váltakoznak, következik, hogy a' hangzóknak a' szó jelentésére nézve bölcselmi értéke nem lehet, nincsen.

Elveimet, a' tudomány e' nemében elhirhedt tudósok nyomán, magából a' nyelvből vontam el — mi is tehetne a' nyelvről világosabb bizonyosságot, mint az maga? — 's azokat példákkal ügyekeztem mindenütt megállapítani; alkalmaztatásukban pedig elemzés és értelmezésre azon szókat, 's annyit hoztam fel, melyek épen tollamra jöttek, 's mennyit felállított elvem megállapítására szükségesnek láttam; de lehetett volna felhoznom sokkal is számosabbat.

Hogy így egy gyökércsalád többszer tárgyalás alá jöve, a' dolog természetéből foly, miszerint annak egyik tagjának ez, másoknak amaz elv szerint kelle kerülnie vizsgálat alá.

Jól tudván, hogy ha valahol, ugy bizonyosan a' nyelvészet homályos térein csak tévedéseken át juthat gyöngé szemü halandó, az igaznak megismeréséhez, távol van tőlem hinni elbizottan, miként az emberiség közös sorsát elkerülnöm lehetett volna, de hogy kitűzött tárgyam felvilágosításában állításaimat okadatolni ügykeztem, annyit elismerni, hiszem, a' figyelmes olvasó is kegyes leend.

Tudom azt is, hogy a' nyelvészeti kutatásokban nem egészen jártas olvasóra nézve sok helyütt nem eléggé érthetőleg fejeztem ki magamat, de a' tárgy nehéz volta, 's szokatlan elvontsága, hiszem, e' részben menteni fogja fogyatkozásimat.

Többire e' művet a' tudomány érdekében irottnak vegye a' kegyes olvasó, melynek nagy épületéhez ha csak egy fővény-szemecskével is járulhata, fáradságát eléggé jutalmazottnak tartandja.

A' szerző.

B é v e z e t é s.

A tudomány tiszta érdekét tekintve, a végcél, a fő-feladat, mi miatt a nyelvek tudományos vizsgálat tárgyául tétetnek, más nem lehet, mint a nyelvekben létező szellemnek kinyomozása.

A nyelv t. i. az isteni ember-szellemnek műve, 's nyilatkozata, mint a természet műve, 's nyilatkozata Istennek; azért valamint az egyetemes tudománynak végcélja, fő-feladata Isten műveiben az erőket nyomozni 's az alkotó fő-szellemre visszavinni: úgy a nyelvtudománynak sem lehet más célja, mint a nyelvben rejlő szellemit, az erőt kikutatni 's az öntudatos emberi szellemre visszavinni.

E tiszta érdeken kívül kezdetben a nemzet-történeti alap volt az, mi a tudósokat a nyelvek vizsgálatára vezette. Nem elégelvén a krónikák elbészéléseit, a homályos ősidő felderítésére fordíták a nyelveket, 's mivel, főleg a nyelvek anyagi részében, esetlegesen némi rokon szók az összehasonlításra önként ajánlkoztak, rakoncztalan szabadsággal hasonlítottak össze nyelveket, 's tettek rokonokká nemzeteket, kikhez a véletlen ragadta őket.

Igy a szorosabb értelemben vett nyelvtudomány a mult században kezdődve, a véletlennek köszöni eredetét, 's biztos elvek nélkül tévedésen át haladott a valószínűtől jelenkorunkig, melyben úgy látszik, a tiszta valóhoz elért. A tévedés, mely e tudomány fejlődésében elkövetett, számtalan, több, mint bármelyikében. De ma már népismei kérdések megfejtésére is épen úgy oda ajánlja szolgálatát a nyelvészet, mint a physiologia 's történelem, a szerint t. i. a mint figyelmünket a nyelvekre, melyek által az emberiség külön választaték, vagy a test-alkotásra, vagy társadalmi változásaira függesztjük, 's mint a physiologusok az emberi nemet külön fajokra osztályozzák, szintugy a nyelvészek szemi, indeuropai, uralaltai, 's chinai külön emberfajokat emlegetnek.

Mi magyarok azon helyhez képest, melyet az europai nemzetéletben tartunk, 's mely szerint minden tudományos fáradságban osztozunk kell vala, e célra még eddig keveset, vagy épen semmit sem tünk. Hunfalvy, mély avatottságu nyelvtudósunk által, tudunkra adatik, hogy az uralaltai nyelvészeti körben a vezérséget nekünk kell megra-

gadni, ha tudományos működésünk a legnagyobb szégyent, tehetetlenség feletti szégyent nem akar vallani (új m. Múzeum 1851. XI. vagy Aug. füz. DXXXII.) t. i. mióta Reguly a magas éjszakot, a finn népek lakhelyét, beutazta, tudósaink előtt közhiűvé vált a finnrokonság, melyet már a 13-ik században vettek észre némely utasok, és ezek nyomán Hell és Sajnovits, sőt idegen tudósok is állítottak.

Azelőtt Bo chhart a magyar nyelvet a szláv leányának tartá; Tüppelt a magyar és héber nyelv közt nagy rokonságot talált, 's e vélelményt öszlá Otrókocsi is (orr. hung. p. XXVI.) Benkő a német nyelvben lelte a magyar nyelv forrásait; Pray a töröktatár atyafiságot hitte; szinte Köllár és Gebhard is. Schott a tatár nyelvekről irván, melléjök sorolta a magyart is (Cassel magy. Alterth).

Mert tagadhatatlan, hogy az eredetileg rokon nyelvű népek egy vérből származtak; tagadhatatlan az is, hogy a nyelvek képesek történeti adatokat szolgáltatni. A nyelvekből a nemzetek rokonságát, eredetét, itt ott lakozásukat bizonyíthatni be. Így jártak el történelmi nyomozásaikban Schaffarich (Slav. Alterth. Leipzig 1843), Cassel (magy. Alterth. Berlin 1848, Horváth Istvánunk és Jerney (keleti utazásában, Pest 1851) 's a t. De azon kívül, hogy a történeti régiségek, ha nyelvmaradványokban állnak, igen sok nyelv ismeretét igénylik; hitelességükből nem keveset von le azon tapasztalás, mely szerint a physiologiai vizsgálatok által a testalkatból elvont eredmények azon eredményekkel, melyeket a nyelvvizsgálat gyűjt, nem ritkán ellenkezésbe jönnek. Így, mondják, a török fajnak azon része, mely Európában 's nyugoti Ázsiában terjedt el, testalkatra nézve a középázsiai töröktől lényegesen eltér, ámbár mindenik ugyan azon török nyelven szólal. Ezt, igaz, a történelem feladata kifürkészni, 's egyenlítani, de a nyelvvizsgálat többnyire azon korra nézve eredményez adatokat, melybe semmi történeti emlék fel nem vezet.

De mi, mellözvén a nyelvtudománynak e mellékes érdekeltetését, 's téveit azon eljárásnak, melyet a történetbuvárok követvén, ejtettek (például említjük Horváth Istvánt, ki a jász-okat a gyász-ruhával hozta összeköltetésbe, 's a magyarokat magereszőknek keresztelte); azt nyomozzuk, mi uton módon juthatni el ahoz, mit mi a nyelvészet fő-czélja 's fő-feladatának állítottunk? 's mondjuk: hogy a nyelvhasznítás által, vagy is úgy, ha egyeztetjük a nyelveket, 's mivel a nyelvek szókból állanak, egyeztetjük az egyfajú, vagy rokon szókat; mely eljárás az ösfogalom, vagy is eredeti jelentés ismeretére vezet bennünket, mit a nyelvvizsgálat fő-feladatának állítottunk.

Ez egyeztető munkálkodásban a) nem nehéz átlátni, miként egy nyelvben is számos szó található, mely egymással közelebb vagy távolabb rokonságban vagyon; miszerint a' szóknak, szógyökereknek családai keletkeznek, faj szerint különbözők, szinte mint családok vannak egyes nemzetekben, fajbéli sajátosságuk szerint egymástól különbözők; b) a' rokon nyelvekben, ha ilyenek történetileg kimutathatók, kétségen kül a' rokon szóknak nagy serege feltalálhatók; c) minthogy a' nemzetek életökben más nemzetekkel, szinte mint egyes emberek életök folyama alatt egyesekkel, szükségkép érintkezésben vannak, 's ez alatt kölcsönösen adtak 's vettek szókat és ismereteket egymásnak és egymástól, kétségtelen, hogy a' nyelvhasznításban ennek is tekintetbe kell jönni. Egy nemzet sem óvhatá meg nyelvét e' befolyástól, minden nemzetnek nyelvkincsében észrevehető azon egymás után következő érintkezésnek története. De ezt felismerni a' nyelvekben felette nehéz, 's alig lehet azt kimutatni, még akkor is, ha századokról századokra kezünkben volnának a' nyelvek írott emlékei, még kevésbé akkor, ha a' nemzet történetének egész folyama előttünk ismeretlen, ha e' befolyást számba venni, mivelődésének fokozatait hiteles kútfőkből kimutatni nem lehet, mint ez a' magyarról áll, melyről alig tudunk egyebet egy részről a' szláv és német, más részről a' török befolyásnál; a' mi azelőtt történt, előttünk teljesen ismeretlen; d) ezen kívül a' nyelvtudósok előtt ismeretes dolog, mi szerint a' nyelvek anyagokra nézve kevesbé térnek el egymástól, mint idomuk, vagy belső szerkezetükre nézve, és hogy minden nyelvben találatnak nagy számmal minden nemzettel közös törzs- és gyökér-szók (új m. Muzeum 1851 XII. vagy Sept. füz. DIX.), nem csak olyanok, melyekben a' hangutánzó elem maiglan felismerhető, hanem olyanok is, melyekben az, sokféle átvitel által ma már egészen eltűnt, vagy melyekben a' hangutánzásnak (onomatopoeica) helye sem lehetett (v. ö. a' névmásokat és számneveket).

A' mondottakból kivehetni, miszerint a' nyelvhasznításban többféle álláspontot lehet elfoglalni.

Közölünk azok, kik nyelvünket más nyelvekkel összehasonlították, találtak a' magyar nyelv szavaival egyező szókat a' zsidó, török, perzsa, arab, görög, deák, német, francia, tót (l. debreczeni Gram. 332—350 l. l.), aram., héber, arab (Gramm. lingvae hung. cum Parallelismo inter orientales lingvas ducto per Joann. Nep. Nagy. Pestini 1832), latin, angol (Sasku a' tudományos Gyűjteményben), mandšu (u. o. Petz), finnlap (Sajnovicsnál, Demonstratio idioma lapponum et hungararum idem esse; Gyarmathynál, kit Cassel m. Alterthümer czimü munkájában, Berlin 1848, 86—100 l. l. felidez; Hunfalvy új m. Muzeum

1851 XII. vagy Sept. füz.), szláv (*Magyaricæ lingvæ Lexicon crit. etymologicum Studio, et opera Gregorii Dankovszky, Posonii 1833*), moldvai oláh (Jerney János „keleti utazásában“ Pest 1851, 141—151 l. l.), még Afrikában is a' takele (Nyelvtud. pálya-munkák II. k. 180 l.) 's a' tb. 's a' tb. nyelvekben (l. a' m. nemzeti Irodalom Történetét Toldytól 16—19 l. l.), mi azonban nem annyira nyelvrokonságra, még kevésbé közös nemzeti származásra, mint arra mutat, hogy a' nyelvek mind emberi nyelvek levén 's egy forrásból (tőnyelv) eredvén, sok közös szót, közös anyagot tartottak fen.

Kétség kívül a' világ valamennyi nyelvei kölcsönösen világosítják egymást. Azért a' hasonlító nyelvvizsgálat is annál gyümölcsözőbb, minél több nyelvre terjeszkedhetik ki. Azonban oly messze terjeszkedni sem nem lehetséges, sem nem szükséges; hanem szükséges himérni a' hasonlítási mezőt, azon kört, melyen belül tevén a' nyelvhasznolást, reményleni lehet a' kívánt célhoz eljuthatnunk. A' hasonlítás törvényei azt parancsolják, hogy valamely nyelvet elsőben is, 's mindenek előtt azzal hasonlitsunk, melynek rokonsága előttünk nem csupán az anyag, hanem az idom tekintetében is bizonyos. Már erre nézve nekünk magyaroknak mit lehessen 's kelljen tartanunk? nem oly könnyű megmondani. Hunfalvy Pál az uralaltai nyelvcsaládban véli e' kört feltalálhatni. Azonban, ha e' kör is eléggé terjedelmes? megmondani majd csak azután lehet, ha valaha e' nyelvkör kibányászva, 's általa nyelvünk minden oldalról felvilágosítva leend. Azok, kik a' szemi családbeli nyelvkör felvilágosítására kiindultak, szükségesnek látták, ennek gyökszavait az indogerman családeival is összevetni, és ez eljárásuknak nagy hasznát tapasztalták. (L. Gesenii Lex. man. in prae f. p. VII.)

Míg másoknak a' magyar nyelv felvilágosítása végett inkább tetszik az uralaltai vidékekre, vagy a' finn-török hasonlítási mezőre kiröpülni, addig én, ügyelve az általam többé kevésbé ismert nyelvekre 's másoknak eddig gyűjtött tapasztalásaira, főkép honi álláspontból indulva kísértém meg a' nyelvhasznolást azon elvek szerint, melyeket a' tudomány e' nemében elhírhedt tudósok a' szemi 's indogermán nyelvek fejtegetésében vallanak, tehát a' melyek a' tudomány tekintélyét egyedül bírják. Ezen elveket kifejteni, 's tapasztalásaimat, hosszas tanulmányom eredményét, mivel általa részint az igaz uton megmaradásra, részint a' tévutak észrevezésére némileg hatni én is reménylek, szándékom ezennel előterjeszteni.

Nyelvtudósaink közül azok, kiket puristáknak neveztek el, szinte honi álláspontból indulnak a' szóelemzés 's szóértelmezésre; de ők a'

betűk ősjelentését, névszerint az egyes hangzók nyelvészeti jelentőségét vitatván 's megvetvén a történeti alapot is, a gyökök meghatározásával foglalkodnak, 's magából a nyelvből erőködnek a nyelvet kifejteni.

A nézet, mely a betűk metaphyzikai értékével bibelődik, Fogarassi által hozatott közünkbe, ki azt a m. nyelv Metaphyzikájában tüzetesen fejtegette; 's a szógyökök és képzőkről köztünk kezdet óta uralkodott helytelen fogalmakat 's hibás tant nem kevésbé segíté terjedni. E' nyelvi metaphyzika' phosphor fényével hívé a homályt felderíthetnie, 's a dolognak oly könnyen végére járhatnia, mint a' 18-ik század philosophusai az Istennel 's a hitnek dogmaival hitték végezniök. A' sors ugy hozta, hogy e' tan beférkezhetett a' tudós Társaság által kibocsátott „Magyar nyelv Rendszerébe“ (megjelent Budán 1846) 's annak készülő „Nagy Szótárába“ is, 's noha nem hiányzott, ki e' nyelvészeti eljárás' téveire figyelmeztetett (az 1847-ki Budapesti Híradó 18, 20, 22, 23-ik számaiban az Irodalon és Tudomány című rovatban); még is csak oly tekintélyes 's nagyavatottságu nyelvész, mint Hunfalvy Pál lehetne, ki e' tévtant alapjaiban megingassa. (L. uj m. Muzeum 1851 XII. vagy Sept. füzetében a' nyelvhasznítás elveiről 's elemeiről).

Tagadhatatlan tény, hogy a' nyelvek ma nem azok, melyek az előtt és kezdetben voltak, 's hogy a' szók eredetök óta sokféle változásokon menvén át, csak idő jártával ölték azon alakokat, melyekben ma előttünk állnak, miszerint azoknak őselemeit, melyekhez a' jelentés kötve találtatik, kinyomozni, vagy is bennök a' lényeges betűket a' nem lényegesektől (kifejlődött, betoldott betűktől) külön választani kénytetünk, mielőtt jelentésüket megtudnók határozni.

Már ha a' betűknek metaphyzikai értékét előlegesen meghatározuk, 's melléje Czuczorral azt állítjuk, hogy *nyelvünkben nincs tsecske, mely nem élne, mely halott volna* (az 1851-ki April 17-én tartott akademia ülésben) — oly feltevés, mely a' hangok kiejtéséhez kellő műszerek 's hangok természete, 's történetéből elvont tannal homlokegyenest ellenkezik! — mi óvhatja meg a' nyelvbuvárt a' tévedés veszélyétől midőn elemezvén a' szókat, nem tudhatja, nem fogja e' azon betűbe beerőszakolni az értelmet, mely a' szóban csupán műszerbeli alapon fejt ki, ezért ott jelentés nélkül állván, annak lényegéhez nem is tartozik? például e' szóban: *bohó*, melyik a' jelentős gyökbetű? a' *bo* e, vagy a' *hó*? vagy épen az *o*, *ó*? mig a' hangok természetét 's történetét kellő figyelemben tartó nyelvvizsgálat a' *hi* = inanitas, vacuitas, defectus (*hiába* = in vanum) gyökből indulva, látja, miként annak következő formái fejlődtek ki: *hi*, vanus, *hi*-alkodik, *hi*-izál, vacat,

otiatu, *hiba*, defectus, error, melyből megfordítva lett a' héber: *bohu*, inanis, vacuitas et concr. res vacua, et inanis; átvitelesen m. *bohó*, fatuus, stolidus, lepidus; miszerint benne a' *o* vagy *bo* kifejlett jelentés-telen, tehát nem élő, hanem holt izecskének bizonyodik meg, a' szó jelentése a' *hi*, *hó*, *hu* gyökérhez levén kötve; vagy minő jelentést lehet tulajdonítani az *m*, vagy *mó* izecskének a' *mókus*-ban, melynek jelentését mi a' *kus* (l. alább *guz*, *güz*, *güzü*, kifejlödvén az *m*: *gusm*, *güsm*, honnét *guzmol* *güzmol*, héber: *ghazam* depavit devoravit, az *m* átvettétvén *m. csemege* opsonium saj. cibus, edulium, panis a pascendo dictus, az *m* elültétetvén: *moguz*, *mókus*) gyökben levén, benne az *m* vagy *mó* izecskét jelentéstelen, tehát nem élő, hanem holt izecskének tartjuk?

Mielőtt a' hasonlítási mezőn nyelvünket elemeznők, a' nélkül, hogy a' való tudomány háttérbe ne szoritassék, a' betűk ősjelentéséről szó sem lehet, sőt, ha csak ugyan van valami abban, miszerint némely betűk által bizonyos természeti tulajdonság fejeztetik ki, az emberi értelemnek ebbeli törvényeit, mint Hunfalvy helyesen mondja, majd csak úgy, és akkor lehetend megsejteni, ha a' világ valamennyi nyelveinek minden szói megfejtve, szóval: a' nyelvek az ősz vagy tőnyelvre valaha vissza vive leendének.

Mondók, hogy a' szó-gyökök iránt köztünk, mióta csak nyelvészkedünk, uralkodott helytelen fogalmakat 's hibás tant is puristáink segíték terjeszteni. Szerintök a' gyökszó értelmes, vagy sejtethető értelmű elemelhetetlen szótag, a' szónak első tagja, például ezekben: *bohó*, *csibál*, *iszap*, *ümbus*, *tömlő*, *felhő*, *lancs*; a' *bo*, *csi* *i*, *üm*, *töm*, *fe*, *la* a' gyök, a' többi képző, mely ha a' szó több tagu, középképző is lehet, mint ebben: *tölcsér*, *kancsó* a' *cs* (l. a' m. Rendszerében a' képzőkről tan).

Igaz, hogy a' gyökér (radix) és tőszók (Stammwort) tekintetében a' nyelvtudósoknál átalán nem találni következeteséget. De a' szabatosabb nyelvszokást az e' szónak alapul fekvő kép határozza meg. A' mint t. i. a' szem elől elrejtett gyökérből ered, emelkedik a' fának, növénynek törzse, ebből az ágak, sarjak; úgy a' szógyökér vagy gyökérszó által, egy ismeretlen, gyakran önállólag elő sem forduló, problematicus, 's csak combinatio által napfényre hozható őseleme a' szónak, a' tő alatt pedig a' gyökből eredett szó (ige vagy név) értetik (l. Hebr. Gramm. von W. Gesenius 11. Auflage. Halle 1834. 64 l.). Így a' *harcz*, kihangzással *harcza*, *hurcza*, *harcsa*; a' lehelet megkeményedvén, *harcz*, *keresz*, *kerecsen*, *kerecsen* szókban (l. ezt Czuczor által az 1851-ki uj m. Muzéum VII. füzetében fejtegetve), a' gyök az *ar*, *er* (határos az *or*, *orv*, *fur*;

dönnet *oros*, rápit, praedatur gyökkel; miszerint a felsorolt szók ősjelentése is a ragadozásban (rauben), mely a *harcsban* a veszekedésre (raufen) módosított, vagyon) a *harcsa, harcs, kercs* a tőszók, melyektől a *harcszi, harcsos, harcszi, hurcszi*, továbbá a *harcsolás, hurcsolódik* 's a' t. 's a' t. származékok sarjadztak fel. A *hiba* és *bohó* elemzését l. fenebb.

Látható ebből, a) hogy ugyanazon ő, gyakran elrejtett elemből (gyökből több, 's idomra nézve különböző szó növekedhetett fel; mely két, három, vagy épen több betűs is lehet, a' belük alatt itt kizárólag a' mássalhangzókat értvén, miből b) önként következik azon tannak helytelensége, mely szógyököt és képzőket keres, és lel mindenütt és mindenfelé, 's melynek helytelenségét maga azon tapasztalat is megczáfolja, mely a' nyelvvizsgálatban a' szók, vagy szótagok áttételéről szerzetetik. Így a' *kalán, csalán, morssol* szókban a' tanhoz képest, mely minden szónak első és kezdő tagját gyöknek veszi, a' *kal, csal, mor* szótagokban leljük fel a' szó gyökerét, 's kell keresnünk a' szó eredeti jelentését, míg ugyan azon tan szerint, ha következetesek akarunk maradni, a' szinte divatos *kanál, csanál, zsurról* alakokban a' *kan, csan, zsurr* szótagokat a' szó' gyökéül, képzőkül pedig előbb ugyan az *án, zs*, más szótagokat esetben pedig az *ál, m* hangot vagyunk kénytelenek elfogadni. Már, kérdem, nem vezet e' bennünket maga e' tapasztalat is arra, hogy a' képzelt szógyökök és képzők tanával hagyjunk fel, ha nyelvvizsgálatunkban csakugyan boldogulni akarunk? mert egyszer ezt, másszor azt venni a' szó gyökéül és képzőjéül, 's est is, azt is, a priori fejtegetni akarni, oly eljárás, mely a' való tudománynak legkisebb színét sem viseli.

Szóelemzésnél különös figyelmünket a' szók elemei, a' hangok (betűk) veszik igénybe; mert ezek képzik a' basist, melyen a' szóban rejlő szellemi, a' jelentés nyugszik. A' tönylev elágazásainak, valamint a' nyelvek egymástóli eltérésének okát nem egyedül az eredeti jelentés (notio primitiva, vis originaria, significatus primigenius) sokféle módosulati-ban lelhetni fel; hanem nagy részt a' nyelvanyagnak, a' hangoknak változásai-ban, melyek szintugy, mint amaz értelmi minősítés, többé, kevesbé érthetlenné tevék a' nyelveket. A' latin *hortus*, ném. *Garten*, fran. *jardin*, olasz *giardino*, angol *garden*, spanyol *huerto*, m. *kert* egy eredetű 's jelentésű szókra nézve mi okozta, hogy a' magyar előtt a' többi, 's viszont a' m. *kert* az ama nyelveken beszélő népek előtt érthetellen legyen, mint a' szó elemeinek változása?

Ezért mondók, hogy szóelemzésnél különös figyelmünket a' szók elemei veszik igénybe, miszerint azoknak természetét és történetét szükség mindenek előtt kitanulnunk.

A' mi a' szók elemeinek természetét illeti, ezt felismerni nagy részben a' physiologushoz tartozik; történetüket pedig, az az: annyi évszázadon, ezreden szenvedett változásait kinyomozni, a' nyelvbuvár dolga, ki erre a' nyelvek összegében 's irott emlékeiben nagy számmal gyűjthet adatokat. Ma is lát ő a' nyelvben ily változásokat: 'mankó = bankó; csajka = sajka; vaczkos = vaskos; bádóg = bágyog; büdös = büzös; gyártó = (szij) jártó; fehér = fejeér; kőmives = kőmihes; hajmó = gajmó; huka = kuka; borju = bornyu; gunyó = kunyhó; mell = mejj; ihász = juhász; medencze = melencze; mevet = nevet; köszméte = pöszméte; part = mart: szalu (fa) = szaru (fa); pánczél = pánczér; szárcsa = sárca; túsó = gyűszű; kalitka = kaliczka; kukorodik = kuczorodik; vakog = bakog = makog; szug = zug; és ilyeneket: hód = hold; bucsu = bulcsu; bódóg = boldog; *bodza* = boza hajdan *boz* (*bozsa*, *sambucus* régi nyelvméleinkben, 's ma *Boz* v. *Booz* helynév Sopron vármegyében, németül *Holling*) póka = pulyka; csók = csolk; szöke = szölke; piacz = piarcz = piarcz (Platz); társ = (paj) tás; gerlicze = gilicze; gyerek = gyermek; pök = köp; csög = göcs; guzsorodik = zsugorodik; morzsol = zsurmol; gilicze = iglicze; viola = ivola = ibolya; fáczán = páczán; corporal = káprál = káplár; tüprenkedik = törpenkedik; kanál = kalán; csalán = csanal 's a' t.; miért nem indulhatna ki ezekre nézvest a' végett, hogy az eredetileg rokon és hason alaku, de a' szenvedett változások által egymástól eltért szókat egymáshoz közelebb hozza, az ő hajdanban történhetett ily változásoknak nyomozására? vagy talán a' nyelvek régibb epocháiban ilyenek nem történtek? sőt sokkal szabadabbak 's merészebbek (l. Gesenius Hebr. Gramm. 41 l.).

A' szóknak elemei az izelt (articulatus) hangok, ön és mássalhangzók nevezete alatt ismeretesek az írásban, 's ezek és azok nagy szerepet játszanak a' nyelvekben; különösen a' hangzók kifejtettsége, változatossága és meghatározottsága szerzi meg a' nyelveknek a' tökélyes szép hangzatosságot; azért elsőben a' hangzókat (vocales) vesszük vizsgálat alá.

Nyelvtudósaink egy része metaphysikai értéket, nyelvészeti ősjelentést tulajdonít az egyes hangzóknak is; például a' gömbölyű *o*, *ó*, *ö*, *ö*-nek a' gömbölyűség, kerekdedség, vagy forgás értelmét. Nevezetes nyelvtudósok pedig így szólnak; névszerint Gesenius a' szemi nyelvekről: die Consonanten bilden überhaupt den Kern und Körper dieser Sprachen (Hebr. Gramm. 2 l.); Klemm. „Die magyarische Sprache und die etymologische Vergleichung“ czimű munkájában (megjelent Pozsonyban 1840) a' 61-ik lapon így szól: In allen Sprachen sind die Mitlauter die eigentlichen Träger der Begriffe; die Selbstlauter dienen nur da-

zu, den durch den Mitlauter bezeichneten allgemeinen Begriff zu individualisiren. Die Mitlauter geben die Umriss, die Gestalten des Sprachgemäldes, die Selbstlauter sind die Farben. Ihre Aufgabe ist es, den von den Mitlautern ausgedrückten tausend und tausend Sprachgestalten, welche sich mehr oder weniger ähneln, und zum Theile ganz gleichen, Selbstständigkeit, Individualität zu geben.

Az önhangzók mélyebb vizsgálatára jöven, mellőzzük felelni mind azon kérdésekre, melyeket irántok a' theoria szokott támasztani (l. Hofer Albert „Beiträge zur Etymologie“ czimű munkáját 50—60 ll. megjéjnt Berlinben 1839); azért, mert az elmélet közönségesen többet akar látni, mint mennyit igazán látni lehet. Csak azt jegyezzük meg, hogy ugy, a' mint jelenleg előttünk állnak a' nyelvek, és már azoknak legrégiabb epocháiban a' hangzónak átalán a' szóképzésre tagadhatlan minősítő erejét, belső szellemi jelentését lehet észre venni; például: lat. *mensa, mensae, dominus, domino*; ném. *Vater, Väter*; ich *schlage, ütök, ich schlug, ütök*; héber: *katal, ütött, kittel, ütögetett; kuttal, ütögettetett*; hanem ha e' minősítő erő ös sajátja e' a' hangzóknak? oly kérdés, melyre nemmel felelni vagyunk kénytelenek, mert bármely uton induljunk is, azon meggyőződésre jövünk vissza, miszerint a' hangzót másnak, mint pusztá hangnak, mely csupán létre jöni 's egyediségre emelni segíti a' mássalhangzót, tartani nem lehet. Nyelvünkben a' név és személyragok hangzói mily könnyen simulnak a' hangrendszer szabályaihoz, miszerint csak a' mássalhangzók kedvéért látszanak jelen lenni: *házba, nyélbe, falra, hegyre, falhos, néphes, körhöz, házam, karom, üstököm, látok, verek, ütök, voltunk, leszünk, házak, nyelvek, ökrök, 's a' t.* És a' szó értelmében minő változást idéznek elő a' hangzóknak változásai, melyeket a' nyelv járások vagy nyelvemlékeinkben, vagy a' nyelvhasznításban nagy számmal veszünk észre? *idv = üdv; bō = bi = bü; kakas = kokas; katroc = ketrecz; hosszú = hosszú; buza = búza; árpa = arpa (csallóközi); térd = terd; (csallóközi) lák = lyuk; ták = tyuk; gyertya = gyortya (régi iratokban), tömlőcz = temlecz (szent Katalin verses legendájában, Toldy a' ném. Irod. Történetéhez adott Példatár LXVIII. l.); tengőr = (régi) tenger; héber: *bahar = fehér vagy fejer; lat. hortus, ném. Garten, magy. kert; korom = kurum (orosz és török); nuoli (finn) = nyál; orpo vagy orwon (finn) = árva; nuolla (finn) = nyalni.* l. Hunfalvynál a' nyelvhasznítás elveiről és elemeiről, uj m. Muzeum 1851 XII. vagy Sept. füzet DXVI. l. és Strahlman-nál Finnische Sprachlehre St. Petersburg 1816. 241. l.*

Mire nézve ámbár elismerjük, hogy a' hangzók is a' szók mivoltához tartoznak: még is távol attól, hogy a' hangzóknak nyelvpuristá-

ítként metaphysikai értéket, és jelentést tulajdonítanak; sőt ellenkezőleg a' szóelemzésben oly annyira lényegteleneknek tartjuk, miszerint a' szó' értelmének meghatározásában á t a l á n v é v e tekintetbe sem jönnek, a' szó' jelentése kizárólag a' mássalhangzóhoz levén kötve.

Átalan véve, mondók, mert ez ellentétekben: *ax, es, akkor, ekkor, ahol, ehol, thol*; és ezekben: *ity, oly, itt, ott, ide, oda*, ki ne érezné, hogy az *a, o* hangzóknban lappang a' távolság; az *e, t*-ben pedig a' közelség fogalma? ki tagadhatná továbbá, hogy *a*) az *t* társnévképzőnek (mely a' héber nyelvben is fen van), ezekben: *pesti, jerusalemi, urt, házi, szolgál, 's a' th.* onnan való eredést, *oda*, vagy *ahoz* való tartozást, mit a' tőszó kifejez, jelentő értelme vagyon?; hogy *ö*) az *t* többes ragnak, ha személyragos nevekhez függed, a' birtok többségének jelentésére való ereje vagyon?! hogy *c*) ismét az *t*-nek kicsinyítő ereje vagyon ezekben: *kuszi, szuszi, bodri, Gazsi, Palti, Juczi*?; hogy *d*) az *t*-ed *t*-ed tjedben az *t* a' test mozzanatát fejezi ki? ki azt, hogy *e*) az *ö* vetus-ban, melynek mellék-formája az *av* (honnét *avas, avul, avitt*) ismét az *ö*-ban, mellynek mellék-formája az *ov* (honnét *ónt, óvnt*) meg az *ö, ő* részesülő képzőkben (*hívö, kérö*) valamint az *u, ü* társnév képzőkben (*nagy lábü, nemes szívü*); végre az *ö* (*oh*) indulat szóban, és az *ö* ige gyökben, (honnét az *öti, ött = öti, kiált, üvölt*) semmi, szónyomozatilag kikutatható jelentése nem volna? 's a' th.

A' mondottakra nézve elvül állitjuk, miszerint átalan véve a' hangzók jelentéssel nem bírván, a' szóelemzés és szóértelmezésnél tekintetbe sem jönnek. Tehát a' hangzók közti bármi különbség nem akadályoz bennünket, ha egyébkint a' nyelvhasznítás elvei megengedik, közelebbi vagy távolabbi rokonokul venni némely szókat, szógyökereket, 's egymással összevetni a' család közös jellemének, és jelentésének kinyomozása végett. Állításunk igazságát példák által hisszük ellenmondhatlanul bebizonyíthatni.

I-ő Szakasz.

1. §.

A) Az *at, ot, ut* megfordítva *té, tó, to tov, táv* gyökök, ámbár a' lényeges *t* elemnek támogatására hol ez, hol ama hangzó járul hozzájok, még is első tekintetre rokonoknak mutatkoznak, 's a' *té, tó, to, tov, táv* gyökerekben sejthető, 's ezeknek származékaiban világos recedendi, procedendi, átalán movendi (v. ő. *té tó néz; tovább* vagy *tovább: ulterius, saj. magis* (bb) *procul* (to), *távotk*, recedit, abit, *távot*, *procul*, i. e. in loco remoto; *távotk*, *removet*, saj. *facit recedere*) közös értelemnél fogva egy család tagjaival tekintendők. Lássuk, ha a' felsorolt gyökerekben úgy a' mint azok nyelvünkben élnek 's alkalmaztatva találatnak, fellelíthető e' a' családi közös értelem, vagy is ős jelentés?

a) Az *ot* vagy *óta*, vagy *t* betűvel toldva: *olta, ulta*, időhatározóként divatozik nyelvünkben, egy meghatározott időpontról eltávozás kifejezésére, a. m. német: *seit*, lat. *a* vagy *ab* eredetileg helyből mozdulás motum e loco) jelentő, de az időre is átvitt praepositio: *tegnap óta*, *seit Gestern; gyermekségem óta*, *seit meiner Kindheit, a pueritia mea*; mely mondatokban a' *tegnap*, a' *gyermekség* (gyermekkor) az időpontot jelelik, melyről a' távozás (recessus, motus) időmulás kifejeztetik.

b) Az „*ut*” főnévül használtatik. Az eredeti mozgás, helyből mozdulás fogalma benne a' menésre vonatkozik, miszerint *ut* a. m. héber: *orach* = iter, via, a' rad. *arach* = incessit, ivit. Ez értelem vagyon következő származékaiban: *utal* vagy *utall* (elutal, leutal, megutal), *utas*, *utasik*, *utl* 's a' *tb*; de módosítva találatik az ezekben: *után*, *utó*, *utól*, *utál* = spernit, abominatur, detestatur. a) Az „*után*” határozó a' rendet (ordinem) fejezi ki, melyben a' dolgok térben és időben haladnak, mennek (*progrediuntur, moventur*); lat. *post*, ném. *nach*, „*a' szekér után batlag*”, „*holnap után, post cras*” mondatokban a' sor, rend fejeztetik ki, melyben a' *szekérre* vagy *holnapra* következő dolog megy, halad (*sequitur* vagy *procedit*). Származéka: *utános* átvive a. m. *imitatur*; β) *utó*, a. m. *sequens, posterus*, az az, *qui post est, aut post venit temporis ordine subsequens*. Csak összetételekben élünk vele; *utó-gyermek* = *proles posthuma*, *utóirat* = *postscriptum*. Származékai: *utód*, többesben *utódok* = *posteri*, az az, *qui ex nobis, aut post nos ex aliis nascentur; utól, utótl-*

Jára határozó = postremo ultimo (auf die Letzt), honnét *utolsó* postremus, ultimus; *legutolsó* postremissimus 's a' tb.; γ) *utál* ige a' távozás értelméből fejlődve a. m. aversatur, abominatur, abhorret, delestatur, spernit, saj. fugit aliquid, recedit a vagy ab.

c) *Át* vagy *ált*, 's *által* határozó 's igekötő lat. per, trans, ném. durch. Benne a' haladás ős fogalma ma már alig csillámlik fel, még is e' származékában átalán vagy általán, általában, ném. durchgehends, lehet azt némileg sejteni; valamint a' tétovázó mozgás (motus vagus, huc; illuc errans) jelentését az „*átbotá*-ban”, miszerint ez a. m. sine lege, sine cruce; azután negligenter (superficiellement). E' származékában: *átall* vagy *általl*, pudet; sich schämen, geniren, a' távozás fogalma (recedenti notio) átvive találhatik a' homályos képzelmeken alapított félelemre, tartózkodás 's idegenkedésre. Elvont átviteles értelem rejlik az *átok*-ban is, mely azon kívánságot fejezi ki, mely szerint valakinek vagy valaminek tőlünk távollétét, vagy épen kárát, 's a' lények sorából való kivesztét ohajtjuk (verwünschen in die Ferne, oder aus der Reihe der Dinge wünschen) 's így értelme execratio, 's mivel ez ohajtásunk gonosz szók által fejeztetik ki: maledictum, imprecatio, dirae; honnét: *átkos* execratur, maledicit, diris devovet, 's a' t.

Ha e' jelentése van e' görög 'Ατῆ noxa, damnum, clades szónak, mely Homer által (Iliad IX.) kárhozó istennőként hozatik fel, 's Kresznerics által (M. szótár XXVIII.) az *átok* szó értelmezésére, mint rokon említetik? nem tudom.

B) Az *at*, *át*, *ell*, *oll* (a' betű-kettőztetésről alább szólandunk), *öl*, *ül*, vagy *үүл* gyökereknek saját jelentése (az esés, áthatólag: ejtés fogalma (potestas cadendi, trans. caedendi, v. ö. ném. fallen és fällen, saj. ütés, tundeadi, quatiendi, v. ö. üllő) oly szorososan az *t* vagy *ll* másalhangzóhoz látszik kötve lenni, miszerint az önhangzók különfélesége által az alapértelemben támadható legkisebb minősítést sem lehet észre vonni. Megjegyezvén, hogy ez egyszerű gyökerek határosak a' *hal*, *kal*, *kall* gyökerekkel, melyeknek jelentése szinte az ütésben, vágásban in tundendo, pulsando, caedendo, intrans. cadendo vagy on (l. 29. §. u. alatt), átme gyünk a' felsorolt gyökök értelmezésére.

a) Az *at* fő és melléknévként él nyelvünkben ez értelemben: pars ima, imus, inferior (der untere Theil, Boden, die Hefe, Bodensatz — unter, nieder, vice). Származékai ez értelemben ily helyhatározók: *alá*, *alatt*, *alant*, *akul*, *alól* 's a' tb. és az *alás*, *atucsony*, humilis, infimus, 's miben ősertelme fenmaradott, belőle képeztetett az *alél* ige, mely a' testnek azon tehetetlenségi állapotáról használtván, melyben az egy időre erejét,

's az ember öntudatát veszítve (syncope, deliquium animi) összerogyik, *aléint* a. m. deliquium animi páti, saj. cadere, verfallen in Ohnmacht, átalán deficere viribus, langvere, mi aztán mondatik a' gyomorrról is, mely éh és szomj miatt *aléit*szik.

b) Az *ál* gyöknek e' származéka ismeretes nyelvünkben: *áld*, melyből továbbá képezettek az *áldás*, *áldomás* és *áldosít*; ebből az *áldoso*, *áldosás*, *áldosat*, melyekben az érintett gyöknek értelme majd az *el*, vagy leejtésre (caedendum — mactandum) majd az esésre (cadendum) vonatkozik, miszerint *áldosít* 1) a. m. caedit, occidit, i. e. mactat, spec. mactat animalia ad sacrificandum (v. ö. héber: *sabah* mactavit, aztán sacrificavit, immolavit, gör *θυω* (fr. tuer, macto, aztán sacrificio) innét: Deum celebrat, laudat, Deo benedicit, 's átalán benedicit (áld, megáld) honnét: *áldás* = benedictio, *áldosás* = actio sacrificandi, saj. mactatio animalium, *áldosat* = sacrificium, hostia, victima; *áldoso* = qui sacrificat, *áldomás* = saj. mactatio vagy carnes mactatorum animalium, epulae sacrificales, végre elvesztvén ősjelentését a. m. epulae, főleg, mely szerződések alkalmával, minők az ókorban áldozatokkal ünnepeltettek, tartatik, 's leginkább *taarban* áll; miért szótár-íróink *mercipotus* latin szóval értelmezik (Molnár Alb.); 2) a. m. occidit, cadit, (fallen) *áldosít*, *leáldosít* a' nap a. m. sol occidit, sol est in occasu.

c) Az *el*, vagy *ell* alaknak e' származéka divik nyelvünkben: *elük*, mely igeképen használtatván, saj. a. m. cadere facit, az az: iacit, proicit (werfen) kül. partu emittit, parit, v. ö. a' héber: *napal* cadere, labi, 's német: *wersfen* igéknek ily használatát. Főleg, 's különösen a' juhok és tovakról mondjuk, hogy *ellenek*.

d) Az *ol* vagy *oll* gyökből van a' némely vidékeken divatos *oluk* vagy *orkuk* ige, melynek származékai *olló* a. m. agnus, hoedulus (az *olló*, forfex nem e' családhoz tartozik) 's *ollótság*, *αλωπεκία*, alopecia. Az *ollik* ige, valamint az *ollótság* is, különösen az állati test hajának, szőrének kihulladozásáról (de profluvio, decidentia capillorum) fordul elő, az *olló* pedig a' juh, kecske, őz fiáról mondatik, mi saj. a. m. az *elük* igétől (l. ezt c) alatt) származott, hajdan divatos *ellő* (előfordul a' Döbrentei codexben. l. a. Toldy m. Nemz. Ired. Történetéhez kapcsolt Példatárban XXXIII lapon) a. m. ellő vagy ellü, az az: quod de matre *cecidit*, i. e. partu emissum est (l. Statius Thebaid. I. 60) tehát partus (foetus), ovillus, caprinus, az az: agnellus, haedulus.

e) Az *öl* gyök cselekvő igéül használtatik, a. m. occidit. i. e. mactat, saj. tundit, ferit (l. az *üllő* és *küllő* gyökerek értelmezését). Származékai *öldös*, *öldös*, gyakorító értelmű igék (leöldöz, megöldöz) 's használtat-

nak az értelemben is: exercitiat, molestas, persequitur, 's enavit teas az *alm*, *üldetés* is. Ide csatlakozik az *ötyü*, *ötyü*, *ötyü*, falco, nisus, der Sperber ragadozó madár neve is.

c) Az *al*, *ál* (áll), *él*, *il* (ill) gyökerekben sem vehetni észre az önhangzóknak valami jelentését, 's hogy ez kizárólag az *i* (*il*) mássalhangzóhoz kötöttség, kitetszik rokonaikból, melyek megfordítva ének nyelvünkben, 's a' száj vagy orrból kifuvallott hangot utánozván, *le*, *li*, hangzatosbban: *leh*, *li*, (*lehel*, *liheg*, spirat, *halat*) alakokban jönnek elő.

a) Az *al* gyökből támadt az *alm*, kihangzással *alma*, ismeretes gyümölcs neve, ném. Apfel; lat. pomum ab odore, quem exspirat, exhalat, seu a' redolendo dictum; v. ö. héber: *tappuah*, pomum a redolendo dictum. Ugyan azon gyökérbetük áttéve találtnak a' gör. *μηλέα*, lat. *malus*, olasz. *melo* = pomus, pomum szókban.

b) Az *al* vagy *áll* alaktól származott az *állat*, animal, animans, i. e. vivens, saj. spirans, halans, v. ö. gör. *ζῷον* a' *ζῷ*, vivo, i. e. spiro, *halo* (az *állat* = substantia a' substando dicta az *áll* = stat igéhez csatlakozik).

c) Az *él* gyök igeképen használtatik nyelvünkben, 's értelme 1) a. m. vivit, saj. spirat, halat; v. ö. héber *chaja*, *haja*, vixit, saj. spiravit, és a' gör. *ζῶω*, *ζῶω* = vivo is határosak az *ἄω*, *ἀημι* = spiro gyökökkel; sőt a' gör. *βίωω*, lat. *vivo* is összesorolandó levén a' *pih* (*piheg*) *fú*, *fúv*, *spirat*, *respirat* gyökerekkel, ez értelemezhez vezetnek vissza; 2) *él* a. m. utitur.

d) Az *il* (*ihl* ige a. m. spirat, inspirat, honnét *ihlés*, *ihlet*, inspiratio, afflatus) vagy *ill* gyökből van az *illat*, *ihlet*, odor, vagy is azon gyöngéd 's kellemes pára, melyet jószagú testek, különösen virágok, magokból kibocsátanak, mintegy *ihlenek* (exhalant).

D) Az *ár*, *ér*, *ír*, *or* gyökerekben, melyek folyó anyagokról (de materiis fluidis) használtatnak, sincs az önhangzóknak jelentése. Megjegyezvén, hogy e' gyökereknek a' nyelvekben ily formái is találtnak: *or*, *uar*, *hor*, fluvius (l. Schaffarich Slav. Alt. 1. B. 317) *ooqoo*, *hyr*, honnét *hyreus*, *urton* vagy *orion*, tél kezdetén esőt hozó égi jegy (l. Calepinusnál *Hyreus* és *orion*), *urina*, saj. aqua, folyó anyag, víz, átme gyünk a' felsorolt gyökök értelmezésére.

a) Az *ár* nyelvünkben főnévül használtatik, 's 1) a. m. fluentum, aqua, unda; 2) átvitelesen a. m. bőség, copia, abundantia, mint más nyelvekben is a' víz a' bőséget jelképezi; (imaginem praebet abundantiae, l. a' héber *maj* = víz használatát a' 79. zsolt. 3, 's a' 88, 19. Jesaiásnál 11, 9. Habacuc 2, 14, v. v.), innét *árvíz* a. m. diluvium, saj. copia, abundantia, exundatio aquarum; *árad* = crescit, sc. aqua ex-

undat, überflüssigen 's a' tb. Első 's eredeti jelentése él még 1) az *arvány*-ban, mely a' *siv* = arcus, Bogen, szóval összetételen, *estv-arvány* a. m. Regen- (árvány) Bogen (sziv) az az: arcus coelestis, fr. arc en ciel = iris. 2) Az „*árt*“ igében, mely némely vidéken a' *de*-igekötővel; *deárt* a' beavatatásról, az az: vizzeli szentelésről 's tisztulásról (initiatio, purificatio) használtatik. Így Dunán túl *deártják* a' menyasszonyt, szülés után az egyházhoz kelő asszonyt, mi az őskori szokást hozza emlékezetünkbe, mely szerint az initiatiók vallásos mosodásokkal tételtek, a' viznek tisztító sajátására nézve (l. az *avat* ige értelmezését). Mint az *avat*, úgy az *árt* további átvitel szerint használtatik ez értelemben is: immiscet, ingerit se; sokba ártja magát = a. m. sokba avatkozik (az *nocet* ige nem ide tartozik).

b) Az *ér* főnév a. m. rivus, torrens és vena, saj. kis folyó, folyam.

c) Az *ír* 's *írú*, vagy *tró* főnevek. 1) Az *ír* a. m. unguentum, pharmacum; *kanta-ír* pharmacum veneficum saj. nedű vagy folyós kenőcs. 2) Az *írú* vagy *tró-orú*, *oró* (tatár: *etra* vagy *etran*, l. Jerney keleti Utaz. 1. k. 296; l. Homérnál 'ορός; Hesychiosznál 'ορός-γαλακτος τό αφύλισμα) a. m. lac. dilutius ex confecto butyro reliquum, tehát folyó anyag, honnét *trós vaj*. a. m. butyrum recens, az az: olyan vaj, mely még ki nem forraltatott, 's benne *iró* vagon. Össze függ ezekkel az *orvos*, *orvos* vagy *truos*, medicus, saj. unguentarius, *μυροπωλῆς* az az: kinek írje (oru-ja) vagon, avval bánik (os).

2. §.

1) A' *fa*, *β*, *fü*, *δδ* (*δ*, *δδ*) *vd* megfordítva *ab v. ap* (*aba*, *apa* l. 17. §. a) alatt) gyökerekben sincs az *a*, *i*, *ü*, *ö* hangzóknak jelentése, a' felsorolt szók mindegyikében a' családbeli alapfogalom (notio gignendi, generandi, producendi, crescendi, multiplicandi) ugyan az maradván, külalakjukra nézve bármennyire különbözzenek is egymástól. Megjegyezvén, hogy e' családhoz tartoznak a' lat. *feo*, *setus*, *senus*, *semna*, *βο*, gör. *φύω*, *φύοσο*, *φύσις*, *natura*, a *nascendo*, *producendo dicta*, átme-gyünk ismét a' gyökerek értelmezésére.

a) A' *fa* főnév a. m. arbor, lignum sic dictum a *producendo*, vagy ha inkább tetszik, a *crescendo*, in *altum tollendo*, mely értelem lappang a' latin *pomus*, ném. Bom, Boom, Baun (honnét: sich bäumen, ágaskodni in *altum tolli*, se levare) szókban is, a' lat. *pomus* általán magosabb fák-ról használtatván. Nagy szerint a' *fa* feltaláltatik *arbor* és *lignum* értelem-ben Áfrikában is a' takele nyelven (l. Nyelvtud. pmkk. II. k.). Többire a' *fa* határos gyöknek látszik a' *fe*, *fö*, *fej*, *caput ab altitudine dictum*, gyök-

kel, mely értelem világos a' *fel, fen, fent* vagy *főt, fön, fönt* határo-
zókban is.

b) A' *f* főnév a. m. natus, gnatus, a nascendo, gignendo, produ-
cendo dictus. Vele egy forrásból eredtek a' latin *fltus, fltu*; fran. *fls,*
Alle; olasz *fltoglio*. Használtatik az emberek és állatok szülöttiről, 's át
is vitetik sokféleképen.

c) A' *fű* főnév a. m. herba a nascendo, producendo vagy cres-
cendo dicta; v. ö. a. *nő* igétől származott *nővény*, ném. Gewächse a'
wachsen, gör. φυτόν planta a φως erzeugen, wachsen igéktől eredett
szókat; különösen *fű* 1) a. m. herba tenella, primum terrae germen, mely
értelemben vesszük némely szólásformákban a' zöldveteményeket is, pél-
dául ebben: *füenten kassálták le az árpát*. 2). Néha a' réti 's takarmány
füveket. 3). Másszor ismét a' gyógy füveket jelenti, honnét *fűvész* a. m.
herbarius, botanicus, i. e. qui herbas medicas perquirat, legit.

d) A' *öb* melléknév a. m. amplus, multus, copiosus. Ugyan e' gyök
ö, öb, (abb, ebb, öbb, őbb) alakokban a' hasonlítás középfokának kép-
zőjéül használtatván, a' *öb*-szóba a' bőség, sokaság értelmét oltja.

e) A' *vő* főnév a. m. gener, az az: mint e' latin szót Calepinus
értelmezi, generis propagator; adhibetur enim ad genus augendum; te-
hát nem *vevő*, mint Nagy Fessler után a' finn-lapp *vaewy*-re támasz-
kodva magyarázta. (Nyelvtud. pmkk. II. k. 294 l.)

B) A' *nya, nyt, nő, nyő, nyü, nyü* gyökerekben sincs az önhang-
zóknak befolyása az *ös* jelentésre, mely, ha jól látok, a' huzásban, (in
trahendo, ducendo, ziehen) vagyon, 's maiglan él a' *nyü*: *Kendert nyü-
ni* = canabim extrahere, educere, ziehen, herausziehen, raffén, 's *nyüft*
(nyu-it) protendit saj. trahit, igékben. A' felsorott gyökcsaládnak ez első
's eredeti jelentése átvitelesen találattik a' *nő, nőv, nev* gyökben, misze-
rint *nővel* vagy *nevel* a. m. educat, erziehen, 's benmaradólag *nőnt,*
nyőnt, nővednt saj. a. m. in altum duci, erzogen werden, tehát cres-
cere, olescere, adolescere, átalán augeri, multiplicari, 's így ismét a'
bőség, sokaság értelméhez jutottunk el.

a) A' *nyá* (mint régi nyelvemlékeinkben előfordul) ma: *nyáj* fő-
név a. m. grex, saj. multitudo, copia: *juhnyáj* = grex ovium. Össze-
tételben, 's határozó végzettel: *mindnyájan*, 's személyragokkal: *mindnyá-
junk* (mindnyájok) a. m. nos omnes. Származéka: *nyájos* melléknév a. m.
blandus, comis; affabilis, saj. ki a' sokaságot (társaságot) szereti, mi-
szerint régi iratokban: *nyájaskodat* a. m. conversatio; *nyájaskodni* a. m.
conversari cum hominibus, innét blandum, comem, affabilem esse.

b) A' *nyt* alak mennyiséget 's anyagi minőséget kifejező neveket

képző rag, 's alkot szám- és mellékneveket; *mennyt*, *mi-nyi* wie viel? *annyi*, *az nyi* - so viel; ezernyi, talpalatnyi 's a' tb. (l. a' m. nyelv Rendszerében 89 és 90 l. l.)

c) A' *nő* 1) főnév am: femina, az az: propagatrix, multiplicatrix generis, nevelő. Mellékformája a' *né*: szabóné - Schneiderin. 2) Ige am: crescit, multiplicatur, augetur. Használtatik e' lágyabb formában is: *nyő*, *nyől*.

D) Eltekintve az *a*, *á*, *é*, *i* hangzóktól egyeztethetni a' *sav*, *sáp*, *ssép*, *csíp* gyökereket, melyekben a' fény, fejetség fogalma (notio splendoris, nitoris, palloris, albedinis) látszik eredetinek.

a) A' *sav* alakból van a' *savó*, serum a colore albo vagy pallido dictum — miszerint Dunán tul *savó-szemü*-nek az mondatik, kinek szőke, fejéres szeme van. Kresznerics szerint: *savó* a' *só*-hoz csatlakoznék, de nekünk amaz értelmezés inkább tetszik.

b) A' *sáp* gyökből van a' *sápad*, vagy *sáppad*, *elsáppad*, pallore corripitur, pallidus fit. A' *sáppad* igének mult részesülője: *sáppadt* am: pallidus, lividus: *sáppadt* arcz, facies pallida, és *sáppadtnak* mondatik a' hold is. A' *sáp* gyökkel egyez a' héber: *zahab*, *tsahab*, splenduit instar auri, honnét; *zahab*, aurum a pallore i. e. splendore dictum.

c) A' *szép* melléknév am: pulcher, saj. nitidus, splendidus, honnét: *szépség*, pulchritudo, venustas saj. splendor.

d) A' *csíp*-ből van a' *csipó* am: panis albus.

Ennyi előlegesen elég annak kimutatására, hogy nem tekintvén a' hangzókat, lehet, sőt kell a' nyelvnek gyökszóit elemezni és értelmezni.

Az előttünk messze elterülő mezőn szét-tekintvén, tapasztaljuk továbbá, mikint a' nyelvek jelen állapotában némely szók elején és végén önhangzó találattik, mely azoknak ősz ideje és eredetében ott nem találattott. Így az istáp, iskola, orosz, béke, mája szók eredetibb formái a' Stab, schola, Russ, bék, máj.

Sejtheti a' figyelmes olvasó, mi czélzattal készülünk a' szók elő- és véghangzóit is vizsgálat alá venni, t. i. hogy ezeknek jelentéktelenségét, 's különösen kimutassuk, hogy ez utóbbiak nem egyebek kihangzásnál (Auslaut, Anlaut).

3. §.

A)

a) Elsőben is az *akar* igében vesszük szemügyre az előhangzót. Az *akar* elvont értelmű igének is, mint minden elvont értelmű szónak,

eredetileg természetesen érzéki jelentés szolgálhatott alapul. Ha már ezt, tájékozásul a' lat. *volo*, ném. *vollen* gör. *βούλωμαι* hasonjelentésű igékben nyomozzuk, úgy látszik Adelung közel jár a' valóhoz, midőn ezeket összeállítván a' cseh *wolati* rufen, a' korutáni szlávoknál divatos *vellm*, ich heisse, és ném. *fehlen* (befejelen, parancsolni) -igékkal, ősjelentésüket a' kiáltásban, hívásban vagy parancsolásban (hangban, szóban) keresi; mert csakugyan az emberi léleknek azon szellemi tehetsége, mely *akaratnak* mondatik, 's melynek tulajdona az elhatározás és végrehajtás, érzékeink alá máskép, mint hang, szó, parancs által alig eshetik, miszerint elnevezetésének alapját is csak ezekben kereshetni. Erre nézve a' *kar*, *kur* (honnét *kurjant*, angol: to cry, héber: kara gör. *κραζειν*, franc. crier, ném. skreian - schreien; továbbá m. *kár*, damnus saj. maledictum, honnét *káromkodik*, blasphemát, maledicit, általán malum imprecatur — *kér*, rogat, *kérd*, interrogat) megfordítva *reg*, (honnét *rege*, fabula a fando i. e. loquendo dicta) 's a' t. 's a' t. ajánlkozik az akarat elnevezésének alapjául. Az összesorolásból pedig az tettszik ki, hogy e' családnak nem sajátja az *a* előhangzó, miszerint az akaban sem egyéb az *puszta*, jelentéstelen hangnál (a prostheticon.) Töb-
bire az akar vagy akár kötszóul is használtván, szabad választási jogot ad, szinte mint a' lat. *vel* ('s a' mi ebből megkurtított: *ve*, sive — sive) *velle*.

b) Az *egér*, olasz: *ghiro* nyilván a' *kér*, mandit, kauen (kérődzik, wiederkauen, remandit i. e. denuo mandit, ruminat) megfordítva *rág*, gör. *τρωγω*, lat. *rodo* gyökerekhez csatlakozik; miszerint az *egér*, mus, így nevezteték a' rágástól, gümöléstől. De a' családnak nem levén sajátja az *e* előhangzó, világos, hogy annak az egérben sincsen jelentése.

c) Az *egész*, finn: *kászi* (l. Hunfalvy értekezését az 1851-ik évi pesti napló 653 sz.) legközelebb áll a' *kész*, promptus, expeditus saj. paratus i. e. confectus, elaboratus gyökhez (a' *kész*, héber: aszah, pr. laboravit, innét: fecit, labore produxit, dein confecit, fabricatus est, l. Gesenii Lex. man. p. 799) melytől értelmét is kölcsönözi, t. i. az *egész* am: integer i. e. pleni iustique numeri et moduli, mi csak a' *kész*, confectus, perfectus, paratus, dologról mondathatik, olyanról, melyből a' hiány, fogyatkozás értelme kizáratik, tehát *egész* am: integer, totus, i. e. perfectus, absolutus, integer numero (egész nap, egész telek) integer corpore i. e. sanus, incolumis, honnét *egészség*, sanitas, incolumitas saj. integritas. — Látszik itt is, hogy az *e* előhangzó, mely a' *kész*-ben hiányzik, az *egész*-ben sem lényeges 's jelentős betű.

d) Az *tszák*, mantica, *πύρα* szó rokonaiban hiányzik az *i* elő-

hangzó — vö: *ssák*, ném. Sack, héber: sak, *σάκος, σάκκος*, lat. saccus; ruhákról is használtatván: *σάγος*, sagum, pallium crassius militum, m. zeke, szoknya.

e) Az *ököl*, pugnus a pungendo dictus a' *kül* (honnét külekedik, saj. ferit, tundit capite cornu) megfordítva *lök*, stossen, *lük* (honnét lüktet, stossen) gyökerekhez csatlakozik; melyekben nem levén meg az *ö* előhang, az az *ököl*-ben sem látszik lényegesnek.

f) Az *ökör*, bos, főnévbén sincs az *ö* előhangzónak jelentése. Az *ökör* arra nézve, hogy korán szántásra fogatott 's ma is főleg arra használtatik, hihetőleg innen vette nevét (vö: héber: boker, bos ab arando dictus — gyökere bakar, aravit — tehát am: armentum, qs aramentum) 's im e' fogalom rejlik a' *kör*, *kír*, *kar*, *khur*, *gür*, áttéve *ark*, *ürg* gyökerekben is (héber: karah, fodit terram, akar, fodit; sanscr: khur, fidit, fodit, áttéve m. *árok*, fossa a fodiendo, *ürge*, cuniculus a fodiendo dictus). Ugy látszik a' héber: *ikkar*, fossor, agricola, lat. ager, *ἀγρος*, góth: *akr*, m. *ugar*, novale, is e' családhoz tartoznak.

Megjegyezvén, hogy legtöbb esetben előhangzó akkor tűn elé a' szóban, midőn annak betűi áttételnek, (miről alább tüzetesen szölandunk) — így lett például a' *kör*-ből az *örök*, aeternus, a' *por*-ból az *apró*, a' *kas*, (honnét *kasul*, transversim, *keresztül kasul*, susdeque) *kis*, (honnét *kisafa*, lignum transversum) *küsz* (honnét: *küszöb*, limen, saj. lignum transversum) gyökerekből az *ászok*, lignum transversum, canterius — átme-gyünk a' véghangzók vizsgálatára.

4. §.

B.

Nyelvészeink eddigelé a' szók végbetűit, végtagjait ragoknak, képzőknek tekintették, 's nyelvtanainkban önhangzók egyszerű képzők (a e i ó ő u ü) önhangzó kezdetű és mássalhangzón végződő és fordított vagy toldott egyszerű és összetett képzők tárgyaltatnak (l. a' m. nyelv Rendszerében 34 — 113 l. l.) Nyelvünk mélyebb vizsgálata arra látszik vezetni, hogy nem csak amaz egyszerű önhangzók végzeteket, de legtöbb esetben a' mássalhangzók végzeteket, például: a' *b-t* a' *küszöb*, *geréb*, *darab*, a' *cs-t*, *cs-t* a' *bércz*, *gyolcs*, *kalács*, *harcsa*, a' *k-t*, *g-t* a' *zsizsik*, *sáska*, *kéreg*, *gyürke* 's a' t. szókban sem lehet képzőknek tartani; annak tartván pedig, magunk készítünk magunknak tömkeleget, honnan nincs fonál, mely kivezessen. Mi itt csak az önhangzók egyszerű végzeteiről akarunk szólni.

Mi a' szók véghangzóit átálán véve pusztá kihangzásoknak (Auslaut) 's nem képzőknek tartjuk. Okaink erre következők:

a) A' képzőknek (formativa) jelentős betű, vagy szónak kellvén lennie, mely a' gyök vagy tőszó értelmének minősítésére, specifice másítására alkalmas értelemmel bír, kérdem: e' táj-szokásilag divatozó szókban: *máj, mája; zuz, zusa; méh, méhe; bék, béke; őcs, őcse; nyel* (nyeles, kotnyeles) *nyelü* vagy *nyelv* (nyelves) *köny, könyü, könyv*; és ezekben: ném. *Lärm*, m. *lárma*; héber: *ab* m. *apa*, 's a' t. a' véghangzó által minősítetik, másítatik e' a' tőszó alapértelme csak legkevesbé is? vagy nem azt jelenti e az *ab* mit az *apa*?

b) Arra nézve is, hogy nyelvünkben igen sok gyök-ige és főnév (p. o. *fog*, *dens*, *fog*, *capit*, *arripit*, *nő*, *femina*, és *nő*, *crescit*, *multiplicatur*, *fagy*, *gelu*, *frigus*, és *fagy*, *gelat*;) igen sok főnév egyszersmind melléknév, oly kevéssé látszik a' véghangzó (vagy végszótag) a' szók (fő- vagy melléknévek) alkotására szükségesnek, hogy a' gyököknek önállást, fő- vagy melléknévi minőséget nála nélkül is nyerhetnek és nyertek. Így a' *bán, bány, bén, bün* gyökök közöl, melyeknek ősjelentése a' szurás, ásásra (ad *pungendum*, *fodiendum*) vonatkozik, a' *bány* alakból kihangzással lett a' *bánya*, *fodina* a *fodiendo dicta*, a' *bén* alakból szinte kihangzással a' *béna*, *mancus*, *mutilus*, *membro aliquo diminutus*, sajátlag *confossus*, *truncatus*, *laesus*, a' *bán*-ból a' *t* cselekvő igeképzővel a' *bánt*, *laedit*, *offendit* saj. *pungit*; mig a' *bün*, *peccatum* saj. *offensio* (sértés, ártalom, bántalom) véghangzó nélkül is főnévi önállásra emelkedett.

c) Továbbá kérdem azt is: mi egyéb oka lehet annak, hogy ragozáskor némely szók oly könnyen, és a' nélkül elvetik véghangzójukat, hogy ennek legkisebb kárát vallanák, minthogy e' hangzó azoknak lényegéhez, miszerint valami értelmet képviselne, épen nem tartozik? így például az *apró, csunya, hosszú* vagy *hosszi, bossu* ragozáskor *apr-it, csuny-it, hossz-szas, bossont* alakokban jelenvén meg, az ó, a, i, u hangzókat elvetik.

d) A' nyelvhasznítás is azon tapasztalatra vezet, miszerint α) ámbár ugyan azon gyökszó, ha több nyelvben él, egyikben e, másikban ama hangzóval toldatik, e' különböző eredetű 's jelentésűnek állított képzők a' tő- vagy gyökszóban semmi értelmi különbséget nem okoznak. Mi különbség is van értelemre nézve az olasz: *pino* (*pinus*) angol: *pyne* m. *fenyő* vagy *fenyü* között? β) a' nyelvhasznítás rokonitván a' régi: *sárog* (a' keleti nyelvekben is: *szarok*, *fulvus*, *fuscus*, l. *Gesenii Lexicon* man. p. 971) és mai: *sárgo* vagy *sárga*, meg *riska*; a' lat. *carpo*, m. *féreg*, *sarkas* és *fukar*; *sisak* és *siska*; *bicsak* és *bicska*, *bicske*, 's a' t. szókat, ki nem látja, hogy a' véghangzó sok esetben nem egyéb, mint a' gyök- vagy tőszónak hátravetett hangzója.

Tanulságul pedig az egészből azt vesszük ki, hogy a' szók véghangzói általában nem egyebek pusztá kihangzásnál, mely eredetét merő történetnek, nyelvöszlőnek vagy pusztá műszerbeli kiejtésnek 's euphoniának köszöni, vagy ha inkább tetszik, hagyományá a' hangzó végzésekben gazdagabb ősmagyar nyelvnek, mely *Zulta, Ete, Szerü, Szabolchu, Zegüholmu, Borsu, baku* szókat ejtett a' mai *Zsolt, Et (Etfalva) Szer, Szabolcs, Szeghalom, Bors, bak* helyett. (l. a' m. Nemzeti Irod. Történ. Toldy Ferencztől II. füz. 106 és 107 l. l.) Példákat idézünk itt is a' mondottak felvilágosítása és bebizonyítására.

a) A' *mag, bag, fag*, lágyulva *fagy* vagy *faggy* tagadhatatlan rokon eredetű gyökerekből lettek a' *magu, bagu* vagy *bagó*, 's *faggyu* vagy *faggyu*, 's míg a' *bagó* 'és *faggyu*ban e' kihangzás maiglan fenmaradt, addig azt, mint lényegtelen, a' *magu* elvesztette, 's ma néha *magv*, legtöbbnyire csak *mag* alakban fordul elő, megtartva eredeti jelentését 's főnévi önállását. Egyébaránt e' gyökereket az anyagi rokonságon kívül (*m, b, f*, ajakbetük levén egymással könnyen felcseréltetnek) a' fogalom egyesíti, mely a' kövérségre, vagy inkább a' kövér 's zsiros anyagokkál kenésre vonatkozik, miszerint α) *mag*, héber: moach, óném. Mach, Machs; beszuratván az *r*, Mark, Marks (l. Adelungnál III. 73 l. Geseniusnál Lex. man. p. 562) am: medulla, az állati testnek csontjaiban létező zsir, velő, aztán sperma i. e. semen humanum, általában: semen, granum. β) *faggyu* am: sebum saj. kövérség, zsir. γ) *bagó*, am: zsir, különöser dohány-zsir vagy zsiros dohány, mely kiégés után a' pipában fenmarad. Ős jelentésének nem tudása okozá, hogy e' szó összezavartassék a' *bagó, bagoly*, Eule, Nachteule szóval, 's a' dohány-zsir bagolyhusnak neveztessek (l. Kresznericsnél 's Bloch szótárában.)

δ) Szinte kihangzással lettek a' *bak, bek, bag* megforditva *gub* gyökerekből a' *baku*, ma *bak, bagu* vagy *bagó* 's *guba* nevek, melyeknek ősjelentése a' szőrre (Haar), gyapjura vonatkozik, miszerint α) *bak*, ném. Bock, fran. bouc, am: hircus, az az: hirtus, hirsutus, (nem, mint Gesenius, ki a' ném. Bock szót összesorolá a' héber pagáh, πηγυρω, ném. pochen, bocken igékkal, állitja, a feriendo, l. Lex. man. p. 810). Innét a' *bak*-tól származott helynevek a' latin nyelvben a' hircus, hirtushoz utasitanak: *Baku*, egy kaukazusi tartomány (Schirván) 's város neve, latin nyelven Hyrcania; a' kaspi tenger olaszul: mare de Bacan vagy di Bacca am: mare Hyrcanum (l. Calepinust a' Caspium és Hyrcania nevek alatt — vö: a' Nemz. Irod. Történetét Toldytól I. k. I. füz. 18 l.) 's talán a' *Sylva Hyrcana* (l. Calepinusnál u. o.) am: *Bakon* vagy

Bakony? β) *bagó sőg* vagy *süveg* a' rábaközi nyelvjárásban am: szőrös téli süveg erdélyi báránybőrből. γ) *bekecs* vagy *bekes* am: ném. Pelz, pellis villosa, aztán ilyen ruhaneme. δ) *guba* 1) és sajátlag am: *szőr*, villus. 2) *vestis villosa*, hirsuta, különösen: pórruha neme; honnét *gubás* 1) am: villosus, gubás eb, kecske, juh. 2) kinek gubája, az az: daróc, szőrruhája, szüre vagy on.

c) A' *vas*, *vtza*, *boza*, megforditva *sáv* (savó) *sáp* (sápad l. ezeket fenebb) szókban a' fejrőség fogalma (notio albedinis) levén sejtethő, nyilván a' ném. *weiss*, héber: *butz*, albus, albi coloris fuit (honnét *bitzah*, ovum, és *butz*, gör. βύσσοϛ - byssus i. e. pannus bombycinus, isque candidus) angol: *white* szókhoz csatlakoznak, miszerint α) *vas* am: ferrum a colore splendente, albo dictum. β) *vtza*, lat. huso, ném. Hausen, fejr bőrre 's husára nézve nevezett hal neme, Accipenser Huso L. (l. Adelungnál Hausen alatt). γ) *boza* kun ital, a' kölesnek *szőke* leve, ius acidum ex milio et aqua ab albo colore dictum (l. leírását Kresznerics szótárában 52 l. és Jerney keleti utazásában I. k. 296 l.) honnét: *boza gyermek* am: szőke, szőszke gyermek — vő: a' *savó*-nak ily használatát. — Már minthogy a' véghangzó hiányzik a' m. *vas*, ném. *weiss*, héber *butz* szókban, az a véghangzót sem tarthatni lényegesnek a' *vtza*, *boza* szókban.

d) Kihangzással lett a' *bék* és *pig* gyökerekből a' *béku*, rana, és *ptga* vagy *pige* játékneme. Ugy látszik, a' *bék* és *pig* a' *bag*, *bak* (honnét *bagdácsol*, *subsultat*; *baktat*, *subsultans graditur*, *claudicat*) gyökerekhez csatlakoznak, miszerint α) *béka* am: rana a saliendo, saltando dicta — vő: héber *tzepareddeh*, rana — rad. *tzapar*, *saliit*, Gesen. Lex. man. p. 873 — tehát nem a' *brekeke*, *breke* hangtól, mint a' nyelvtud. pmkk. II. k. 156 lap. állittatik. Az a véghangzó megvan a' török: *bagha* szóban is, de hiányzik a' perzsa *pek*-ben, mely szinte am: rana (l. u. o.) β) *ptga* vagy *ptge*, két végén megfaragott fácska, melyet egyik végén megütvén, a' játszó gyermekek *felugratnak*.

e) A' *szív*, *szov*, *szob*, *sub*, *zub* gyökerekből is különösen a' *szob* és *sub* alakokból kihangzással lettek a' *szoba* és *suba*. Egyébaránt a' felsorolt gyökereknek eredeti jelentése az *ívre* — arcus — ívalakra saj. a' hajlásra vonatkozik, határosak levén az *iv* (szív, arcus) 's a' keményebb *Ꞥcub* (honnét: lat. cubile, cubitus, cumbo) gyökerekkel. Erre nézve α) *szív* vagy *szov* am: arcus, 's csak összetételekben dívik az „árvány“ (ár, eső, víz) szóval, miszerint *szívárvány* (hajdan: szovárvány) am: ném. Regenbogen arcus coelestis, iris. β) *szoba* am: camera a camerando dicta az az: ívalaku épület, hajlék, lat. casa. γ) *suba* és

zubon ruha nemek nevei, mindkettő sajátlag am: *casula qs. parva casa* (l. ennek leírását Dom. Macri Melitensis Hierolexicon. Bononiae 1765) különösen a' *suba* bokáig érő paraszt öltözet, a' *zubon* pedig főleg kis gyermekek bokáig érő öltözete, mely a' hajléknak, háznak (szobának, kunyhónak) az építéset fejtlen korából fenmaradt alakjához tökéletesen hasonlít. (l. Gesenius Lex. man. p. 118; a' héber: *beth, batth*, domus tentorium — betűnek értelmezését 's a' szerecsen alphabethben fenmaradt eredeti alakját — vö: a' lat. *casa* és *casula* szókat is).

f) A' kihangzásos *tga* és *tge* az *tg, ik* (*igtat* vagy *iktat*, inserit) ném. *ok, Joch*, lat. *jugum a jungendo dictum* gyökerekhez csatlakoznak, miszerint *α*) *tga* am: ném. *Joch*, latin: *jugum*, sanskrit: *juga*; goth: *juk*; gör. *ζυγός* a *jungo*; sanskr. *jugmō*, gör. *ζεύγνυμι* igéktől. β) *tge* 1) am: *sertum, fasciculus, kötet*: egy ige fonal, *sertum filorum a conserendo, nectendo dictum, egy kötet*, mely bizonyos számu fonálszálakból áll. 2) am: *verbum, terminus, különösen: a' nyelvtauban am: tge* szó *ῥήμα* — vö: lat. *sermo* és *dissero a serendo (verba serendo)* gör. *ἔρω*, héber: *dabar* szók értelmezését Geseniusnál (Lex. man. p. 231). Az *tge* származéka: *tgész* am: *fascinat, vincit i. e. nodis ligandis artem magicam exercet* (l. ige 1) alatt) vö: héber *chabar*, *ligavit, vinxit* és *fascinavit*, és a' ném. *bannen* és *binden* igéket.

5. §.

Az önhangzókra nézve még egy tüneményt mutatunk fel a' nyelvből, miszerint az *i*, ritkábban az *a, o, u* más önhangzók szomszédságában gyenge inyszellektint jelen meg, mint ezt például a' paizs vagy pajzs, viasz, dia, zia, (csizma-dia vagy csizmazia) haramia, bicskia, bagaria, dió, sió, fiu, hiu, hiuz 's a' t^b. szókban látjuk.

Elvünkhez hiven, kimutatni akarjuk, hogy ez esetben sincs az önhangzónak nyelvészeti értéke, jelentése.

a) A' *viasz*, alszász *waz*, angol és svéd *vax*, ném. *Wachs* (óném. wuahs) szláv *wosk* gyöknek különbféle nyelvekben divatozó főrmáiból azt vehetni ki, hogy a' viasz-ban az *i*, a' régi német wuahs-ban az *u* nem lényeges betűk. Egyébkint a' *waz, Wachs* gyöknek ősjelentése, úgy látszik, a' fejjérségben (in albedine candore) vagyon 's összesoroltatván a' *vas, viza, boza* gyökerekkel (l. ezeket fenebb) *viasz* am: *cera a candore, albedine dicta, 's ez értelmet sejttem én a' lat. cera, cerussa (Bleiweiss) szókban is.*

b) A' *bicskia*, divatosabb ez alakban *bicska* (bicske) és *bicsak*; mely utóbbi a' héber *batzah*, *scidit, discidit, secuit*, áttéve: *kaszabol, se-*

cat, discindit, és *bakacs* vagy *bakanacs*, calcei fissi, szókhöz csatlakozik, miszerint *bicskia*, *bicska* vagy *bicske*, és *bicsak* am: culter a secundo, scindendo dictus, különösen culter plicatilis és culter sutorius. -- Az összesoroltakból kitetszik, hogy az *t*, mely a' bicskiában előfordul, nem tulajdonos betűje e' családnak.

c) A' *stó*, mely szótáriróink által ein langsam fließendes Wasser, ein Bach, canalis, effluviu m szókkal értelmeztetik (l. Bloch Zsebszótárában és Kresznericsnél) 's több megyében folyók tulajdon nevéül (minta' ném. Rhein von rinnen) használtatik, nyilván a' *sé*, *só* gyökerekhez csatlakozik, mire nézve benne az *t* nem lehet eredeti jelentős betű. Többire a' *só* - *sav*, szerezsen: *sev* (l. Nyelvtud. pnkk. II. k. Nagynál) a' *v* ajakbetű *b*-re változván *seb* gyökerekben a' folyás értelme (notio fluendi, diffluendi, aztán cum impetu ruendi) rejlik, miszerint α) *só*, *sav*, *sev* am: sal a diffluendo, dissolvendo dictum, β) *seb* 1) am: vulnus ita dictum, quod fluat, sanguine manet. 2) impetus, velocitas p. o. a' pus-kának sebjé, sebessége, honnét *sebes* 1) am: saucius, vulneratus — 2) celer, vehemens, violentus, impetuosus — γ) *sé* am: rivus, fluentum, 's Vas megyében kis és nagy *sé* kis folyam tulajdon neve, 's ennyit tesz δ) a' *stó* is.

d) A' *htuz*, összesoroltatván a' *htuz*, credit, fidit saj. videt (l. alább a' *biz*, *bizik* gyök 's ige értelmezését) héber: *chuzah*, vidit, spectavit gyökerekkel saj. am: lynx a visu acutissimo dictus. Ha jól látok, ez értelme van a' lat. lynx gör. $\lambda\acute{\upsilon}\gamma\xi$, ném. *Luchs* szónak is, mint melyek az óném. lügen, angol: to look, spectare, aspicere, igékhez csatlakoznak. Többire ez összesorolásból is az tetszik ki, hogy az *u* (vagy *t*?) mely a' *htuz*-ban előfordul, a' felsorolt gyökcsaládnak nem tulajdonos betűje.

e) A' *bagaria* és *makaria* szavaink összeállítatván a' *bakar* és *makra*, 's az *r* áttételvé *barka* barkóczával, kiviláglík, hogy bennök az *t*, mely ez utóbbi formákban hiányzik, semmi értékkel, jelentéssel nem bír. Ősjelentésük kinyomozása végett a' *makra* alakot vevén, ennek gyökér betűi (m, k, r) áttéve találtnak a' *rakam* igében, mely a' héber nyelvben am: coloribus ornavit, versiculorem fecit, az arab nyelvben pedig: punctis notavit, Conj. II. lineas duxit, scripsit; mely a' spanyol és olasz nyelvekbe átvételvé *recamare*, *ricamar* alakokban a' himzésre (ad acupingendi artem) vitelik át (l. Gesenii Lex. man. p. 951). De ez értelem (notio ornandi) másodrendűnek mutatkozik, 's ha jól látok, az eredetibb írás saj. *rovás*, *kőbe metszés*, általán metszés (héber bakar, scidit, m. bogár, insectum ab incisura dictum, *bürök*, cicuta ab incisione foliorum

dicta) értelemből fejlődött ki a' jelentés, mely a' felsorolt gyökerekben a' *czifrázatra* (ornatum) vonatkozik (vö: a' *czifra* gyök jelentését, mely a' héber: *szapar*, *insculpsit litteras in lapidem, scripsit* igéhez soroltatván (l. Adelungnál *Ziffer*, 1) lat. *czifra* ném. *Ziffer*, fr. *chiffre* am: nota a scribendo dicto, spec. nota arithmetica. 2) *czifra* melléknév am: quod picturatum, vermiculatum, variegatum est, innét: ornatus; *czifrázat*, ornamentum, *czifrász*, ornat, comit, elegantem reddit). E' szerint α) *makra* 1) melléknév am: quod variis ductibus, crenis ornatum est, tehát *makra pta-huzások*, mesterséges vésetek által *czifrázott* pipa. 2) főnév: szőlő neme (l. Bloch zsebszótárában). β) *barka* am: ornatus, ornamentum saj. stria, crena, incisura, ductus, virgula, honnét *barka kordovány*, corium cordubense, punctis, ductibus variis notatum, ettől: 1) *barkász* am: ornat, exornat, spec. corium exornat, distingvit, punctis, crenis, variis ductibus notat, 2) *barkás* p. o. *bőr*, corium punctis crenis, virgulis notatum, ornatum. γ) *barkócsa* 1) am: *czifrázat*, honnét *barkócsás* p. o. *bot* am: baculus, incisuris virgulis, punctis notatus, exornatus, 2) gyümölcs neme (*berkenye*), mely mint a' *makra* és *bakar szőlő* is hihetőleg ily alakjától (a forma variegata, virgulata) vette nevét; végre δ) ebből érthető, mit jelent eredetileg a' *bugartu* és *makarta*, t. i. a' *bagaria* kiczifrázott barkázott bőr, a' *makária* pedig ily alaku téli körtvély neme.

II-ik Szakasz.

Miután kimutattuk, hogy az önhangzók nyelvészeti értékkel nem bírván, a' szóelemzésnél tekintetbe nem jöhetnek; áttérünk a' mássalhangzók (consonantes) vizsgálatára, melyek mint fenebb már megérintők, a' jelentés alapját (basisát) teszik.

E' vizsgálatnak a' mássalhangzók genesisével kellene ugyan kezdődnie, miután csak így foghatni azokat fel egész lényegükben, 's azon változásokat is, melyeken a' mássalhangzók eredetők óta átmentek, azoknak lényegével, vagy is e' szenvedett változásokban állván azoknak története (Geschichte), a' mássalhangzók történetét azoknak természetével összhangzásba hozni csak így fogna sikerülni; de mi rövidség kedvéért dr. Hoefler Albert „Beiträge zur Etymologie, und vergleichende Grammatik der Hauptsprachen des indogermanischen Stammes — Berlin 1839 — czimű munkájára utasítjuk a' figyelmes' olvasót, hol a' félhangzók vagy folyékony (liquidae) mássalhangzók történetében tapasztalható tünetmények alapját kimutatván (179 és köv. lapokon) felemlíti az eseteket, melyekben azok kifejlődtek (Entwicklung), egymással felcseréltettek (Vertauschung), a' szógyökök vagy gyökbetűk megfordítottak (conversio), vagy áttétettek (transpositio, Versetzung), áthasonítottak (assimilatio) vagy megkettőztettek (reduplicatio, Geminatio, Verdoppelung) és elvették (Wegwerfung) — mi által alapos megismeréséhez juthatni annak, hogyan vehettek-fel a' szók, szógyökök magokba idegen oly elemeket, melyeknek azok jelentésére nézve értéke befolyása nincsen, és hogyan vetkezhettek-ki eredeti alakjaikból?

Hogy oly betűk, melyek képződésök és természetük szerint egymáshoz közel állnak, a' szájban, hol egyik képeztetvén, a' másik is félig meddig létre jő, egymással könnyen találkoznak; ellenben különböző műszerrel képzett, 's ezért különböző természetű betűk, hol összejönniök, találkoznok kellene, egymást kerülik, némely folyékony betűk pedig természetüknél fogva egészen elenyésznek: miszerint a' szók lényeges

alkatrészei új elemek betoldásával szaporodnak, vagy azokból valami el-
 esik, elvész, oly tény, mely iránt egy felületes pillantás a' nyelvekre el-
 oszlatni képes minden kétségünket. Így *m* betűvel szaporodott a' *lomb*
 (ném. Laub) *goromba* (ném. grob) a' *b* ajakbetű; *n*-nel a' *kandur* (ném.
 Kater) *ponty* (potyka) szinte *n*-nel a' *ránt* (fr. rotir, torrere, honnét *rà-*
totta vagy *rántotta*, ovorum intrita in sartagine tosta) a' *d*, *t* fogbetűk
 természeténél fogva — ellenben kiesett az *t* a' *kótyag* és *hattyu*-ból (kol-
 tyag, halyu l. ezeket alább) mint a' nép ajkán kiesik számtalanszor:
fót - folt, hód - hold, tőgy - tölgy 's a' tb. Szinte ily tagadhatatlan tény
 az is, miszerint a' rokon betűk egymással igen gyakran felcseréltetnek:
mankó - bankó, gunyó - gunyhó - kunyó vagy *kunyhó* 's a' tb. de ezen,
 valamint a' mássalhangzókkal megtörtént egyéb változások iránt *a. pri-*
ori semmi bizonyosat nem mondhatni, 's külön minden nyelvre nézve
 szükség felkeresni azon törvényeket, melyek szerint azok véghez mentek.

E' törvények ismeretével haladván a' nyelvhasznítás, különböztet-
 helni meg a' szók, szógyökökerek lényeges betűit a' nem lényegesektől,
 's közelíthetni meg a' szó első alkatrészeit, a' gyökszótagot (Wurzelsyl-
 be) melynek ismerete 's elemzése nélkül, mondja Adelung Mithridatesében,
 soha sem alapos, hanem mindig felületes lészen nyelvismeretünk, ha
 egyébkint úgy beszélünk is azt, mint Cicero; 's maga a' szóelemzés sem
 egyéb megvetendő szemfényvesztésnél, ha a' nyelv ily elemzéséből nem
 indul ki.

Adott, tagadhatatlan példák nyomán tovább kutatni e' törvényeket
 a' magyar nyelvben, feladata értekezésünk II-ik szakaszának. Világos,
 hogy e' nyomozásunk is az összehasonlítás útján, 's természetesen csak
 azon szűk körben, melybe nyelvismeretünk szorítkozik, történhetik egye-
 dül, miszerint kiegészítését a' rokon nyelvekkel bővebb összehasonlítás-
 ból várja.

A)

A' mássalhangzók kifejlődésének esetei.

6. §.

A' torokszellet kifejlődésének esetei.

A' *h*, szinte mint az *á* önhangzó a' torokon át akadályozatlanul
 's szabadon ömlik ki a' szájból, 's képeztetésénél seni a' nyelv, sem az
 ajkak igénybe nem vétetnek; de mivel a' torok által még is némileg mi-
 nősítetik, azért a' *h*, *g* torokbetűk, 's az önhangzó között áll, miszerint

benne mind a' hangzói (vocalische) mind a' mássalhangzói természet (consonantische Natur) felismerhető, 's mint folyékony lehelet, vagy gyöngé torok-szellet (Hauchlaut und Spirant) könnyen egyéb hangzókhoz tapad. Így régi nyelvemlékeinkben olvassuk: *munhi* — *monyhi* az az: mőnyhi vagy mennyei; *torchukat* — torkhokat helyett (l. a' Nemz. Irod. Tört. II. füz. 89 l.) ma is némely vidékeken az idegen, *int*, *uszit* szókat lehelettel ejti a' nép: *hdegen*, *hint*, *huszit*; 's a' m. *óra* is lehelettel ejteti a' német és latin nyelvekben: *Uhr*, *hora*.

Erre nézve kérdeni és sejteni lehet: ha némely gyökszavainkban nem fordul e elő a' *h* pusztá leheletképen, tehát nyelvészeti érték nélkül? . . mire az összehasonlító nyelvvizsgálat eloszlatja minden kétségünket.

a) A' *hó* (mellékformái: *ha*, *hé*) az *ó* — vetus — gyökhez csatlakozik, melyben hiányzik a' lehelet; mire nézve az a' *hó*, *ha*, *hé* gyökerekben sem tartathatik lényegesnek. Az *ó* gyöknek rokonai: angolszász *ea*, gör. *ἄα* — Hesychiusnál am: viz — fr. eau (mond: o) óném. aha, acha, ach, ógör. *αχα*, góth *ahwa*, lat. aqua (l. Adelungnál I. r. 145 l.) melyekben, mint látszik, a' folyás értelme (notio fluendi, diffluendi, innét a' felsorolt szók folyó anyagot, vizet jelentenek) vagy on; mely nyelvünkben az időre vitetvén át, α) *ó* am: vetus, priscus saj. a' mi lefolyt, elmúlt (quod diffluxit, elapsu, praeterlapsu, praeteritum est) *ókor* am: aetas elapsa, praeterita, prisca; *ó bor* am: vinum vetustum. β) az időt, mely folyni, haladni gondoltatik, jelenti a' *ha* gyök is, különösen 1) a' multat e' szólásformában: *hát-bát* a' dunántuli nyelvjárárásban am: *régt*, és összetéve az *idő* névvel: *ha időn*, hajdan, olim, i. e. praeterito, praeterlapso tempore. 2) általán *időt* összetéve a' *vala*, *né*, *se* vagy *so* gyökerekkel: *valaha*, *néha*, *seha* vagy *soha*, nunquam, i. e. nullo (se) tempore (ha). 3) a' *ha*, si ném. wenn (összetételben: ámha, noha, bárha) feltételező kötszó értelme is az időre vitethetik vizsgálva. γ) a' *hé* alak szinte az időről használtatván, ritkán 's csak *be* raggal időhatározóként fordul elé a' *hóba* társaságában: *hébe-hóba*, dum et quando, dann und wann.

δ) A' *ház*, domus, ném. Haus, óném. Hus, angol: House szókat Wachter után Adelung a' régi *hüthen*, *bedecken* (vő: Hut, Haut, Hütte) igétől eredezteteti (l. Szótára II. r. 1024 l.). Honi álláspontból tevényozásunkat, valószínűbbnek tartjuk, hogy a' *ház* ab exstruendo, conficiendo, fabricando nevezeték; szinte mint a' lat. domus, δόμος a δέμα, bauen; miszerint a' ház a' héber: *assah*, fecit, labore produxit (machen) spec: confecit, fabricatus est (verfertigen) exstruxit vc. casam 's a' th.

igéhez csatlakozik, (l. ezt Gesenii Lex. man. p. 799) nyelvünkben pedig rokonaiul tűnnek fel az *esz, az, ez, iz, ox, őz* igeképzők 's a' *zi* (zia, ebben: csizmazia) melyekben szinte a' *producendi, fabricandi, faciendi* (machen) értelem rejlik, az érintett igeképzőkben ezen értelem (notio faciendi, agendi) a' cselekvő ige pusztá fogalmára vonatkozáván. Így α) az *esz* gyök összetételben él a' *köz* — medium — szóval, miszerint *esz-köz* saj. am: medium (köz) quo producitur, conficitur aliquid, instrumentum a struendo aliquid; ném. Werkzeug (a' zeugen, producere igétől) machina $\mu\eta\chi\alpha\nu\acute{\eta}$ a' machen igétől. β) a' *zi, zia*, csak összetételben él a' *csizma* (Schuh) szóval, 's *csizmazia* am: Schuh (csizma) macher (zia) i. e. confector ocrearum, cothurnorum, cothurnarius. γ) a' *z, az, ez, iz, az, őz* igeképző cselekvő igéket alkot: lovaz, hímez, őriz, poroz, őroz, öntöz 's a' t.

A' *ház, az (ez, iz, ox, őz) esz* megfordítva *zi* gyökök összerolásából kitetszik, hogy a' *ház*-ban a' *h*, mely e' gyökcsalád többi tagjaiban nem található, nem egyéb lehetnél, miért nyelvészeti értéke, jelentése sincsen.

Megjegyezzük itt azt is, hogy a' *ház* és *haza* egy eredetre és jelentésre mutatnak; a' *haza* α) igehatározóként használtatik: *oda haza van*, domi est, *haza küld*, domum mittit, β) főnév am: patria — vő: lat. domus pro patria: da propriam Tymbraee domum (i. e. patriam) da moenia fessis. Virgil. Aeneis III.

c) A' *hely, hol 's ol, al* vagy *áll* gyökök összerolásából is azt vehetni ki, hogy a' *hely, hol*-ban a' *h*, mely az *ol, áll*-ban hiányzik, pusztá lehet levén, semmi jelentéssel nem bír. Többire a' felsorolt gyökök ősjentése az állásra vonatkozik, miszerint α) *áll* am: stat, honét: *állat*, substantia a stando dicta. β) *ol* am: stabulum a stando dictum, pr. locus, in quo pecora stant. γ) *hely*, am: locus saj. ubi quis stat, sedet (hely, sessio) — vő: lat. locus (loci, loca) ab antiquo $\lambda\sigma\chi\omega$ jaceo, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\omicron\chi\alpha$ $\lambda\acute{o}\chi\omicron\varsigma$ ubi quis situs est. δ) a' *hol* határozó és kérdő szócška, melylyel a' hely után tudakozódunk, lat. ubi.

d) A' *hal, moritur* saj. occidit (cadit) és *hul* vagy *hull* — cadit — igékben is pusztá lehetnek tekintendő a' *h* betű, miután az rokonaikban, melyek: *al* — *él*, concidit, deliquium patitur, *el* vagy *ell* (ellik, partu emitit, parit saj. cadere facit) 's a' tb. nem található.

e) A' *harm* (honét *harmat*, ros) gyökerben szinte lehetnek látszik a' *h* betű; ugyan is hiányzik az rokonaiban, melyek *irm* vagy *irem* (a' dunántuli nyelvjárásban am: nedv, humor, 's innen irtes föld, am: terra humida, humore naturali plena) áttéve: *mara* ebben: *sús-mara - sus*

(kemény, fagyos) eső, 's melynek rokonai találhatunk a' keleti nyelvekben is, héber: mor - gutta lat. myrrha, $\mu\acute{\upsilon}\beta\acute{\rho}\alpha$ a defluendo, destillando dicta — rad. marar fluxit, stillavit, miszerint harmat am: ros a stillando dictus.

f) A' *her* (honnét: here) összesoroltatván az *ér*, *or* héber *arach* gyökerekkel, szinte lehelettel ejtett gyöknek látszik. Többire az *ar*, *ér*, *or* 's a' lehelettel ejtett *her* gyökerek eredeti jelentése am: rapit, carpit, apprehendit, miszerint α) héber: arah = carpsit, decerpsit, rupfen. β) *or* vagy *orv* am: latro saj. raptor (Rauber) qui carpit, rapit, furatur (oroz). γ) *ér* ige am: tangit saj. arripit, apprehendit, honnét: *ért* am: intelligit saj. percipit, i. e. apprehendit animo, mente (megfog) *érez* am: sentit saj. percipit, i. e. apprehendit sensibus. δ) *her* vagy *here* am: fucus ita dictus quia carpit, absumit alimenta, quae apes congressere, átvitelesen: ignavus, deses — vö: lat. fucus, gör. $\phi\acute{\upsilon}\kappa\omicron\varsigma$ a $\phi\alpha\gamma\epsilon\iota\nu$ edit, comedit, absumit. Származékaiban a' carpendi, decerpendi értelem világos: *herél* am: carpit, decerpit, spec. et 1) summitatum plantarum decerpit: megheréli az ugorkát, dinnyét. 2) testiculos animalium excerpt, castrat.

g) A' *hegy* és *hág* egy eredetűek levén az *ág*, *agy* gyökerekkel, szinte lehelettel ejtett gyököknek mutatkoznak. Értelmök, úgy látszik, a' *hegyre* 's mi evvel rokon, a' *magasságra* vonatkozik (notio cuspidis, acuminis, et alti, elati) miszerint α) *hegy* 1) am: cuspis, acumen, apex, kés-hegy - cuspis cultri) 2) mons ab altitudine dictus. Származékai: *hegyes*, cuspidat, acuminat, a' *fülről* mondatván: arrigit aures, die Ohren spitzen, auscultat; *hegyes* am: montosus, *hegyés* am: acutus, átvitelesen: elatus, superbus. β) *ág* am: ramus arboris, dens, sulcus furcinae, furcae (villa - ág), linea. A' *magasság* fogalma tün elé e' származékában: *ágaskodik*, in altum tollitur, sich bäumen, melyhez közelit γ) a' *hág*, scandit, ascendit, mi aztán a' *hágó* ménről 's kosról is (de mare, admissario, ariete, femellam conscendente) használtatik. δ) *agy* saj. am: pars summa capitis, vertex, cranium.

h) A' *him* - mas, masculus az *em* - (eme = femina, eme disznó, porca, scrofa) gyökhez csatlakozik, sőt nyilván maga az *em* lehelettel ejtve. Az *em* kihangzással *eme* gyök továbbá az *ünő*, hucula, juvenca, vacca 's lágyabb *any* vagy *anya* - mater - gyökerekkel sorolthatatik össze, melyeknek ősjelentése a' megfordított *nő* — nevelő, szaporító az az: saját nemének, fájának szaporítója; l. ezt fenebb a' *nyáj*, *nyi* gyökerek értelmezésénél — gyökértől függvén, a' lehelettel ejtett *him* mas, masculus, is saj. am: szaporító, fájának szaporítója.

i) A' *tohonya* — ignavus, socors, deses, otiosus — összevettvén a' *tunya* és *tanya*, meg *tonya* szókkal, benne a' középen kifejlett lehelet jelentéste-

lennek mutatkozik. Ősjelentése e' családnak az állásra vonatkozik, benne a' jelentős gyökbetű a' *t* levén (*t - it*, honnét: *ttél*, iudicat saj. statuit, megfordítva *tó*, stagnum a stando dictum, sziszegővel ejtve lat. sto, ném. stehen, gör. *στῆναι ἰστημι*) mi szerint α) *tanya* am: locus in quo subsistimus, quo itinere fessi ad quietem capiendam divertere solent — das Lager, die Herberge, der Weiler. β) *tonya* Fertőmellékén am: tó, stagnum, i: e. aqua stans. Így a' széplaki nádasban van kis és nagy tonya az az: tó. γ) *tunya* vagy *tonyhó* am: deses, socors, otiosus saj. qui stat, feriat, otiat, 's ennyit tesz a' *tohonya* is.

k) A' *tehén* eredetibb alakjául a' *ten-* vagy *tén-*t el fogadnunk a' *tin* (línó) *teny* (tenyész) gyökerek javallják, melyekkel jelentésre nézve is rokonnak mutatkozik. α) A' *tenyész* ugyan is am: foetiscit, sobolescit, multiplicatur az az: értelme a' nevelésre, növekedésre, szaporodásra vonatkozik, miszerint β) a' *tinó* is am: növendék marha, juvenis, junix, γ) a' *tehén* pedig am: nevelő, fajtát szaporító — femina, sp. bos femina, vacca.

l) A' *doh* és *düh* lehelettel ejtett formái a' *do*, *dú*, *dü* gyökereknek, melyeknek eredeti értelme a' *fuvásra* vonatkozik (dúdú, tütú a' fuvás hangját utánozzák, honnét: *dudul*, *tutul* — flat, spirat, ululat, modulatur, *duda* — uter symphoniacus ab inflando dictus) miszerint α) *doh* főnév am: odor saj. halitus, spiritus, flatus, különösen odor, quem res diuturno situ contraxerunt: *dohos üszet*, melynek állott, kellemetlen szaga vágyon. — A' gyök azokra vitetvén, kik felhevültökben orruk és szájukból fúnak, elleneikre fúnak, fulaszkodnak (schnauben lat. spirant inimicitias) átalán azokra, kik ellenséges indulatot nyilvánítanak mások irányában β) *düh* am: ira vehemens, ferocia, 'rabies, insania saj. fuvás, fulaszkodás. γ) *du*, honnét 1) *dút* am: spirat inimicitias, (dúl - ful) hostiliter pervadit, depopulatur, praedatur regnum (országot) domum (házat) — 's így a' *dú* főnévül használtatva am: praeda, depopulatio, 's *dühueh* am: rabló, tolvajméh — 2) *düz* am: flat, spirat; *megdüzza* vagy *feldüzza az orrát* — inflat nares vagy sufflando nares tumefacit — mit a' haragvók 's zugolódok tevén, ezekről mondjuk, hogy *duszognak* vagy *duszognak* — obmurmurant.

m) A' *felhő* vagy *fölhő* eredetibb alakjául a' *felő* vagy *felü*, *fel* vagy *föl* ajánlkozik, mely a' fődés, borítás, takarás értelméből fejtegetendő *pal*, *pel*, *pñ*, *fel*, *vel*, (m. palást, lat. palla, pellis, pileus, velum, velare, ném. Fell) gyökerekhez csatlakozik, 's melyekhez vonhatni a' finn: pilwi, török: bölüt (l. ezeket az új m. muzeum 1851-ki XII vagy Sept. füz. DXL lapon) ném. Wolke szokat is, miszerint a' *felhő* am: nubes a' nubendo i. e. obnubendo, velando, operiendo dicta.

n) A' *börhe* vagy *berhe* eredetibb alakja *böre* vagy *bere* *bör* vagy *ber*, mely a' *bor* (*boru*, *borit* tegit, operit) *bör*, pellis, cutis, corium, saj. operimentum, involucrum — gyökökhez sorolatlán, *börhe* vagy *berhe* saj. am: operimentum, involucrum; innét különösen: *perisoma*, *subligaculum*, *succinatorium*. Ádám és Éva elsöben fügelevélből *berhét* csinálnának — fecerunt sibi perisomata, Moz. I, 3. 7. — hogy szemérem testöket befödöznék. Pázmán Pred. 934 l. 's kalauz 3771. l.

o) A' *bolha* ily alakokban él a' nyelvekben: ném. *Floh*, fel-ném. *Floch*, alszász: *Flo*, angolszász: *Fleo*, angol: *Flea*, hollandi: *vloo*, *vloye*, lat. *pulex* (puleks) megfordítva dán: *Lope*, *Loppe* (l. Adelungnál *Floh* alatt) mely összesorolásból kitetszik, miként e' szavunknak eredetibb alakja *bola*, kihangzás nélkül *bol*, áttéve *vlo*, *fo*, miszerint annak ösjelentését is a' *bol* gyökben kereshetni egyedül. Adelung e' gyököt a' *fliehen* igével értelmezi: *Floh* von *fliehen* (l. az idézett helyen) de mi azt inkább az *ugrásban* (in *saliendo*) sejtjük rejleni, mely értelme van a' *bal*, *ból* gyökereknek következő szavakban: gör. βάλλω, βαλώ, βαλλίξιν, tanzen, hüpfen, m. bál, fr. Bal, ném. Ball, olasz: Ballo, celebres choreae, saltatio solennis; továbbá ezekben: ném. Balle, lat. pila, megfordítva, 's *d* vagy *t* betüvel toldva: lab-da vagy laptá — pila a *saliendo dicta*; végre *bállatni* (mi helyett Dunán túl *börtetni* van szokásban) *ugráttatni*, különösen a' botot úgy hajítani, hogy az egyik végéről a' másikra fordulván *ugráljon* (einen Stock künstlich werfen, értelmezik az Akademikusok és Bloch) Erre nézve a' *bolha* am: *pulex* a *saliendo dictus* — *vö*: héber *parahs*, *pulex* a rad. *parhs*, *saliit*, *tripudiavit*.

7. §.

A' j (i) inyszellet kifejlödésének esetei.

Az *i* önhangzót azért foglaljuk itt össze a' *j* mássalhangzóval, mert ez amabból természetesen támad, midön az *i* más önhangzóval összeolvad; így például, ha a' német nyelvben a' *Lilie*, *Petersilie* sebesen ejtetik, *Lilje*, *Petersilje*-t hallhatni. (l. Adelungnál a' *j* betü alatt.) A' latin nyelvben is, ha az *i* két önhangzó között áll, az utolsóval mintegy összeolvadva, vele *egy* szótagot tesz, 's mássalhangzóit természetet ölt, például: *Maius* — *Ma-jus*, *Pompeius* — *Pompe-jus*. És e' tünemények példái nyelvünkben sem hiányzanak: *lilium*, *paizs*, *haramia* — *liljom*, *pajzs*, *haramja* 's a' *tb*.

Az *i* önhangzónak ez olvadékony 's oly kevéssé önálló jellemből fejthetni meg a' diphthongusok természetét, t. i. az *i*, *a* önhangzóra kö-

vetkezvén, e' két állománynak (Substanz) vegyülése 's összeolvadásából lett az *ai*, 's legbensőbb összeforradásukból az *ae=e* (v. ö. *μοσαι*=*musae*=*Muse*) vagy az *i* elüljárulván más önhangzóhoz *ia*, *te*, *to*, *tu* a' *ja*, *je*, *jt*, *jo*, *ju* alakok p. o. *ianua*=*janua*, *ieiunus*=*jejunus*, *iugum*=*jugum*. (l. Hoefler Beiträge zur Etym. 186. l.)

Hogy ez alapon nyelvünkben is többszer fejtett ki a' *j* betű, kétségen kívül helyezik a' diphthongizáló ősz magyar nyelvnek fenmaradt emlékei, különösen a' hallotti beszédnek e' szavai: *torgossun*, *tochtatnia*=*jorgasson*, *jokhtatnta* a' mai: *irgasson*, *iktatnia* helyett. (l. Nemz. Irod. Története Toldytól II. füz. 102. l.) Erre mutat az *ajt*, *ajt*, *ajt*, *ajt* diphthongicus, maiglan divatos igeképző is, mely mellékformája az *it* ige-képzőnek: *szakajt*=*szakít*, *veszejt*=*veszít* (l. u. o 105 l.)

De a' *j* mint gyenge iny-szellet is könnyen tapad egyéb hangokhoz, mire nézve vizsgálat alá vesszük itt is némely gyökszavainkat, melyekben a' *j* időjártával kifejtett, 's így nem eredeti betű levén nyelvészeti értékkel nem bír.

a) A' *jó*, *bonus*, és *juh*, *ovis*, ennek eredetibb, 's a' nyelvben szinte fenlevő *ih* (*tuh*, *tu*, *id*=*ju*, *jó*) alakjához soroltatván az *ah*, *ah*, *ih*, *oh*, *oh*, *o*, *ó* gyökerekből, melyeknek ősjelentése a' szájból kifuvált hangra (*sonum* flandi, halandi, spirandi) vonatkozik, értelmezethetnek. A' felsorolt gyökerek különbféleg átvitvén következőleg alkalmaztatva találhatnak a' nyelvben: α) *ó*, *oh*, *oh*! indulatszók 1) a' fájdalom kifejezésére (*interjectio dolentis*, *suspirantis*) *ó* vagy *oh* Istenem! 2) a' vágy, kívánság kifejezésére (*interjec. optantis* saj. ad *aspirantis* ad *aliq.*) *oh csak!* 3) *ah*, *ah*, *oh* indulatszók 1) a' vágy kifejezésére (*interj. optantis* saj. *aspirantis*, *desiderantis*) honnét *ahít*, *áhít*, *ohajt optat*, *desiderat* saj. *adspirat*, *anhelat* al. 2) az *ah*, honnét *áhít* igének e' származékában: *áhitatos*, *ájtatos* az égbe fohászzkodó 's onnan segítséget ohajtó, váró, kérő emberre vitetik=*pius*, *devotus*. γ) az *ah* és *uh* szinte indulatszók az iszony és undorodás kifejezésére: *ah*, *áhá!* *uh!* — *interjectio devoventis* *aliquid*, *abesse*, *procul esse* *optantis*. δ) az *ih*, honnét *ihég* a. m. *halat*, *spirat*, *respirat* (*ihég*, *pihég*) *ihl* a. m. *spirat*, *inspirat*, *flat*, honnét *ihlés*, *inspiratio*, *ihlet*, *afflatus*; miből kiviláglik, hogy az *ih* gyök főnévül használtatva saj. a. m. *állat* (l. *ezt*) *animal*, *animans* i. e. *spirans*, *vivens*, ném. *Vieh* (l. *ezt* *Adelungnál* IV. k. 1195 l.) különösen a. m. *ovis*, honnét *ihász* a. m. *opilio*, miszerint ε) *ju* vagy *juh* is a. m. *ovis juhász* a. m. *opilio*. ζ) a' *jó*, *bonus* (honnét *jó*-szág, többesben *javak*, *bona*) a' *juh-tól* kölcsönözi értelmét, t. i. a' szelid juhok és marhák levén az őskor fiainak első 's eredeti javai birtoka, utóbb, hogy a' miveltség állapo-

tába eljutottak, e' nevet minden egyéb birtokra, javakra nézve megtartották, sőt az erkölcsi jóra, jóságra is (régí iratokban jóság a. m. virtus, bonitas, ma jóság) általvitték, v. ö. ovis (ops) opes, opilo, ném. *Fatku=Vieh* Ulphilásnál am: Reichthum (l. Adelungnál az idézett helyen) a' gör. κτηνοσ, pecus saj. κτημα, possessio; a' marha, pecus, szó is divatozik főkép hajdan divatozott a' peculium, res, merx, bona, értelmében: ezüst marha. Pázmánnál a. m. argenteria, letett marha Verböczy-nél = res deposita, (l. Kresznericsnél e' szó alatt).

Megérintjük itt eszme társulat kedvéért, hogy a' szinte e' családhoz tartozó *o, ö* részesülőképzők 's *u, ü* főnévképzőkben a' lét értelme (notio existentiae) lappang, mely az *o, ok* gyökerekben (l. ezeket *α, β, δ* számok alatt) rejlő lehas, fuvás fogalmából (e notiono flandi, halandi, spirandi) fejlődött élet (*ih, juh, vivens, spirans*) értelméhez csatlakozik, a' mint az élet és lét értelmét (notionem vitae et existentiae, másszor is ugyan azon gyökszókbán együtt található — v. ö. *él-nt* és *lenni* vagy *lenni, lehelni, ühegni*; héber: hava, haja, esse, existere; chava, chaja, vivere. Erre nézve *α*) az *o, ö* igékből részesülőket képző ragnak értelme megfelel a' lat. ens (ans, ens) szinte részesülőket képző ragnak, mely maga participiuma a' sum, es, est létigének, miszerint mondó a. m. dicens, szeret-ő a. m. amans. 2) az *u, ü* főnevekből mellékneveket alkotó rag: láb-u, cui est pes, kezü, cui est manus i. e. qui pedem, manum habet, melyeknek ugyan ezen értelemnél fogva a' minőséget, tulajdonságot kifejező melléknevet szükségkép eléjükbe kell tenni: nagy láb-u, cui magnus (nagy) est (u) pes (láb), kis kezü, cui parva (kis) est (ü) manus (kéz).

δ) A' *jég*, török, perzsa: *jaech* eredetibb alakjául az *teg* vagy *tég* vétetvén összesoroltathatik a' némely nyelvjárásokban divatos *tég=ég*, coelum, *ték* = ék, splendor, nitor, pulchritudo (megfordítva *ki*, honét *kies*) és *üdg* = ög, öveg, üveg, vitrum, gyökerekkel, melyeknek eredeti jelentése a' fényre, átlátszóságra (lux, splendor, transparentia) vonatkozik, miszerint *α*) *öög*, *öveg*, *üveg* a. m. vitrum a splendore vel transparentia dictum — v. ö. héber: *zakukitth*, vitrum, v. crystallus a rad. zakah, splenduit, ném. Glas, Glanz von glänzen. *β*) *ég* a. m. coelum sajátlag azon boltozat, mely a' föld felett kifeszítve lenni látszik, 's felette az égi oceánt, (oceanum coelestem) terjedni képzeli az ó világ, ita dictum, quod crystalli v. saphiri instar pellucidum sit, coelum crystallinum, ουρανος πολυχαλκος σιδηρεος Hom. od. 3. 2. II. 5, 504. *ν*) *jég* a. m. glacies ita dicta, quod sit pellucida, v. ö. ném. Glas, Glanz, Glace, lat. glacies. *δ*) Az *ék*, megfordítva *ki* a. m. splendor, ni-

tor, decor, pulchritudo, venustas, ornamentum, honnét ékes és kies a. m. splendidus, nitidus, decorus, venustus; kies mező, campus splendore, nitore florum placens.

c) A' *jászol* eredeti jelentését a' *szol* gyökben keresvén, ez nyilván a' *szál, szől, szül*, megfordítva *lész* gyökerekhez csatlakozik, miből kitetszik, hogy benne a' *j* vagy *já* szótag nem egyéb kifejtett inyszellelnél. A' mi a' *szál, szol, szől, szül* és *lész* gyökek ősertelmét illeti, az, ha jól látok, a' tekerésre, tekergőzésre (torquere, versare, circumagere, intr. torqueri, versari, circumagi) különösen a' fonásra, szövésre (winden, flechten) vonatkozik, miszerint α) *szál* a. m. filum a versando, torquendo dictum; selyem szál, filum subtile, bombycinum; czérna szál, filum lineum duplicatum; aztán: culmus, scapus, stylus, columna 'sa' th. β) *szől*, honnét szőlő a. m. vitis a viendo i. e. inflectendo, intorquendo dicta, est enim vitis arbor lenta, conscendens ramos circumque illos se torquens. γ) *szől* a. m. parit saj. torquetur doloribus—v.ő. vajudik, és a' héber: chul, torquetur, contorquetur spec. torquetur doloribus = parit, generat, honnét szőlő, parens, genitor. δ) a' *lész*, honnét *lész a* a. m. quod contextum est (das Gewundene, Geflochtene) opus e virgis lentis v. arundine contextum, kül. Kresznerics szerint 1) a. m. cistaviminea. 2) Fertő- mellékén nádból összefont halfogásra való eszköz, sőt olyféle nád szövet is, melyet a' nádazók az épület tetejére a' végett teritenek, hogy a' nádkévékből a' szálak az épületre be ne hulljanak vagy hajoljanak. ε) a' *jászol* végre is saj. a. m. sepes a sepiendo dicta, vagy opus ex viminibus, virgis lentis textum, különösen 1) milyen vizeknek gátul tétetik, prae-sepe a prae-sepiendo dictum. 2) milyen istállókban van: *kerekjászol* = kerek alakban font jászol, hová a' marhák élébe vetendő szüleség takartatik; hosszú jászol, melyből a' marhák esznek (Raufe, Krippe).

d) A' *jog* eredetibb formájául az *ig* épen úgy ajánlkozik, mint a' *juhnak* az *ih*. Az *ig, ih*, meglágyulva *igy, egy* gyökek eredeti jelentése pedig, mennyire azt származékaiból sejteni lehet, az egyenességre (notio recti) vonatkozik: igaz, rectus, átvitelesen: probus, integer; igaz ember, homo integer, probus, verus (rechtlich), igazság, veritas saj. rectitudo; igazán, vere certe saj. recte; igenes, igyenes, egyenes, rectus, gerade; egyenes vonal, linea recta, eine gerade Linie; egyenes ember, homo sincerus (aufrichtig). Erre nézve az *ig*-nek határozóul használt mellék formái, *igy, ugy* a. m. sic, ita, so, also; épen így, épen úgy a. m. recte ita, recht so, gerade so, i. e. recte ad aliquam normam (lineam rectam). A' szinte határozókul használt *igen, igen ts* 1) a. m. sic ita, saj. recte, midőn feleletekben használtatik, p. o. In rus hinc abis? recte=te

innét a' mezőre (falura) még? igen is. 2) a. m. satis, valde, nimis: ig jól, satis bene, igen jól, valde bene; a' hasonlítás fokának ragával toldott: *ik = abb* vagy *inkább* a. m. rectius (magis recte) potius. — Ezeket előre bocsátván, értjük, hogy a' *jog* 1) am: die Rechte, fr. droit, lat. dextra, sc. dextra manus, die rechte Hand, *jog kéz*, a. m. jobb kéz, 's így jő elé a' Margit legendában: „az ő szent jogjának hatalmával megszoréha,“ mi helyett ma így szólunk: „az ő szent jobbjának hatalmával megszorítja.“ I. Példatár a' nemz. Irodalom Történetéhez Toldy Ferencztől 9 l. 2) a. m. das Recht, fr. le droit, az az: ius, seu norma, lex; item: facultas lege data utendi aliqua re, ut sua.

e) A' *jobágy* vagy *jobbágy* nyelvészeink által úgy értelmeztetik, mintha annyit tenne, mit jobb ág, melior ramus, stirps nobilior (Kresznerics m. szótárában Benkőt felidézve 278 l.) de sem a' szónak eredete, sem annak használata a' nyelvben nem kedvez e' magyarázatnak. Már a' parallelismus inter lingvas orientales . . . cum Hungarica ductus (Pesten 1832) című munkának írója észrevette, hogy a' m. jobágy a' keleti o bed, servus, mancipium — a rad. a bad, opus fecit, servivit, operam praestitit — szóhoz (l. ezt az idézett munka 46 l.) csatlakozik; sőt maga az o bed, vagy a' *d, gy*-re változván (v. ö. diamant=gyémánt, bádog=bágyog) obegy=obágy, melyből iny-szellettel lett a' jobágy vagy a' jobbágy. Ezen alapértelménél fogva a' jobbágy, szinte mint a' héber: o bed használtatik 1) a' király szolgáliról (de servis Regis, tehát ministris aulicis) 's ily jobbágyok (jobbágyok) voltak a' magyar királyok decretumaiban előforduló servientes regis, servientes castri, udvarnici, tavernici, orozones, agazones, servi conditionarii, kik különféle kiváltságokat élveztek (l. His. Regni. Hung. auct. Glycerio Spányik p. 102). 2) Szinte mint a' héber: o bed használtatik 's még ma is főleg ez értelemben divik: mancipium (Sklav, Leibeigener, Frohnbauer=colonus); — mire nézve az Aristokratáknak, mint főleg a' király jobbágyainak — servientium Regis — nevezésére sem vala szükséges koholni a' jobbágy-ot (Jobbág, der Aristokrat, jobbági, aristokratisch, jobbágiság, Aristokratie, Bloch Zsebszótár magyar ném. Rész 142 l.)

f) A' *jel* összesorolandónak látszik az *el* (honnét: *elm, etme*) *ál*, (honnét: *álm, átom*) *il*, (honnét: *idom*), mefordítva *lá* (*lá, ecce=schau* ! honnét: *lát, videt*) gyökerekkel, melyeknek nem levén tulajdonos betűje a' *j*, az a' *jel*-ben sem látszik jelentős gyökbetűnek. Többire a' felsorolt *ál, el, il, lá* gyökereknek értelme, úgy tetszik, a' látásra vonatkozik (*est in videndo, spectando*) mire nézve a) *álm*, vagy *átom* a. m. somnium (Traum) saj. visio, éjjeli látás — v. ö. gör. *ὄραμα*, somnium, so-

por a rad. ὄρω = video) β) az *ál* gyök melléknévül használtván a. m. quod videtur, quod speciem, apparentiam habet, (was den Schein hat) innét larvatus, fictus, spurius, pseudo és clancularius: *ál-arany*, aurum falsum, *áturcs*, species falsa 's a' th; — származékai: álság, falsitas, áltat, specie decipit, dementat, mystificat, álnok, callidus, astutus, versutus, impostor saj. qui apparet, videtur esse verax, rectus, sincerus. γ) *etme* a. m. mens, (ους) a noscendo, cognoscendo saj. videndo dicta; spec. ingenium — v. ö. héber: mada h, mens, animus, a rad. ja da h, vidit, spectavit, cognovit, áttéve: *emle*, memoria, saj. facultas cognoscendi, videndi, spectandi, reproducendi praeterita. δ) *ildom* a. m. prudentia, saj. scientia, providentia, honnét *ildomos* a. m. prudens, providens, sagax, peritus, oppos. fatuo; ezért Báthory László szent Máté ev. 15-ik fejezetében a' virgines prudentes-t *ildomos szüzeknek* fordítá (l. régi m. nyelveml. II. k.) Ezekre nézve ε) a' *jel* a. m. signum a conspiciendo dictum, vagy quod eo viso res, rei qualitas nobis innotescat, indicetur. Származékai: jeles, insignis; 'de a' *jelen* a. m. praesens, saj. quod videmur, conspicimus, intuemur, ettől jelent a. m. notum facit, indicat, significat.

g) A' *bajt* és *bájt* eredetibb alakja talán a' *bot*, *böt*, melyek a' *vét*, *vet* (véta, villa) gyökerekhez csatlakoznak, 's határosak a' keleti (héber, arab, szerecsen) nyelvekben előforduló *fa tal*, *torsit*, *contorsit*, *nevit* igével, miszerint α) *bajt* a. m. nodus a contorquendo, convolvendo dictus. β) *bájt* a. m. ieiunium, fames, honnét: *bájtól*, ieiunat saj. convolutus est visceribus. (l. Gesenii Lex. man. p. 388 sub dict. tavach n. 2) γ) *vita* a. m. lucta, *vítás* a. m. luctatur (quod fit se invicem torquendo, versando) — *vítés*, strenuus pugnator, bellator. δ) *villa* a. m. vimen a contorquendo dictum.

h) A' *majom* = gör. μίμω, uj gör. μαιμα, illyr: *mojemum*, oláh: *majmuk*, mint a' görög nyelvben fenlevő alakjából kitetszik, a' *mím* (honnét *mimel*, imitatur, gör. μίμειμαι, nachahmen, lat. mimus, μιμικός, mimicus) gyökéhez csatlakozik, miszerint az ősz értelme az utánzásra vonatkozik: *majom*, simia, ita dicta. quod sit mima i. e. imitatrix, honnét *majmolni*, *majmozni* a. m. nachäffen, valamit majom módra utánozni.

i) A' *buja* a' *bö*, *bi*, *bü*, copiosus, multus, amplus, gyökéhez csatlakozik (l. ezt fenebb értelmezve) melyből *iny-szellet* és *kihangzással* támadt a' *buja*. Egyébaránt értelme is a. m. copiosus, multus, abundans, 's használtatik 1) a' növényekről, melyek bőven hajtának 's igen nőnek; (luxurians, abundans, superfluunt) *buja szőlő*, luxuriosa vitis, *bujavetés*, *sata luxuriosa*, quae confertim et copiose proveniunt. 2) állatok és emberekéről, kik a' testi gyönyörökben áradoznak: *buja ember*, homo lu-

xuriosus, honnét: bujaság, luxuria, lascivia, bujálkodik, luxuriat, abundat, luxuriatur, lascivit.

k) A' *lajt*, áttéve 's előhanggal *ejtel*, edények nevei nyilván az áta l a g (betoldatván az *n*, lengyel: antalek, 's a' torokbetű áttétetvén: antalkó) szinte folyó anyagok eltöltésére való edények neveihez csatlakoznak, 's eredetibb alakjuk, vagy inkább a' gyökszótag bennök a' *lat* megfordítva *tal, tál, tel, tél, til* előhanggal *atal, etel, ttel*, melyeknek ősjelentése, mennyire használatukból kivehetni, a' folyásra, 's ebből kifejelettelésre, töltésre vonatkozik, 's az indogerman nyelvekben fenlevő következő gyökcsaláddal határozthatatik meg: fluo, fliessen, foly, pluo, pleo, (impleo, compleo) ném. füllen, honnét plenus, ném. voll. Tehát α) *as atel, etel, ttel* a. m. *sołyó*, fluvius, amnis, Cassel bizonyítása szerint is (l. magy. Alterth. 140 l.) *sołyó*, ein Fluss, miért átalán folyók neveihez ragasztva találhatik: Dscholman Idel (Kama) Jaik Idel, Tana Idel (Don) még is különösen *Idel* vagy *Etel* nevet a' *Volga* viselt, (u. o. 142 l.) mire nézve a' Constantinusz Porphyrogeneta Ατελ-κδϋξου -ja *Etelközre* saj. a. m. Μεσοποταμία , az az: interamnia (regio inter amnes, fluvios) mi alatt Jerney (keleti utaz. I. és 13. ll.) a' Szereth, Pruth, Dniester és Volga folyók közti tartományt érti. Erre nézve az Atila vagy Etele hunkirály neve is annyit tenne mint ποταμιος = manicus, fluvialis, az az: vizi (v. ő. Stirps amnica Apuleiusnál, Plin. I. 3. c. 35) vagy amnigenus, amnicola, β) a' *tel* vagy *tél* a. m. hyems — v. ő. lat. hyems a rad. ϖωpluo , tehát saj. tempus anni pluviosum. γ) a' *tel, töl*, honnét *tölt* a. m. implet, replet, complet, (füllen) *teltk* a. m. impletur, repletur (voll werden) *tele* a. m. plenus, voll, melynek eredete az áradásban (in superfluendo, überfliessen, in abundando Ueberfluss) vagyon. δ) a' *tál* vagy *tálé* a. m. fluxus, copia, superabundantia; *vértálé* a. m. fluxus, copia, superabundantia sanguinis; különösen: bővérüségből származott nyavala. ϵ) Így a' *lajt, ejtel, átalag, antalkó* átalán a. m. vas fluidorum, vagy vas ad continenda fluida, különösen az *ejtel*, bor vagy pálinka edény, cotula, media; az *átalag, antalkó*, a. m. batus, doliolum; a' *lajt*, vas, dolium aquarium, dolium ad aquam v. pisces ferendas, — v. ő. hyeria, $\text{ϋδρια, ὄδος, ὄδαρος}$ aqua.

l) A' *sajt*, caseus, a' *sajtó*, prelum, mely iny-szellet nélkül is divik nyelvünkben, *satu, sató, sotu* gyökhöz csatlakozik, melynek értelme sejtetőleg a' nyomásban (in premendo) lévén α) *sajtó* a. m. prelum sajq. premulum a premendo dictum. β) *sajt*, caseus a premendo dictus.

m) A' *száj* régi nyelvelméleinkben végül iny-szellet nélkül irva találhatik 's nyilván egy eredetű a' *szi, szó* gyökerekkel melyek a' *szeszenet* hangját (sonam flandi, spirandi) utánozzák, mire nézve α) *száj*

a. m. os (oris) a spirando dictum, — v. ö. héber: *phéh*, os a rad. *phuah*, *phuach*, *flavit*, *efflavit*, inde *locutus est*, β) *szó* (*szó szó*, honnét: *sztre szóra*) a. m. *vox* saj. *sonus*, *flatus*, *efflatus* hominum et animalium (emberi szó, madárszó) atque adeo rerum inanimatarum *sonus*, *strepitus*; (hangszó, dudaszó 's a' tb.)

n) Az *olaj*, ném. *Oehl* (régí iratokban *ole*, *ölt*, *alev*;) alszász: *ölje*, svéd: *olja*, angolszász: *ele*; angol: *oil*, fr. *huile*; patagen: *oli*; gör. *ελαιον*; lat. *oleum*, olasz: *oglio*, cseh: *oleg*, korontán szláv: *vojle*, lengyel: *olej* (l. *Adelungnál III. k. 591 l.*) egy eredetű 's jelentésű, 's ugyan azon tárgyra alkalmaztatott szók összesorolásából is az világlik ki, hogy az *iny-szellet*, mely e' szókban legtöbb nyelvben hiányzik, nem bir nyelvészeti értékkel, jelentéssel. A mi az *ol* gyöknek ősertermét illeti, *Adelung* azt a' folyóságban (in fluiditate) *leli*, (l. az idézett helyen) *Kresznericsnek* is az *ol*, *olu* a. m. *liquor* (*olva d*, *liquefit*, megfordítva *lé*, *teves*, *ius* saj. *liquor*, *fluidum*) honnét *olaj* a. m. *oluvaj*, *liquidum* pingve! Hihetőbb, hogy az *ol* (*olk*, *olj*, *olej*, *olaj*) gyöknek értelme a' fényes színre vonatkozik 's rokon az *ελη*, *ηλιος*, ném. *hell*, héber: *halal*, *splenduit*, m. *olom*, *plumbum album*, *halavany*, *hold*, *hölgy*, 's a' tb. 's a' tb. gyökerekkel.

o) A' *haj*, *adeps*, a' folyás értelméből fejtegetett *ó*, *hó*, *hé*, *ha* gyökerekhez soroltathatik, miből látszik, hogy benne a' *j* nem eredeti 's nem jelentős betű. Többire a' *haj*, *adeps*, saj. a. m. *pingvedo ita dicta*, *quod calore diffluat, liquescat*; v. ö. ném. *Schmalz*, v. *schmelzen*.

p) A' *baj*, *vaj*, (honnét: *vajudik* vagy *vajuszik*) *vj* (honnét *vjödik*) gyökerek nyilván a' *vi* *iny* szellet nélkül ejtett gyökhez csatlakoznak; melyben a' hajlás értelme (*notio*, *curvi*, *inflexi*, v. ö. megfordított, alakját *iv*, *arcus*, a forma *incurvata*, *inflexa dictus*; franc. *fleche* a *flechir*, *flectere*, *inflectere* igétől) a' *vivók*, *kinlódók*, *gyötrődőkre* vitelvént, α) *vi* vagy *vj* a. m. *luctatur* saj. *inflectit*, *curvat*, *torquet*, *versat se*, innét *certat*, *vjödik* a. m. *luctatur*, *colluctatur cum aliquo v. c. morte* (a' halállal *vjödik*). β) *vaj*, honnét *vajudik* vagy *vajuszik* a. m. *torquetur doloribus*, sp. *partus doloribus torquetur*. γ) *baj* a. m. *lucta*, *certainen* (*párbaj* *lucta duorum* = *duellum*) átvitelesen: *afflictio*, *molestia*, honnét: (vajk) *bajnok* a. m. *athleta*, *pugil* saj. *strenuus pugnator*.

r) A' *faj* a' *fa*, *fl*, *fü* gyökerekkel összevetetvén (l. ezeket fenebb) a. m. *genus*, *genimen*, *generatio* a *generando* *gignendo* dicta, átalán: *bőség*, *sokaság*; miszerint a' faj mai szokás szerint is több egyedet foglal magában. Származékai: *fajzik*, *generator*, *gignitur*, *multiplicatur*, *fajzás*, *generatio*; *fajzat* a megvetés mellékértelmével a. m. gör. *γενεμα*, ném. *Brat*, *genimen*, *hgyók* *fajzati*, *genimina viperarum*.

s) A' *gom*, *göm* gömbölyűség értelméből fejtegetendő gyökerekhez (v. ö. *gyöngyölget*, *convolvit*, *gyöngy*, margarita a forma rotunda vagy *convolvendo dicta*, *könyv*, *liber more veterum convolutus* 's a' tb.) sorolandó *gon*, *gan*, *gonó*, *ganó*, *gané* gyökből lett a' *ganáj*, *ganaj* *stercus* a forma rotunda vagy *globosa dictum*, *quale est caprarum*, *ovium*, *equorum* — v. ö. héber: *galal*, *stercus*, a *radice galal*, *convolvit*.

s2) A' *gyapju*, lana, a *guba*, *kefe*, megfordítva *bak*, gyökerekhez csatlakozik, melyeknek eredeti jelentése, mint látók, a' szőrre vonatkozik (l. fenebb) miszerint *gyapju*, (gyapu, gyapiu, gyapju) a. m. *guba* = szőr, pilus, villus, lana, *gyapot* a. m. *gossypium* saj. *lana arboris* (Baumwolle).

8. §.

A' v (u) ajakszellet kifejlődésének esetei.

A' *v*-nek történetét vizsgálván azt tanuljuk, hogy mint mássalhangzó az ajakbetűk sorában jelen meg, de más részről a' hangzói természetet (vocalische Natur) sem lehet tőle megtagadni, 's mint ilyen legközelebb áll az *u ü* ('s *ó*, *ö*) önhangzókhoz, melyekkel gyakran fel is cseréltetik. Így Horác *e'* szót: *sylvae* a' vers kedvéért úgy használja, mintha *sylvae* volna „nunc mare, nunc sylvae Threicio Aquilone sonant,” *libr. Epod. ode 13*. Máskint is tudjuk, hogy az *u* önhangzó és *v* mássalhangzó (valamint a *i* és *j*) betűk közti szoros megkülönböztetés igen késő korba (a' 17. századba?) esik (l. *Practische vergleichende Schul-Gramm. der griech. und latein. Sprache* von Carl Friedrich Merleker. Augsburg. 1851. 5. l.)

A' magyar nyelvben előforduló számtalan ilyen példák: *könyü* = *könyv*, *nyetü* = *nyelv*, *enyü* = *enyv*, *odu* = *adv*, és ilyenek: *hi* = *hiv*, *vi* = *viv*, *szü* = *szüv* 's *sziv*, *zár* = *zavár*, *karoly* = *karvaly*, *körtély* = *körtvély* vagy *körtély* 's a' tb. a' *v*-nek szinte hangzói és szellei természetét igazolják, mire az ősmagyar nyelvből fenmaradt példák sem hiányzanak: *vv* = *vö*, *vvt* = *vöt*, *vvneki* = *vöneki*, *teremteve* = *teremteve*, *veteve* = *veteve* az az: *teremté*, *veté*, *vize* = *vize* 's a' tb.; melyekben az ajakszellet most már nyugszik (l. *Nemz. Irod. Tört. Toldytól II. füz. 95. l.*)

Ha bir e némely gyökszavainkban a' *v* ily szellei 's ugyanezért jelentésnélküli természet és sajátsággal? vagy is, ha nem fejlődött e az ki némely gyökszavainkban épen úgy, mint azt a' német nyelvágzatokban

kifejlődve látjuk (v. ö. *vortingen* = ringen, *variben* = reiben, *ort* = Wort. Adelung. IV. k. 1317 l.) ezennel vizsgálat alá venni készülünk.

a) A' *vár*, *expectat*, *vir* (honnét *viraszt*, *vigilat*) gyökerek az *ör*, *ir* (honnét *irigy*) gör. *ὄραω*, héber: *raah*, *vidit*, *spectavit*, gyökerekhez csatlakoznak, 's bennök a' *v* ajakszellel, mely az *ör*, *ir*, *or* alakokban hiányzik, ugyan ezért henye 's jelentésnélküli hangnak mutatkozik. Egyébaránt a' felsorolt gyökerekben világos látás, nézés értelme (notio adspiciendi, videndi, spectandi) a' nyelvekben így találtatik módosítva α) *ör* a. m. a' megfordított héber: *ro i*, *pastor* a *tuendo*, *vigilando dictus* (radix: *ra a h*, *vidit*, *spectavit*) β) *irigy* a. m. *invidus*, *irigység*, *invidia* ab *invidendo dicta*, a' szemeknek tulajdonítván az indulat, mely a' szemben tükrözi magát (l. Geseniusnál *Lex. man.* 757. l) γ) *vir*, honnét *viraszt* a. m. *vigilat*, *virad*, *evigilat*, a' *vir* vagy *bír*, *bér* áttétetvén *ébredt* a. m. *vigilare facit*, innét *excitat spec. excitat somno* i. e. *expergefacit*, *ébred*, *expergefít* saj. *evigilat*. δ) *vár* a. m. *expectat*, *praestolatur*, *quod fit subinde spectando, respiciendo*. Egyez vele a' ném. *warte n.*

b) A' *vad* (finnlap: *vuod*) rokonaival együtt, melyek *bod*, (honnét *bodáz*) *vid* (*vidék*) *vét*, *fut* (lat. *fugio*, gör. *φευγω*) megfordítva *táv* (*távozik*, *távól*) *tav* (*taval*) *tév* a' távozás értelméből (e. notione recedendi, fugiendi, abeundi) fejtegetett *út*, *út* (l. ezeket fenebb) ajakszellel nélkül ejtett gyökerekhez csatlakoznak, mire nézve a' felsorolt szókban a' *v* (és a' *bodáz*-ban a' *b*) nyelvészeti értékkel jelentéssel nem bírhat. A' mondott fogalomból α) *vad* a. m. *fera* a *fugiendo*, *hominem vitando*, *recedendo* (*entweichen*, *sich entfernen*) *dicta*. β) *vidék* a. m. *die Fernes*, *plaga remota* 's *circum jacens*; honnét *vidéki* ellentéte a' helybelinek. γ) *fut* a. m. *fugit*, *celeriter abit*. δ) *távostk*, *recedit*, *abit*, *távól* a. m. *procul*. ε) *taval* időhatározó a. m. *anno praeterito*. ζ) *vét* a. m. *recedit*, *errat*, *aberrrat* a *via virtutis*, *pietatis*. η) *téved* a. m. *recedit*, *errat*, innét: *fallitur*, *decipitur*. η) a' *bod* gyökből eredett, ritkább használatu *badár* igét szótáriróink így értelmezik: *kreuz und quer gehen* (Bloch zsebszótár) *ideoda*, *áta bodába megy* (Kresznerics m. szótár) Tekintvén a' *bodáz* igének használatát, miszerint mondják: *neki bodáz valaminek* = *sine lege*, *sine cruce ire ad*, *vel incipere*, *inchoare* áliq., *bodázó szelek*, melyek keresztül kasúl, egymással ellenkezőleg fujnak, kitetszik, hogy ebben is a' tévelgés értelme (notio recedendi, errandi, *se susdeque movendi*) vagyon.

c) A' *vatalaj*, *vataléj*, *vatola*, *vatalé*, ha jól látok, a' *táté* és *atal*, megfordítva *lajt* (l. ezt fenebb kifejtve) gyökerekhez csatlakozik, 's eredetibb alakja lehet *atala*, melyből ajakszellelletté aztán az: *vatala*, *vatola*.

vatalaj, az az: folyó anyagok eltöltésére való fa edény, látsz ὕδρια (a rad. ὕδωρ) aqualis = genus vasis ad aquam tenendam (a rad. aqua).

d) A' *váz*, *vés* és *fés* gyökök az *ás*, fodit, gyökhez csatlakoznak, mire nézve bennök is a' *v* (és a' *fés*ben az *f*) jelentéstelen hangnak, csupa szelletnek vétethetnek. Megjegyezvén, hogy az *ásás*, *vésés* értelme (notio fodiendi, scalpendi, sculpendi) az *írás* (fába, kőbe rovás, *vésés*) ősjelentésével e' gyökerekben is együtt találhatik. α) *ás* a. m. fodit. β) *vés* a. m. sculpiť, caelat, honnét *vésű* a. m. caelum. γ) *fés*, honnét *fésű* a. m. pecten saj. scalprum ita dictum a capite scalpendo. δ) a' *váz* gyökből eredt a *vázol* a. m. prima lineamenta alicuius rei, sculpiť (in lapide, ligno) delineat, pingit, effingit, inde rem aliquam adumbrat (esquisser) mire nézve a' *váz* a. m. effigies alic. rei; imago leviter adumbrata, átvitelesen terriculum, *csontváz* a. m. σκελετός, scletus.

e) A' *sávár* nyilván a' *sár*-ból támadt, kifejlödvén benne az ajakszellet. A' *sár* 1) főnév a. m. a' vele eredetre is egyező lat. serra, fr. serrure. 2) ige a. m. serit, obserit i. e. claudit.

f) Az *üveg* vagy *öveg* a' már fenebb érintett *ög* (*öeg*, *üeg*) egyszerűbb gyökből szinte a' *v* ajakszellet kifejlödtével támadt. Értelme a. m. vitrum a splendore, pelluciditate, transparentia dictum. (l. a' *jég* értelmezését).

g) A' *kelevész* vagy *kelevés* egy eredetűnek látszik a' *köles*, *kalász* megfordítva: *szálka*, betoldatván az *n*, *szalonka* gyökerekkel, mire nézve benne is az ajakszellet, mely felsorolt rokonaiban hiányzik, kifejlett jelentéstelen hangnak mutatkozik. E' családnak ősjelentése, úgy látszik, a' hegyre, bökésre, szurásra (notio cuspidis, acuminis, pungendi) vonatkozik, miszerint α) *kelevész* vagy *kelevés* a. m. pilum, telum, hasta saj. hosszú-száru, szuró fegyver néme. (v. ö. fr. pique, hasta, a piquer, pungero, aculeo figere igétől). β) *kalász*, a' szláv nyelvekben = *koloss*, *klasz*, *klasz* a. m. spica, arista ita dicta a cuspidibus, vagy a pungendo — v. ö. a' lat. spica, spiculum, ném. Spiess szókat. γ) a' *köles*, panicum miliaceum a spicis, aristis dictum — v. ö. ném. Hirse, mely a' latin hordeummal vettetvén össze, úgy látszik, szinte a spicis hirsutis horrentibus nevezteték. δ) a' *szálka* a. m. festuca, spina (Gräte). ε) *szalonka* a. m. scolopax spec. scolopax rusticola a rostro cuspidato dicta.

h) A' *udérecs*, mint a' dunántuli nyelvjárásban a' *udércs* ejtetik, nyilván kifejlett ajakszellel támadt ez utóbbi eredetibb formából, mely a' *ledér*, *lud* a' *d* meglágyulván *légy* gyökerekhez csatlakozik, 's ősjelentése, úgy látszik, a' röpülésre vonatkozik. E' szerint α) *légy* a. m. musca a volando, volitando dicta — v. ö. ném. Fliege von fliegen. Származé-

kaiból: *legyint, legyez, legyező, flabellum*, melyekben a levegőnek csekély erő által okozott könnyű mozgása fejeztetik ki, kitetszik, hogy e' gyökerek főleg a' könnyűden csapongó röpkedésről használatnak. β) *tud* röpülő állat neve—anser. γ) *üdércs* vagy *üdércs* a. m. ignis volaticus, vagy ignis fatuus, (fr. feu follet) bolides. δ) a' *üdér* átviteles értelemben divik, 's állhatatlan, lepke módra ide oda csapongó, röpkedő jellemű embertől mondatik: *flatterhaft*, 's főleg arról használatatik, ki a' szerelemben állhatatlan (un *flateur, adulateur, blandus, assentator*).

1) A' *körtvély, körtély, körtve, körté, körte* nyelvjárásiilag divatos formák közül a' *körte* látszik legközelebb állni az eredeti *kertü*, *hortensis*, alakhoz, mire nézve a' *körtvély, körtve* formákban az ajakszellelnek nem tulajdoníthatni semmi nyelvészeti értéket, ámbár a' körtvély alak is már a' legrégebb latin oklevélben előfordul (*Curtuel tou*—körtvély tó — l. régi m. nyelveml. 1. k.) Többire a' *körte*, mint már mondók, a' *kert, hortus*, gyökhez csatlakozik, 's per metonymiám kerti nemesebb gyümölcsöt jelent, különösen a. m. *pyra* — v. ö. héber: *K a r m e l* — 1) *hortus, locus in horti modum cultus, arboribus frugiferis, oleribus et frugibus consitus*. 2) meton: *fruges hortenses, iique nobiliores* (l. *Gesenii Lex. man. p. 503.*)

*) Az *av, év, tv* gyökerek az *o* vetus, *priscus* saj. *quod difflaxit, praeterivit, elapsum est*, gyökhez csatlakoznak: mire nézve, valamint a' torokszellel, lehelettel ejtett *ha, hé, hó* gyökerekben (l. ezeket a' a' ki-fejlődésének esetei közt) a' *h*, úgy az *av, év, tv* színté belőle támadt gyökerekben a' *v* szellelnek jelentést, nyelvészeti értéket nem tulajdoníthatni. Értelme az *o* gyöknek, mint mondók, a' folyásban (in *fluendo, diffluendo, innét átvitvén az időre in labendo, elabendo, praetereundo*) vagyon, miért az *av, év, tv* formákat főleg folyó anyagokra (ad *materias fluidas, fluentes*) találjuk alkalmaztatva, miszerint *a*) *tv* a. m. *aqua, humor, mador, honnét: tvik* (különbözik ez az *tvik, generat, fetiscit, coit, igétől, mely a' halak párosodásáról használatatik — l. ennek gyökerét értelmezve 2. §. A. alatt) *tvéd, tvótk* am: *madefit, madidus, humidus fit*, így mondjuk: *meg ivik, ivódik a' zab, ha megázik, meg ivéd* szótáriróink szerint a. m. *durch Liegen mehlig, breiig werden* (Bloch zseb-szótárában) az az: *lágý, kásás, nedves lesz valami*. β) *év* főnév 1) a. m. *pus, sanies saj. humor, mador tenior* vagy *crassior, glutinosus fluens ex ultere*, honnét *eves, purulentus*, ettől továbbá: *evesedik, fit purulentus*. 2) a. m. *tempus a diffluendo, labendo, praetereundo dictum, spec. annus* (Jahr) honnét *évi a. m. annuus, egy évi, unius anni, anniculus,**

éves, q. q. annu habet, annos numerat, két éves, duorum annorum, biennis; *évik*, *éved* a. m. *éved* az az: megtartván a' gyök ősjelentését a. m. lág, kásás, nedves lesz, időmulás, érés által p. o. a' gyümölcs. (l. Kresznerics m. szótár.) *ével*, perennat, *évül*, *elévül*, alt werden, verjährt werden 's a' tb.) *γ*) a. m. *av* 1) *ó*, vetus, priscus: *avar* = *ó* *har*, herba vetula, exsiccata i. e. campus tali herba, gramine consitus. Származékai: *avad*, vetutescit, innét: deterioratur, deficit, *avik*, *avul*, veterascit, *elavik*, *elavul*, vetustate corrumpitur, *megavik*, *megavul*, obsolescit, *avas*, vetus, aetate deterior, inde rancidus, corruptus 's a' tb. Mind ezen származékaiban látható, miként értelme az elfolyt, elmúlt időre vonatkozik; de 2) az *av* gyökérből származott *avat* igében a' gyöknek ősjelentése (mador, humor, aqua, materia fluida, fluens) részint megtartva, részint az őskorban szokásos initiatiókra, melyeknek szertartásai közi főleg a' mosódások — lustratio, aspersionis aquae lustralis — tartoznak, átvive találattik, miszerint a) *avat*, *beavat*, például posztót, a. m. immergit et asservat in aqua pannum (das Tuch einlassen) b) *avat*, certis ritibus, max. aspersione aquae lustralis expiat, purificat p. o. *beavat*ni szülés után a z e g y h á z h o z k e l ő a s s z o n y t, introducere puerperam, a' m e n y a s s z o n y t, novam nuptam. c) *avat* a. m. initiat, i. e. sacris imbuit; f e l a v a t j a az u j s z e n t e g y h á z a t, t e m e t ő t, ordinat in sacerdotem, p a p r a k f e l a v a t, consecrat in episcopum, p ü s p ö k n e k f e l a v a t, innét in communionem coetum introducit, *beavat*ja az i n a s t a' c z é h b e, tyronem in coetum opificum inducit. e) imbuit aliquem aliqua re, i. e. edocet, instruit; *beavat*ni valakit titkaiba f) ingerit, immiscet se in aliquid, bele *avat*ja magát valamibe a. m. *avatkozik* — v. ö. az árt (beárt) 's a' ném. Weihe, weihen rokonigének ily használatát.

i) Az *ölyv*, *ölyv* az *ülő*, inens a quotiendo, tundendo dictum, 's *öl*, caedit, occidit gyökerekhez csatlakozik, mire nézve benne az *ü* = *v* 's az *ülő*-ben az *ö* nem egyéb kihangzásnál, vagy szelletnél. Értelme pedig a. m. lanius, avis genus ita dictum a caedendo occidendo, enecando (l. az *ül*—honnét *ül*-doz, mactat, sacrificat — gyökeret is.)

m) A' *kedű*, v. *kedvnek*, (melynek rokonai héber *chadah*, görög γηδεω γδεω, lat. *gaudeo* (eredetibb alakjával a' *ked*, (*ged*, *gegy*) ajánlkozik, 's ez a' *köd*, *kad* gyökerekkel, melyekben mint a' *köd*, nebula, alkalmaztatásából sejthetni, a' flandi, spirandi, halandi értelem rejlik (szlav: k a d i t = suffire) soroltatván össze, kitétszik, hogy az *ü* kihangzás, vagy *v* ajakszellel nem tulajdonos betűje e' családnak. A' mondott értelem egyébaránt így találattik nyelvünkben módosítva a) *köd* a. m.

nebula saj. halitus, flatus, vapor e terra et aquis surgens. β) *kedü* vagy *kedv* a. m. animus, héber ruach saj. spiritus flatus, innét anima ψυχῆ, és animus, jó kedvű, qui bono est animo; kedély a. m. Gemüth (v. ö. szeszély, mely a' hason jelentésű szesz (szellem) szusz (szuszog) gyökerekre utasít. A' lat. nyelvben e' gyökér azon értelmet fejezvéen ki, mely a' jelen jónak gondolatára támad (gaudium = hilaritas) szűkebb körű, mint nyelvünkben a' kedv, mely rossz és jó is lehet, de származékaiban sokkal messzebb terjed, 's magában foglalja a' szeretet hajlamát is, melyet különféle színezetekben nyilatkoztatunk a' tárgyhoz, melyhez kedvünk van, (quod adspiramus, anhelamus, amamus, desideramus) innét: kedves, a' mihez kedvünk van = placens, amatus, svavis, iucundus; kedvel = amat, kedvez = studet alicui, fávét. γ) A' *ged*, *gegy* alakokból van a' *gedél*, *gegyél* = amorem, summam benevolentiam significat alicui, max. mulcendo, linendo = liebkosen.

n) A' *nyelü*, vagy *nyelv*, *nyel* alakban is divék (nyeles, kotonyeles = kotonyelües, kotonyelves) melly a' *nyal*, lingit, igéhez csatlakozik, miért a' *nyelü*-ben az *ü*, a' *nyeloben* a' *o* jelentéstelen betük, ugyan azt jelentvén a' *nyel*, mit a' *nyelü*, vagy *nyelv* alakok. Többire a' *nyal*, *nyel* gyökerek ama családhoz tartoznak, melyek a' nyelv különféle mozdulatinak kifejezésére a' *la*, *lam*, *lab*, *laf*, (megfordítva *fal*, és *nyal*, *nyel*) szótagokból támadván, messze terjednek a' nyelvekben: *λαω* = lingo, *λαβρος*, *λαμυρος* vorax et loquax, *λαμός*, *λαιμός* gula, *λαμία* vorax (antrophaga) megfordítva *mal* = *nyal*, *nyel*, finn: *niel*, lat. *lambos*, *labium*, ném. *Lippe*, *Lefze*, m. *laftól*, *lafától*, megfordítva: *fal*, honnét: *falám*, *falánk*, *falat* stb. stb. (l. Gesenii Lex. man. p. 527.)

o) A' *könyü* vagy *könyv* *lacryma* szóban, mely *köny* alakban is él a' nyelvben, sem egyéb az *ü* vagy *o* betű kihangzásnál, vagy ajakszelletnél. Ugyan is, a' *köny* a' *geny* megfordítva *nyák*, előhanggal *enyek* szókkal soroltatván össze, ugy látszik, hogy az *ü* vagy *o* nem tulajdonos betűje e' családnak. Egyébaránt e' gyökerek folyós, főleg nyúlós folyóságu anyagokról használtatván α) *köny*, *könyü* vagy *könyv* a. m. lacryma saj. liquor, humor ex oculis fluens. β) *geny* a. m. pus sanies, saj. liquor humor spissus glutinosus ex ulcere manans. γ) *nyák* és *enyek* a. m. materia tenuis, fluida ac glutinosa, honnét a' *nyákás* és *enyekes* melléknevek.

p) A' *murva* a' *mur* gyökből így támadt: *mura*, *murua*, *murva*. Egyébaránt a' *mur* gyök rokonai: *mar*, áttéve *arm*, lehelettel *harm*, (honnét *harmad*, ros a destillando dictus) *mer* = *nyer*, (honnét *nyers* cru-

cus, *insectus*, *immaturus*, saj. quod humorem naturalem in se continet; *nyrk*, honnét: *nyrk*, *nyrok*, humor naturalis, *nyrkos*, quod humorem naturalem in se continet. Erre nézve *murva* a. m. *nyirkos*, rothadt *polyva*, szalma töredék.

γ) A' *beretva* vagy *borotva*, szláv *brítva*, összevetetvén a' *bárd*, *párt* vágás, metszés és fogalmából értelmezendő gyökerekkel, kitetszik, hogy ez is az eredetibb *bereta* (*beretva*, *borotva*) alakból támadt. Így α) *bárd* a. m. *securis* a secundo dicta. β) *párt* a. m. *secto*, *scissio*, *scorsum* *hio* *civium*. γ) *darab* a. m. *frustum* a dissecando dictum. δ) *borotva* a. m. *culter* *tonsorius* a secundo dictus = *novacula*.

ε) A' *kurva*, *meretrix*, *pellex*, szláv *kurwa*, *kürwa*, közép. lat. *curia* — „*curia* *ius* *curat*, *meretrix* *est* *curia* *dicta*“ — Joan. de Genua l. Adelungnál — él nyelvünkben ez alakban is: *kura* (v. ö. *kura* - *fi*) mely, mivel nyilván a' ném. *Hure* (*Hore*, *Hōra*) finn *huora*, csuvasz és tatár *cher* egyszerűbb alakokhoz csatlakozik, eléggé mutatja, miként ajakszellellet 's kihangzással támadt a' *kurva*, *hurva* a' *kur* gyökből, mellynek egyébaránt eredeti értelme előttem ismeretlen. Czuczor azt a' csavargó (kerengő) járás eszméjére viszi vissza (l. U. M. Muzeum 1851 VII. v. April. füz. 359 l.) Adelung egy eredetűnek vevén azt a' sziszegővel ejtett lat. *scortum*-mal a' gör. *σκωρ* (vevő hozzá: héber *chra* m., *stercora*, *excrementa*, m. *szar*) szóhoz vonja (l. *Hure* szó al. az 1 jegyz.) mi a' *trágya* = ném. *Dreck*, *stercus*, *excrementum*, *finus* és *trágyár* = rút, förtelmes, fajtalan, *spurcus*, *obscoenus*, *scurrilis*, *trágyárság* = förtelmesség, fajtalanság, *scurrilitas* szavunkbani értelem fejlődésre 's átvitelre nézve hihetőnek látszik.

sz) A' *golyva* és *gelva*, *gilva* a' *golyó*-hoz sorolandók, miszerint a' *golyva*, *gelva*, *gilva* a' *gol*, *gel*, *gil* gyökerekből fejlődtek ki (*golyva*, *gelua*, *gilua* = *golyva*, *gelva*, *gilva*.) Többire e' gyökerekben a' forgás, gurulás értelméből (e *notione* *volvendi* — v. ö. héber *galal*, *volvitur*. l. Geseniusnál *Lex. man.* 214. l.) kifejtett gömbölyűség jelentése rejlik, miszerint α) *golyó* a. m. gör. *κύλα*, ném. *Kugel*, lat. *globus* a *volvendo* v. *forma* *rotunda* *dictus*. β) *golyva* a. m. *struma*. γ) *gelva*, *gilva*, *species* *fungi* *pariter* a *forma* *rotunda* *dicti*.

9. §.

Az l, ly kifejlődésének esetei.

Az l félhangzó vagy tisztán folyékony betű az őnhangzók közül az t-hez s' ezzel rokon f iny- süllethez annyira közelit, hogy némely

nyelvekben vele fel is cseréltetik — v. ö. olasz *piombo, piuma, fuma*, melyek a' latia *plumbum, pluma, flumen* szóból támadtak, 's mely törvény szerint jött át nyelvünkbe is a' ném. *Platz* = piac. Továbbá folyékony 's könnyű kiejtésére mutat az is, hogy könnyen becsuszik a' szóba p. o. ebbe: *nyák* = *enyek*, mely közönségesen *nyálk*-nak mondatik, honnét *nyálkás*, és hogy erősödjék, főleg hangzók szomszédságában, a' kiejtésben meg is kettőztetik p. o. *galy*, honnét: *gallyas* vagy *galjas*, *tel*, *telles* vagy *teljes*.

E' természetére nézve többszer kifejelett 's nyelvészeti értékkel nem bíró hangnak mutatkozik az *l, ly* a' nyelvben, mit a' szóknak egyaránt divatos oly formáiból is gyaníthatni: *sörte* vagy *sörté, sörtély, sörtvély, kórte, körté*, vagy *körtély, körtvély; béko, béklyó* stb.

Megvizsgáljuk azért, ha az *l, ly* betűnek kifejlődtevel nem támadtak e' nyelvünkben is némely egyszerűbb gyökerekből több betűs gyökerek, szinte mint a' héber nyelvben támadtak a' három betűsekből négy betűsek — quadrilittera ex trilliteris. —

a) A' *kopol* (kopoltyu) *köpöl*, áttéve *peköl, ablak, és fülke* gyökerek visszavithetnek az egyszerűbb *kop, köp*, megfordítva *pok, bak, fük* ütés hangját (sonum tundendi, caedendi) utánzó gyökerekre, melyekben az ütés, vágás értelméből (vö. fr. *couper, secare, caedere, m. kapa* = die *Haue, ligo, kopá, nádkopó* = levágott metélt nád töve, *kappan*, ném. *Kapaun*, lat. *capo ab exsectis testiculis dictus, koppant* = *secat, resecat*, honnét: *koppantó*, die *Lichtscheere*, megfordítva *bakó, spiculator* saj. a. m. vágó, kifejelett ür (cavitas, vacuitas) értelme lappang v. ö. a) *kupa, vacuitas, cavitas*, különösen kivájt üres rész az emberi test tarkóján, vagy egyéb eszközön: *kupás véső, kupás cserép* a. m. vájt, öblös, üres, cserép. β) *köpü* 1) ür vala, mely eszközön, például: az ásó *köpüje* azon ür, melybe a' nyél tétetik. 2) üres, öblös edény, minő a' *méhköpü, kútköpü*, 3) különösen a' faedény, mely vaj készítésre használtatik. Származékai: *köpücze, vasculum quodvis a cavitate dictum, és köppent* a. m. *evacuat, ebibit*, γ) *kapu* a. m. *porta* saj. ür, hézag, nyílás a' házon. δ) *kop*, honnét: *koplala* a. m. *esurit*, minek értelme az üres hasban, in *stomacho vacuo et inani*, vagyon, mire nézve a' harmadik gyökérbetű (az *l*) a' *kopol, köpöly, pokol, ablak és fülke* szókban nem egyébnek, mint: kifejelett jelentéstelen hangnak mutatkozik.

A' mondottakból egyszersmind kiviláglik e' szóknak ősjelentése, t. i. a) *kopoltyu* a. m. *branchiae saj. partes hiantes secundum cervicem in piscibus, quibus anhelitum reddere, ac per vias recipere existiman-*

tur, β) *kőpöly* vagy *kőppöly* üres alakjától nevezett eszköz a' sebészeknél, honnét: *kőpölyőz* a. m. sacrificat. γ) *pokol* a. m. ür, cavitas, locus cavus, ném. Hölle=Höhle, innét: orcus, locus subterraneus densa caligine tectus, in quo mortuorum umbrae, seu manes congregantur (l. Gesenii Lex. man. p. 973 Scheol alatt) δ) *Ablak* a. m. fenestra saj. cavitas, locus, vacuus, hians apertus ad lumen accipiendum. ε) *fülke*, a. m. oculamentum, fr. niche, saj. locus cavus in aedificio.

δ) A' *fog* megfordítva 's a' betük felcseréltétven *gőb* és *kőv* gyökerekből az *l* vagy *ly* betű kifejlődésével támadtak a' *fogoly* és *gőbőly* (r betű kifejlődésével pedig a' *kővér*) A' *fog*, *gőb* és *kőv* gyökerek egyébránt a' *bag* (bagó) *mag* (magu, magv) *fag* vagy *fagy* (fagyú, faggyu) gyökerekhez csatlakoznak, melyeknek ősjelentését fenebb a' kövérségben (in pingvedine) leltük, miszerint α) *gőbőly* a. m. *kővér*, hizó, különösen kövér, kihizlalt szarvas marha, pecus saginatur., hos pingvis (Mastvieh) és armentum pecoris cornuti ad saginam destinati. β) *fogoly* a. m. perdix a pingvescendo dicta. A' fogoly, für 's efféle madarak különösen hizni, kövéredni szoktak. Már Plutarchusnál olvashatni: perdices pingvescunt coitu (l. Calepinusnál: per dix.)

A' *kagyló*, *kagyula* és *kagytillo*, Schraubenmutter, a' *kagy*, *kagy* gyökből támadt az *l* betűnek kifejlődése által. A' *kagy*, *kagy*, továbbá a' *kigy*, megfordítva *gytk*, és *kög*, héber: *chug*, circulum describere, circinare, főnévül használtatván: orbis, circulus szókhöz csatlakozik, miszerint értelme a' forgás, tekerés, tekergőzésre vonatkozik (notio vertendi, circumagendi, torquendi, volvendi.) E' szerint α) *kigyó* és *gytk* állatok nevei, különösen: *kigyó* a. m. serpens saj. (animal) flexum, se in spiras volvens, contorquens, *gyék* a. m. lacerta. β) *kög* a. m. circulus, circus a forma rotunda dictus. γ) *kagyló* a. m. cochlea, κοχλία, fr. coquille, testa durior sinnosa ac tortuosa limacis. δ) *kagula* vagy *kagytillo* a. m. cochleae striatum receptaculum (Schraubenmutter) a vertendo, circumagendo dictum.

δ) A' *köt*, ligat, igegyökből támad *kötél* vagy *kötél*-ben az *l* szinte kifejlett, és nem jelentős képző betűnek tartandó, miután az a' *telek*-en átléve találtatik. A' *köt*, ligat. lat. *catena*, ném. *Kette*, héber: *gid*, ligavit, copulavit, megfordítva *ták* gyökerekből indulva, α) *kötél* a. m. funis a ligando dictus. β) *telek* vagy *telenk* 1) a. m. funis funiculus p. o. ostortelek vagy ostortelenk azon kötő melllyel az ostor a' nyélre, bocskor telek vagy telenk (bocskor ták) melylyel a' bocskor a' szárra köttetik. 2) a. m. ager fune admensus, praedium (Grundstück) campus, — v. ő. héber: *chebel*, funis, funiculus, spec. funiculus men-

sorius, hinc ager fune admensus, sorte alicui tributus, itaque haereditas, possessio, sessio. Ugy látszik, e' családhoz tartozik a' *köldök* vagy *köldök* (köld-ök) is, miszerint ez annyi volna, mint funiculus spec. funiculus umbilici, umbilicus.

e) A' *kev*, *keb*, *ktiv*, *chob* áttéve, 's a' torokbetű meglágyulván *vágy* gyökerekből, melyek a' torokból kilökött, kifuvált hangot utánozzák (határosak a' *keh*, *köh* gyökerekkel) 's ezért a' flandi, spirandi, innét inflandi, aztán adspirandi ad alq. cupiendí, optandi fogalmak jelelésére fordítva találtatnak, az *l* vagy *ty* betű kifejlődttével támadtak nyelvünkben a' *kevély*, *kebel*, *n* végzettel a' *ktiván*, míg a' héber nyelvben a' *chob* 's nyelvünkben a' *vágy* eredeti gyökalakjokban fentartattak. E' szerint α) *kevély* a. m. superbus saj. inflátus vagy: alta spirans, felfuvalkodott; β) *kebel* a. m. héber *chob*, gremium sinus, in quo fovemus — rad. *chabab*, amavit, fovit saj. halavit, spiravit. L. Gesenii Lex. man. p. 314; γ) *ktiván* a. m. cupit, desiderat saj. anhelat aliq. 's ennyit tesz δ) a' *vágy*, desiderium is.

f) Bezárjuk a' cikket a' *gyümölcs* elemzésével. Ha jól látok, az egyszerű *m* (*eme*), *an* (*ana* vagy *anya*), *ün* (*ünd*) megfordítva *nd* gyökerekből, melyekben a' nevelés, szaporítás értelme (notio producendi, multiplicandi, augendi) rejlik, betű kifejlődés által következő újabb gyökerek támadtak t. i. az *em* alak mellett torok-szellet fejlődvén ki a' *hnm* = mas, a' lehelet megkeményedvén az *am* vagy *an* alakból a' *kam* (honnét: kam-at) és *kan*, a' *k* meglágyulván a' *gyüm*, mely gyöke a' *gyüm*-ölcnek. A' felsorolt gyökereknek értelme erre nézve következőleg határozthatatik meg: α) *eme* a. m. scrofa saj. sus femina ita dicta a producendo, multiplicando, augendo genus suum; β) *him* és *kan* a. m. mas a generando, genus suum augendo, multiplicando, generando dictus; *kancsa* a. m. femina az az: nevelő, szaporító; *kancsa ló*, equa, *kancsa ssamár*, asina. γ) *kamat* a. m. a' tőkének szaporodása, lat. fenus a feo i. e. pario, honnét fetus, fecundus, gör. τόκος a τικτω, pario; δ) *gyümölcs* a. m. fructus a producendo dictus saj. az, a' mit az állat, nővény nevel, szaporít.

Többire a' kifejlett *l* betű magához vonván a' *cs* szisztegő hangot, támadt a' *gyüm-ölc*s, szinte mint máskor, magához vonván a' *l*, *ty* betűt, támadt a' *kop* gyökből a' *kop-oltyu* (l. ezt a' alatt).

10. §.

Az *r* kifejlődésének esetei.

Az *r* szinte mint az *l* főleg a' nyelv működése által jó létre, 's a' folyékony, vagy félhangzók közé számítatik, ámbár hátravetett ön-

hangzóval (rerere) vagy épen hangzó nélkül is (rrr) ejtethetik. Kimondásra nézve legnehezebb betű a' nyelvben, miért gyermekek nehezen, 's legutoljában tanulják kiejteni, sőt vannak nemzetek, kiknek nyelvében egészen hiányszik is. Mi magyarok is a' *br, pr, gr, kr* s. a. t. nehezebb kiejtésű szótágokat azért szoktuk közbe szurt önhangzóval könnyíteni: *brázda*=*barásda*, *Groschen*=*garas*, *Kreutzer*=*krajczár*=*karajczár*. Szelleli természet a' görög és német nyelvben tün elé: *ῥόδος* (rhodosz) ném. *Rhetu* (ó ném. *Hrein*) a' *reinen*=*rinnen* igétől; *hrauben*=*rauben*, *hrizan*=*reissen* (l. *Adelung* III. k. 903 l.) És e viszony, t. i. az *r*, és torok szellet közti viszony fennáll a' szláv és magyar nyelvekben is, hol torok szellet, vagy torokbetű előzi meg igen gyakran: *hrable* m. gerá bly a v. *gere blye*, *hreiben*=*gereben*. A' sziszegőhezi viszonya is annyira bizonyos, hogy ezekkel fel is cseréltetik p. o. m. *dkör*=*török*: *dküz* (l. alább a' betűk felcserélődéséről.)

Mint folyékony betű, a' mondattakra nézve, ki is fejjik igen gyakran, 's mi ezen eseteket készülünk a' jelen cikkben tárgyalás alá venni. —

a) A' *barlang* szót *Dankovszky* összevetvén a' szláv *barlog*, *berlog*, *brloh*, *brloka*, gör. *φύρολεκος* szókkal értelmezi: lustrum, antrum, cubile fersrum, die Höhle der Thiere, Wildlager (l. m. *Linguae Lex. crit. etym.*) sőt a' m. nyelv rendszerében is (58. l. a' *ballang*, *barlang*-ot így talánozzák: *barlak*, *baromlak*. Mi kifejlett betűknek vevén az *r* és *n*-et a' *balag* gyököt összesorolandónak tartjuk az űr (cavitas, vacuitas) értelméből fejteendő *fülke*, *völgy* (völög) vallis saj. cavitas, vacuitas, hiatus inter duos montes, *válog*, nates saj. fissio, pars hians, cava in corpore animalis áttéve: *pokol*, *orcus* saj. locus cavus, *ablak*, *fenestra*, i. e. pars hians, locus cavus, apertus in aedificio (l. ezeket 9. §. a) alatt) szókkal.

b) A' *vasár* áttéve *varázs*, és *boszor*, ismét áttéve ném. *Zauber* szót összetartván, úgy látszik, hogy bennök a' *vas*, *boz*, *saub* szótágok birnak egyedül jelentéssel, mellyek határosak levén a' *vas*, perzsa: *vax*, ferrum, *boz* (honnét *boza*) gyökerekkel, nyilván a' fény (splendor) értelméből fejtegethetnek, (l. a' *vas* értelmezését fenebb) az *r* pedig a' *vasár*, *boszor*, *Zauber* szókban jelentős képző betű azért nem lehet, mert az a' *varázs*-ban áttéttetik. A' mondott ősz jelentésből (e notione splendoris) indulván, a' felsorolt szótágokat következőleg hisszük értelmezhetni: a) *vasár* a' *nap* szóval összetéve *vasárnap*, a' hét első napját jelenti, 's ha jól látok, a' fényes, ragyogó égi testre (*napra*, dies) vonatkozólag saj a m. *dies* (nap) solis, sive Phoebi (vasár) ἡλιε ἡμερα, der Sonne Tag, Sonntag, a' hét második napja a' *holdénak* mon-

datván: dies Lunae *Mondtag* (l. *Calepinusnál* J. I. p. 509.) α) a' *varázs*, ném. *Zauber*, saj. a. m. *splendor*, *nitor*, *pulchritudo* (Reiz, Liebreiz) aztán *magia*, *incantatio* az ó világ értelmében, mikoron *Lucina* — a *lucendo dicta* — a' bájos Istennő fordul elő a' varázslatoknál l. Horác, l. *Epod. Ode 5.* és Görres „*die christliche Mystik*“ czinű munkájában III. köt. 82. lap; β) a' *boszor* összetéve a' *kán* szóval él nyelvünkben, 's *boszorkán* a. m. *saga*, *Zauberin*, *venefica*, *incantatrix*. — A' *kán* gyöknek értelmét nyomozván, azt én, összetartván a' *kém*, *explorator*, *speculator*, *Spion* (honnét *kémél*, *respectat Rück-sicht haben*) 's a' *k* meglágyulván a' *gyan* (honnét *gyanu*, *suspicio*) gyökökkel, a' látásban, nézésben (in *aspiciendo*, *spectando*) sejtem; miszerint *boszorkán* sajátlag anyit tenne, mint *lucide*, *clare* (*boszor*) *videns* (*kán*) *Hells e h e r i n*, *clair voyante*, vagy *perspicax*, *prudens*. V. ö. lat. *saga* a *sagiendo dicta*; a' ném. *Hexe* is, mely az angol-szász: *Hag*, *Häg*, islandi *hagur*=klug szókhöz csatlakozik, ez értelemhez vezet (l. Görres idézett munkájában 84 l. 's *Adelungnál Hexe* alatt.) — A' szláv nyelvben a' *boszorkán* *bielo* nevet visel, mi sajátlag fejéret jelent, 's mivel a' természetben legnagyobb ellentét — fény, világosság, fehérség és sötétség — a' bűvészetben is, melly fehér és feketére oszlik, (*weisse und schwarze Magie*) kifejezve találtatik (Görres 88. l.) erre nézve a' *boszorkán*-ban is e' fogalmat véljük rejleni, bár-miként kelljen is azt értelmezni.

c) A' *csiber* (kihangzással *csibere*), *csiber* (honnét *csibert*, *csiber-tes*) *czubor*, *csupor* (honnét *csuporit*) *csopor* (honnét *csoport*), *zsobor* (honnét *zsobrák*, mint az *isz* és *tud* gyökerekből *isz*-ák, *tud*-ák-os) beszökélvén az *m*, *czimbör* (kihangzással *czimbora*) szók a' *czib*, *csib*, *czub*, *csup*, *csop*, *zsob*, *czimb* gyökerekből szinte az *r* kifejlődttével támadtak, melyeknek ősjelentése a' huzás, vonásban látszik lenni, határosak lévén a' *csip*, vellit, trahit, *tép*, *típ* (honnét: *típát*, *típáz* *capillos vellit*, *vellicat*, trahit) *csiv* (honnét *csivakodék*, *altercatur*, *rixatur*, *jurgatur*, *haderen*, saj. *capillos prehendit*, *vellicat*, trahit), *zsemb* (honnét: *zsembes*, *rixator*, *jurgiosus*, *zsván*, *latro* saj. *qui exspoliat*, trahit *aliquid ab aliquo stb.* gyökerekkel. — A' mondott értelem következőleg találtatik a' felsorolt szókban alkalmaztatva; α) *csibere* a. m. *ius acidum*, ab *ore contrahendo dictum*. β) *csiber* v. *csibert*, honnét: *csiber-tes*, *claudus*, saj. *cui contractus est pes, manus*, γ) *czubor*, *iugum liciatorium*, *instrumentum ligneum*, quo *textores fila, quae stamini intexuntur*, contrahunt; δ) *csupor*, honnét *csuporit* *contrahit*, *spec. os contrahit*. ε) *csopor*, *csoport* a. m. *glomus*, *gleba* a *contrahendo dicta*. ζ) *zsobor*, hon-

nét: *zsobrák* a. m. avarus saj. igen (*ák*) huzó (*zsobor*) huz mi ember. η) *csimbör* kihangzással: *csimbóra* a. m. szövetség (alliance) contractus, societas duorum v. plurium.

d) A' dicsér ige hajdan *r* végzet nélkül élt a' nyelvben »k y r t d i c h t e s s é k a z ü s z e n t n e v e « (l. Kresznerics szótárában felidézve egy 1592-ki kéziratból) mondatik a' mai: »dicsértessék az ő szent neve« helyett, mire nézve benne az *r* újabb fejleménynek látszik. A' *dics* v. *dücs* gyöknek ősertelme egyébaránt a' fényre, világosságra vonatkozik (est in splendore, claritate) mit *dics*, *tisz* (tiszt, tiszta) *tis* v. *tüs*, átléve *üst*, rokonaiból lehet főképen sejteni. E' szerint α) *üst*, *ezüst* a. m. argentum a pallore, splendore dictum — v. ö. lat. argentum, ἄργυρος ab ἀργός, albus; β) *dics* a. m. splendor, nitor, decus ornatus; γ) *tisz* kifejlödvén a' sziszegő hang mellett a' *t*, *tiszt* 1) a. m. honos, decus, laus, dignitas, officium, munus virtute comparatum, átalán officium, magistratus; 2) officiales saj. qui dignitate, munere aliquo ornatur, decoratur. Származéka: *tisztel*, honore afficit, decorat, honorat, reveretur, veneratur; ettől: a' *tisztelendő* a. m. honorabilis, clarus, illustris; δ) kihangzással *tiszta* a. m. purus, átvitelesen: castus; ε) a' *dics* végre a. m. honor, gloria, laus hominum, maiestas, gloria, splendor Dei et beatorum: *dicsfény*, splendor, quo quis circumfunditur, fulgor igneus, quo Deus et beati circumfunduntur (nimbus.) Innét: *dicsér* a. m. laudat, celebrat, honore, laude afficit, *dicselkedik*, gloriatur, i. e. vano honore, vanis laudibus se offert, praedical.

e) A' *ledér* és *lédér*, *ludvér* (sziszegő végzettel: *Udércz*, *ludvércz*) szókat már fenebb az ajakszellet (σ) kifejlődésének eseteiről szólván, a' *lud* a' *d* meglágyulván *légy* gyökerekből *r* betű kifejlődése által eredeztetők, 's ősjelentésüket a' röpülésre vivén az idézett helyen meg is határoztuk (azért l. u. o.)

f) A' *kender* ('s evvel rokon *kengyel*) gyöke a' *ken*, mely messze-terjedve él a' nyelvekben, héber: *kaneh*, gör. és lat. *καννα*, *καννη*, *καννη*, *canna*, *cannabis*, perzsa: *cannab*, ném. *Hemp*, *Henney*, *Hamp*, *Hampa*, *Hanf*, 's mivel az *r* v. *d-r* végzet emezekben hiányzik, erre nézve a' *kender*-ben sem lehet azt másnak tartani, mint a' nyelv saját-sága szerint kifejlett jelentés nélküli betű vagy szótagnak. A' mi a' *ken*, *kan*, *han* gyökek ősjelentését illeti, azt én fenállásban, felállításban emelés, emelkedésben sejtem rejleni — v. ö. héber *kanah*, erexit, erectum statuit, tollit in altum, *khun* erectus steti, miszerint α) *kender* a. m. lat. cannabis ném. *Hanf* saj. herba ita dicta, quod sit erecta stb. β) *kengyel* a. m. stapes saj. fulcrum, quo qui equo insidere volunt,

pedes fulciunt, ut se erigere (steigen) valeant (Steigbügel); γ) könnyű a. m. lat. levis a levando i. e. in altum tollendo.

g) Az *odor* és *udvar* (*odor*, *uduor*, *udvor* v. *udvar* — l. az ajakszellet kifejlődésének eseteit) úgy látszik, szinte az *r* betű kifejlődésével támadtak az *odu*, *udu*, *adu*, *adv* gyökből, melynek értelme nyilván az ürre (cavitas, vacuitas) vonatkozik, miszerint *adu*, *odu*, *udu*, a. m. cavedo, vacuitas, 's használtatik különösen az üres fáról (de arbore carie exesa, honnét *advas* a. m. cavernosus, carie exesus, cariosus: *advas* fog, ein hohler Zahn, a *dvas* kő veszprém megyében hegynék, sziklának neve). Erre nézve α) *odor* is a. m. caverna, cavum (eine Grotte) β) *udvor* v. *udvar* 1) és saj. a. m. cavum aedium*) aula hypaetra, locus in aede subdialis (der Hof des Hauses 2) mint a' lat. aula, ném. Hof átviteték a' nagy uri, királyi lakra (aula pro regia, curia.)

k) A' *mogyor* kihangzással *mogyoró* szinte *r* kifejlődéssel támadt a' *mogy*=*bogy* (*bogyó*, bacca, gyökből, mely összevetetvén a' *gom* (honnét *gomoly*, *gomb*) *göm* (*gömb*, *gömböly*), *gyöm* vagy *gyön* (*gyöngy*, margarita a forma rotunda volubili dicta, *gyöngyöl*, *gyöngyölget*, convolvit) gyökerekkel a' gömbölyűség értelméből látszik fejtegetendőknek, miszerint *mogyoró* a. m. nux a forma rotunda, volubili dicta, spec. nux coryli arboris, nux pontica, avellana. Az *r* áttéve lévén a' *mírgy*, bubo, (tumor glandularum ingvinalium a forma rotunda dictus) szóban (*mírgy*=*morogy*=*mogyoró*) kitetszik, hogy azt a' *mogyoró*-ban jelentős képzőnek venni nem lehet.

l) A' *pakar* (sziszegővel ejtve *pakaróc*=*pakrócz*) áttéve *birka*, *barka*, *barkó* másképp áttéve lat. *caper*, *capra* szók a' *bak*, *pak*, *cap* gyökerekhez vitethetvén vissza, nyilván az *r* kifejlődésével támadtak, 's az *r* a' *pakar*, lat. *capra* szókban jelentős képzőnek azért nem tartathatik, mert az a' *birka*, *barka*, *barkó* szókban áttéve találhatik. A' *bak*=*hircus*, gyöknek ősjelentését nyomonzván, mondók hogy az a' szőrre (Haar) gyapjura vonatkozik (l. 4. §. b.) 's ezt sejtjük mi a' felsorolt szókban is miszerint α) lat. *caper*, *capra*, spanyol *cabra*, fr. *chevre* saj. a. m. animal hirtum, villosum, lanigerum. β) *birka* a. m. ovis saj. animal lanigerum, villosum; γ) *barkó* a. m. ném. Backenbart, pofa szőr; δ) *barka* a. m. iuli,

*) A' régiek építkezési módorában a' háznak következő részeit különböztetnek meg: Vestibulum (az utcára néző négyszegű nyílt hely) ostium (bejárás) atrium (a' család gyűlőhelye) alae (az atrium mellékletei) cavum aedium (az udvar) tablinum, fauces, perystilium (stb. L. hist. polit. topographische Geographie des Alterthums von Carl Winderlich. Leipzig 1851. 53. l.

iulorum, ἰσ'λοι i. e. tenerae lanugines, quae in arboribus flores antecedunt, ném. Kätzchen, Schäfchen. ε) *pakrócz* végre a. m. cento, ném. Kotze az az: opus ex lana vel pilis contextum, velum laneum, stragulum.

κ) A' *makrancz* (*makranczos*) eredetibb alakja *makacs* levén, kitetszik, hogy a' *makrancz*-ban is az *r*-en kívül az *n* is kifejlett jelentés-telen betű. Többire a' *makacs*, áttéve *csökhön*, és *kocson* (*kocsonya*) szók-ban a' keménység értelmé (notio duritiei, rigoris, der Starrheit) le-vén α) *kocson* v. *kocsonya* a. m. gelatina a gelando i. e. constringendo dicta; β) *csökhön*, *makacs*, *makrancz* a. m. contumacia saj. durities, ri-gor cordis ac cervicis, honnét *csökhönös*, *makranczos* a. m. contumax, refractarius, durae cervicis, halsstarrig.

ι) A' m. *veder*, illyr *vedro*, m. *vidra*, ném. Water, Wasser, az ajakszettel helyett lehelet állván, gör. ὕδωρ, ὕδρια, szinte az *r* betű ki-fejlődtével lettek a' szláv *voda*, *buda*, svéd. *vat*, ném. Wate=Wasser (Ulphilásnál Wate, aqua) a' *d* sziszegő hungra változván, alszász *weez*, m. *viz* gyökerekből, melyeknek ősjelentése a' folyó anyagra, nedüre vonatkozik. Erre nézve α) a' *veder*, illyr. *vedro*, lat. *hydris* ὕδρια a. m. aqua i. e. genus vasis ad aquam (fluidum) continendam; β) svéd *vat*, ném. *Wate*, szláv *voda*, ném. *Water*, *Wasser*, gör. ὕδωρ, m. *viz* a. m. aqualis i. e. materia fluida. γ) *Vidra*, szláv *vidra* a. m. animal in aquis vivens spec. lutra (Otter). δ) Ha ide tartozik e' a' *Buda* (Magyaror-szág fővárosának neve)? nem tudom; sejteni lehetne más neveiből. A. ném. Etzl-burg (Korabinszky szerint Budának régi német neve — l. Geog. hist. und Produkten-Lexikon. Pressburg 1768. Ofen al.) — Etel-vár ősjelentése a' vizre, a' *Buda* mellett folyó Dunára látszik vonatkozni (l. az *atal*, *etel*, *lajt* és *csal* gyökerek értelmezését) a' lat. Acincum, Aquincum (Winderlich szerint Pannoniának városa ma ó-Buda, — l. idezett munkájának 142 l.) nevezet is az aqua gyökhez vezet, szinte mint e' város nevek is: Aquileia, Aquinum, Aquis-granum; de történetbuváraink Budá-tól, Etele testvérétől állítják kölcsönözöttnek e' város nevét.

μ) A' *fenyér* is az *r* kifejlődtével támadt a' *feny* gyökből, mely *fen*, *fenne*, *fn* v. *fnn* alakokban él az éjszaki nyelvekben. A' *fen*, *fen-ne* gyök, melyhez a' *fnn* népnév csatlakozik, Lehrberg szerint a. m. Sumpf, Wiese, Weide, niedrig Land (l. Slav Alterth. von Schaffarik I. k. 314 l. 5. jegyz.) mire nézve a' *fenyér* is a. m. mocsá-ros vizes föld, rét, legelő, 's a' *fnn* népek mocsáros földjokről kapták, sőt adták magoknak a' nevet. (l. Uj. M. Muzeum 1851 XI. v. August. füzet. CDXLI. l)

n) A' *kosár, koszori, keserű, a' hos, koss, kes* gyökerekből fejlődven a' *kas, guzs* (honnét: *guzsorodik*) megfordíva *zsug* (honnét: *zsugori, zsugorodik*) gyökerekhez csatlakoznak, mire nézve a' torquendi, contorquendi, plicandi, contrahendi, conserendi, ligandi latin igékben rejülő értelemről fejtegettetnek, miszerint α) *guzs* a. m. vimen a viendo i. e. contorquendo dictum, honnét: *guzsorodik*, és β) *zsugorodik*, contorquetur, *zsugori* a. m. avarus ita dictus a contrahendo v. attrahendo; γ) *kas* és *kosár* a. m. corbis ex virgis lentis concertus, contextus; δ) *koszorú* a' m. sertum a conserendo i. e. ligando dictum; ε) *keserű* a. m. amarus ab ore contrahendo, contorquendo. E' családhoz tartozik a' héber *kaschar*, ligavit, ige is (l. Geseniusnál Lex. man. 910. l.)

o) A' *vezér*, arab 's török *wesir* a *vez* (honnét: *vezet*, ducit) gyökből szinte a' sziszegő hang szomszédságában kifejlődött *r* betű által támadt. A' mi a' *vez* gyök ősjelentését illeti, az következő gyökek összesorolásából tetszik ki: *vez, vesz, vész, víz, vis, foss, fős* megfordítva *zstv, cziv, czib, csip, csáb*, stb. melyekben a' huzás, vonás értelme (notio trahendi — ziehen — ducendi, aztán ferendi, portandi) lévén, az e' gyökek származékaiban következőleg alkalmaztatva találattik; α) *czib*, honnét: *czibál* a. m. capillo prehensio trahit, vellit; β) *csip* a. m. extremis digitis vellit, vellicat; γ) *cziv*, honnét: *czivakodik* a. m. certat, rixatur, iurgatur, altercatur saj. capillo prehensio, et vellicato altercatur; δ) *csáb*, honnét: *csábit* a. m. trahit, ducit (führen) átvitelesen: seducit (verführen) ε) *fossz*, honnét: *foszt*, extremis digitis vellit (rupfen) carpit, aztán spoliat, expilat; ζ) *zstvány* a. m. fosztogató, raptor, rabló; η) *fösvény* a. m. avarus, huzmi, kapzsi ember; θ) *vész*, fert, portat, saj. huz, trahit. Tőle származik 1) a' *vész* v. *vissza* határozó a. m. retro, miben a' huzás értelme lappang; 2) *vízony*, relatio saj. a. m. ném. Bezug von ziehen; 3) *vízály* a. m. vissza vonás, Zwietracht von entzweitragen; ι) *vis* a. m. víz, fert, portat, baiulat, gerit; honnét: *vísel* a. m. portat, gerit, baiulat (tragen) honnét: *viselet* a. m. Tracht, 's *viselés* a. m. trächti g=praegnans; κ) *vesz* a. m. sumit, (nehmen) greifen, emit, (kaufen) saj. arripit, accipit, apprehendit. Származéka: *veszekedik* a. m. certat, rixatur, altercatur, saj. capillo prehensio et vellicato altercatur. A' gyök főnévül használva (*vész, veszély*) a. m. periculum saj. certamen (*szélvész*, certamen ventorum=procella) aztán interitus (*elvéss*, interit, perit) α) végre a' *vez* alakból van a' *vezet*, ducit qs. manu prehensio trahit, aztán dirigit, honnét: *vezér* a. m. dux, ductor, director. Így mondjuk: taliga vezér a' deszkáról, mely az ekében a' taliga előtt jár, hadvezér, bellidux, melléknévül használ-

va: vezérürü, vezérgyeplü, vezércsillag, vezér tonál. Az arab nyelvben: *vazur* a. m. portavit, honnét: *vezír* (mely a' török nyelvben is feltaláltatik) *nagy vezír*, ki az álladalmi főisztet, vagy a' közügyek terhét viseli (qui onus negotiorum publicorum portat) vagy a' kormányt vezeti. A' héber *vazarnak* szenvedő értelme vagyon: poenis obrutus fuit, poenis obrutus (l. Geseniusnál Lex. man. p. 291.)

11. §.

Az ajakbetűk (v, b, p, f, m) kifejlődésének esetei.

Az ajakszellet (*v*) kifejlődésének eseteit már fenebb előterjesztettük. Minthogy pedig az ugyan azon műszerrel ejtett hangok, mint alább bőven látni fogjuk, egymással könnyen felcseréltetnek, erre nézve az ajakbetűknek mind azon esetekben, melyekben a' kifejlett ajakszellet helyét pótolják, nyelvészeti értéket tulajdonítani nem lehet. — Más részről kétségtelen, hogy bizonyos hangok összekötése némely nyelvekben főkép kedveltetik, olyanoké t. i. melyek egymáshoz közel esnek 's a' szájbán önként találkoznak, míg mások egymást természetüknél fogva kerülnek. Erre nézve két oldalról tekintjük az ajakbetűk kifejlődését. I. midőn ajakszellettel felcseréltetvén szelletkint jöttek létre. II. midőn ajak, vagy más osztálybeli betűk szomszédságában fejlődtek ki.

I.

a) A' *hív* (honnét: *hiva*) és *seb* gyökerekről melleslegesen már fenebb megérintők, hogy amaz ugyan a' *h* gyökből kifejlett *hiv*, *hiv* (honnét: *hivalkodik*, vacat, feriat, otiat) emez pedig a' *só*, *sav*—szerecsen: *sev*, sal a fluendo, diffluendo dictum gyökből a' kifejlett ajakszelletnek (*v*-nek) *b*-re változta által támadt.

b) Hason betű fejlődés által támadtak a' *nap*, *socrus*, és *nép*, *populus*, gyökszavaink a' *nő*, *nev* (honnét *nev*-el) *nőv* (honnét: *növet*, *nővekedik*, *nőveszt*) gyökökből, melyekben a' bőség, sokaság, szaporaság értelme levén (l. a' *nő* értelmezését 2 §. B alatt) α) a' *nép* a. m. *populus* saj. multitudo i. e. multitudo unius civitatis juris consensu et concordii communione sociata; β) a' *nap* a. m. *socrus* saj. a. m. *nő* v. anya az az: szaporító, fajának, szaporítója.

c) A' *hív* (honnét: *hiva*) a' *h* v. *le* (honnét: *lány* v. *leány*) gyökből fejlődött *hiv*—*hiv*, *lev* (honnét: *lev-ente*) gyökerekhez csatlakozik. Minthogy pedig a' *h* (és rokon: *sz*, mely képzőül használtatik: *kap—sz*,

vaksi, töksi) le gyökerekben, mennyire alkalmaztatásából kivethetni, a' kicsinség, fiatalság, gyengeség értelme rejlik, *li-ány* v. *le-ány* a. m. puella saj. fiatal any=nő az az: szaporító, nevelő, *tev-ente* — az *ente=éta, ita, tata* kicsinyítő értelmű képző: *bokr=éta* a. m. kis bokor, *csalafinta* a. m. kissé csalfa — a. m. iuvenis, erre nézve *üba* a. m. gyenge, fiatal állat, különösen: gyenge, fiatal, lud, ludfi, anserculus.

d) A' *zápor*, mondá egy valaki, a. m. *szapora* t. i. szapora esső. Nekem úgy tetszik, hogy egy eredetű a' héber *shatr*, ném. Schauer, angol *shower* szókkal, 's ez utóbbi alakban a' *w* átmenvén *p*-re támadt a' *zápor*=Regenschauer. Többire a' héber: *shatr* ősjelentését Gesenius in horrendo leli: *shatar*, ném. schauern, schaudern, angol *to schudder*, *to shiver*, mely igék a' test megborzásáról (de commotione cutis in homine terrore correpto) és az időről (de commotione procellae, tempestatis) használtak. (L. Geseni. Lex. man. p. 966.)

e) Az *ülep* az *ül*, sedet, sitzen gyökből ilyen támadhatott: *ühü* v. *ülő*, *üto*, *ütp=ülep* a. m. Gesäss, miszerint benne a' *p* v. *ep* végszótagnak, mely az *ü-v* szelletről változott át, nyelvészeti értéke nincsen.

f) A' *küszöb* is így támadt a' *küsz* gyökből: *küsz*, *küszöb* v. *küszü*, *küszv*, *küszöb=küszöb*, ezért az *öb*-nek képzői értelmét, mely nincsen, meghatározni nem is lehet; mire nézve ősjelentésének nyomozásánál csak a' *küsz* jöhet tekintetbe. A' *küsz* gyök a' *kas*, *kis*, *kos* áttéve: *ászok=ászok* gyökerekhez csatlakozik, melyek mind keresztbe tett dolgokról, különösen keresztbe tett fáról (de ligno transverso) használtak. Így *α)* *ászok* a. m. lignum transversum, cantherius; *β)* *kis* kibangzással: *kisa*, összetételben *kisafa* a. m. lignum transversum keresztül álló fa, melyre a' hámos lovak a' koci elé fogatnak. *γ)* a' *kas*, *kos* alak határozó végzettel: *kasul*, *kosul*, és összetéve a' „keresztül“ határozóval! keresztül *kasul* v. *kosul* a. m. kreuz und quer, sus deque; *δ)* a' *küszöb* végre azon fa, mely az ajtóban keresztül tetetik (quod ex transverso in janua statuitur) limen. V. ö. lat. limen a limo i. e. obliquo.

g) A' *cseréb* és *cserep*, kihangzással, mint a' nép ejti, *cserebt* v. *cserebtü*, *t* és *r* végzettel: *cserebtü* és *cserepár* szinte az ajak-szellet helyét pólló *b*, *p* betük kifejlődtevel támadtak. 'A jelentős *cser* gyök továbbá összesorolandó a' *csír*, *csor* (honnét: *csorua=csorva*) *csír* (honnét: *csírok*, *csírm-os*) *csír* (honnét: *csírm-os*) *szár*, *sár* honnét: *sárcsa* v. *sárcsa*) *sőr* gyökerekkel, melyeknek ősjelentése a' barna v. fekete szíre vonatkozik (notio coloris fulvi, furvi nigricantis ab adu-

rendo v. bulliando, fervendo ducta, — v. ö. *sör*, cerevisia a bulliando dicta, *serpernyő*, sartago a bulliando frigendo dicta, *sztr*, pingvedo a bulliando dicta stb.) miszerint α) *cser* v. *csere* a. m. fulvus, fuscus, nigrescens; *csere-szür* a. m. barna színű, durva posztóból készített pór-ruha; 's *cseri barát* a. m. ilyen posztóba öltözött barát=Franciscanus; *csere bogár* a. m. scarabaeus saj. insectum a colore fulvo dictum; β) *csíra* a. m. fulvus, furvus: *csíra marha* a. m. pecus cornutum colore fulvo, furvo, nigrescente; és *csíríz* a. m. colla farinacea a colore fulvo dicta; γ) a' *csorva* melléknév a. m. fulvus, honnét *csorva homok* a. m. arena, sabulum, saburra a colore fulvo (arena fulva a' latin remekiróknál is l. Ovid. Eleg. 6. l. 4. Trist.) δ) *csír*, honnét 1) *csírok* a. m. holcus sorghum Linn. Moorhirse a colore fusco, subnigro dictum; 2) *csírom*, honnét: *csírmos* a. m. ε) *szírom*, honnét: *szírmos*, colore nigro, fulvo, fuligine infectus: *szírmos kovács* a. m. fekete, kormos, füstös; ζ) *szárca* v. *sárca* a. m. fulica a fulvo i. e. nigro, aut certe a fuliginis colore dicta; η) *sör* a. m. cerevisia a colore v. a bulliando, aestuando dicta. θ) *cserebűly* 1) a. m. *csere-bök*, *cserebogár* (l. ezt α) alatt.) 2) melléknévül használtatván: *cserebűly dohány* a. m. barna színű dohány; ι) *cserepár* a. m. fekete kapczás t. i. katona. Végre megjegyezzük, hogy a' *szerecsen*, *seracenus*, is e' családhoz tartozik, 's legközelebb áll a' *szárca* v. *sárca*-hoz.

h) A' *hasáb* v. *hasáb* a' lehelet megkeményedvén, *kaszab* (honnét: *kaszabol*) is a' *b* kifejlődttével jöttek létre. A' *has* (honnét: *hasít*, *hasogat*) és *kasz* gyökerek összevetttven a' *kés*, *culter*, megfordítva *szeg* (honnét: *szegély*) lat. *seco*, *securis*, *szekercze* szókkal, kitetszik, miként ősjelentésök a' vágás, metzésben vagyon (est in secando, scindendo, findendo).

i) A' *sarab* is, ugy látszik, ez uton támadt a' *sar* (*saru*, *sarv*, *sarav*) gyökből, mely a' *tar* (honnét: *tarol*, *tarász*) *secat*, *resecat*, *tondet*, *taró*, *taru*, stipula a resecando dicta) *dar* (honnét szinte b=v végzettel *darab*, frustum a secando dictum) gyökerekkel soroltatván össze, nyilván a' vágás, metzés fogalmából értelmezendő: *sarabol*=metz, vág, nyes, tarol.

k) A' *görbe* nyilván így támadt a' *gör* szótagból: *görög*, *görüe*, *görve*, *görbe*, mint a' *cur*-ból is a' lat. *curv*-us.

l) A' *csal* gyökből is így lett a' *csalfa*, (*csaló*, *csalua*, *csalva*) és *csalaf*, (*csalufnta*.) Egyébiránt a' *csal* gyöknek ősjelentése az ejtésben (in labefaciendo, labifaciendo) vagyon. Határos ugyan is az: *at* (*h-aléi*) *hull*, *cadit* gyökerekkel, melyekben az esés (notio cadendi) át-

hatólag ejtés értelme vagyon, (l. e' gyökereket fenebb 1. §. B. a.) mely fogalom aztán átvive találatik a' *csal* igében: labifacit, supplantat, decipit.

m) A' *paripa*, sonipes, Reitpferd, gyöke a' *par* levén, a' *p* (*pa*, *ipa*) szinte kifejtett betűnek lázlik lenni. Egyébaránt a' *par* gyök ősjelentése a' sebes futásra vonatkozik; ez értelme van ugyan is a' *par*, *far*, *farr* rokon gyökereknek a' nyelvekben — v. ö. héber: *para* v. *parah*, ferre, cito ferri, cito currere, honnét: *pere*, onager a currendo dictus; perzsa: *parash*, equus, ném. *Vere dus* és *Pferd* (l. Gesenii Lex man. p. 837.)

III.

Az eseteket vizsgálván, melyekben az ajakbetűk ajak v. más osztálybeli betűk szomszédságában fejlődtek ki, azt vesszük észre 1) hogy leggyakrabban az *m*, *b*, *p*, ritkábban a' *v* betűk fejlődtek ki egymás közelében, miszerint az *mb*, *mp*, *mv* formák jöttek létre. Csak egyiket nyelvnek összehasonlítása is kétségen kívül helyzi ez állításunkat. Így a' szláv *kolub* eredetibb alakból a' lat. *columba*, m. galamb, a' ném. *grob*-ból a' *goromba*, a' *Laub*-ból a' *lomb* *m* ajakbetű kifejlődtevel támadtak. A' lat. *rumpo* (*rupi*) *υμφη* (*nubo*) szókban kifejtett *m*, 's a' régi német iratokban előforduló: *Lamb*, *krum p*, *darum b* (*Lamm*, *krumm*, *darum*) 's m. *teremptette* e' helyett *teremtette* (l. Cserei Mihály Histor. a' Nemz. Muz. 8. füz. 337. l.) is e' törvényre mutatnak vissza; mire nézve a' *bimbó*, *bömböly*, *bölömböl*, *czomb*, *czimbora*, *csörömpöl*, *domb*, *doromb*, *dörömböl*, *kolomp*, *kalimpáz*, *otromba*, *sorompó*, *toromba*, *zalambol*, *zörömböl*, *tompa*, *kámva* stb. stb. szavaikban sem véljük másnak tarthatni az *mb*, *mp*, *mv-t*, mint az erintett nyelvi törvény szerint létre jötte formáknak, melyekben az eredeti gyökbetű mellett egyik v. másik, néha mint a' két ajakbetű kifejlődöttnek mutatkozik. 2) Ezen eseten kívül az *m* leginkább az *l* és *r* folyékony és sziszegők szomszédságában szokott kifejlteni.

a) A' *toromba* a' *tor* (angolszász *tor*, angol *tour*, *tor*, fr. *tour* = lat. *turris*) gyökből támadt, előszer ugyan az *m* (ném. *Thurm*, lengyel: *turm*, m. *torom* = *toron* v. *torony*) aztán ennek közelében a' *b* ajakbetű kifejlődése által. A' *tor* gyök alapértelme a. m. hegy, csucs, magasság (*cuspis*, *acumen*, *elatum quid*, *prominens*) — v. ö. *tör*, *acinaces*, *dár* (*dárda*, *spiculum*) *dri* (*drida*, *spiculum*) *dar* (*darász*, *vespa* a *spiculo dicta*, át-téve: *sudár*, honnét: *sudar-as*, in *cuspidem desinens*, *altum*, *elatum quid*.) *Adelung* szerint a' régi ném. *Thor*, *tor* is a. m. *hoch*, *gross* (L. sz

IV. 598 l.) Erre nézve α) *torom* (igy fordul elő sz. Margit életében) v. *toron* a. m. obeliscus, *toron* v. *torony* = lat. *turris* ab *altitudine* v. forma *cuspidata dicta*; β) *toromba* a. m. der Giebel des Hauses. Fertő melléken a' nádazók *torombá*-nak nevezik a' kévékből rakott azon részét a' tetőnek, mely vetés közben a' többinél magasabban áll.

b) A' *doromb* és a' honosított, de ezzel rokon *toromb* (*trombita*, ném. *trompete*, fr. *trompette*) kétségkívül a' némely hangszerek töredezett hangját utánzó *dor*, *tor*, *daru tara* (trarara) már Enniusnál *tarantara* (Servius ad Virg. Aeneid 9. 503. l.) gyökerekből, előbb ugyan az *m* (*dorom*, *torom*) aztán az oda vont *b* rokonbetűk kifejlődttével támadtak, mi annál hihetőbbnek látszik, mert a' *b* v. *p* ajakbetű, mely a' *trombita*, *Trompeta* szókban elé tűn, az izlandi *trameta*-ban maiglan hiányzik. (L. Adelung IV. k. 692 l.) Mind a' *doromb*, mind a' *trombita* töredezett hangotadó szerek: *trombita* = *buccina*, *tuba*, *doromb* a. m. *sistrum*, *crusma*, *instrumenti musici genus*, *quod dum pulsatur, sonum emittit fractum* (*dara*, *tara*).

c) A' *tompa* sziszegővel ejtve ném. *stump*, *stumpf* a' *top*, *tup*, sziszegővel ejtve *stip*, *stup* (*stipula*, *stipes*, *stupidus*) megfordítva *bat* (fr. *battre*, közép lat. *battuere*) *bet* (betű) *bot*, *but* (*buta*) gyökerekhez csatlakozik, melyek az ütés, vágás hangját utánozván, különfélekép alkalmaztatva találatnak a' nyelvekben; α) *bot* a. m. *baculus a caedendo, tundendo dictus* (belga *bot*=*ictus*). Származéka *botol* a. m. fr. *battre* közép-lat. *battuere* i. e. *caedere, tundere*; 1) fát *botolni* = *battre les arbres*; 2) *megbotolni* v. *botlani* a. m. *impingere*; β) lat. *stipes* a. m. *truncus a truncando* i. e. *rescando, caedendo dictus*, *stipula* a. m. *calamus frumenti a rescando dictus*; γ) *buta* a' gyök megfordítván; 's sziszegővel ejtetvén lat. *stupidus*, ném. *stump*, *stumpf*, elvettétvén a' sziszegő, de betoldatván az *m*, *tompa* a. m. *obtusus, acumine carens*, átvetvén az értelemre a. m. *hebes*; δ) a' *betű* a. m. fr. *type*, lat. *typus*, *τύπος* (α *τυπω*) olasz: *stampa* a *tundendo* v. *imprimendo*, vagy ha inkább tetszik, a. m. *forma, figura, imago*, az ütés, vágás értelméből fejlődvén ki az írásjegyek (betűk) fogalma.

d) A' *bámbó*, ugy látszik, egy eredetű a' *bub*, *büb* (*bibe*) *bób* (*bóbíta*) *bub*, *pip*, *pup* gyökerekkel, mire nézve az *m*, mely e' felsorolt családban hiányzik, más nem lehet, mint a' *b* szomszédságában kifejlett jelentés-telen betű. Egyébiránt az érintett családnak ősjelentése a. m. *tumor max. tumor rotundus ab inflando dictus* (v. \ddot{o} : *puf-ad*, *inflatur*, *posfa*, *bucca ab inflando dicta*, *pöf*, *superbia* saj. *Aufgeblasenheit*, *pöffesz kedik*, *tumet*, *turget*, *inflatur* stb.) miszerint α) *báb* a. m. lat. *suba* a for-

ma rotunda, tumente dicta; β) *bibe* a. m. tumor γ) *bóbíta* a. m. apex, crista saj. tumor in capite avium; δ) *bub* a. m. bóbita; ε) *pup* a. m. tumor; ζ) *ptp* a. m. dag (hólyag a' csibék nyelvén) tumor ab inflando dictus, honnét: kihangzással *ptpa*, ném. Pfeife, angol. *ptpe* szvéd *ptpa*, olasz *ptva*, wallisi *piò* a. m. fumibulum a fumando i. e. flando dictum. Erre nézve η) *bimbó* a. m. germen plantarum a tumendo v. forma tumente, rotunda dictum.

ε) A' *kolomp* az ütés hangját (sonum pulsandi, percutiendi) utánzó *kalap*, *kelep* (gör. *κολλάπτω*, honnét: *κόλασος colaphus*, olasz *colpo*, ném. *klapsen*, *klappen*, angol *to clap*, m. *kalapács*, malleus — az ily hangot adó állatokra is átvitetvén héber *kulab*, latrat — der Hund *schlägt* — honnét: *keleb*, canis a latratu dictus, m. *kelepel* v. *kerepel* a' gólya = der Vogel *schlägt*) gyökerek családjához tartozván, benne az *m a' p* szomszédságában kifejlett betűnek mutatkozik. Többire *kolomp* 1) a. m. lamina a tundendo dicta; 2) crepitaculum a sono v. pulsando dictum (Blechselle, eine Viehglöcke) honnét: *kolompár* faber laminarius (Blechschild). Egyez vele ném. Klämpner, mely a' klampen, klempen szinte e' családhoz tartozó igétől származott.

ρ) A' *domb* eredetib alakja, úgy látszik, *dom*, vagy *don*, *dun*, *din*, mely élt a' *dunum* celta szóban (a. m. collis) s' fenmaradt az Augustodonum, Caesaronum, Lugdonum stb. városnevekben (Ade-lungnál I. k. 1572. l.) miszerint a' *dunum*-hoz vonhatni a' ném. *Düne*, gör. *Σιν* = Haufe, angolszász *dun*, *dune*, fr. *dunes*, angol. *downs*, hollandi, *duynen* szokat is, mely összesorolásból kitetszik, hogy a' *ð* nem tartozik a' szó lényegéhez 's nem egyéb az *m* szomszédságában kifejlett betűnél.

g) A' *kánva* v. *kánva* a. m. *káva*, mely a' *kap* (kapu) *kop* (kop-lal) *köp* (köpü) üresség (cavitas, vacuitas) értelméből fejtegetett gyöke-
rekhez csatlakozik, mire nézve a' *káv* levén az eredeti gyökszótag a' *kávva* v. *kánva* alakokban az *m*, *n a' v* ajakbetű szomszédságában kifejlett jelentéstelen betűnek mutatkozik. Többire a' *káva* a. m. üresség ür 1) *lőcskáva* a' lőcsben azon ür, melynél fogva a' tengely végére illesztetik; 2) *kutkáva* a. m. puteal, bodon, kutkerítés.

h) A' *hal*, *kal*, *köl* (kölü) *tal*, *tíl*, *tol*, *töl*, *szal*, *szel* egy eredetű (l. alább a' *h*, *k*, *t*, *sz* betűk felcserélődésének eseteit) 's jelentésű gyökerek végén *m* ajakbetű fejlődvén ki, támadtak a' német. *Halm* lat. *calm*, (calam-us) m. *kalám* v. *kalán*, *talam*, *telem*, *tílm*, *tölöm* v. *talan*, *telen*, *tílin*, ném. *schalm* (Schalmey), franc. *chalumeau*, m. *szalm* (szalma) *szelan* v. *szelen* az *m* v. *n* áttételvén m. *kanál*, és *töml* (*tömlő*, *tömlőcs*) alakok.

Az alapfogalom, mint már Ihre észrevette (l. Adelungnál Halm alatt) e' gyökerekben az ürre, ürességre (cavitas, vacuitas) vonatkozik (v. ö. ném. Halm, hohl, H öhle) miszerint a) ném. *Healm* (Halm, Haulm, Hielm) a' lehet megkeményedvén lat. *calamus*, καλαμος, perzsa *calem* a' lehet sziszegőre változván m. *szalma* a. m. res vacua, teres, et fistulosa, ut culmi frumentacei (szalma) v. stipula (*taló, talló, tartó,*) v. *calamus scriptorius* (*tol, tolu, toll*) β) fr. *chalumeau* (calamus), ném. *Schalmei*, m. *tillinkó* a. m. fistula spec. fistula pastorum ex avena, arundine etc. ut poetae volunt, primum a Pane constructa; γ) a' *halán* v. *kanál* a. m. cochleare; δ) *tömlő* a. m. uter, utriculus a cavitate dictus, *tömlőcs* a. m. locus cavus, caverna, quo rei concluduntur = carcer. ε) *szelem* v. *szelem*, honnét: *szelencze* 1) a. m. syringa vulgaris. L. (der spanische H ö l u n d e r) ita dicta, quia ramos, surculos spargit arundinaceos, teretes, cavos, fistulosos; 2) a. m. pyxis, vasculum a cavitate dictum: b u r n ó t s z e l e n c z e, pyxis tabacaria; ζ) a' *talán, telen* áttéve: *atlan, etlen* néha elvetetvén az *at, et* csak *tan ten* az ür, hiány (vacuitas, inanitas, defectus) értelmével nevek és igékből tagadó, fosztó, 's ezzel rokon értelmű mellékneveket alkotó rag. *határtalan*, quod caret fine = infinitus, *kéztelen*, qui caret manu, *szemetlen*, qui caret oculo, cui deficit oculus = coecus, *szemtelen*, impudicus stb. (L. mint értelmeztetik e' képző a. m. nyelv Rendszerében. 88. l).

i) A' *ter, gyer* rokon gyökerekből (a' *t* és *gy* felcseréltetnek egymással — v. ö. *tán — gyám*) lettek a' *terem*, és *gyerm* (gyermek) melyekben az *m* lényeges gyökbetűnek arra nézve sem tartathatik, mert az a' nép ajkán gyakran ki is löketik (gyerek). Többire a' *ter, gyer* gyökerek ősjelentése a. m. struere, fingere, procreare (zeugen) gignere (erzeugen) aztán nasci, produci, miszerint α) *terem* 1) főnév a. m. domus, conclave a producendo, fingendo, struendo dictum. 2) *terem* ige a. m. nascitur, producitur, procreatur, fit, honnét: *természet* a. m. natura a nascendo dicta, *teremt* a. m. producit creat; β) *gyerek* v. *gyermek* a. m. puer v. puella saj. natus, gnatus fi, v. férfi gyermek) nata, gnata (leány gyermek) a nascendo, gignendo dicta.

k) A' *gyarm* (h. gyarmat) áttéve *megyer* szókban is az épen fejtegetett *ter, gyer* gyökerekhez sorolandó *gyar* (= *gyár* fabrica a faciendo, producendo dicta) látszik jelentéssel birni, az *m* pedig kifejlett jelentés-telen betűnek. Az érintett (i) alatt) producendi, procreandi (erzeugen) értelemből indulva α) *gyarmat* a. m. colonia saj. locus, in quo colendo agrum aliquid producimus procreamus (*termesztünk*) s' ennyit tesz a' *megyer* is, mely honunkban több hely és táj nevében maradt fen, hajdan,

mint Konstantinosz Porphyrogeneta bizonyítja, a' magyar hét nemzetség egyikének tulajdon nevéül használtatván (l. Jerney keleti utaz. I. K. 80. l. —) Ha ide tartozik e a' *magyar*, mint *Scythia colonus*? — Horváth Istvánunk szerint: *mag-eresztő* — lássák történet-buváraink.

l) A *csar* gyökből — mely összevettelvén a' *cser* (honnét: *cserkél*) *cser* h. *czerkó*) *csír* (honnét. *czirkál*) gyökerekkel a' látás, nézés fogalmából (e *notione spectandi, adspiciendi, videndi*) látszik értelmezendőnek (v. ö. az *ör*, *pastor a vigilando, adspiciendo dictus*, gör. *ὄραω*, héber *raah*, *vidit, adspexit, intuitus est*, határos gyökereket — *m* ajakbetű kifejlődtevel támadt a' *csarm* (honnét: *csarmalódik*) miszerint a' felsorolt gyökek származékai következőleg értelmezethetnek α) *cserke* és *cserkó* v. *czerkó* madárneve, mely a' méhkasokat meg *cserkéli*, lesi, keresi, *Honigkukuk*, *cucullus indicator*, honnét: *cserkél* a. m. *speculatur, adspicit, observat, speculatur quasi ex insidiis, observat insidiose*; β) *csír*, honnét: *czirkál* a. m. *spectat, intense speculatur, explorat, quaerit*, 's használtatik az éjjeli örök s' vadászokról; γ) *csarm* v. *csarma*, honnét: *csarmalódik* hihetőleg a. m. *adspicit aliquem cum affectu i. e. oculis intortis*, mit a' hizelegve könyörgők szokván tenni, Dunán tul ez értelemben használtatik: *flagitat, rogat* (*demande quelque chose affectueusement*).

m) A' *göz*, *guz*, *güz* (honnét: *gözü*, *gözi*, *güzü*) gyökerekből lett a' *guzm* (honnét: *guzm-ol*) *güzm* (honnét: *güzmöl*, *mumme ln*), héber *ghazam*, *rodit, vorat, pascitur, alak*, melyben az *m* jelentős betű azért nem lehet, mert a' *moguz*, *mokuz* v. *mókus*, *sciurus a rodendo, vorando, depascendo dictus*, főnévben áttéve találattik. — Többire *gözü*, *güzü* a. m. *mus rattus a rodendo dictus*; (l. az *tsék* értelmezését).

n) A' *kucs*, *gucs* gyökerekből, melyeknek alapértelme a' szörre vonatkozik (határosak a' *kacz*, honnét: *kaczagán*, *kecs*, honnét: *kecske* gyökerekkel) *m* betű kifejlődtevel lett a' *kucsma* v. *gucsma*, *pellis, villus, ném*. *Pe l z*, melyet jelentős betűnek v. képzőnek venni szinte azon egyszerű okból nem lehet, mert az a' *macska* szóban áttéve találattik. A' mondottakra nézve α) *kucsma* v. *gucsma* főnév 1) a. m. *szőrös téli süveg*; 2) melléknév: *gucsma sapka* a. m. *bagó sóg* v. *süveg* (l. ezt a' *bak* értelmezésénél β) *macska* a. m. *felis, catus a pilis, villis dictus* (a' bolgár szlávok nyelvében: *mecska* v. *meczka* a. m. *ursus a villis, pilis, dictus, qs. villosus, pilosus*, honnét: *macskás* a. m. *szőrös*, ettől *macskásodik* a. m. *szőrösödik*; γ) *kaczagány* a. m. *vellus, villus szőrös bőr*, melyet ő s időben diszöltönyül hátukon viseltek a' hősök; δ) *kecske* a. m. *caper, capra a pilis hirsutis dicta* (l. lat. *capra*, m. *birka*, *bak* szók értelmezését.)

A' nyelvbetük (*d, t, ty, n, ny, l, r* kifejlődésének esetei.

A' viszonyt vizsgálván, melyben a' nyelv betük a' más, v. saját osztálybeliekhez állnak, H o e f e r megjegyzi, hogy a' *d* nyelvbetű az *n*, leginkább pedig az *l, r* előtt fejik ki (l. Beyträge zur Etymol. 232, és 246 lt.) A' nélkül, hogy mi e' viszonyt mélyen fekvő alapjaiban vizsgálónk, bizton állíthatjuk, hogy a' nyelv betük többszer lényegtelenekül állnak több szavainkban, 's a' Hoefler által felállított törvényt követi nyelvünk is, vagy is az *n* - et kifejlődve látjuk a' *d* és *t* szomszédságában (önt a' régi *öt helyett*, honnét: *ötevény, ötvös; pázsint = pázsit*; ném. Kater, m. kandur; *rátotta v. raniotta; csügg v. csüng; félénk v. félék; szövendék* hajdan: *szövedék*, ma áttéve: *szövétnék*) a' *d* és *t* betűket viszont az *n* mellett (ném. fein m. *fünt - os, passománt = passomán.*) Továbbá a' *d, t* betűket kifejlődve látjuk az *l*, főleg a' sziszegők közelében (v. ö. *arasz = araszt; válasz = választ*, és a' *fosos* helyett közbe szurt *t*-vel *fostost* szoktunk ejteni).

a) A' föld, *balt* (balta) *péld* (pélida) szókban én a' *d, t* nyelvbetűket kifejletteknek nézem a' *föld, bal, pél* gyökerekből, melyekben a' metzés, hasítás értelmét (notionem scindendi, findendi, separandi — v. ö. *sal, paries ita dictus, quia utroque aedium latere domum unam ab alia, cubile unum ab alio dirimit, separat, findit, vátk, separatur saj. finditur, scinditur, héber palach, fidit, spec. sulcavit terram, palah, separatus, distinctus est, palad, secuit, sanscr. phal, separare stb.*) sejtem, miszerint a) *sal* a. m. paries (l. ezt fenebb) β) *bátvány* a. m. idolum saj. truncus arboris a caedendo dictus: Kapubálvány a. m. latus ostiorum ex lapide, v. ligno ita dictum a caedendo, bálványisten, idolum saj. truncus faragott kép, sculptile, figmentum; γ) *balta* a. m. securicula a secando, scindendo dicta; δ) *föld* finn *pelto* (l. uj m. muzeum 185¹/₂-ki III-ik füz) ném. *Feld* 1) a. m. terra, quae colitur i. e. finditur, aratur, tehát: ager szántó föld, többesben: szántó földek, agri, ném. Feldruss, campus, honnét: föld népe, populi v. gentes terrae, κατεζοχεν agrestes (falusiak); 2) szélesebb értelemben terra, regio: kanahán földe, német föld = ország, regio; 3) terra alicui subdita = possessio: barát földe; 4) terra firma, cōtinens opp. mari száraz föld; 5) orbis terrarum, opp. coelo: ég, és föld. 6) humus, solum terrae: földön hál, hever; 7) terrae elementum, partes terrae stb. Ettől kölcsönzi értelmét ε) a' *salu* pagus, vicus oppos. urbi i. e. villa, domus ruri i. e. agri colendi, et fructuum condendorum causa constituta: falun ruri, falusi, ruralis, rusticus. ζ) *pélida*

ném. Bild (régí iratokban *pillida, pítide*) a. m. forma, figura, imago a scindendo, fingendo dicta, különösen nyelvünkben: imago, specimen alii cuius rei, exemplar, exemplum, quod ab aliquo sumitur ad imitandum v. fugiendum.

b) A' *bárd, párt, borotva* szók gyökerei a' *bár, pár, bor* (=bal, honnét: balta l. a) alatt) levén, bennök is a' *d, t* kifejlett jelentéstelen hangnak mutatkozik, 's a' vágás, metszés értelméből α) *bárd* a. m. securis a secundo dicta; β) *párt* a. m. secta, scissio i. e. in partes itio, seítio; γ) *borotva* a. m. novacula i. e. culter rasoriüs a secundo dictus (l. ezt fenebb).

c) A' *kold, koted* (h. koldus, koldul, koledál) a' *kol* (héber *kol* vox, sanscr. *kal* sonare, gör. *καλέω, κέλωμαι*, lat. *calo* calare unde calendae, angol *to call*, m. *kál-t* = kiált) gyökből *d* betü kifejlödttével támadván: *koldus* a. m. mendicus, a clamando, vociferando dictus, *koldul, koledál* a. m. mendicat saj. clamat, vociferatur.

d) A' *vért, és bört* (finnlapp: pörtte a. m. carcer — (l. Schaffarik. slav. Alt. 235. l.) kifejlödvn az *n* is, *börtön*, áttéve: *bátor, és tábor* szavainkban a' *t* szinte kifejlett jelentéstelen betünek mutatkozik; bennök a' gyök szótag a' *vér, bór, pör, bár* levén, melyek összevetlén a' *vár* (héber, *bitrah* arx saj. fortis, munita = castellum, perzsa. *baru* arx, murus castellum, sanscr. bura, buri, par gör. *πύργος, és βάρις* (l. Gesenii Lex. man. l. 142) szókkal, az erd, erösség, erössítés (notio virium, fortalitiu, fortificandi, muniendi,) fogalmából értelmezethetnek, miszerint α) *vár* a. m. arx saj. fortis, munita, castrum, fortalitiu, munimentum, locus muris munitus, quo nos inclusi tuemur; β) *vért* a. m. lorica saj. munimentum corporis, quo corpus adversus vim munitur; γ) *tábor* a. m. locus vallo munitus, quo se milites recipiunt = castra; δ) *börtön* a. m. locus muris munitus, quo facinorosi clauduntur; ϵ) *bátor* a. m. securus, tutus saj. munitus, fortis, es strenuus, mely szinte, mint eredetibb alakja (bár, ámbár, habár) kötszoul is használtalik nyelvünkben, (bátor, ámbátor = quamvis).

e) A' *galand, és a' d* meglágyulván *kalangya* összevetlén a' *getm* (= *galam, kalam, szláv. galon, galum, kalam*) szóval, kiteszik hogy bennök a' *d* (és *gy*) betü, mely a' *getm, galam* alakokban hiányzik, a' szó lényegéhez nem tartozik; de az *m* is a' *getm, galam* szóokban csupa kifejlett betü, mely a' *d* természeténél fogva *n*-re változott. Erre nézve a' gyökszótag (*gal, kál, get*) egyedül az, melyen a' szónak ősjelentése nyugszik. A' felsorolt gyökerek alapértelmét nyomozván, úgy látszik, az a' hosszabágra (extensio, longitudo) vonatkozik, a' *gal, gál* (gála v. gálya) *get, gti* (geleszta, giliszta) *gól* v. *góty* (góla v. gólya) gyö-

kerek hosszú nyulánk tulajdonságu tárgyokról használtván. Igy α) *gályá* fr. galeere hajó neme, quinquere mis saj. navis longa; β) *gólya* a. m. ciconia a longo, protenso collo dicta (Langhals); γ) *geleszta* v. *gillszta* a. m. taenia a longitudine dicta; α' *gelesz* = *galasz* alak megfordítván *szalag*, és δ) *galand* a. m. taenia, fascia (fr. bandelletes langues); ε) *gelm* és *kalangya* a. m. acervus manipulorum frumenti in longitudinem constructus.

f) A' *hold*, *kolt* v. *kolty* (koltyag) α' *d* meglágyulván *hölgy* szóban sincs jelentése α' *d*, *t*, *ty*, *gy* betűknek, α' gyökszótag α' *hol*, *höl*, α' lehet megkeményedvén *kol* levén, melyek α' *hal* (honnét: h a l a v á n y, pallidus) *gal get* (*gala*, *gele*, honnét: g a l a g o n y a, g e l e g e n y e) *gyol* (végül) sziszegővel ejtetvén *gyolcs*) fejjérség fogalmából (v. ö. gör. γάλα, lac ab albedine dictum) értelmezendő gyökerekhez csatlakoznak, miszerint α) *hold* a. m. luna a pallore v. albedine, luce dicta; β) *hölgy* 1) és átalán, quod album, candidum est: h ö l g y m e n y é t a. m. mustella candidissima i. e. herminea; 2) α' fejjérségre alkalmaztatván a. m. domina illustris (Dame) sive sit nupta sive non, néha a. m. amasia, sponsa; γ) *koltyag* v. *kótyag*, (*kolcsag*, *kócsag*) a. m. ardea garzetta, fejjérségtől nevezett madár neme; δ) *gyolcs* a. m. tela alba, candida subtilior = syndon. ε) *galagonyu* v. *gelegenye* a. m. alba (gala, gele) spina, (gonya, genye) fr. aubepine, gör. ακανθα λευκή.

g) A' *család* és *cseléd*-ben sem tartom én jelentős képző v. gyök-betűnek α' *d* (*ád*, *éd*) nyelvbetűt. Ha jól látok, α' *csal*, *csel* gyökszótagok határosak α' *szál*, *száll*, considet, subsidet) és *tel* (honnét: telep, telepszik; települ, telepedik, considet) *tal* (honnét: talp, planta pedis ita dicta, quod ei insistimus) gyökerekkel (α' *t*, és sziszegő hangok felcserélődésére nézve: v. ö. *tám* = *sám*, *támfa* = *sámfa*, l. alább) miszerint α' *család*-nak eredeti jelentését α' vándornépek letelepedésében, egy vidék v. tartománynak birtoklás végetti megszállásában hiszem keresendőnek. E' szerint α) *család* annyi volna 1) mint familia saj. azon személyek együtt véve, kik egy sátorban v. társaságban valahol letelepednek, megszállanak (eodem contubernio utuntur, simul habitant) tehát férj, nő, gyermekek és ezeknek háznépeik. 2) szélesebb értelemben, kik egy nemzetiségből származnak; 3) legszélesebben kiterjesztetik az egész nemzetre: nemzetcsalád; β) *cseléd* a. m. famulus, átalán, qui est ex familia, befoglalván az egész háznépet (Gesinde, Leute; *cselédetem* = meine Leute) különösen a. m. seryus v. serva ex familia (Dienstleute).

h) A' *besséd* gyöke α' *bess* levén (gör: βαζω, βαυζω a. m. beszélek, loquor) úgy látszik, benne α' *d*-betű α' sziszegő (*sz*) természe-

ténél fogva fejlett ki, mint azt kifejlődve látjuk a sziszegők mellett számos szavainkban; v. ö. *barásda*, sulcus agri saj. incisio agri, *parasz*, rusticus saj. agricola a' *baráz*, *parasz* három betűs gyökökből, melyeknek értelme: secare, scindere, scindere terram = arare, a' *bar*, *par* egyszerű gyökökből támadván, melyek a' *párt*, *borotva*, héber *baru* cecidit, secuit, secando effinxit áttéve: *ábra*, figura. effigies szóiban nyilván ez értelemmel bírnak.

i) A' *bodza* a' *bod*, *büd* (büdös) vagy *boz* = *büz* héber *beosch* gyökerekhez vitelhetvén vissza, ha a' *boz* alak vétetik gyökszótagnak (a' bécsi codex 102 l. *bozfa* a. m. sambuca) benne a' *d* nyilván kifejlett betűnek mutatkozik. Többire a' *boz* héber *beosch* foetuit, foetor, *bass* (honnét: *b a z s a r ó z s a*) *bis* v. *büs* beszökellvén az *r* (mint a' *boza*, *bozza*, *bodza* is mondatik *borsá*-nak), *átrs* (*b i r s a l m a* v. *körte*) *bors* (*borsfü*, *borsika*) gyökerek ősjelentése az erős szagra, illatra (odor, fragrantia) vonatkozik, minthogy azokat oly tárgyokról látjuk használatni, melyek erős, többnyire kellemetlen szaguk 's kigőzölgésökről ismertetnek. E szerint *boza*, *bodza* v. *borza* a. m. planta a gravi odore dicta. (*b o d z a f a*, *sambucus*) miért származéka: *bodzás* a' бүдös lábra is átvitetik (*b o d z á s l á b u* a. m. *podagrás*).

k) A' *fánk* eredetibb alakja, úgy látszik, *fak*, mely összesorollatván a' *bag* (héber 's perzsa *bag* cibus) *dek* phrig. βέκος, panis) *pog* (honnét: *p o g á c s a*) *pák* (honnét: *p á k á s z*, *cupes*, *catillo*; *p á k o a z t o s*, *naschhaft*, *p á k o s z t o l*) *fag* (honnét: gör φαγειν, edere, vorare absumere) gyökerekkel, kitetszik, hogy benne az *n* nem eredeti, hanem a' *k* mellett kifejlett jelentéstelen betű. Többire e' gyökcsalád értelme az evésben (in edendo, vorando, absumendo) levén *fánk* és *pogácsa* saj. a. m. panis a pascendo i. e. comedendo, absumendo dictus.

l) A' *szalonka*-ban is kifejlett betűnek tartom én az *n* betűt, miszerint eredetibb alakjául vetetvén a' *szálka*, 's ez összesorollatván a' *szálka* áttéve: *kalász*, spica, arista a cuspidibus, *köles*, milium ab aristis, *kelevész*, hasta a cuspide v. pungendo dicta, szókkal, úgy látszik, a' *szalonka* ősjelentése a' hegyes orra vonatkozik: *szalonka* = *scolopax*, (ném. *S c h n e p f*) a rostro longo et cuspidato dicta spec. *scolopax rusticola* Linn.

m) A' *tonka* (a' *t* átmenvén sziszegőre *csonka*, megforditva *koncs*) nyilván a' *tóka* és *tag*, megforditva *gat*, *kot* (honnét: *k ó t i s*) gyökerekhez csatlakozik; mire nézve benne az *n*, mely az eredeti gyökszótagban hiányzik, szinte kifejlett jelentéstelen betűnek mutatkozik. Többire a' *tak*, *tok*, *tag* gyökerek az ütés, vágás hangját (*sonum tundendi*, *pulsandi*, *per-*

cutiendi, caedendi) utánozván α) *tóka* a. m. faharang, simantrum a pul-sando, percutiendo dictum; β) *kóttá* a. m. ütő, verő: harang v. mozsár, *kóttása* a. m. verője (l. Kresznerics szótárában); γ) *tag* a. m. membrum a caedendo, dissecando dictum, honnét: *tagol* 1) caedit, verberat; 2) dis-membrat; δ) *tonka, csonka* a. m. truncatus, mutilus, mancus; ϵ) *koncz* a. m. frustum a dissecando, dismembrando dictum, honnét: *konczol, fet-konczol*, in frusta discindit, dissecat, dismembrat.

n) A' *barona*-ban az *n* kifejlett hangnak vétetvén, a' *bar* gyök az, mely-hez a' szó jelentése kötve vagyon, miért csak is ez jöhet vizsgálat alá az ér-telem kutatásánál. A' *bar* gyök, úgy látszik, egy eredetű a' *bér*, megfordítva *réb, rép, ríp* lehelettel *hríb*, a' lehelet megkeményedvén, *kríb, gríb* gyökerek-vel, mellyekben a' hegy, csúcs (cuspis, acumen — v. ő m. répa, ném. R ü b e, lat. rapa a radice cuspidata dicta) 's magasság értelme (notio alti, elati) levén sejthető α) *barona* a. m. occa saj. instrumentum ferreis cuspidibus (den-tibus) constans; β) a' *hríb, kráb, kríp, grab, greb* = *gereb* alakok főleg a' szláv nyelvekben vannak elterjedve, nyelvünkben a' *geréb* 1) a. m. spina dorsalis i. e. contextus vertebrarum in corpore animali, sic appellatus, quod ipsae vertebrae in suo contextu processus utrinque ostendant spinis haud absimiles, gör. *ἀκανθάν* (l. Calepinusnál); 2) a. m. agger ab altitudine dictus. Ide tartoznak 3) *gereben* (illyr *greben*, szláv *hreiben*) a. m. pecten ferreis cuspidibus (dentibus) constans pro lino purgando, és 4) *gerebtye, gráblja* (illyr. *grebtye, grablye*, szláv *hrable*) rastrum saj. instrumentum ferreis v. ligneis cuspidibus (dentibus) constans pro foeno, stramine con-trahendo; γ) magas, kiálló dolgokra, különösen hegyre (mons) alkalmaz-tatva találhatik a' *chríb, chríb, hríb* a' vindek nyelvén a. m. hegy, és a' *chríb* = *kárpát* is a. m. hegy mons (l. Schaffarik slav. Alterth. I. B. 248 l.) 's annyit tesz végre a' szinte e forrásból eredt ném. Berg, 's a' sziszegővel ejtett m. *dércs* clivus, iugum montis saj. locus arduus, altus, 's mely értelme (notio altitudinis) az áttételes *árbocs*-ban még inkább szem-betűnik.

o) Az *ánk, énk*, az *n*, v. lágyabban *ny* áttétetvén *ékon, éken* = *ékony, ékeny* nagyító értelmű képzők egy eredetűek levén a' szinte nagyító ér-telmű *ak, ok, ök* képzőkkel, kitetszik, hogy amazokban az *n* v. *ny* kifejlett betűnél egyéb nem lehet, miszerint a' *félék, félenk, féleken* v. *félé-keny* közt értelemre nézve semmi különbséget észre nem vehetni. Töb-bire e' képzőkben a' nagyság, bőség, sokaság értelme a' *k*-hoz csat-lakozik, mely ugylátszik, egy a' *k*-val (*k, ak, ek, ok, ök*) mely kép-zőragul szolgál a' többes szám alanyesetében (ház-*ak*, ember-*ek*, tyuk-*ok*, ök-*ök*) az előtte álló önhangzó (*á, é, o, ő*) pedig, midőn e' képzők igék-

hez járulnak, az *ó* *ö* részesülő képzőkből; midőn nevekhez, az *u*, *ü* minőség képzőkből alakult át, így: tud-*ák*-os a. m. sokat (k) tudó, mintha volna: tud-*ók*-os; fél-*ék*, v. fél-*ékény* a. m. nagyon, nagy mértékben (*k*, *nk*, *kény*) felő; szem-*ök* a. m. nagy (k) szemű; száj-*ók* v. száj-*dók* a. m. nagy (k) száj-*u*; has-*ók*, has-*pók* a. m. nagy (k) has-*u*; po-*fók* a. m. nagy po-*fu*, po-*fáju*; pi-*rók*, ki-*nek* a' pir nagy mértékben tulajdona.

p) A' *fencz*, *fincz*, *vincz*, *pincz*, az *n* átvételén: *finczán*, *finczam* gyökerek eredetibb alakja, úgy látszik, *fecz*, *finz*, *vincz*, *vincz*, mely utóbbi előhanggal ejtve (*evicz*) él a' nyelvben (*evicz-kél*) mire nézve bennök az *a* vagy *m* nem eredeti, hanem kifejlett betűnek tartandó. Ösjelentése o' gyökcsaládnak az ugrásra, ugrálásra vonatkozik; miszerint *a*) *fencz* a. m. saltus, csak összetételben él a' *buk* (bukik, inclinatur, submittit caput) gyökkel, 's így *bukfencz* a. m. saltus, qui fit sublatis pedibus, ac capite submisso, inclinato (fr. culbute); *β*) *fincz*, honnét: *finczál*, *finczás*, *finczáros*, *vinczár*, *vinczáros* a. m. subsultat, átvitelesen: petulcit, lascivit; *γ*) *finczán*, honnét: *finczánkol* a. m. ugrándoz; *δ*) *finczam*, honnét: *finczamlik*, *finczamodik*, *finczamul* a. m. luxatur (kificzomodik = kiugrik); *ε*) *pincz* honnét: *pinczke* játék neme, melyben egy, két végén vékonyabbra faragott fűcskát a' játszó gyermekek ütés által felugratnak; *ζ*) *evicz*, honnét: *evicz-kél* a. m. subsultat.

13. §

A' torok betűk (*g*, *gy*, *k*) kifejlődésének esetei.

A' torok betűk természete 's történetére nézve következő észrevételeket tettük: *a*) imént láttuk (a' *barona* értelmezésénél) hogy a' *g* torokbetű a' *gereben*, *geréb*, *gereblye* szókban a' torokszelletet (*h=g*, *k*) képviselvén, nyelvészeti értékkel nem bír, mit már Adelong is észrevett a' német nyelvben (l. Szótára II. köt. 383. l. és a' k-ról 1458 l.); *δ*) a' nép ajkán divatos *rozmaring*, *szömörccsing*-ben nyilván kifejlődni látjuk a' *g* betűt az *n* mellett (rozmaring, szömörccsin); *c*) némely szók végén a' *h* és *g* torokbetűket sokszor elvettetni látjuk a' nélkül, hogy a' szókjelentésükben valami hiányt szenvednének! *tájék=táj*; *tajték=tajt* v. *taj*; *vakondok=vakond*; *szemöldök=szemöld*; *köpnögyeg=köpnögy*.

És ezekből azt hisszük következtethetni, hogy a' torokbetűk is többszer nyelvészeti érték nélkül állván a' szókban. kifejlett betűeknek tekintendők. Lássunk erre is példákat a' szönyomozásnak összehasonlító v. összesoroló módja szerint.

a) A' *kerék, karika, korong* szavainkban, melyek nyilván a' *ker, kar, kor=kör*, circulus, rota a volvendo, rotando in orbem eundo dicta (a' *kör* ösjelentése a' hangban van, melyet gömbölyü testek a' földön *gurulván* adnak) gyökerekből támadtak, az *ik, tka, ong* végzetekeket jelentős szótagoknak, betűknek azért nem tartjuk, mert a velők egy eredetű 's jelentésű *rokka* és *kukor*, (honnét: *kukorodik*) *kunkor* (kunkorodik) héber: *kikkar*, circus, circulus gyökerekben a' *k* betű áttéve találhatóik. Töb- bire a' felsorolt gyökerek 's azoknak származékai következőleg alkal- maztattak a' nyelvben; α) a' *ker* alaktól van: *kereng*, vertitur, volvitur, in orbem it, *kerdül*, vertigine corripitur (szédül) qui enim hoc capitis morbo afficitur, ob oculos eius vorticosus quaedam ac rotatilia circumagi videntur; *kerék*, orbis, rota a volvendo v. forma rotunda dicta, *kerít* circumdat, *kerül*, circuit, ambit; *kerge* melléknév, qui vertigine affici- tur; *kergeteg*, vertigo stb.; β) a' *kar* alaktól van: *karé, karaj, karám, kartma* stb.; γ) a' *kor* főnévül 's határozóul használtatik, átvitvén az idő- re, miszerint értelme a. m. tempus (spatium temporis, aetas) a vertendo volvendo dictum, v. ö. héber: *dor* és *opan* rota, *open*, tempus; gör. *περίοδος*, 's egyéb az időt jelentő szokat, melyek sajátlag *kor-t=kör-t* jelentenek, mint a' lat. annus, honnét annulus. Mint határozó régi nyelv- emlékeinkben *t* (*kort, mikort, mikorot*), ma *on* (*mikoron, akkoron*) raggal toldva, legtöbbynire a' nélkül (*mikor, akkor, hat órákor*) fordul elő. A' *kor*-ból van a' *korong*, rota, kül. rota figuli; δ) a' *rokka* (olasz: *rocca*, spanyol: *rucca*, l. Calepin. T. II. p. 347) a. m. rota, R a d, kü- lönösen: S p i n n r a d, colus; ε) a' *kukor-odik*, v. *kunkorodik* a. m. con- trahitur, in formam rotundam coit, convolvitur, conglobatur. Ide tartoz- nak a' lat. *circus, circulus*, héber: *kikkar* is, 's igen nagy serege a' szók- nak különféle nyelvekből.

b) A' *kéreg* a' *k, g, gy*-re változván 's az *n* betoldatván *göröngy*, áttéve: *gyürke* szók visszavitethetvén a' keménység (durities) fogalmából értelmezendő *rög* (lat. rigeo, rigor, rigidus) megfordítva *gör, kör=kér, gyür* gyökerekhez bennök a' *g, gy, -ngy, k* kifejtett hangnál egyéb alig lehet, miután az egyszerű *rög, rig=kér, gyür, gör* gyökereken nyugvó érintett alapértelem általuk legkevesbé sem módosítatik, 's a' *rög* hasz- nálátában is épen az, a' mi a' *göröngy* t. i. α) *rög*, és *göröngy* a. m. soli gleba a duritie dicta, 's *rögös* a. m. göröngyös, 's emez attól csak e' szár- mazékában: *rögzik*, honnét: *rögzött* tér el, átvitvén ez az akaratra, 's idő folyás által megerősödött szokásokra, miszerint: megrögzött aka- rat = obfirmata voluntas, megrögzött bünös = qui in peccando est obfirmatus; megrögzött szokás, inveterata consuetudo, stb.; β) *kéreg*

a. m. callus saj. res dura instar corticis (a fának kérge, cortex arboris) aliusve rei durae, fr. *grignon*; γ) *gyürke* a. m. res dura, crusta, különösen a' kenyér gyürkéje a' sütés közben belőle kiforrott kemény rész, ném. Brodranft; származéka: *gyürkés* a. m. durus, rigidus instar corticis, aliusve rei durae. Igy: gyürkés haju a' dunántuli nyelvjárásban: qui durus, rigidus capillos habet.

b) A' *világ*-ban, mely a' *vil*, *vill* = lux, splendor, fulgor (honnét: *villám*, fulgur, *villog*, splendet, fulget, micat, rutilat, *villik*, *villó*, *villany* stb.) gyökből támadt, a' *g* v. *ág* végzetet jelentős képzőnek szinte azon okból nem vehetni, mert az a' *vigály*-ban áttétetik. Többire a' mondott fogalomból; α) *világ* 1) a. m. lux, lumen i. e. res splendorem diffundens. Igy mondjuk: nap világ, gyertya világ, 's tétetik a' szem helyett is, mint a' lat. lumen pro oculo, miszerint világtaian a. m. lumine i. e. oculo carens; származéka: világos, lucens, lucidus, világít = illustrat. 2) *világ* némely nyelvjárásokban *velág*, mely alakhoz a' *t*-vel toldott ném. Welt közelit, a. m. mundus $\kappa\acute{o}\sigma\mu\omicron\varsigma$ i. e. splendore circumfusa, elegans (v. ö. lat. mundus = purus, nitidus, gör. $\kappa\acute{o}\sigma\mu\omicron\varsigma$, elegantia, ornatus, nitor, pulchritudo) ornata totius universi machina; származéka: *világi*, mundanus = quod est mundi, quod est ex mundo, qui rebus mundanis studet stb.; β) *vigály*, honnét: *vigályos* ellentéte annak, a' mi sűrű, 's homályos, tehát laxus, rarus (schütter) dilutus v. illustratus, fr. éclairci, saj. a' min a' világ (lux, ném. Licht) könnyen áthat, 's főleg az erdőszetben muszólul használtatik: *vigályos erdő*, mely *vigályi*-tatott az az: vágás által ritkítatott; v. ö. a' ném. lichten, 's fr. *éclaircir* igéknek ily használatát: einen Wald lichten, éclaircir un bois.

d) A' *tuskó*, *tusak*, *deszka*, áttéve *üstök*, a' *tus*, kihangzással *tusa* (az *r* kifejlődvén *tussár*, áttéve: *toras*, *torasa*, *törzs*) megfordítva *csat*, *csata*, *csut*, *csuta*, *csutka* gyökerekből a' *k* (*kó*, *ka*, *ök*, *ak*) kifejlődttével támadtak, 's hogy bennök a' *k*-nak nyelvészeti értéke nincsen, abból sejthetni, mert a' *tus*, *tusa*, épen az, a' mi a' *tuskó*, 's Dunántul a' kukoriczának tusát, tusáját, tuskáját v. tuskóját különböztetés nélkül ejti a' nép nyelve. A' *tus* gyökök jelentését a' mi illeti, az, mennyire felsorolt rokonaiból 's a' vele határos *tar*-ból (honnét: *tarol*, secat, resecat spec. aristas, calamos agrestes, *tarász*, decalvat aristas, *tar*, calvus, depilis) kivethetni, a' vágás, metszésre vonatkozik, (est in secando, scindendo caedendo); miszerint α) *tus* a. m. quod resectum, abscissum est, pars rei, quae abscissa, resecta est; *seprűtus* a' seprűnek azon fele, melyen a' nyirágak elvagdalták; β) *tusa* 1) a. m. *tus*, quod resectum, abscissum est; *seprűtusája* a. m. *tusa*; 2) *tusa* a. m. lucta, pugna, certamen saj. vag-

dalkozás, honnét: *tusakodik* a. m. pugnat, certat, luctatur saj. vagdalkozik; γ) *tusak* és *tuska* v. *tuskó* 1) a. m. quod resectum, abscissum est; különösen *kukoricza tuskó* a' szárról letört, levágott fej a' szemnek lezsurmoltatása után; 2) a. m. *truncus* arboris a' truncando i. e. amputando, resecando dictus, stipes, validus fustis humi defixus, átvitelesen mint a' lat *truncus*, és stipes a. m. homo stolidus, insulsus, stupidus, fatuus; δ) a' *törzs* is a. m. *truncus* arboris.; ε) a' *tussár* némely nyelvjárásokban (Tolna megye' Iregh vidékén) *kaputussár* a. m. kapubálvány, vastag fatörzs a' kapuhoz állítva kétfelül; ζ) *torzsa* a. m. caudex i. e. *truncus*, caulis; η) *csata* a. m. pugna, certamen, praelium saj. caedes, vagdalkozás; θ) *csuta* 1) melléknév a. m. resectus, abscissus, curtus, így: *csuta farku* ló, melynek elvágott, megkurított farka van; 2) *csuta*, *csutka* a. m. petiolus, ex quo fructus pendet, a resecando, abscindendo dictus (Fruchtstiel); 2) *deszka* (cseh, szlav: *deszka*) a. m. asser v. assis saj. tabula sectilis; ι) *üstök* a. m. caesaries a caedendo (sive crebra caesione) resecando dicta.

e) Ha jól látok, a' *serke*, *csírke*, *csírka* (honnét: *csirkádzik*) *szarka*, *serge* szavainkban a' *k*, *g* vagy *ke*, *ka*, *ge* végzeteket szinte nem vehetni jelentéssel bíró hangoknak, vagy képzőknek, miután a' *k-t* a' szinte e' családdhoz sorolandó *sátra* szóban áttéve találjuk. Erre nézve a' gyök-szótagok, melyeken e' család őstelve nyugszik, a' *ser*, *csír*, *szar*, *zer* volnaának, melyekben én e latin igékkel leghelyesbben kifejezhető értelmet sejttem: erumpit, prorumpit, pullulat, exsilit, subsilit, subsultat, miszerint α) *serke* a. m. lens (lendis) i. e. ovum pediculorum capillis adhaerens, ita dictum quod ex eo pediculi erumpant, prorumpant, propullulent i. e. generentur. Származéka 1) *serked*, *serkedez* a. m. erumpit, prorumpit, prosilit *spec.* erumpit sanguis ex corpore animali v. aqua e fonte; 2) *serken*, *felaerken* a. m. evigilat, expergiscitur, erumpit dormiens e somno, exsilit, surgit, honnét: *serkent* a. m. excitat suscitát, expergefácit, excitat e somno, incitat aliquem ad aliq.; β) *csír*, *csíra* a. m. germen ab erumpendo dictum honnét: *csirkádzik*, germinat, pullulat planta; γ) *csírka*, honnét: *csirkádzik* a. m. hajnalodik az az: solis radii erumpendo dispergere incipiunt tenebras; δ) *csírke* a. m. pullus gallinaceus ita dictus ab erumpendo, prorumpendo i. e. ex ovis prorumpendo; ε) *szar*, excrementum, sterçus hominum, aliorumque animalium ita dictum, quod ex alvo erumpat, prorumpat; ζ) *szarka*, madár neme, a. m. pica, corvus pica, Linn. *Elster* a subsultando dicta; η) *serge* állat neme: *Antilope* a saliendo dicta. θ) *sátra* a. m. scintilla saj. igniculus, qui e silice carbone ardente exsilire solet, átvitelesen a. m. minima lucis alteriusve rei particula.

f) A' *könyök*, *kankó*, és héber: *kanah*, flexit, incurvavit se (genu) sich beugen (vom Knie) szókbán a' *köny*, *kan* levén a' gyökszótag, bennök a' *k* (ök, kó, ah) mely a' lat. genu. gör. γόυυ, γυυ — γυυπετειν — ném. Knie és γωνία, ιγυύα = poples, rokon szókbán hiányzik, nyelvészeti értékkel szinte nem bír, 's úgy látszik, hogy a' torokszelletet (v. ö. *gunyó*, *gunyhó*, *kunyó*, *kunyhó*) mely a' héber: *kanah* igében is megkeményedett, képviseli. Többire e' családnak ősjelentése a' hajlásban könyulás (in flectendo, incurvando) levén α) *könyök* a. m. cubitus a cumbendo i. e. inflectendo, dictus ném. Ellenbogen von biegen, beugen; β) *kunyó*, *gunyó*, *kunyhó*, *gunyhó* a. m. casa, tentorium a forma inflexa, arcuata dicta, tehát saj. a. m. hajlék; γ) *kankó* a. m. casula i. e. parva casa (l. a' suba, szoba, és zubony szók értelmezését); sz ű r k a n k ó a. m. causape; δ) *gunya*, *genye*, *gunya* a. m. sarcina a complicando (zusammenbiegen) colligando dicta.

g) A' *kankó* gonorrhoea szóban is az érintett uton fejlődött ki a' *k* (*kó*) ennek gyöke a' *kan* = *köny*, lacryma, *geny*, pus saj. liquor, sansc. *kumam*, aqua, megfordítva *nyák*, előhanggal *enyek* levén, miszerint a' *kankó* saj. a. m. pus, liquor purulentus spec. liquor purulentus ex urethra in viris continuo defluens az az: gonorrhoea (a γονή = semen, és ῥέω fluo).

h) A' *tárgy*, *tárkon* v. *tárkony* áttéve: *ördög* v. *ördöng* (a' Margit legendában erdőg, a' halotti beszédben *Urdung* = *ördöng*) a' *t* sziszegőre változván: *sárkán* v. *sárkány* szavainkban a' *gy*, *k* (kon) *g* (ög, öng) *k* (kán v. kány) végzeteket sem tarthatni jelentős képzőknek, miután az e' családhoz tartozó *tükör*-ben a' *k* áttéve találtatik, mire nézve a' szó ősjelentését csak a' *tár*, *örd*, *sár* a' *cser*, *csár*-rel (cserkél, czirkál) határos szótagokban kereshetni. A' *tárgy* a. m. obiectum saj. ἰδέα ab ἰδω εἶδω = video, és *tükör* speculum a speculando, inspiciendo dictum (v. ö. gör. देखειν, देखομαι aspicere, videre, intueri,) szavainkra nézve azt sejtetheti, hogy a' *tár*, *sár* áttéve: *örd* gyökszótagoknak értelme a' látás nézésre vonatkozik (est in videndo, adspiciendo, spectando, speculando) mire a' *tár* és *tárnok*-nak nyelvünkbeni használata is utal: *kincstár* = γαζοφυλάκιον, gazophylacium a gör. φυλαττω custodio igétől, innét *tár* általában hely (locus, camera) hol valami őrzés, gondviselés végett letétetik, a' *tárnok* és *tárkány* pedig, mint Kállay is megjegyze (l. Uj M. Museum 1851 VII. v. aprilisi füz. CCLXXX. l.) adószedő 's felvigyázó volt, tehát saj. őr, custos. Ezeket előre bocsátván átme gyünk az *ördög*, áttéve *tárkon*, és *sárkán* szavaink értelmezésére; α) az *ördög* v. *ördöng* hittani műszó, az emberi nem ős ellenségének, a' gonosz szellemnek neve *da-*

botus. Ha a látás, nézés fogalmából annyit jelent e, mint *speculator*, *insidiator*, *hostis*, vagy *perspicax*, *prudens*, *sapiens* (v. ö. *δαίμων*, *daemon* a *δαίσιμ* = *scire*)? az ő magyar *mythusz* 's az e' szellemről a népben uralkodott pogányvallási fogalmak ismeretének hiányában meghatározni felette nehéz. Hogy egy a' lat. *draco*, ném. *Drache*, *Draca*, *Drake*, *cseh*. *Drak*, gör. *δράκων*, fr. és angol: *Dragon*, orosz: *Drakon*, olasz: *Drakone*, m. sárkán szókkal, kételkedni azért nem lehet, mert a) ugyan azon gyökbetűk áttéve találtnak benne: *drako*, *ördök* v. *ördög*; b) mert az etymologusok a' *drako* ősjelentését szinte a' látás, nézésben lelik: *draco* / ita dictus est, mondja *Calepinus*, quod hoc animal acutissimi visus esse credatur (*απὸ τοῦ δερκεῖν*) 's hozzáveti, unde etiam a poetis thesaurorum custodiis fingitur praeesse; c) a' *sárkán* = *draco*, és *ördög* szók közös eredetét bibliai fogalmak is erősítik, melyek szerint az *ördög* (*sátán*) kigyó képeben csábítá el az első ember párt, 's azért a' Bibliában többszer *draco magnus*nak is neveztetik (l. sz. *János titk*. *Jelen*. 1, 2, 3, 4 7, 17 stb. β) végre a' *lárkon* v. *tárkony* növény neve a. m. *dracunculus*, v. *serpentaria*, mint *Calepinus* értelmezi, nomen a caulis figura deducitur, qui maculis quibusdam variegatus, quondam serpentis similitudinem referre videtur.

14. §.

A' sziszegők (cz, cs, s, sz, z, zs) kifejlődésének estei.

A' sziszegő hangok természetére nézve a' nyelvekből következőket vonhatni el: 1) az *s* és *sz*-nek némi szellemi sajátágát vehetni észre, miért gyakran áll is a' nyelvekben szellet v. lehetet helyett (v. ö. gör. *ὄς*, lat. *sus*, gör. *ὄλη*, lat. *sylva*, gör. *ἔρπω*, lat. *serpo*), mire nyelvünkben sem hiányzanak a' példák (v. ö. *ó=hó=só*, *harcz=sarcz* stb.) 's mint ilyen gyakran jelen meg a' szók elején (v. ö. gör. *γράφω*, lat. *scribo*, ném. *schreiben*; gör. *γλυφω*, lat. *sculpo*; lat. *fallo*, gör. *σφαλλω*; lat. *lubricus*, ném. *schlupfrig*; gör. *βαρυσ*, ném. *schwer*; lat. *caedo*, *scindo*, ném. *schinden*, m. *görvély*, lat. *scrofulae*, m. *dücz*, ném. *Stütze* stb. stb.) mely esetben világos, hogy nyelvészeti értéke, jelentése nincsen; 2) a' sziszegők tagadhatlan rokonságban vannak a) az *r* és *l* betűvel, minél fogva nem csak felcseréltetnek azzal (l. a' felcserélődés eseteit alább), hanem ki is fejlődnek szomszédságában; b) a' *t*, *d* betűvel, minélfogva nyelvünkben a' *zd*, *szt*, *st*, *azd*, *aszt* (bar-ázda, paraszt) betűk összetételei gyakoriak, néha helytelenek is: *arasz* e' helyett: *arasz*; *választ* e' helyett: *válasz*=felelet. Példákat hozni sietünk itt is

a' nyelvből, melyekben a' sziszegő hangok szelletkint állván, vagy kifejlődés által jöven létre, nyelvészeti értékkel nem birhatnak.

a) A' *sztv* (ebben: szivárvány) vagy *ssov* (a' régi: szovárványban) és *szob* (szoba), *sub* (suba), *zub* (zubon) gyökerek, úgy látszik, az egyszerűbb *tv*=arcus gyökhez csatlakoznak, melyből sziszegővel támadt a' sziv=arcus; mint más részről megkeményedett torokszellettel a' *kub* (hub=kub) is (lat. cubile, cubitus, cumbo) megfordítva m. *buk*-ik, *bök*-ol, *inclinat se*, és *feküszik*, *decumbit* is innen támadtanak. Jelentésüket kifejtve l. 4. §. e) alatt.

b) Az *ar*, *er*, *ur*=*or* (honnét: *oro*, *rapit*, *furatur* saj. *rapit*, *aprehendit*, *trahit*, *vellit*, *oro*=*fur*) egyszerű gyökerekből következő alakok fejlődtek 1) lehelettel: *har*, *her*, *hur* (gör. *αἶρεω*=*capio*, lat. *haeres*, *haeredium*; l. a' torokszellet kifejlődésének eseteit 6. §. I.) 2) a' lehelet megkeményedvén *kar*, *ker* (áttéve: *rek*, *rök* előhanggal: *örök* hereditas?) 3) a' lehelet sziszegőre változván: *sar*, mely formák mellett sziszegő fejlődvén ki, támadtak a': *hurcz*, *harcs*, *hercz*, *hurcz*, *karcz*, *kercs*, *kerecsen* és *sarcz* szavaink. E' szerént a' huzás, vonás, ragadozás értelméből α) *harcz* a. m. *pugna*, *praelium*, *altercatio*, *rixa* saj. huzakodás, egymásnak tépése, nyövése (hadern); β) *harcsa* a. m. ragadozó, különösen ragadozó hal neme, lat. *silurus*, ném. *Wels*; γ) *hercze*, *hurcza*, honnét: *hercze*, *hurczát* a. m. *violenter huc illuc raptat*, *trahit*, honnét: *hurczolkodik* a. m. ném. *a u s z i e h e n i e* *supellectilem alio exportat*, *domum mutat*. Továbbá: *hércz*, *felhércz* huzásra való eszköz a' kocsiban, *hurcz* Kresznerits szerint a. m. *kárpit rojtja*, *fratilli i. e. villi sordidi ita dicti, quod per terram trahantur* (l. *Calepinus*nál e' szó alatt); *hurcza* a. m. *nassa* (Fischerkorb) a *trahendo dicta*; δ) *karcz* azon jövedelem kifejezésére szoritaték, melyet a' lelkész hiveitől évenkint huz, kap (*trahit*, *accipit*, *percipit*); e) *kercs*, *kerecs*, *kerecsen*, *kerecset*, orosz: *kreccet* saj. a. m. ragadozó (*rapax*) különösen ragadozó madár, legkülönösbbe a' nappali ragadozók családjából az, mely ragadozó jelleme 's természetére nézve leginkább kitünik, a' sasok legnemesibike (*Edelfalk*) *falco rapax* Klein. *gyrofalco*, Linn. (Czuczor az uj m. *Muzeum* IV. füz. nem kételkedik, hogy a' *kerecsen* v. *kerecset* keringős szállongásától kapta nevét! de úgy látszik, amaz értelmezés valószínűbb; ζ) a' *sarcz* a. m. *exactio*, *tributum*, *redemptionis pretium* saj. az, a' mit az erősb fél erőszakkal vesz, elhuz, kényszer által fizettet magának háboru idején a' legyőzött féltől.

c) A' *szárt* lehelettel: *hászárt* (honnét: *hászártos*) *szört* (honnét: *szörtös*, *szörtösködik*) megfordítva: *torzs* (honnét: *torzsalkodik*) áttéve:

östör (honnét: *östörög, östörködik*) gyökerekben az eredeti szótag a' *tor*, *tör* (=dör, honnét dörgöl, dörgölődik, sich reiben,) áttéve: *árt, ört* levén, bennök a' sziszegő (*sz, s*) ar *r* szomszédságában kifejelett *dörzs-öl, dörzs-ölődik sich reiben, anreiben*), ezért jelentés nélküli betűnek mutatkozik. Többire az érintett fogalom (notio atterendi) a' felsorolt szókban az izgágás természetű emberekre átvive találtatik — v. ö. fr. se froter a' quelquun=avoir faire avec lui, cum aliquo rem habere, contendere, miszerint α) *házsártos* a. m. izgágás, veszekedő ember; β) *zsörtös, zsörtölődik torzsalkodik, östörködik* a. m. veszekedik (zanken, hadern, uneinig sein) honnét: *zsörtölődés, torzsalkodás, östörködés* a. m. veszekedés, (das Poltern, Zanken, saj. Reibung surlódás).

d) A' *szalad* (árpa szalad a. m. byne, szalados a. m. Malzkuchen) orosz *szolod*, cseh *szlad*, lengyel *stod*, és *szeléd, szelid* v. *szeléggy, szelügy* szavainkban a' gyökszótag, úgy látszik a' *lad, léd, lid* v. *léggy, ügy*, mely nyilván a' *lággy*=mollis-hoz csatlakozik, mire nézve a' sziszegő, melly a' *lággy*ban hiányzik, a' *szalad* és *szelid*-ben sem lehet egyéb jelentéstelen hangnál. Többire a' *lad, lat, lacz, las* gyökerek a' lágyság (mollities) értelmével messzeterjednek a' nyelvekben; v. ö. m. *malatu*, angol *malt*, alszász *molt*, angolszász *mealt*, ném. *Matz*, középlat. *malta, molla*=héber *melet*, gör. $\mu\alpha\lambda\lambda\theta\eta$, olasz *malta* caementum, gör. $\mu\acute{\epsilon}\lambda\lambda\theta\omega$ =emollio, $\mu\alpha\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega$, $\mu\epsilon\iota\lambda\acute{\iota}\sigma\sigma\omega$, ném. *mild*=mollis, átvitelesen: *man-svetus* (szelid).

e) Ha jól látok a' *sziget* insula szóban sem eredeti, 's lényeges betű az *sz*, 's ez elvettétvén az *iget* v. *ig* gyökszótag feltaláltatik az insula értelmével az angolszász nyelvben, melynek továbbá ily formáit hozza fel Adelung a' nyelvekből (Eyland alatt): angolszász *ig, Eage*, irlandi *oghe*, friz. *oge* 's megemlíti, hogy Festus szerint az aegaeumi tenger (mare aegaeum $\alpha\acute{\iota}\gamma\alpha\acute{\iota}\omega\nu\ \pi\acute{\epsilon}\lambda\alpha\gamma\omicron\varsigma$) is a' benne levő szigetekből vette nevét, 's én nem kétlem, hogy az *angol* nevezet ősjelentése is a' szigetre vonatkozik (*ig-land*=*Ingland, Engelland, Anglia* a. m. insula, *Insel-land*, mint az Island is). Ha ez áll, ugy a' *szig* (sziget) a. m. az *ig*, vagy *eage*, melynek ily formái is vannak a' nyelvekben: *Ei, Ey* (honnét: *Eyland* v. *Ettand* a. m. *Island, Inselland*; l. Adelungnál az idézett helyen) héber *at*=insula, svéd *ö, öe*, insula (v. ö. *Faröe*. Schafinsel, *Sandöe* Sandinsel, *wargöe*, *vargas* az az: farkas sziget, *Wolfinsel*) melyek az ~~*á-a-aka-aka*~~=*agua* (l. az *ó* értelmezését) gyökalkokhoz közelitnek, mire nézve Wachter szerint a' *sziget* insula annyi volna, mint víztől környezett száraz föld.

f) Az *ék*, *cuneus*, *eke* lehelettel: *hegy* lat. *acus, acumen, occa*,

ném. *Eck*, *Egge* beszökélvén az *n* lat. *angulus* stb. gyökerekből, melyekben a' hegy, csucs (*cuspis*, *acumen*) értelme világos, sziszegő hanggal támadtak α) a' *szeg*, *clavus*, *paxillus a cuspidē, acuminē dictus*; β) *szög*, *szöglet* v. *szeplet*, *angulus* saj. hegy, csucs, mert 1) a' mértanban a' *szög* két hegybe, csúcsba végződő vonalnak összefutásából támad; 2) az épületben a' *szöglet* v. *szeplet* (zug, zugoly, szugoly, szuglya) két fal által képeztetik; γ) *csák*, *cuspis alicuius rei spec.* 1) *tentaculā, palpi* (Fühlfaden, Fühlspitze) 2) *prominentia, dependētia, seu extremitas* v. ö. *straguli, vexilli*: *csákó* a. m. *csák* az az: *cuspis, acumen, prominentia, spec. pileus hungaricus, olim Cumanicus a forma cuspidata, turbinata dictus* (csákó süveg) melléknévül használtván a. m. *acuminatus, cuspidatus, prominens*: *csákó, szarv cornu in cuspidem desinens, csákó szarvu ökör, olyan ökör, melynek szarvai előre konyulva hegyesen kinyulnak*; δ) *csík, csika* a. m. *cuspis, acumen spec. clavicula, cyma, germen plantae a forma cuspidata dicta*; *czika tűz* a. m. *villām, mely a' felhőben futosván, szögalakokat (angulos, cuspides) láttat honnét: czikáz* a. m. *szögekbe kifut p. o. a' villām.*

g) A' *taracska* a. m. a' ném. *Drache* — eine veraltete Art groben Geschützes, egy 16 és $\frac{1}{2}$ lábnyi 40 fontos álgyu (l. *Adelungnál* I. k. 1531 l. 3 sz. alatt). Bloch szerint die *Haubitze, Böller, Mörser*; mire nézve a' *taracska*ban a' *cs*, mely a' *Drache*-ben 's ennek rokonaiban (l. a' *torokbetük* kifejlődésének eseteit *h*) alatt) hiányzik jelentős betűnek nem tartathatik. Többire megjegyezzük itt, hogy az e' családhoz tartozó *sárkán=draco* lőszerre is vonatkozólag divik ez értelemben (*Hahn einer Flinte*).

h) A' *sár, szer* és *csir* gyökerekből, melyeknek ősjelentése a' barna, fekete színre vonatkozik (v. ö. *csere, cserebűty, cserepár, csirók, csirnos* stb.) sziszegő hang kifejlődtével támadtak; α) *szárca* *fulica a furvo i. e. nigro, aut certe a fuliginis colore dicta*; β) *szerecs* v. *szercesen, σαρακενος, saracenus, iq. Aethiops a fusco corporis colore dictus*; γ) *csirts* a. m. *colla farinacea a furvo, nigrescente colore dicta.*

i) A' *bocskor*, ugy látszik, a' *bakar* (héber: *bakar* a. m. *fidiť, scidit, secuit, m. bogár=insectum ita dictum ab incisuris, quae nunc cervicum loco, nunc pectorum sunt, atque alvi; farag* a. m. *secat, asciat, fabricat, és dűrdk* a. m. *conium Linn. alias cicuta ab incisione foliorum dicta* (v. ö. ném. *Schierling* a *rad. scheren, kerben*; l. *Adelungnál* III. k. 1449 l.) stb. stb. gyökerekhez csatlakozik, mire nézve benne a. *cs*, mely, mint látszik, nem eredeti betűje e' családnak szinte kifejlett jelentéstelen hangnak mutatkozik. E' szerint *bocskor* a. m. *perb saj. calcei fissi.*

k) A' *bölcs*, *bölcső*, 's belszőkellvén az n, *bőlncs* szavainkban is a' a' *cs*, *cső*, *incs* végzetek kifejletteknek mutatkoznak, a' *ből*, *bil* levén a' gyökszótag, mely a' *vol* (lat. *volvo*) *pól*, (h. *pólya*, fascia a circumvolvendo dicta)=*for* (forog), *pőr* (pörög), *bor* (boróka, borsó) gyökerekhez csatlakozik, miszerint α) *bölcső* a. m. *cunae* 1) és saj. a. m. *pólya* fasciae, quibus infans involvitur; 2) *lectulus*, in quo infans solet iacere; β) *bőlncs* a. m. *laqueus*, *pedica*, cui involvimur, implicamur; γ) *bölcs* a. m. *sapiens* saj. qui res abstrusas evolvit, extricat, explicat.

l) A' *gyolcs*, *kolcs* (honnét: kolcsag) v. *koltty* (honnét koltyag) a' *gyol*, *kol*=*gal* (gala-gonya), *gel* (gelegenye=alba spina), *hal* (halavány) *hol* (hold, luna a pallore, luce, colore albo dicta), *höl* (hölgy — I. ezt fenébb értelmezve) gyökerekhez vitetvén vissza, kitétszik miként bennök a' sziszegő (és d, t, g) jelentés nélkül állván, egyéb kifejlett hangnál nem lehet. Értelmök a' mondottakra nézve a' fejez színre vonatkozik, miszerint α) *gyolcs* a. m. *tela lanea* v. *linea alba*; β) *kolcsag* v. *kolttyag*, kivetttven az l. *kócsag* v. *kótyag* a. m. *ardea garzetta*, vagy is fejez gém.

m) A' *vers*, *borsó* áttéve ném. *Erbse*, szinte az r közelében kifejlett sziszegő hanggal támadtak a' *ver* (lat. *verto*), *bor*=*for* (forog) *pőr* (pörög) gyökerekből, miszerint α) *borsó* a. m. *pisa*, *boróka*, *grana iuniperi* a forma rotunda, *volubili* dicta; β) *vers* lat. *versus*, fr. *vers*, ném. *Vers* a revertendo dictus, *verseny*=id, quod fit alternis vicibus i. e. ita ut actio ab uno ad alium revertatur, tehát, quod est alternum, reciprocum, ἀμειβαίων, innét: altercatio, certamen, rixa. Többire megjegyezzük, hogy a' *ver*, *bor*, *for*, *pőr* gyökerek határosak a' k) alatt érintett *ből*, *vol* (*volvo*) gyökerekkel, melyek hasonló alkalmaztatást nyertek a' nyelvekben, — v. ö. belga: *bol*=faba, fr. *peul*, *poeul*=cicer, *bolle*=cepa, héber: *pol*=faba a forma rotunda dicta (l. Gesenii Lex. man. p. 814.)

n) A' *sors*, *szercse* v. *szerencse* szókban a' gyökszótag a' *sor*, áttéve *ors* (orsó), *szer*=*sar* (sark. sarok) levén, bennök az s, *cse*, *encse* végzetek jelentés nélkül állnak, 's α) *sors*, lat. *sors*, fr. *sort*, olasz: *sorte*, spanyol: *suerte* saj. a. m. *fortuna*, vagy ha inkább tetszik, a. m. gör *κλήροσ*, *lapillus* a *volvendo* dictus; β) *orsó* a. m. *fusus* a *volvendo*, *rotando* dictus; γ) *sark* a. m. héber *tzir*=cardo — a rad. *tzir*, in orbem ivitl Gesenii Lex. man. p. 863. — spec. *cardo januae* (ajtó sark) *calx* i. e. *extrema pars pedis* a *vertendo* dicta; δ) *szerencse* a. m. *fortuna*, *casus* saj. rerum accidentium subitanea *volubilitas*.

o) A' *bércz* áttéve *árborcz*, szavaink gyökeül a' *bér* és *árb* vétetvén (l. ezek értelmezését 12. §. n) alatt) bennök is a' sziszegő hang

lényegtelennek mutatkozik. Többire ősjelentésük a' hegy, csucs, magasságban lévén α) *bércz* a. m. mons, clivus, iugum; β) *árdocz* a. m. malus nauticus ab altitudine dictus.

p) A' *purzsa* v. *porzsa* is sziszegő kifejlődtével támadt a' *pur*, *por*; megfordítva héber *rup*, *comminuit*, ném. *reiben* (zerreiben), fr. *raper*, átléve: *apró*, *comminutus*, *parvus*, és lat. *fri* (frio i. e. *comminuo*) gyökerekből, miszerint α) *por* a. m. pulvis a' *comminuendo*, *friando* dictus; β) *purzsa*, honnét: *purzás* a. m. friabilis.

r) Az *ar*, *or* gyökerek sziszegő (cz) hanggal toldatván támadtak az: *arcz*, *orcz*, kihangzással *orcza* szavaink. Az *ar*, *or* ősjelentését más-kor a' látás, nézésben leltük, összesorolván azokat az *ör* pastor, custos, gör. *ὄρᾶω*; videre, m. *ir* (honnét: *trigy*, *invidus*; *trigyet* a' Margit legendában csak: *trill*, *megtrillé*=*invidebat*) megfordítva héber: *rash*, *vidit*, *adspexit*, *intuitus est*, *rot*=*pastor*, *custos*; m. *rém*, *visio*, aztán *terrioulementum* szókkal (l. nyelvtudományi pályamunkák III. köt. 135 l.), mire nézve az *arcz*, *orcz*, *orcza*, *facies*, *mala*, *vultus* szókat a' ném. *Gesicht* (von sehen; fr. *visage* (a voir, videre igétől) szókkal értelmeztük. Ujabb nyomozás után valószínűbbnek látjuk, hogy az *arcz*, *orcz* eredeti értelme a' magasságra, magasodásra (Hervorragung, eminentia, prominentia) vonatkozik, 's egy eredetű az *ar*, *er* (ném. *Ehr* — l. ezt Adelungnál) lehelettel ném. *hehr*=*altus*, *sublimis*, *hoch erhaben*; *Herr*, lat. *herus*, a' lehelet megkeményedvén gör. *κρυτος*, m. *or* (honnét: *orom*, *eminentia*, *pinna*, *fastigium*), *örj* (*örja* a. m. *spina dorsi* porcini saj. *pars eminens corporis animalis*, *örjás*, *örtás* saj. *qui est nimis altae staturae*=*gigas*), *ur* a. m. *herus*, ein Herr az az: *qui inter alios eminent*, *aliis praeest*, *in alios imperium habet*; *orr* a. m. *eminentia*, *speciminentia oblonga in medio faciei*=*nasus* gyökerekkel, mire nézve az *aréz*, *orcz*, *orcza* is a. m. *pars eminens inter oculum*, *nasum*, *buccam*=*mala*, aztán általában *facies*, *vultus*.

Megjegyezvén, hogy a' *kör* (=or lehelettel: *hor* a' lehelet megkeményedvén *kor*=*kör*) gyökből sziszegő kifejlődtével támadt a' *körts* v. *körös* is, miszerint *körts* v. *körös* a. m. *excelsa*, *körtsfa*=*excelsi caudicis arbor*=*fraxinus excelsior*, die Esche — bezárjuk e' czikket; melyben a' mássalhangzók kifejlődéséről értekeztünk.

B)

A' mássalhangzók felcserélődéséről.

Az előbbi cikkben láttuk, hogy a' mássalhangzók természetének alapján új mássalhangzók kifejlődvén jöttek létre; ugyanezen alapon látjuk felcseréltetni egymással a' mássalhangzókat minden nyelvben (l. Gesenius Lex. manuale-jában, 's Adelung szótárában a' kezdő betűket; l. a' Nyelvtudományi pályamunkák II-ik kötetét is Nagy Jánosnál). Egyik mássalhangzónak a' másikkal felcseréltetése abszolút szükségességéről itt ugyan szó nem lehet, de bizonyos, hogy némely mássalhangzók, kivált azok, melyek ugyanazon műszerrel képeztetvén, közel rokonok, egymással könnyen felcseréltetnek, mi a' rokon eredetű 's jelentésű gyök-szók egymástóli eltéréseinek egyik okát rejtven magában, itt, hol ősjelentésük kinyomozása végett azok egyeztetését 's összehasonlítását tűztük ki, vizsgálat alá venni készülünk, a' nélkül, hogy e' vizsgálatot kimerítőnek akarnók tartatni.

15. §.

Az ajakbetűk (b, f, m, p, v) egymással felcseréltetnek.

Egy pillantás a' nyelvekre, 's a' magyart illetőleg, ennek szójárásaira meggyőz bennünket arról, hogy az ajakbetűk egymással felcseréltetnek. Így a' keleti nyelvekben, héber: *barsel* = áram: *parzel*, ferrum; *basar* = *pasar*, dispersit; *bartá* = *martá* pingvis (l. Gesenius szótárában az ajakbetűket); gör. *βαδω* = lat. *vado*; gör. *αμφω* = lat. *ambo*; gör. *πυζυς* = lat. *buzus*; és a' lat. *scannum* kicsinyítve *scabellum*; ném. *wapen* = *waffen*; *Ingber* = *Ingwer*; *Neffe* = fr. *neveu* (l. Adelung szótárában); m. *pej* = fr. *bat*, lát. *bajus*; m. *polgár* = ném. *Bürger*; m. *bab* = lat. *fabá*; m. *baraczk* = lat. *persica*, ném. *Pfirsich*; m. *farkas* = sanscr. *varkas*, finn: *warg* (honnét: *wargö* a. m. *Wolfstanzel*; m. *mart* = *part*; *mankó* = *bankó*; és *mozog* a' göcsei nyelvjárásban: *bozog*; *kővécs* pedig = *kőmécs*).

Szem előtt tartva e' tüneményt, nyomozni fogjuk, ha efféle betűcserélődés nem okozta e' az egy forrásból eredt, 's ezért tagadhatlanul rokon gyökereknek egymástóli eltérését, mire nézve azokat a' közös eredet és jelentésnél fogva egyeztetni lehetne? . . . kétségbe vonhatlan példák eloszlatják itt is a' támadható kétely homályát.

a) Az egyszerű *ó* mellett kifejlődvén az ajakszellel (*ó* = *au* = *av*) támadtak az *av* (honnét: *avat*, *avul*, *avas*) *ev*, *év* gyökerek, melyekhez

továbbá a' betűcserélődés alapján (a' *v* átmenvén *p*-re) csatlakoznak az *ep*, kihangzással *epe*, *ép*, kihangzással *épe* (a' finnlepp nyelvben a. m. *fel*) gyökerek. Már, minthogy az *ó* gyökben a' folyás értelme (notio fluendi átvitelesen: diffluendi, praetereundi, veterascendi) rejlik (l. §. 6. a) alatt) miért folyó anyagokról használtatik (v. ö. fr. *eau* = *o*; dán: *aa*; angol-szász: *ea*; svéd: *a*; ném. *a*, *aħa*; góth: *ahwa*, *akwa* = aqua — l. Adelungnál I. k. 145. l.); erre nézve az *ep*, *ép* v. *epe*, *épe* is sajátlag a. m. fluor, fluidum quid; különösen a. m. lat. fel, bilis — v. ö. héber: *mererah*, bilis a fluendo (rad. *marar*, fluxit, stillavit) 's a' ném. *Galle* is a. m. *Gölle*, *Quelle*, *scaturigo*.

b) A' *banka*, *banga* v. *bangita* áttéve: *gabna*, ugy látszik, a' fenebb (12. §. k) alatt) értelmezett *fánk* gyökhez csatlakoznak, miszerint e' családban *b* és *f* ajakbetűket látjuk egymással felcseréltetni. Mint mondók, a' *fánk* ősjelentése az evésben (in edendo, consumendo, fruendo) vagyon — v. ö. gör. *φαγειν*; phrig. *βέκος*; m. *bukta*, *pogácsa* = cibus, panis a pascendo, comedendo dictus, 's a' *fánk* is a. m. cibus, panis spec. panis frixus, Krapfen) mire nézve α) a' *gabna* v. *gabona* a. m. frumentum a fruendo i. e. edendo dictum, spec. Brotkorn; β) *banka*, бүдős banka madárneme, avis genus ita dictum, quod sit pastu (banka) obscoenum (bүдős) insecta e stercoribus legens, spec. upupa epops; γ) *banga* v. *bangita* a. m. *ħanga* (l. ezt alább).

c) A' *láp*, *léb*, *lép*, *líp*, *lam* sziszegővel ném. *Schlumm*; *lan*, *letm*, sziszegővel ném. *Schletm*; *līm*, *līn* megfordítva *bél*, *vel* gyökerekben a' *p*, *b*, *v*, *m* (és *n*) ajakbetűk vannak felcserélve, melyeknek ősjelentése a' nedves, enyeges, mocsáros tulajdonságra vonatkozván: α) *láp* a. m. uligo saj. locus v. terra uvida, palus, lacuna; β) *léb* honnét: *lében* v. *lébeny* Moson megyei helynév a' hanyásági lápon; γ) *lép* 1) a. m. res humore plena, ideoque tenax, ut cera spec. gluten viscus, honnét: *lépes*, viscosus; 2) splen, lien i. e. viscus atro rubens in corpore animali; δ) *bél* viscus, *belek* viscera i. e. partes humidae molliores (ut iecur, cor, pulmo, lien) spec. partes in abdomine contentae i. e. intestina; ε) *vel*, h. *velő* a. m. res humida, pingvis in medio ossium, medulla, cerebrum; ζ) *líp*, honnét: lat. *līpus* v. *līppus*; gör. *λιπος* saj. humor pingvis ex oculis defluens; η) *lam* a. m. viz, sár, honnét: 1) *tamos* a. m. vizes, sáros, lucskos; *lamzsa*, *lanzsa* v. *landzsa* a. m. locus uvidus, uliginosus, különösen hely neve Győr és Sopron megyék közt a' barbacsi tó mellett; 2) *letm* ném. *Letm* a. m. lép, l. ezt 1) alatt; ι) ném. *Schletm* a. m. enyék, nyáka; κ) *līm*, honnét: lat. *līmus* i. e. coenum mollius, quod ab aquis deferri solet, m.

lmbus és *límko* v. *línko* a. m. vizes, sáros, mocsáros hely, különösen *línko* egy ilyen ér neve Sopron vármegyében.

d) A' *v* és *f* ajakbetűk felcserélődésére nézve lehet egyeztetni a' *vel* és *fel*, *fél* gyökereket is, melyek határosak lévén az *al*, *öl*, *ul*, *ül* összekötés, szorítás értelméből (e notione connectendi, constringendi, conserendi) fejtegetendő gyökerekkel, a' kötés fogalmát látszanak magokban rejteni. Erre nézve α) *al*, *alu*, *alv*, honnét: *alszik*, *aluszik*, *alvó* 1) és sajátlag a. m. constringitur, concrecit, gelat, mely esetben használtatik a' zsíros, folyó anyagokról, minők a' tej, vaj, zsír, vér stb. melyek kis hidegre *megalusznak* (concrecunt, coagulantur, gelant; 2) a. m. dormit, mi a' szemek bezárásával (oculos constringendo, claudendo) történik; további átvitel útján 3) a. m. exstingvitur, sopitur stb.; β) *alut* = *olt* 1) *olt*, *beolt*, például: ágat a' fába, himlőt a' testbe = inserit ramum arbori, vaccinat; 2) *megolt* v. *megalut*, például: tejet = gelare, constringi facit; 3) *elolt*, *kiolt* = exstingvit, innét: *oltó* = *alutó*, *oltósszer* = *alutó szer*, a' mi a' folyó anyagokat megalutja, oltja (constringit) = coagulum, fr. préure, ném. Lab; γ) *öl*, honnét: *ölt*, *serit*; *felölt*, inserit v. c. felölt ruhát, induit se vesti saj. inserit manus, pedes vesti; *ölt*, *kiölt* = exserit, például: a' borju szarvat ölt; δ) az *ul*, *ül* viszonyragul használtatik ez értelemben: cum, con (una): apjost *ul* una (ost) cum (ul) patre (ap) suo (j); öcsös-tül = una (öst) cum (ül) fratre natu minore (öcs) suo (cs = j). Ezekből világlik ki a' *vel* (val, vel) viszonyragnak jelentése is, mely szellemi v. anyagi kapcsolatot, érintkezést, szövetséget stb. fejezvé ki (l. a. m. nyelv Rendszeréb. 300 l.) szinte a' lat. cum, con-nak felel meg, 's így ε) a' *fel* v. *fél* a. m. barát, amicus, socius saj. ki velünk némikép összekötve, szövetkezve vagyon, qui nobis iure familiaritatis est coniunctus. (v. ö. fr. adjoint = adjunctus, socius, collega), honnét: *feleim* = amici, fratres! (l. ezt a' halotti beszédben a' nemz. Irod. 1. k. 1. füz. 80. l.) 's *vőfél* a. m. a' vőnek fele = amicus, collega generi. Származéka: *feleség* a. m. coniux v. coniunx a conjungendo dicta = uxor; tehát nem *f e l e*-(dimidium = fél)-ség.

e) A' *pityer*-nek eredetibb alakja: *ftyer* = *fütyör*, honnét: *fütyörész* = gör. φουρυξίν a. m. fistulare; miszerint *pityer* v. *fütyör* a. m. *fütyörész*, különösen: avis genus a fistulando dictum = alauda. Többire a *pity* (*pityer*), *fty* v. *füty* (*fütyör*, *fütyész*, *fütyörész*) hangutánzó gyök származékaiban így is találhatik alkalmaztatva; α) *fütyész* a. m. odoratur, olfacit (ném. riechen) i. e. aerem naribus modo attrahit, modo efflat, mi különösen a' vadász ebről mondatván, *fütyész* a. m. indagat, vestigat, sagit, venatur; β) *fütyörész* a. m. aerem per os efflando sonum

edit = fistulat, sibilat; γ) *pitýereg* a. m. flet, lamentatur, gemit, quiritatur, plorat, lacrymatur.

f) A' *besz*, *sz*, *mes*, megfordítva *szám* gyökerekben a' *b*, *f*, *m* betűk cseréltettek fel. Többire e' gyökök a' szólásról, beszédről használatván (v. ö. gör. βαζω = loquor) α) *besz*, *besze* v. *beszd*, *beszéd* a. m. sermo, oratio; *beszél* a. m. fatur, loquitur, sermonem facit, narrat (*elbeszélni* = *erzählen*); β) *mes*, kihangzással *mese*, a. m. *besze* az az: fabula, narratio (Erzählung), honnét: *mesél* a. m. *beszél*, fatur, narrat, enarrat, enumerat (erzählen); γ) *sz*, honnét: *szet* = solvit saj. numerat (zahlen); megfordítva δ) *szám* a. m. numerus (Zahl), ratio, honnét: *számlál*, *elszámlál*, enarrat, enumerat, erzählen).

g) A' *tréfa*, kifejlődvén az *n törvén* v. *törvény*, a' *t* sziszegőre változván *csörf* (honnét: *csörfös*), a' gyök áttétetvén *paracs* v. *parancs* szóokban az *f*, *v*, *p* ajakbetűket látjuk egymással felcseréltetni. A' mi jelentésüket illeti, az, úgy látszik, szinte a' beszédre vonatkozik, (est in loquendo, verba serendo). V. ö. *dávor* (honnét: *dávör-ikol*) = héber: *dabar*, verbum, λόγος 's *dabar*, locutus est = ném. reden, gör. λαλειν; miszerint, α) *dávöríkol* a. m. beszél, szót szaporít, csörfösködik; β) *tréfa* a. m. jocus saj. sermo v. dictum aliquod non serium; γ) *törvén*, *törvény* a. m. lex saj. edictum mandatum ita dictum, quod edicatur, sive denunciatur, 's ennyit tesz a' *parancs* is — v. ö. a' héber *dabar* ige és név ily használatát. (L. Geseniusnál Lex. man. p. 232).

h) A' *vak*, coecus, gyök ősjelentésének kinyomozhatása végett őszszesorolván azt a' *bag*, (bagó = zsiros dohány) *mag*, (magu = magv) = héber: *moach*, medulla, *fagyu* v. *faggyu*, sebum, gyökerekkel, láthatni 1) hogy ezekben a' *v*, *b*, *m*, *f* ajakbetűk egymással felcseréltettek; 2) hogy jelentésük a' kövérségben, vagy inkább a' lágy, zsiros anyagokkali kenésben (in linendo materiam mollem pingvem — v. ö. héber. *machach*, pingvis, medullusos fuit; Gesen. Lex. man. p. 562) vagyon, miszerint *vak*, coecus, sajátlag annyi volna, mint cuius oblitus est oculus, mely értelem elő is tün e' származékában: *vakol* = oblitus spec. parietem caemento oblitus, obducit, incrustat, honnét: *vakolat* = crusta, tectorium quod parietis inductum est.

i) A' *kef* (kefe), *gub* (guba), *gyap* (gyapju) megfordítva *bak*, gyökerekben az *f*, *b*, és *p* betűk levén felcserélve, az alapértelemnél fogva, mely mint mondók, a' szőrre vonatkozik (l. a' *bak* értelmezését a' 4 §. b) alatt) ekép egyeztetethetnek; α) *bak* a. m. hircus i. e. hirtus, hirsutus, villosus; β) *gyapju* a. m. vellus, villus, pilus, lana; γ) *guba* a. m. villos, szőr, aztán szőrüha; δ) *kefe* a. m. scopula, peniculus ex pilis, max.

crassioribus et rigidis i. e. setis conflectus. V. ö. lat. *setaceum* a setis i. e. pilis crassioribus et rigidis dictum, 's ném. Bürste, m. *borosta*, mely a' B o r s t e = seta, szóhoz csatlakozik.

k) A' *kép, kóp*, (kópia, kopja), *kob* (honnét: *kobox*) megforditva: *bak* (bakó) gyökerekben a' *p*, és *b* betűk vannak felcserélve. Ős jelentésük pedig, melynél fogva rokonoknak bizonyodnak meg, a' szurásban, bökésben (in pungendo — v. ö. m. *bök*, fr. *piquer*, lat. *pungo*, *figo*) lévén; α) *kép* 1) a. m. hasta, *gyakókép* a. m. hosszú nyelű, szuró vagy hajító fegyver (l. a' Horváth Endre Árpádjához kapcsolt szókalauzban); 2) a. m. imago, figura, effigies, facies ita dicta, quod pungendo sculpendo in ligno, lapide effingatur; β) *kópia, kopja* a. m. *kép, gyakókép* az az szuró, vagy hajító fegyver, 's ennyit tesz γ) a' *kob* elévűtt, de e' származékában élő gyök is *kobox, elkobox* = subhastat, sub hasta (kob) vendit, h. e. per auctionem vendit, mi amaz őskori szokásra emlékeztet, mely szerint nyilvános árveréseknél, melyekben valami háboru jogán eladatott, kópia tüzetett fel. (L. Calepinusnál: *subhastat* alatt); δ) *bakó* a. m. carmifex saj. spiculator, exterminator.

l) A' *pók, bok, bog*, (kifejlödvén az *r*, v. *l, ly, bokor, bogoly*, honnét: *bogtyas*), *béko* v. *béktyó*, *mug* v. *müg* az *m ny*-re változván *nyüg*, megforditva: *cheb, gyep l, ly* végzettel, héber *chebel*, m. *gyeplő*) gyökerekben a' *p, b, m, (ny)* betűk vannak egymással felcserélve. Ősjelentésük pedig, úgy látszik, a' szövés, kötődzés, tekerődzés, kuszolásban (in connectendo, texendo, serendo, contorquendo, complicando, perplicando) vagon, miszerint α) *pók* a. m. aranea a texendo, plicando dicta. V. ö. lat. aranea; gör. *ἀράχνη* a rad. *arag*, plexit texuit; ném. *Spinne* von spinnen; β) *bokor* 1) a. m. dumetum saj. rami perplexi. V. ö. héber: *szabadak*, dumetum a rad. *szabadak*, plexuit, perplexuit, implicuit max. ramos; 2) a. m. sertum a conserendo dictum, spec. quale fit in filo, limbo v. tænia ligata v. crispata (eine *Masche*, fr. bouillon) aut in floribus in corollam (Strauss, bokréta, sertum florum) v. aliis rebus consortis, complicatis; 3) a. m. pár, egy bokor gerlice = par turturum; γ) *bogoly* v. *bogoly* melléknév a. m. perplexus, perplicatus, miszerint: *bagoly borsó* a. m. pisorum genus a ramis plantae perplexis dictum; *bagoly eb*, canis genus a villis perplexis dictum spec. canis Bononiensis, ein Löwenhundchen. Származéka: *bagtyas* v. *bogtyas* a. m. hispidus, perplexus; *bogtyas fej*, caput hispidum, capilli perplexi, conturbati, inconcini; δ) *nyüg*, és *béko, békoty* v. *béktyó* a. m. pedica, laqueus saj. funiculus, cui implicamur; ε) héber: *chebel* a. m. funis a contorquendo, ligando dictus, 's ennyit tesz a' m. *gyeplő* is t. i. saj. a. m. funis, funiculus, spec. habena.

m) A' *bán* (honnét: *bánt*), *bány* (honnét: *bánya*), *bén* (h. *béna*) *bün*, *fen* v. *feny* (h. *fenyü*), *meny*, honnét: *meny* ('s kifejlődvén a' *t menyét*) *vtá*, kifejlődvén a' *d*, *vind* (*vindő*, *vindőj*, *vindőly*) áttéve: *bodon*, *bődön*, héber: *bethen* gyökerekben a' *b*, *f*, *m*, *v* ajakbetűket látjuk felcseréltetni. A' bennök rejlő családi alapfogalom pedig a' hegy, csúcs (cuspis, acumen) 's ezzel rokon szurás, ásás (notio pungendi, fodiendi) fogalmából kifejlett ür 's hézagra (notio inanitatis, vacuitatis) vonatkozik, miszerint *α*) *fenyő* v. *fenyü*, lat. *pinus*, fr. *pin*, olasz 's spanyol: *ptno* fa neme, mely hegyes, szurós leveleitől (a foliis pungentibus et cuspidatis) vette nevét, mely értelme a' *pin* gyöknek világos ó lat. szókban is: pinna, pinnula, pinnaculum (l. ezeket Calepinusnál) 's ebben: *sentő* 1) és saj. a. m. sparus, hasta, spiculum, missile a pungendo dictum; 2) értelme az ürességre, üresítésre (vacuitas, cavitas — v. ö. *vindely*, *bodon* és *bendő*) vonatkozólag, *fészkek sentő* a. m. Nestküchen saj. a' madárnak, átvitelesen a' nőnek azon magzata, mely a' fészket üresen hagyta, tehát utósó magzata; *β*) *bánya* a. m. fodina a fodiendo dicta; *γ*) *meny* 1) a. m. foramen, cuniculus, cavitas, 's így összetéve él a' *hal* szóval: *menyhal* = Gadus lota L. ita dictus, quod in foraminibus, cuniculis latere solet; 2) a. m. coelum = κοίλον h. e. cavum, 's a' *menyét* a. m. mustella furo L. a foramine, seu cuniculo v. potius a fodicando dicta; *δ*) a' *vindely*, *bodon*, *bődön* értelme az ürességre vonatkozik, 's különösen a' *vindely* edény neme, melybe zsirt, vaját szoktak eltölteni; *bodon*, *bődön* a. m. üres, advas fa, advas fából készült kut káva 's edény neme, Kresznerics szerint: vasculum ligneum pro caseo servando, átvitelesen: *bődön*, héber: *bethen* áttéve *bendő* a. m. venter ab inanitate cavitate dictus. V. ö. gör. κελετον, λαγωον κοιλια; *ε*) *béna* a. m. mancus, mutilus az az: kinek valamely tagja hiányzik; *ρ*) A' *bánt* és *bün* értelme a' szuráséból (a fodiendo, pungendo) fejlődvén átvitelesen a. m. laedit, offendit, (bánt) laesio, offensio, peccatum (bün).

n) Azon tüneményre nézve, miszerint az ajakbetűk egymással felcseréltetnek, egyeztethetni alapértelmöknél fogva következő gyökereket is: *bank*, *mank* (*bankó* = *mankó*), *vánk* (*vánkos*), *fonk*, (*fónak*), *fenk* (*fenék*), *veug* v. *venyug* (*venyüge*) áttéve: *bókon*, és *kamp* (*kampó*), melyeknek eredetibb alakja, úgy látszik, a' *dak*, *mak*, *vák*, *fek* (honnét: *sekszik*, *lefekszik*, decumbit i. e. inclinat, reclinat se) *fog*, *veg*, *bók*, (*bók*, inclinatio, különösen officiosa capitis inclinatio = fr. compliment, honnét: *bókol* a. m. fejét, magát illedelmesen meghajtja; *bókon* a. m. incurvum, inflexum, inclinatatum aliq. spec. lignum, incurvum inflexum, Kersznerics szerint: a' hajó oldalán betül tartó löcsforma fa) megfordítva: *kap* v. *kop*, lat. *cub*

(cubo, cubitus, cubile) *m, n, ny* betűk kifejlődésével (*m. karpó* = uncusaj. quod inflexum, inclinatum, incurvum est; lat. cumbo = cubo) ezekből támadván a' felsorolt, 's betűcsere és áttétel által különféleg elváltozott gyökök. Továbbá az eredeti hajlás, hanyatlás értelméből (e notionone inclinandi) kifejlődve látjuk e' családban a' ráhajlás, támaszkodás jelentését is (notionem incumbendi, innitendi = fulciendi) mely eredetinek mutatkozik a' *mankó, vánkös, fenék és venyige* szavainkban. Ezek szerént *α) bókön v. bókony* = a. m. lignum incurvum, inflexum, die Rippe eines Schiffes; *β) fonák* a. m. pars inflexa, inversa rei (visszája valaminek) honnét: *fonákul, inverse*; *γ) venyige* a. m. palmes ita dictus, quod pedamentis incumbat, innitatur; *δ) mankó v. bankó* a. m. fulcrum, fulcimentum (eredetibb alakban: *bak* = ném. Bock szinte a. m. fulcimentum, Gerüst oder Gestell; *bak Holzbock* fulcimentum lignorum); *ε) fenék* saj. id, cui res quaequam innititur, incumbit, vel, quo res quaequam sustinetur, fulcitur, tehát fulcrum, fulcimentum, aztán fundus, pars ima rei; *ζ) vánkös* a. m. culcitra saj. fulcimentum, utpote, quo homines recumbentes in lectulo se, v. caput fulciunt, cui incumbunt, innituntur. Egyez vele a' svéd: *wånge* = ein Küssen. (L. Adelungnál *Wånge* alatt).

o) A' nap, mint sol és dies. egy eredetre utasít a' megfordított *pen*, a' *p, f*-re változván: *fén v. fény, lux splendor, Schimmer*) ném. *Fun* (Ulphilásnál: *Fun, Fon* a. m. Feuer, *funa* a. m. brennen), honnét: *Funke*, gör. φαειν (l. ezeket Adelungnál I. k. 356 l.), miszerint e' családban is a' *p* és *f* ajakbetűk egymással felcseréltetve találtnak. Töbhire a' *napnak* a' tűz, fény, világosság jellemző tulajdona levén egyéb nyelvekbeni elnevezései is e' fogalomhoz vezetnek. V. ö. gör. ἥλιος = ném. *hell*, m. *hold, hölgy, halvány*, a' lehelet sziszegőre változván, lat. *sol*, gör. σελένη stb.

p) Ha jól látok, mint rokonokat öszesorolhatni következő gyököket is: *pany* (banya), *fony* (fonyad), *ven*, megfordítva *nyav* = nev (*nyavata*) a' Margit legendában: *nevola*), melyekben a' *ö, f, v* ajakbetűk vannak felcserélve, üsjelentésük pedig a' fonyadásban (in arescendo, flaccescendo, marcescendo) látszik rejleni, t. i. *α) fony*, honnét *fonyad* a. m. arescit saj. solis ardore (l. o.) alatt a' *Fun* = Feuer, *funa* = brennen gyököket) conficitur, innét: flaccet, marcet, 's mondatik 1) a' növényekről, de plantis, quae humore destitutae, solis ardore flaccet, 's így egyez vele a' fr. *faner* = flaccidum efficere; 2) az emberekről, kik bú, gond, betegség, öregség által el száradnak, qui morbo, moerore, curis, senio marcescunt. Szarmazéka: *fonyadó* 1) a' ki fonyad; 2) a' tűz, melegség,

főlés eredeti jelentésére vonatkozólag így neveztetik a' lé, melyben véres hurkát kifőztek = eine Brenn-Suppe; β) a' *névola* v. *nyavala* a. m. langvor, marcor vagy febris i. e. fervor, seu intemperies calida totius corporis, honnét: *nyavalog* a. m. langvet, aegrotat; γ) a' *banya* és *vén* a. m. senio confectus, senex, különösen *vén* a. m. senex decrepitu, aetate fractus, marcidus; *banya* a. m. anus, vetula, decrepita, marcida.

16. §.

Az ajakbetük, és torokszelett (h) közti viszony.

Bármiként kelljen is megfejteni, de tagadhatlan viszony létezik az ajakbetük és torok szellet között. A' m. hord lat. porto; m. fillér ném. Heller; m. borz, börzad lat. horreo; spanyol hava lat. faba 's számos ily példák kétségen kül helyezik e' viszony fenállását. Már Calepinus megjegyzé: »h, ugymond, in multis successit literae f, nam veteres, quod: fordeum, foedus, fariolus dicebant, recentiores hordeum, hoedus, hariolus, pronuntiarunt. (T. I. 754 l.)

Erre nézve vizsgálat alá vesszük nyelvünkben előforduló azon eseteket, melyekben e' viszonynál fogva némely egymástól eltért szókat, szógyökereket, mint tagadhatlan rokon eredetű, 's jelentésüket egymáshoz közelebb hozhatóknak tartunk.

a) A' *har*, *her*, *hr*, *hor*, (ném. Haar, m. *hara*, a. m. szőrszövet, *haraszák* = *szőrzsák*, *her*, *χίζ*, *heres*, i. e. herinaceus, hirtus, hirsutus, hordeum) 's *bar*, *bor* (ném. Bart, lat. *barba*, fr. *barbe*, m. *borz* — *borzad*, *borsódzik*, — ném. Borste, Bürste, m. *borosta*) áttéve: *árb* v. *árp* (*árpa* = hordeum) gyökerek közt a' rokonságot, mely a' mondott viszonyon alapszik, tagadni lehetetlen. A' mi e' családnak ősjelentését illeti, azt én a' porsanásban, pörsenésben (in erumpendo) vagy a' bőr megrázkódásában (in commotione et concussionione cutis) sejtem, 's származékai-ban használtatik 1) a' megijedt, megrettent ember testének rázkódásáról, de concussionione cutis in homine terrore correpto; 2) a' szőrről és hajról általán.

b) Ha jól látok, a' *hisz* és *biz* (honnét: *bizik*, *bizony*) gyökerek közt is e' viszony forog fen. A' *hisz* gyöknek értelmét fenebb a' látás, nézésben leltük (l. 5. §. d) alatti); erre nézve a' *biz*, *bizony*, verus, certus, ném. *gewiss* (wissen) 's *bizik* = *fidit* (= *videt*) szók ősertelme is a' látásra, nézésre vonatkozik.

c) A' *hanga*, a' *gy* meglágyulván, *hangya* e' viszonyra nézve a' *banha*, *banga*, *bangita*, 's *fánk* áttéve *gabna*, gyökerekhez csatlakozik,

melyekben az evés értelme (notio pascendi) levén (l. 12. §. k) alatt α) *hangya*, *hangafa* a. m. $\chi\acute{\upsilon}\tau\iota\sigma\omicron\varsigma$, *cytissus fruticis* genus, ita dictum, quod pecudi pabulum praebet (l. Calepinusnál *cytissus* alatt); β) *hangya* a. m. formica, a pascendo, depascendo, absumendo dicta.

d) A' *hő* és *fő* (honnét: *főz*, *főli*), *fű* (honnét: *fűt*, calefacit) fr. *feu* (fő = ignis) gyökerek közt is a' mondott viszony látszik fen forogni. Ős-jelentésük pedig a' fuvásból (flando, sufflando) eredvén, a' tüzre (fr. feu ignis a sufflando — *fű*, *fűj* — dictus) melegségre (*hő*, *hőség*, aestus, calor) vonatkozik, miszerint: *fűt* (*fű-it*) a. m. calefacit, *fűl* a. m. calefit, *főz* a. m. coquit saj. cibus igne, calore esui aptum reddit, *főli* = coquitur.

e) A' *herjó* (heriu), *herjoka* = perdix, a' *für* v. *fürj* coturnix-hoz csatlakozik, mely továbbá összevetetvén a' keleti nyelvekben fenlevő: *burta* = *maria*, pingvis, saginatus (a rad. *mara*, bene profecit cibus, cibo repletus fuit) gyökkel, a' kövérség fogalmából látszik értelmezendőknek; mire utasít a' *für* gyöknek nyelvünkben élő e' származéka is: *füremedik*, proficit, max. post infirmitatem proficit (hizik), roborescit, pingvescit. Erre nézve α) *für* v. *fürj* a. m. coturnix a pingvescendo dicta. V. ő. héber. *selav*, coturnix, a' rad: *salav*, pingvis fuit; β) *herjó*, *herjoka* a. m. perdix a pingvescendo dicta (l. a' *fogoly* értelmezését). Ide csatlakoznak még *herőcse* farsangi étel neme, saj. cibus, panis a pascendo dictus, és *herész* = eszem izsom ember, lakmározó.

f) Ugyan ezen viszonyt sejttem én a' *hal* v. *hall*, audit, és *fül*, auris, között is. Többire a' *hall* a' ném. *hören*, angol to *hear*, angolszász *hyran*, svéd *höra*, fr. *ouir* és ném. *Ohr*, lat. auris szókhöz csatlakozik (az *l* és *r* betűk felcserélődésének eseteit l. alább).

g) A' ném. *Hülle* 's *hehlen*, saj. *verhüllen*, és lat. *velum* (velare), ném. *Fell*, lat. *pellis*, *palla*, *pallium*, lehelettel ejtetvén m. *felhő*, a' lehet megkeményedvén ném. *Wolke* és m. *felleg*, (feleg) meg a' *hályog* szók gyökei (*hül*, *hehl*, *hál*, *höl* (hüvely) = *vel* = *fell* = *pell*, *pall*) közt is az érintett viszony létezik, 's értelmök a' fődés, takarás, borításban levén: *hályog* v. *hályog* a. m. velum, (eine Hülle, eine Decke) quod oculis obducitur ne videant spec. lema, glaucoma, albugo.

h) A' *harmat* saj a. m. *permet* (parmat) t. i. mint fenebb mondók, a' *harmat* a. m. ros a stillando dictus, 's a' *permet* is a. m. pluvia stil-latitia (Staubregen).

i) A' *hud* (a' *d* meglágyulván *hugy*) és *hód*, castor, *r*-rel toldatván gör. $\upsilon\delta\omicron\varsigma$ egy eredetre utasítanak a' szláv *voda* = aqua, m. *veder*, $\upsilon\delta\zeta\iota\alpha$, *vtára* = $\upsilon\delta\rho\alpha$, és *vedel* (a' *d* *r*-re változván *viz*) gyökerekkel, miszerint e' családban is a' *h* lehelet ajak betűvel van felcserélve, oly formán, mint

hajdan *kegyelmével*-t mondanak *kegyelmével*, 's ma is némely nyelvjárá-
sokban *kőműves*-t mondanak *kőműves* helyett. Többire, mint világos, e'
család alapértelme a' folyó anyagra, vizre vonatkozik, miszerint α) a'
hud v. *hugy* a. m. urina saj. aqua; β) a' *hód* és *vidra*, ὕδρα vízi álla-
tok nevei, külön *hód* a. m. castor; *vidra* a. m. lutra; γ) *veder* a. m.
ὕδρια az az: vas ad aquam hauriendam; δ) *vedel* a. m. sok vizet iszik.

17. §.

A' b, p ajakbetűk átmennek d, t, ty-re.

A nép ajkán egyaránt divatos *ülep* — *ület*, *próba* — *tróba*, *csipke*
— *csitke*, és a' nyelvekben előforduló *ab* v. *ap* (aba — apa) *at*, *aty*
(*atya*) meg *papa* — *tata* (*tata* a. m. compater — l. Kresznerics m. szótá-
rában felidézve IV. Béla Király oklevelét) *czigány*, *dad* le szg. *dedé*
szók idomai némi viszony fenállását hagyják sejtünk a' b, p és d, t,
ty betűk között, mi a' gör. *ταῶς*, *ταω*, lat. *pavo*, *pao*, (ném. *Pfau*), és
lat. *porta*, ném. *Thor*, *Thüre*, sanscr. *dwara* szók összetartásából is (l.
Hoefernél Beitr. zur Etym. 322. l.) megbizonyodni látszik.

Öszeze sorolunk ezért itt is némely szókat a' közös eredet és ősjel-
entés kinyomozhatása végett.

a) Az *aty* (kihangzással: *atya*) celta *at*, baszk *aita*, góth *atta*, alban
ate, kirgisz *ata*, megfordítva chinai *tu*, *tio* idomok nyilván az *ap* (*apa*) *ah*,
ip idomokból változtak át. (L. Klemm többszer idézett munkáját. 17—23).
Az *ap* v. *ab* gyökök továbbá a' *fa*, *fl*, *fű* gyökerekhez csatlakoznak, melyek-
ben a' szaporodás v. szaporítás értelmét (notionem gignendi, generandi, pro-
ducendi, multiplicandi) mondók eredetinek (l. 2. §. A) alatt), 's így az *at*, *ata*
v. *atya* és az *ab* v. *ap* (*aba*, *apa*) *ip* is sajátlag a. m. nemző, nevelő, fajá-
nak szaporítója (genitor, productor, multiplicator sui generis, különösen:
ab v. *ap* (*apa*), *áty* (*atya*) a. m. lat. pater, ném. Vater, az *ip* v. *ipa* pe-
dig a. m. socer, Schwiegervater.

A nyelv tudósok az *ab*, pater, és *em*, mater, ős szókat általán hang-
utánzóknak állítják (simplicissimos infantis balbutientis sonos labiales
imitantur, mondja Gesenius Lex. man. p. 3.); de az *em* (*eme* = nő, üdő)
és *any* (*anya*) ős jelentése nyelvünkől oly világos (l. 16. lap. B) alatt),
hogy az *ab* v. *ap* (*apa*) hason idomu egyszerű gyökök értelmére nézve
sem hagy fen kétséget. Adelung is e' fogalmat tartja legvalószínűbbnek
a' ném. Vater szobán: Vater — bedeutet eigentlich einen
Zeuger — genitor a gignendo (L. szótára IV. K. 977. l.).

b) A' *csitke* helyett szokottabb az eredeti *csipke* mely a' *bitske*,

büszke, piszka, átelve *tszkába* gyökerekkel vettétven össze, a' hegy, csúcs (cuspis, acumen, apex) értelméből fejtegetendő, miszerint; α) *csipke* v. *csítke* 1) a. m. Spitz e, spec. fimbria denticulata, limbus denticulatus 2) rubus (csipke v. csítke bokor) a cuspidibus dictus; β) *büszke* a. m. grossularia a cuspidibus dicta (szurós, tüskés bokor, melyen egres = Stachelbeere terem); γ) *piszka, piszkafa* a. m. hegyes, bökés-szurkálásra való fa; δ) *tszkába* a. m. fibula a cuspidi v. forma acuminata dicta; ε) *büszke* a. m. superbus saj. hegyes.

c) Mint a' nyelvbuvárok közönségesen, mi is feuebb *kötél* szavunkat a' *köt*, ligat, igétől eredeztetők, de összevetvén azt a' héber: *chebel*, funis, m. *gyeplő*, a' *gy* átmenvén *z*-re, *zablya* v. *zabolya* saj. funis spec. frenum, camus szókkal, kiviláglik, hogy a' *köt*, *kat* (catena), *ket* ném. (Kette) és *kop* megfordítva *pók* v. *pók*, aranea a nectendo texendo dicta stb. gyökerek közt is némi rokonság létezik.

18. §.

Az m ajakbetű átme gy n, ny—re.

Hogy az eredetibb m ajakbetű, könnyebb kiejtés, vagy szebb hangzás végett átme gy n, ny-re, eléggé kitetszik következő példákból: *omt* = *ont*; *ömt* = *önt*; *hánt* = *hánt*; *romt* = *ront*; de ez eseten kívül is többszer felcseréltetik az m, n-nel p. o. *mevet* = *nevet*, lat. *mespillum* ném. Mispel = m. *naspolya* v. *nyaspolya*; lat. *matr-ix* = m. nádra; héber: *mag*, perzsa *mugh*, gör. $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$, lat. *magus* i. e. *magnus* = m. *nagy*. Innen is némely gyökszavaink megfejthetését reménylven, példákat sietünk felidézni.

a) A' *hentes* a' *hent* törzsöktől eredvén (mint az *önt* v. *ött*-ből az ötvös) a' *hem* gyökhez vitethetik vissza, mely határos levén a' *hám* (honét: *hánt* v. *hánt*) gyökkel, kitetszik, hogy a' *hentes* saj. a. m. *hántos* v. *hántos*, az az: *hántó* t. i. a' *hám*, *hem* gyökerek ősjelentése a' huzás, nyűvésre vonatkozik, miszerint *hám* a. m. *helctum* (a' gör. $\epsilon\lambda\chi\omega$, traho igétől) a trahendo dictum, v. is szerszám, melynél fogva a' lovak a' kocsit *huzzák*, mely értelme származékaiban világos: *hánt*, *hámor* a. m. corticem detrahit, decorticat; *hántlik*: corticem cutem exuit, 's ennyit tesz az elévült: *hemt* v. *hent* is, miszerint a' *hentes* a. m. qui cutem, pellem detrahit, különösen: lanio, carnifex, der Schwein-Schlächter, átvitelésen: artifex, imperitus.

b) A' *gané*, *ganéf*, *ganaf*-ban a' *gan* gyökszótag egy eredetű a' *gom*, *göm*, *güm* gyökerekkel, melyekben a' gömbölyűség értelme (notio rotun-

ditatis) levén *ganaf* a. m. *gomof* v. *gomoly*, *gumó*, *günb* az az: rotundum, globosum, convolutum quid, különösen: *ganaf* a. m. *stercus* a forma globosa, rotunda dictum, minő alakja van is több állatok (kecskék, tevék, lovak) ganajlatának.

c) A' *nyes*, *secat*, *resecat*, *amputat*, ige a' *mes*, *met* (honnét: *mett*, lat. *metit*, olasz: *mettere*), *metz* (szláv *mec*, *mecz*, *metsch* gladius, ensis; angolszász: *mece meca*; krimi *myca*; ném. *metz*, *mest* stb.) gyökerekhez csatlakozik, miszerint értelme is a. m. *mes* az az: *secat*, *resecat*, *putat*, *amputat*, különösen: *frondes arboris resecat* = *frondat*.

d) A' *nád* és *ned* (honnét *r* végzettel: *neder*) eredetibb alakja, úgy látszik, *mad*, *med* (honnét: *medd* v. *meddö*, *meder*, *medencze*, melyeknek ösjelentése az ürességben (notio vacui, inanis, cavi, et alvei) levén: α) *nád* a. m. *arundo* sajátlag: csős, csöves az az: belül üres vízi növény = *frutex aquaticus interne cavus*. V. ö. ném. *Rohr*, és *Röhre* (cső); β) *meder* v. *neder* Dankovszky értelmezése szerint is a. m. *vacuitas*, *cavitas*, különösen: *folyó medre* a. m. *alveus fluvii*; γ) *medencze* a. m. lat. *pelvis*, ném. *Becken*, az az: mély, vájt, öblös edény neve; δ) a' *meddö* végre átvitt értelemben a. m. *sterilis* saj. *vacuus*.

e) A' *gyan* (honnét: *gyanu*, és határozó végzettel: *gyanánt*) és *kan* (honnét: *kand*, *kantu*, *kán* (boszorkán), *kun* (honnét: *kundész*) gyökerek nyilván egy eredetűek a' *kam* (honnét: *kamuti*) 's *kém* gyökerekkel, melyek a' nézés értelméből levén fejtegetendők; α) *kém* a. m. *explorator*, *Spion*, *Späher* ab *adspiendo* (spähen), *explorando* dictus. Származéka: *kémélni* a. m. *spähen*, *explorare*, i. e. *adspicere*, *kémélni* v. *kimélni*, *rationem habere alicuius* saj. *respectum habere* az az: nézni, tekinteni valakire, ném. *schonen*; β) e' *kamuti*, *kand* szók értelme a' nézésre, szemre, az indulatok és szenvedélyek e' tükrére vonatkozólag, *kamuti* a' dunántuli nyelvjárásban a. m. alattomosan 's ravaszul néző, *kand* a. m. kíváncsian néző, *kundész* a' keresés mellékértelmével a. m. vizsgál, keresgél; γ) a' *kantu* a. m. eine *Hexe* (boszor-kán) az az: *saga*, *inulier sagax*, *perspicax*, *prudens*, innét: *venefica* 's *kanta* ír a. m. *ungventum veneficae* (eine *Hexensalbe*); δ) a' *gyan*, *gyanu* v. *gyanó* a. m. *suspicio* a *sursum* v. *susum adspiciendo* (αναβλέπειν) dicta. A' *gyan* gyökből képzett *gyanánt* némi hasonlatosságot jelent alak v. színre nézve p. o. az aranyat ezüst *gyanánt* vette, a' bort viz *gyanánt* issza; mely mondatokban a' *gyanánt* azt jelenti, hogy az aranyat ezüstnek, a' bort viznek nézvé, tartván, vélvén cselekszünk, e' vélemény alapja cselekvésünknek.

f) A' *kan* eredetibb alakja, úgy látszik, a' *kam* (honnét: *kamat* és *kamcza* v. *kancza*) mely, a' *k* meglágyulván, a' *gyom* és *gyüm* (honnét:

gyömdölcs) gyökerekhez csatlakozik. Jelentése pedig e' családnak a' bő-
ség, szaporaságban, vagy bővítés, szaporításban levén, (határos ugyan
is: a' *hím*, *eme*, *ünő*, megfordítva *nő* gyökerekkel) α) *kan* a. m. *hím* az
az: mas, masculus ita dictus, quod genus suum multiplicet, producat, au-
geat spec. verres (kandisznó); β) *kamat* saj. a. m. augmentum, incre-
mentum, spec. summae capitalis incrementum=fenus a feo, i. e. pario (hon-
nét: fetus, fecundus, femina). V. ö. gör. *τοκος* a *τικτω* = pario, héber
marbeh, fenus a rad. *rubah*, inultiplicavit. A' *t* sziszegőre változván: *ka-*
macsz, áttéve: *kamcsa* v. *kancsa* a. m. femina a feo i. e. multiplico, pro-
duco, genus augeo, különösen: equini generis femina = equa (*kancsa ló*
= equa; *kancsa szamár* = asina); γ) *gyom* a. m. herba luxurians, inde
inutilis, noxia, ideoque evellenda: das Unkraut, vagy Gätgras, hon-
nét: *gyomtól* = herbas inutiles, noxias evellit, eruncat; δ) *gyümdölcs* v. *gyü-*
mölcs a. m. fructus, fruges, saj. incrementum productum, fetus terrae,
arboris v. animalis.

19. §.

A' torokbetük (h, g, k) egymással felcseréltetnek.

A' torokbetük egymással felcserélődésének tagadhatlan példáit lel-
hetni szerte a' nyelvekben. Így: *hatuska* = *gatuska*; *hankalék* = *kanka-*
lék; m. *kartya* = lat. *charta*, ném. *Karte*; szláv: *holub* = m. galamb, lat.
columba; lat. *hirundo* = gör. *χελιδών*; ném. *Haut* lat. *cutis* stb. több-
szer ily esetben a' keményebb *k* vagy *g* a' torokszellet helyett állván; v.
ö. m. *ur*, ném. *Herr*, lat. *herus*, gör. *κύριος*. Erre nézve megkísértjük ez
alapon is összesorolni a' szók gyökereit.

a) A' keleti és nyugoti nyelvekben messzeterjedő *gádor*, *gátor*, *ha-*
tár, *katroc*, *ketrec* ném. *Gatter*, *Gitter*, héber: *gadar*, circumdedit sepi,
pariete, muro, az *r* átvetttén m. *kert*, *kürt*, *korcz*, ném. *Garten*, és *gard*,
spatium munitum, arx (ebben: Stuttgart), szláv: *gorod*, *grad*, *hrad*,
urbs munita, (ezekben: Vise-grad, Biograd, Novgorod) gör.
χορτος, lat. *hortus*, spanyol: *huerto* gyökerekben a' *h*, *k*, *g* torokbetü-
ket egymással többszer felcseréltetni látjuk. Jetetésük, mint Gesenius
mondja (l. Lex. man. p. 190), in circumdando, sepiendo, muniendo levén:
α) héber: *geder* a. m. murus, maceria, és locus muro munitus, az arab
nyelvben: *paries*, murus, locus muro cinctus; β) a' *kert* ném. *Garten*,
lat. *hortus*, spanyol: *huerto* a. m. spatium septum; γ) *korcz* 1) nád *korcz*
a. m. nádkerítés, nádkertelet; 2) *gatyakorcz* a. m. circumferentia fe-
minalium; δ) *kürt*, *kürtü* v. *kürtő* 1) Fertő mellékén mesterségesen nád-

ből (lészából) készített csavarulatos kertelet halak berekesztésére; 2) veszőből font, 's sárral betapasztott kémény (Rauchfang; *ε*) *gádor* v. *gátór* a. m. ambitus, lorica murorum, periholus; ζ) *határ* 1) a. m. terminus, limes regionis et agri a circumsepiendo dictus; 2) spatium, finibus suis circumscriptum = fines, ein Gebiet; 3) átalán: finis, de csak származékaiban (határos, határtalan) különféligleg módosítva 's általvive.

b) A' *hím* nyilván a. m. a' *kam* v. *kan*, mas, masculus (l. ennek értelmezését 17. §. f) alatt).

c) A' *han* v. *hany*, ugy látszik, a' keményebb *hőny*, lacryma saj. liquor, nedv; *geny* pus, sanies, megfordítva: *nyák* (honnét: nyákás) és *enyek* (honnét: enyekes) gyökerekhez csatlakozik, melyeknek ősjelentése a' nedvességben levén a' *han* v. *hany* a. m. nedves, mocsáros hely, lép (hanság = uligo, locus uliginosus.)

d) A' *hud* v. *hugy* urina, *hód*, v. beszökélvén az *l*, *hold* és *holda*, meg a' *gód*, *gőd* (gődén v. gődény) és *göte* gyökerek közti rokonságot is a' torokbetűk felcserélődésének alapján sejthetni, melyek szinte a' vízről, mocsárról (de aqua, palude, uligine) 's vízi, mocsári némely állatokról (de animalibus palustribus) használtván, élnek nyelvünkben. Igy α) *hud* v. *hugy* a. m. urina saj aqua, folyó anyag; β) *hód* v. *hold* 1) a. m. palus, mocsár saj. viz, különösen tó (palus) Csongrád Vármegyében, Mezővásárhely közelében; honnét ez Hód v. Holdmezővásárhelynek is mondatik; 2) *hód*, *hold* a. m. castor, ném. Biber, saj. animal palustre, aquaticum; γ) *holda* a. m. avis palustris, különösen: fulica atra (szár-csa); δ) *göte* a. m. lacerta palustris (Wassermolch; ε) *gődény* a. m. avis palustris, különösen: pelecanus onocrotalus, (Kropfgans).

e) A' *hős*, *kas*, *kos* (kosár), *kosz* (koszoru), *guss*, *győz*, *küz* (küzd) gyökerek családjában is a' *h*, *k*, *g* betűket egymással felcserélődvé látjuk. Egyébaránt e' gyökerek alapértelme a' tekerésben, gyötörésben (in versando, torquendo), tekergődzésben látszik lenni, mi különféligleg módosítván a' bajvívásra, küzdésre (ad luctandum, fit enim lucta se invicem torquendo, versando) átvive találattik. E' szerint: *guss*, a. m. vimen qs. vincimen a viendo, vinciendo i. e. contorquendo dictum, fit enim e virgulto lento, atque flexili contorto. Származékai: *gussaly* a. m. colus saj. instrumentum, quo fila versantur, torquentur, *gussorodik*, megfordítva: *szugorodik* a. m. contorquetur, contrahitur; α) *kos* a. m. aries, hihetőleg a' cornibus intortis, inflexis dictus. V. ő. héber: *all*, aries a cornibus volutis et inflexis (rad. *ul*, *aul*, *ull*, volvit, inflexit); β) *kas* és *kosár* a. m. corbis, saj. opus e virgis lentis, viminibus contextum (geflochten); γ) *koszoru* a. m. sertum (eine Flechte) a compligando, torquendo, texendo

dictum; δ) *küzd* a. m. *luctatur*, saj. *torquet*, versat se in pugna, (sich ringen, winden; ϵ) *hős* a. m. *küzdő*, jeles *küzdő*, *nobilis*, *illustris*, *egregius*, *eximius* *pugil*, *pugnator* = *heros*. V. ö. az elévült *vajk* = *bajk*, a. m. *bajnok*-ot, mely a' *baj* *lucta*, és *molestia* saj. *gyötirelem*, fr. *tourment*, *tormentum* a *torquendo*; *vaj* (honnét: *vajudik*, *torquetur* spec. *partus doloribus torquetur*); *vij* (*vijódik* v. *viódik*, *luctatur cum morte*); *vi* *luctatur*, *dimicat*, *hasonértelmű* *gyökerekhez csatlakozik*; ζ) *győz* a. m. *vincit* i. e. *luctando*, *pugnando aliquem superat*. V. ö. a' lat. *vinco* és *vincio*, meg ném. überwinden és winden igéknek szinte e' fogalomhoz vezető jelentését.

f) A' *haszon*, *utilitas*, értelme a' veleélésben helyeztetvén, összevetethetik a' m. *guzam*-ol, *gūzam*-öl = vorat, rodit, pascitur, absumit, héber: *gazam*, *chazam*, pascitur, depascitur, devorat, *gyökerekkel*, miszerint a' *haszon* és *chazam*, *gazam* *gyökerek* is a' *h* és *k*, *g* betűk közti rokonsági viszonynál fogva egyeztethetnének.

g) A' *has* (honnét: *hasit*, *hasáb*, *hasonlík*), meg *kés* megfordítva: *szeg* (*szegély*) lat. *seco*, m. *szak* (*szakít*, *szakasz*) stb. *gyökerekben* is a' *h*, *k*, *g* betűk vannak felcserélve, de a' családbeli ős fogalom kétségen kül helyzi a' köztük fenálló rokonságot t. i. α) *kés* a. m. *culter* a *secando dictus*; β) *szeg* a. m. lat. *secat*, *scindit* p. o. *kenyeret*, honnét: *szegély* 1) a. m. *frustum*, *segmentum* v. c. *panis* (*kenyér szegély*); 2) *margo*, *extremitas rei* a. *resecando*, *abscindendo dicta*; *szekeczse* a. m. *securis* a *secando dicta*; γ) *szak* a. m. *pars*, *frustum* (*időszak*), *plaga* (*éjszak*), honnét: *szakasz*, *pars*, *frustum*, *sectio libri*, *Abschnitt*; δ) *has* honnét: *hasáb* a. m. *segmentum*; *hasit* a. m. *secat*, *scindit*; *hasonlík* a. m. *scinditur*, *discinditur*, *dissecatur*, átvitelesen: *in partes diversas seorsum it*. Hogyan függ össze a' *hason* *gyökben* rejlő *assimilandi*, *comparandi* értelem az eredetibb *vágás*, *metszés* fogalmával? nehéz kitalálni. Talán a' *metszés*, *vágás*, *faragás* által létrejött mintában vagyon alapja a' *hasonlítás* (*assimilatio*, *comparatio*) fogalmának.

h) A' *ház* (l. ezt fenebb értelmezve) és *kész*, *perfectus*, *paratus* (honnét: *készít* *producit*, *conficit*, *fabricat*; *készítmény*, *productum*, *opus confectum*) is egy eredetű 's jelentésűek, t. i. a' *ház* a. m. *domus* a *conficiendo*, *fabricando dicta*.

i) A' *har*, *hőr*, *hur* (*harsog*, *harsány*, *höröget*, *hurit*, *hurogat*), meg a' *kar* (előhanggal: *akar*), *kár*, (*káromkodik*), *ker*, lat. *quaero*, *kur* (*kurjant*) *hangutánzó* *gyökerekben* is a' *h* és *k* vannak felcserélve; különben pedig bennök a' *hang*, *szó*, *lárma*, *kiáltás* értelme levén: α) *höröget* a. m. *clamat*, *vociferatur*; β) *hurit*, *hurogat*, a. m. *kiabálva elűz*, *elrezzent*,

elszid, kiszid, pirongat; γ) *kér* lat. quaerit, megfordítva: rogat, *kérd* = quaerit, interrogat; δ) *akar* = vult (l. ezt fenebb értelmezve).

k) A' *lah* (héber: *luak*, deglutire, sorbere, *lah*, megfordítva: lat. *gula*) *tih* (sanscr. *tih* = lingere, gör. $\lambda\epsilon\iota\chi\omega$, ném. lecken, m. *lak* (*lakik*, *lakoma*, *lakzi*), *leg* (legel, legén) rokon gyökerekben is a' *h*, *k*, *g* betűk cseréltettek fel. A' *lah*, *lik*, *lak*, *leg* nyelvmozgását utánzó szótárok (quae referunt sonum avide deglutiendi, liguriendi, sorbendi; l. Gesenii Lex. man. 507) ösértelme az evésben (in edendo, comedendo) lévén; α) *legel* a. m. pascitur, vescitur, comedit, edit, 's különösen hasznaltatik a' barmokról. Származékai: *tegető* 1) a. m. qui, quae, quod edit, comedit, pascitur; 2) pascuum i. e. ager, pratum, mons, in quo pecudes pascuntur; *legeltet* cselekedtető ige: pascit i. e. sinit, curat, ut pecudes comedant, pascantur; átvitelesen a. m. delectat (animum pictura pascit inani, Virgil. Aeneid: 1. legelteti szemeit), *legén*, *ablegén* a. m. edulium, comestibile, panis a pascendo i. e. edendo, comedendo dictus, spec. panis in furno v. sartagine coctus, qui iure perfusus editur, eine Art Mehlspeise in der Suppe, értelmezi az Akademicusok után Bloch Móríc; β) *lakik*, *lakozik* 1) a. m. edit, comedit, vescitur, jól *lakik*, bene pascitur, saturatur, honnét: *lakmár* = epulo; *lakodalom*, epulum, convivium; *lakzi*, convivium; 2) habitat, incolit, colit, mely értelemnek amaz előbb 's eredetibbel való össze egyeztetése végett szükség megemlékezünk, hogy az ős vándornépek azon földet *lakták* (eam regionem coluerunt, incoluerunt), ott *laktanak* (ibi habitarunt), hol magok és barmaik *lakozhatának*, *legelhetének*.

l) A' feneb már értelmezett *harcz*, *harcz* (harcza), *hurcz* (hurczol), meg *karcz*, *kerecsen* v. *kerecset*; valamint a' *hold*, *hölgy*, meg *költyag*, v. *koltság*, és *gyolcs* gyökerek közti e' viszony szinte tagadhatatlan. Többire mondók, hogy amazoknak eredeti jelentése a' huzásra, tépésre, ragadozásra (l. 14. §. b) alatt), emezeké pedig a' fejjérségre (l. 14. §. l. alatt) vonatkozik.

m) Végre a' *kerep* (ebben: *sárkerep*, melilotus L. der gesichelte Schneckenklee) össze vetttven a' lat. *herba*, gör. $\phi\omicron\gamma\beta\eta$, héber: *heseb* szókkal, látszik, hogy ezekben is a' *h* és *k* betűk váltakoznak, miszerint a' *sárkerep* saj. annyi volna, mint *herba pabulumque* virens (*kerep* l. Gesenii Lex. man. 799) *flore flavo* (sár).

20. §.

A' *h*, *k*, *g*, *gy* és sziszegők közti viszony.

Bármiként kelljen is megfejteni, de tagadhatlan viszony létezik az inybetűk és sziszegők között, miszerint azok átváltoznak *cs*, *cx*, *s*, *sz*,

sz-re. Már Gesenius a' héber nyelv gyökszavait elemezvén, tette ez észre-
vételt (l. Lex. man. p. 1072). Így a' lat. cado: caedo; capio: cepi:
gör. *καίσαρ*, ném. Kaiser, lat. *Caesar*, *Császár*; gör. *κάνθαρος*, lat.
cantharus = héber: *tsantar*; héber: *kabar* = tza-bar, coacervavit; ném:
gellen = *schallen* (Schelle) párhuzamosan haladnak egymás mellett. Nyel-
vünkben is a' *mokkan* a. m. *moccsan*; a' *kukorodik* a. m. *kuczorodik*;
a' *kammog* a. m. *czammog*; a' *pióka* a. m. *piócza*; a' *kuvik* a. m. *csuvik*
stb. és a' ném. Hund, lat. *canis*; m. *csenk* és *csínka*, meg a' m. *hör-
pent* = *szörpent*; *szörből* lat. *sorbeo* összesoroltatván e' viszony fenállá-
sát kétségen kívül helyezik.

Megkísértjük azért ez alapon is közelebb hozni egymáshoz némely
gyökszavainkat, ősjelentésük kinyomozhatása végett.

a) A' *szán* (*szánka*, *szánkás*) nyilván a' *hán* v. *hám*, és *hen* (hon-
nét: *hentes*) gyökerekhez csatlakozik, sőt a' *k* torokszelletnek **sz-re** vál-
toztával a' *hán* alakból támadt, melynek jelentése a' huzásban levő (*hán*
v. *hám* a. m. helcium ab *ελακω* = traho (l. 17. §.) α) a' *szán* a. m. tra-
ha i. e. genus vehiculi a trahendo dictum, gör. *ἔλακτρον*.

b) A' *csik* és *csig* (honnét: *csiga*, kifejlödvén az *ty csigola*) meg
gyik, megfordítva *kagy*, *kágy* (*kagyló*, *kágyilló*), *kigy* (*kigyó*), *kög*, circulus,
héber: *chug*, circulum describere (syr. circuvil) és *chug*, orbis sphaera
(syr. circulus), *gog* (*gogó*), *gogy* (*gogyola*), *gug* (*guga*) gyökerek közti
rokonság, mely a' *cs* és *k*, *g* hangok közt létező viszonyon alapszik, an-
nál bizonyosabb, mert az alapértelemre nézve is, mely a' forgás, kör-
benjárás, tekerésre 's gömbölyűségre vonatkozik (notio volvendi, torquendi,
in gyrum, spiram, sinum se convolvendi, et rotunditatis) egy eredetűek-
nek mutatkoznak. Tudniillik α) *csiga* 1) mint gép a. m. trochlea (Fla-
schenzug) orbiculus aeneus v. ligneus a volvendo dictus; 2) mint játszó
szer a. m. turbo (ném. Kreisel) ita dictus, quod a pueris ludentibus scu-
tica in gyrum agatur; 3) mint állat a. m. concha, margarita, helix, pur-
pura limax, melyek házuk alakjától (a figura testae durioris in orbem
circumactae, qs. contortae) vették nevöket; 4) *csiga*, *nyakcsiga* v. *csi-
gotya* a. m. vertebra a vertendo dicta; β) *csik* 1) a. m. csiga a' 4-ik sz.
alatt az az: vertebra a vertendo dicta, forgó csont, különösen: *farcsik* v. *far-
csok* a. m. uropygium, végső forgó csont a' szárnyas állatok hátgerin-
czében; 2) hal neme, cobitis, fossilis, lampetra (Missgurn) ita dicta, quod
corpus in spiras flectat, convolvat, contorqueat; γ) a' *gyik* v. *gyék* és *ki-
gyó* v. *kégyó* szinte állatok nevei saj. (animal) flexuosum, in spiras con-
volutum v. in spiras se convolvens, contorquens, különösen *gyik* a. m.
lacerta; *kigyó* a. m. serpens; v. ő. ném. Schlange a' schlangen = schlün-

gen, schlängeln, az az: sich krümmen und winden, igétől. Átvitelesen a' hajlongás értelméből (e notione se flectendi, inclinandi) a' *kegy* a. m. gratia, favor, benevolentia, saj. inclinatio, propensio; δ) a' *kagyló* a. m. *cochlea*, *kagylló* v. *kagylu* a. m. cochleae striatum receptaculum (Schraubennutter): a veriendo dictum; ε) a' *gogó* a' gyermekek nyelvén a. m. nux a forma rotunda, volabili dicta; ζ) a' *gogyola* a. m. struma; *guga* a. m. hubo, gömbölyü alakjáról nevezett daganat. Hogy e' családhoz tartoznak a' lat. *cyclus*, κυκλος, *cyclamen*, ném. *Kugel*, m. *csékla*, beta vulgaris L., legyen elég itt csupán megérintenem.

e) A' *zabtya* v. *zabolya*, és *gyeplő*, héber: *chebel*, funis (l. a' *gyep* és *pók* értelmezését 15. §. l.) alatt) szókban is a' *gy*, *ch* és *s* betűk vannak feleserélve, miszerint a' *zabolya* v. *zabtya* fraenum, saj. a. m. funis.

d) A' *sab*, avena, és *gab* (kifejlődvén az *n*, *gabna* v. *gabona*, frumentum a fruendo i. e. comedendo; edendo, pascendo dictum) gyökerek közti rokonság is a' *s* torokbetűnek a' sziszegőkezi viszonyán látszik alapulni, miszerint a' *sab*, avena, is saj. a. m. pabulum a pascendo dictum, *abruk* (ez is az *r* betűnek kifejlődtevel a' *gab*, *kab* gyökből látszik eredni: *gabar*, *kabar*, áttéve: *abrak* a. m. pabulum) a' *z a b* főleg lovak abrakául (pabulo, Futtter) használtatván, mire e' származéka: *zabul*, sich überessen, übermässig fressen, schlemmen, hastig, gierig essen, is mutatni látszik.

e) A' *csupor* nyilván a' *gőbre* (az *r* átvettétvén, *bőgre* és *bogrács*) gyökből a' torokbetűnek sziszegőre változtával támadt. A' *csupor* továbbá az áttételes héber: *szarap*, ussit, urendo coxit, cremavit, m. *serp*, (*sarpenyő*, *sartago* ab urendo, frigendo, torrendo dicta) gyökerekhez csatlakozik, mire nézve a' *csupor*, *gőbre* v. *bőgre*, és *bogrács* eredeti jelentését is in urendo, coquendo, v. aestuando, fervendo, bulliando (héber: *chamar* aestuavit, ferbuit = *kabar* áttéve: *bakra* = *bőgre*, *bogrács*) lehet sejtteni, t. i. *bőgre*, urceus; *bogrács*, cacabus ferreus; *csupor*, urceus saj. a. m. olla, ollula ab aestuando, fervendo v. coquendo dicta.

f) Az imént megérintett héber: *chamar*, aestuavit, ferbuit és *rubuit* (ab aestuando, fervendo, inflanmando) igére visszatekintőleg összesorolandóknak tartjuk a' héber: *chamor*, asinus; m. *kenyér*, panis, és *kanyaró*, a' *k* sziszegőre menvén át: *samár*, *szemere* és *sömör* gyökereket, melyeknek ősjelentését részint a' forró melegségben és főzésben, részint a' melegség (tűz) által okozott veres v. barnás színben (in colore rubro, fusco, subrubro) sejtjük; mire nézve a' felsorolt szók imigy értelmezhetnének: α) *kenyér* a. m. panis a coquendo dictus (v. inkább: *kenyér* = *kerény* a. m. panis a forma rotunda — *ker* = *kör* — dictus?); v. ő. héber:

chabat, panem coxit, mely az arab és szerecsen nyelvben ez értelemben él: panis (l. Gesenii Lex. man. p. 318); β) héber: *chamor*, m. számár a. m. asinus a colore subrubro dictus; v. ö. spanyol: *burro*, *burrico*; γ) a' *kanyaró* és *sömör* saj. a. m. cutis exasperatio a' colore rubro qs. adusto dicta; különösen *sömör* a. m. papula, Zittermal; *kanyaró* a. m. vari varioli a rubro colore dicti; δ) a' *szemere*, mely hajdan személy, ma család és helynévkint él a' nyelvben, a. m. qui est coloris subrubri fusci, saj. adusti.

γ) A' *csisz*, *csiszár* (h. *csiszol*, reiben, radere, polire) és *gyesz* (h. *gyeszöl*, reiben), *kosz*, *kösz* (kifejlődve az r: *köszörű*, *köszörül*) gyökerek is összesorolándókul ajánlkoznak az ínnyetük és sziszegők közt létező viszonyra nézve, 's így α) *csiszol* a. m. terit, radit stringit (reiben), inde polit, laevigat sc. scabra; *csiszár*, qui terit, polit, sp. qui arma, gladios polit (*kardcsiszár*, Schwertfeger, fr. fourbisseur) ad vendendum; átviteltvén a' kereskedőkre, különösen a' bőr (*borcsiszár*) és ló (*lőcsiszár*) kereskedőkre, kik a' vevők megcsalhatása végett aruikat kicsinosgatván (comunt, fricant, ornant), azoknak hibáit rejtegetik, miért a' szóhoz gyakran a' ravaszság, álnokság: mellékértelmé is csatlakozik: *borcsiszár* negotiator vini és bibulus; *lőcsiszár* 1) ἵπποκόμος, i. e. qui comit equos; 2) equorum mango (fr. maquignon); β) *gyeszöl* a. m. radit, terit, stringit; γ) *kosz*, *koszmó* a. m. ophiasis, porrigo, ném. Grind, mint a' lat. scabies a scabendo, saj. a radendo dicta; δ) *kösz*, kifejlődve az r, *köszörű*, honnét: *köszörűkő* a. m. lat. cos, saj. lapis, cui ferrum atteritur, ut acutum fiat; *köszörül*, radit, atterit, v. o. cultrum (kést *köszörül*); *köszörüldők*, *köszörülködik* = se alicui atterit; valakihez dörögöldzik, 'átvitelesen: hizelkedik.

h) A' fenebb már értelmezett *sár*, *sár* (sárcsa, szárcsa), *szar* (szerecsen), *csar*, (csere v. cseri, cserepár, cserebűly), *szár*, *csár* (szirmos, czirmos) gyökerek nyilván a' *kara* gyökhez csatlakoznak; mely a' török nyelvben a. m. niger; 's ez értelmet leltük fenebb a' felsorolt gyökerekben is.

l) Az ó 1) saj. aqua a diffluendo dicta; 2) vetus, priscus, saj. quod diffluxit, praeterivit, elapsum est (l. fenebb), lehelettel *ló*, nix a diffluendo dicta; *hu* = tempus a labendo, diffluendo dictum (vala-*ha*, so-*ha* néha) gyökerekben a' h átmenvén s-re, lett a' *só* (*sav*, szerecsen: *sev*), sal a' diffluendo dictum (l. ezt az 5. §. c) alatt megérintve).

k) A' *sán* (h. *szándék*, Absicht) és *szem*, oculus, ugy látszik, a' héber: *ain*, *hain* v. *gain*, oculus, m. *kán* (ebben: boszor-*kán*, *kaján*), *kém*, explorator (Spion), *gyan* (gyanu, suspicio, gyökerekkel a' h, k, g)

és sziszegők közti viszonyra nézve szinte összesoroltathatnak; miszerint a' *kán*, *kém*, *gyanu*-ban lelt látás, nézés értelme (notio adspiciendi, videndi — l. fenebb) látszik eredetinek a' *szán*, *szem* 's *hatn* és *kaján*-ban is t. i. α) *szem*, héber, arab: *hatn* a. m. oculus ab adspiciendo, videndo dictus; származéka: *szemérem* a. m. pudor, mely a' szemekben vétetik észre, miért *szemtelen*: 1) a. m. oculis carens (szemtelen); 2) impudicus; β) *szán* ige 1) és saj. a. m. intendit i. e. oculos intendit, oculos et conatum aliquo dirigit (quod fit intense adspiciendo, tuendo), honnét: *szándék* a. m. intentio, ném. Absicht (von absehen); 2) *szán* a. m. *sajnál* = condolet, compatitur, ez indulat is főleg a' szemben, nézésben levén észrevehető; γ) a' *kaján* (*kan*, betoldatván az inyszellet *kajn* = *kaján*, mint a' *szán* = *san* gyökből a' *sajn-ál*, *sajon*) a. m. invidus ab invidendo i. e. limis oculis adspiciendo dictus.

κ) Az inybetük és sziszegők közti viszonyra nézve összesorolhatni a' *masz* (maszat), *mász* (kalamász), *más*, *mész*, *pass* (paszat), *pisz*, (piszok) gyökereket a' *mag* (maga, magv), *bag* (bagó), *fag* v. *fagy* (fagyú, faggyú,) stb. gyökerekkel, melyeknek ősjelentését fenebb (4. §. 15. §. b.) nyomozván, állítottuk, hogy az a' kövérségre, vagy inkább kövér, zsiros anyaggali kenésre (est in linendo materiam pingvem, átalan in stringendo, linendo, mit der Hand streicheln; l. Geseniusnál a' héber: *masach*, illevit, unxit, és *machah* abstersit, deterisit; gör. *μάσσω*, *μύσσω*, *απυ-επι-* értelmezését p. 561 és 625) vonatkozik, mely tagadhatlanul sajátja a' *masz*, *mász*, *más*, *mész*, *pass*, *pisz* gyökereknek is, t. i. α) *maszat*, *paszat*, *piszok* a. m. sordes, Schmutz, saj. materia pingvis, mollis, max. immunda, qua qui inficitur (inungitur, perungitur), sordessit, tehát saj. unguen, eine Schmiere; β) *mász*, ebben: *kalamász* v. *kolomász*, *kultmász*, a. m. axungia, Schmer = Schmiere, Rad- oder Wagen-Schmiere (*kala* v. *kolo* a. m. rota, Rad, v. currus, Wagen a volvendo, circum agendo, torquendo dictus; v. ő. *golyó*, orbis, sphaera, g'obus a volvendo v. forma rotunda volubili dicta); γ) *más* a. m. tectorium, kül. encaustum figlinum a linendo dictum, átvitelesen fucus; származéka: *mászol* a. m. oblini, schmieren, glasieren, aztán inquinat, maculat és male pingit v. scribit; δ) *mész* a. m. calx, caementum ab oblinendo dictum. Többire a' *masz*, *mász*, *más*, *mész* gyökök megfordított alakja: *stm* is a' mondott értelemhez utasít; ugyan is a' *stm* gyöknek származéka *stma*, laevis, glaber saj. a. m. laevigatus, politus; *stmogat*, polit, laevigat, átvitelesen: mulcet, delinit (streicheln, mit der Hand streicheln).

A' torok- és ajakbetűk közti viszony.

A' *pedig*, *pediglen* elválasztó kötszó régi nyelvemléinkben *kedig*, *kedeg*, *kediglen* alakokban fordulván elő, sejtlenünk lehet, hogy a' *ketorok* betű és *p* ajakbetű közt némi viszonyoknak kell léteznie, melynél fogva vele felcseréltelett. Mélyebb vizsgálatából a' nyelveknek az tetszik ki, hogy e' felcserélődésnek számos példái vannak élő nyelvünkben (v. ö. *kőzméte* = *pőzméte*; *ugorka* = *uborka*; *gyakor* = *gyapor*; *zsák*, *zeké* = *zseb*; *ném. Kibitz* = *n. béditz* stb), sőt egyéb nyelvekben is; v. ö. lat. *columbus* és *palumbus*, *columba* és *palumba* v. *palumbea*, gör. *λύκος* = lat. *lupus*; gör. *ἵππος* = lat. (*ekus*, *ekvus*) *equus*; gör. *πέντε* (az aeol. nyelvjárásban *πέμπε*) = lat. *quinque*, *κένκε*; lat. *herba*, gör. *φαρβή*; mire nézve ez alapon is megkísérjük összesorolni 's' egyeztetni némely gyökiszavainkat (L. 16. §.).

a) A' *katon* héber: *katon*, *paryus*, *exiguus*, és *picin* 's *pöttön* szók összesorolatván, úgy látszik, az eredetibb *kicsin*, *katon* idomokból támadtak a' *picin* 's *pöttön* oly módon, mint *kedig*-ből támadt a' *pedeg* v. *pedig*. A' *kicsin* és *katon* továbbá összevetelvé a' gör. *κτενω*, *caedit* η. *katoná*, miles a *caedendo* dictus, az *n* átvételvé *kánoz*, a' gyök megfordítatván *csonka*, *tonka* vágás értelméből fejtszótendő gyökerekkel (L. a' 12. §. m.) alatt ezeket értelmezve) kitetszik, hogy a' *kicsin* (parvitas) fogalma a' *kicsin* v. *kicsiny*, héber: *katon*, m. *picin* v. *piciny*, és *pöttön* gyökerekben a' vágás értelméből fejlett ki (L. Geseniusnál a' *katon* értelmezését Lex. man. p. 889, hol az visszavitetik a' kétbetűs *kat* hangulánzó gyökhöz).

b) Ha jól látok, a' *kut* (honnét; kutat) és *put* (lat. *puteus*, m. *putri*) gyökerek közt szinte a' mondott viszony létezik, 's alap értelmök az ásásra (*put* = fod, honnét lat. *fodio*) vitelvé α) a' *kut* a. m. lat. *puteus* a *fodiendo* dictus; v. ö. héber: *ber*, *puteus*, *fons* és *fovea*, a *rad bar*, *fodit*. Származéka: *kutat* = *quaerit*, *scrutatur*, *investigat* saj. *perscrutatur* *terram*, *quod fit fodiendo*; β) *putri* a. m. *effossum* *infra* *terram* *habitaculum*.

c) Egy felül a' *kup* (*kupa*, *kupak*, *kupolya*, *koponya*, *koporsó*; héber: *gaba*, *gabak*, *gabach*; lat. *caput*; ol. *capo*; gör. *κεφαλή*; ném. *Kopf*) más felül a' *pup* és *bub* gyökerek ősjelentése a' unagasságra vitelvé (vim *habent elationis instar montis, collis, spec. rotundae instar capititis, calicis*), a' *kup* és *pup* = *gibbus* saj. *prominentia*, *Hervorragung*, *Auswuchs* an *Körpern*, meg *bub* v. *bób* a. m. *apex*, *prominentia spec. crista*

in apice avium (származéka: *babla*, *vitta lurrita*) gyökerek közti rokonságot szinte a *k* és *p*, *p* betűk közti viszonynál fogva sejtetheti. *a*) Talán a *báb* és *bab*, kibagzással: *baba*, meg *kép*, *imago*, *figura*, gyökök közt is ezen viszony létezik, miszerint $\alphabáb 1) és saj. a. m. *imago*, spec. *imago quaedam, quae nervis quibusdam ac fidiculis occultis movetur*, *νευρό παστον* az az: fából kifaragott alakocska (*Marionette*, *bábjáték* = *Marionettenspiel*); 2) mézés tésztából készített alak, *kép*, *imago*, *figura*, honnét: *babos*, ki mézes tésztából különféle *babokat*, *imagunculas*, *figuras*, készít és árul; 3) a. m. *nympha*, die Puppe, i. e. *fuci*, *sirenes*, *cenephes*, i. e. *insecta*, *apes*, *quam formam, (figuram) capere coeperunt*; β) *babá* 1) és saj. a. m. *imago*, *figura*, az az: főleg nőalaku játék szer, die *Ducke*, mely értelemben egyez vele az angol: *baby*, fr. *poupée* és *babiole*, olasz: *pupa*, *puppa*, lat. *pupa*, melyről így ír *Caes. Lepianus*: *pupas . . . appellabant imagunculas quaedam puellares, quibus virgines in prima pueritia lusitare solebant, donec iam pubertati viciniae eas Veneri offerrent, ἀγαλμοσία*; 2) a. m. *puella parvula, et tenella, παιδισκάριον*, különösen nyelvünkben: *puella amata etiam adultior* = *amasia* (*Liebchen*), sőt 3) általán a. m. *kis* (fi v. leány) *gyermek*, *infans*, honnét: *babárik*, *megbabásk* a. m. *partu levatur*, saj. *infantem* (*baba*) in *lucem edit*, *enititur* (*mulier*).$

e) A *gyakor* és *gyapor* (szapóra), az *r* átvetelvé *gyarap* (*gyarapszik*, *gyarapodik*) = *karab* = *keréb* = *crek* (h. lat. *creber*) megfordítva *brec* = *frec* (h. lat. *frequens*) a' *brec*, *brok* gyökbetűi másképp tételvé *ák*, m. *bokor*, héber: *shabar*, *plexit*, *texuit*, *constrinxit* (honnét: *chóbrah* lat. *cribrum*) gyökerek közti rokonság is a' mondott viszonyon alapszik. Többire a' felsorolt gyökerek alapértelme (az összekötelődzés, fonódás) a' bőrségre, sokaságra vitelvé, α) m. *hakor* a. m. *dumus rubus a ramis densis, perplexis dictus*; β) héber: *shabar* a. m. *plexit*, *texuit*, *constrinxit*, honnét: *chóbrah* lat. *cribrum* a' *constringendo, serendo dictum*; γ) *gyakor* 1) a. m. *constrictus densus, spissus*; *gyakor szita*, *cribrum densum*; *gyakor erdő*, *sylvia densa, crebro salieto oppleta*; *gyakor föld*, *humus densus*; 2) a. m. *frequens, creber, gyakor vendég*, *frequens conviva*, honnét: *gyakran* a. m. *crebro frequenter*; δ) *szapora* 1) és saj. a. m. *sűrű*, *átvitelösen* a' térben és időben egymáshoz közel (*sűrűn*) álló, vagy egymásra hamar következő egyedekről mondatik: *szapora tehén*, mely gyakran borjazik = *vacca foecunda*; *szapora beszéd*, *oly beszéd, melyben, egyik szó a' másik után hamar ejtetik*; *szapora járás*, melyben egyik lépés a' másikra hamar (*sűrűen*) következik; honnét: *szaporán* a. m. *cito, celeriter*; mire rézve *szapora* a. m. *fecundus, citus, ce-*

ler, próperus, festinus. Származékai: *szaporodik* a. m. multiplicatur, au-gescit; *szaporít* a. m. multiplicat, auget, foetificat, procreat; *szaporát-lan*, a. m. infoecundus, sterilis stb.; *s)* *gyarap* a. m. foecundus, fertilis, honnét: *gyarapodik*, *gyarapszik*, au-gescit, crescit, augmentatur, opulescit.

f) *A' lepén* v. *lepény* a. m. *legén* v. *legény* (ebben *ablegény*) t. i. edulium; comestibile, cibus, panis a pascendo dictus, spec. laganum, ar-tologanus (l. 19. §. k alatt).

22. §.

A' *k, g* betűk felcseréltetnek *d, t, ty*-vel.

Példák: *panuk* = *panut*; m. *barkó* = ném. *Bart*; m. *halak*, pisces = finn: *halat*; m. *dsők* = finn: *tsät*; a' cigány nyelvben *akh* = szem, a' *k* átmenvén a' többesben *ty*-re: *atyha* = szemek; *dikhav* = látok, *dityhol* = látszik (l. Bornemisza János értekezését a' cigány nyelvről az 1853-di uj m. Muzeum III. füz. 86. lapon).

a) A' többes képző *k* (*ak, ek, ok, ök*) megfelel a' finn *t* (*at, et*) többes képzőnek (l. Hunfalvy értékezését a' finn nyelvről az 185 $\frac{1}{2}$ uj m. Muzeumban, a' m. tud. Int. hivatalos közlönyében 83. l. és Strahlmann idézett finn nyelvtanában), mely a' *t* v. *tő* gyökhez (a' *tőbb, tő-bb* gyö-kéhez) sorozódik, 's valamint a' bőséget, sokaságot kifejező jelentésére nézve vele tökéletesen egyez (halak a. m. sok (*ak*) hal, finn. *halat* a. m. sok (*at*) hal (*hal*), ugy ezen alapon vele eredetre nézve is egyeztethető.

b) A' *tek* (teke), *teg* (tege), *tok, tők, dug* és a' m. *kög*, héber: *chug*, orbis, sphaera a volvendo, in orbem eundo (*chug*) dicta, gyökök is ez alapon rokoníthatók 's α) a' *teke* a. m. orbis, sphaera a volvendo, in orbem eundo dicta; β) *tők* a. m. cucurbita et scrotum a forma rotunda, volubili dictum; γ) *tok*, lat. *theca*, $\Theta\eta\kappa\eta$, ném. *Deche* a. m. involucrum ab involvendo v. circumvolvendo dictum; δ) *teg* v. *tege* összetételben él a' *nap* szóval, miszerint *tegenap, tegnap* dies hesterna (adv. heri) saj. a. m. dies evoluta, revoluta, v. a' takarás, borítás értelméből (e notione involvendi, circumvolvendi, obvelandi, obtegnendi) a. m. eltakart, borított nap, mely értelme a' *teg* v. *tege* gyöknek a' *tegez*, pharethra (nyiltok) szóból is sejthető; ε) *dug* a. m. abscondit, verstecken saj. involvit, operit.

c) Az *ebéd*, ugy látszik, előhanggal támadt a' *béd* gyökből, mely a *dek* ($\beta\epsilon\kappa\omicron\varsigma$), *bag* (héber: бага, cibus) megfordítva *gab* (gabna frumentum a fruendo i. e. edendo, comedendo dictum) gyökökhez csatlakozik, 's így értelme az evésre, ételre levén visszavihető, a' *béd* v. *ebéd* is a. m. a' lat. prandium (pra-edium) az az cibus.

A' j felcserélődésének esetei.

A' j felcseréltetik α) *t*-lel: *mej* = *mell*; *vajjon* = *valjon*, vallyon; *lány*, (leány, liány, puella) a' csangóknál: *jány*; (l. Népdalok, és Mondák kiadta a' Kisfaludy társaság II. K.); β) *gy*-vel p. g. *hajma* = *hagyma*, és a' nyelvjárások szerint: *jegy* = *gyegy*; *borju* = *borgyu*; *mondja* = *mondgya*; *adja* = *adgya*; γ) *ny*-nyel p. o. *borju* = *bornyu*; δ) sziszegővel, p. o. ném. *Jude* (Judaeus) = m. *zsido*, mi szabályszerűleg történik a' francia nyelvben, hol a' *jambon*, *jeu*, *jeû*, *jour*, *jardnage* = *zsánbón*, *zsö*, *zsoli*, *zsúr*, *zsárdinázs*-nak ejtetik.

Lássuk, mi hasznát vehetni ezen eseteknek gyökszavaink elemzésében?

α) Az *áj* (honnét: *ájul*) egy eredetű 's jelentésű az *al* (honnét: *alél*), lehelettel *kull*, cadit gyökerekkel, 's tőlük az *t*-nek *j*-re változtával térte, megmaradván ősjelentése, mely az esésre vonatkozik (l. az *al*, *ell*, *öl* gyökereket 1. §. B. alatt értelmezve), miszerint *ájul*, *elájul* a. m. deliquium animi patitur, saj. a. m. concidit.

β) A' *le*, *li*, (honnét: leány, liány) a' *li* (jiány) megfordítva *új*, *új* gyökerekhez csatlakozik, melyeknek ősjelentése a' hajlásból eredvén (ij, v. iv a. m. arcus ab inflectendo, flectendo dictus, Bogen von biegen, b e u g e n) gyöngye, hajlékony, kicsi, ujdón tárgyakra vitetik (notio teneri, mollis, novi, recens ab inflectendo, curvando, quae enim tenera mollia ea flexibilia sunt); miszerint α) *uj* v. *új* 1) a. m. digitus a' flectendo dictus; 2) melléknévül használtatván *új* a. m. novus, recens saj. flexibilis; β) a' *le*, *li*, *liu*, *liv*, *lev*, a' *v* átmenvén *b*-re *lib* alakokból vannak 1) *leány*, *liány*, *lány*, puella saj. a. m. *liu-any*, az az: fiatal (li, lin) any = nő; 2) *lev*-ente (az *ente* a. m. az *inta* a' *csalafinta*, 's *éta* a' *bokr-éta* szókban) a. m. ifju, ifjocsz, iuvenis; γ) *liba* a. m. tenellum recens quid, különösen: anserculus, anser tenellus.

γ) A' *haj* (h. *hajó*) és *hal*, piscis, patagon: *hot*, piscis (l. Adelungnál *Fisch* alatt) gyökerek, melyekben a' *j* és *t* betűk váltakoznak, szinte egy eredetre mutatnak, 's jelentésük a' *haladásban* (in praetereundo, labendo, innét nando, natando) levén (v. ö. az *ó*, aqua, *hó*, nix a' diffluendo dicta, 's *ha*, ebben: *valaha*, tempus a' diffluendo, praetereundo, labendo dictum, 's *háf*, axungia, pingvedo a' diffluendo dicta, határos gyökereket), α) *hajó* a. m. navis a' $\gamma\acute{\epsilon}\omega$, nato, ném. *Schiff*, megfordítva β) *Fisch*, lat. *piscis* (hal) a' natando dictus. Származéka: *halad* a. m. abit, praeterit, labitur (tempus).

d) A' *haj, hég*, tectum (domus), cortex (panis arboris etc.) nyilván egy a' nyelvjárásilag divatos *höl* = *hüvely*, ném. *Hülle hehlen*, takarás, borítás, fűdés értelméből fejtegetendő gyökerekkel, melyekhez továbbá a' m. *palást*, *tpall* = bemänteln, verheimlichen, lat. *palla*, *pallium*, *pelis*, *pileus* ném. *Fell* stb. stb. csatlakoznak (l. 16. §.)

e) A' *nyoszol*, kihangzással: *nyoszola*, ugy látszik, a' *f*-nek *ny*-re változtával támadt a' *fászol*, sepes a sepiendo dicta, i. e. opus e viminibus, virgis lentis textum, gyökből (l. ezt 7. §. c.), miszerint a' *nyoszolya* is sajátlag annyi volna, mint opus e stramine v. virgis lentis contextum; különösen: ágy, miért Danástal cserény ágynak is mondatik; átalán grabatus, cline, cubiculum, kül. cubiculum conjugum v. sponsorum = thalamus, honnét: *nyoszoló asszony* = prönuha, *nyoszoló lány* = paranympa, nőszemélyek, kiknek tiszte a' menyasszonyt a' népnél szokásban levő ünnepélyes szertartások közt ágyba (nyoszolába) vezetni.

f) A' *hagyma* eredetibb alakja, ugy látszik, a' szinte divatos *hajma*, melyből amaz előbbi idom a' *f*-nek *gy*-re változtával támadt. A' *haj* gyök továbbá az *aj* = *ai* (honnét: *átma* — l. ezt 1. §. c. alatt), *él*, vivit saj. spirat, *halat*, *il* (honnét: *illat* — l. ezt u. o.), *ihl* (honnét: *ihlet*, halitus, spiritus, *ihlés*, spiritus, afflatus) gyökerekhez csatlakozik, miszerint *hajma* v. *hagyma* sajátlag a. m. res odorata, gravem odorem exhalans, 's *foghagyma* a. m. allium, *véres hagyma* a. m. cepa. Származéka *hagymás* a. m. afflatus, furor, insania, különösen: phrenesis, φρενίτις; v. ö. phrenesis, melyben Hoefér szinte a' fländi, spirandi, affandi, inspirandi értelmet sejt, összevetvén azt a' sancr. *prana* A them, Leben, Geist, animus, *ανεμος* szóval (l. Beiträge zur Etym. 424. l.) 's melyhez, nem tudom, nem sórozódik e a' m. *fránya* mint szellem (spiritus, Geist) ártó szellem az ősz magyar mythaszban (mint e' szólásmódokból: *fránya egye meg*, *fránya vigye el*, sejtetni) 's *báranya*, agnus; *barom*, pecus, animans a spiritu ducendo dictum, áttéve *ember*, homo saj. vivens i. e. spirans, animans; mind ezen szók a' *bar*, *bár*, *pra*, *fra* = *pára* (= *para* = anima, halitus, vapor) gyökérhez vitethetvén vissza. E' sejtelmünket támogatni látszik a' *báranya*-nak azon használata is, miszerint az a' *felhő* jelzőjeül tétetvén, *báranya felhő* oly felhőt jelent, mely vékony *páraként* borítja az eget.

g) Az *es* (honnét: *esik*, cadit, ném. fallen) összesorolandó az *ej* (honnét: *ejt*, cadere facit, sinit. ném. fällen), *áj* (honnét: *ájul*, concidit) gyökerekkel, melyekben az *esés*, áthatólag *ejtés* értelme lévén, *esté* a. m. cadit, ném. fallen. Származékai: *eső* v. *esső*, pluvia a cadendo dicta, *eset* v. *est*, casus occasus (solis) és casus fortunae.

h) Az *aj* és *vaj* az *ás*, *vés*, *fés* (honnét: *fésű*) gyökerekkel ez alapon soroltatván össze, így értelmezethetnek: α) *ás* a. m. fodit, aperit, honnét: *ásít* oscitat saj. a. m. aperit os, max. prae somno, taedio; β) *váj* a. m. cavat, honnét: *vájs* v. *válu*, *vályu* trulla, canalis citatú *válu*, alveus aquarius, labrum) a cavando dictus; γ) *vés* a. m. sculpit, caelat, cavat; δ) *fés*, honnét: *fésű* a. m. pecten saj. scalprum capitis, capillorum; ε) az *aj* végre a. m. crená a cavando, caelando sculpendo sculpendo v. fo-diendo dicta, innét apertura, miszerint az *ajt* ige a. m. aperit, 's ennek származéka *ajtó*, janua, is saj. a. m. apertura.

i) A' fenebb (*b* alatt) értelmezett *ji* = *li* (ebben: *liány*) gyökhez csatlakozik a' *ssi*, *si* kicsinyítő értelmű névképző (pl. *kapssi*, *töksi*, *vaksí*, *buksi*) mint a' *ji*, *ju*, *ju* = *li*, *lu*, *lu*, *lu* (*liba*) idomokhoz a' *ssib* (*zsiba*, *anserculus*).

k) A' *haj* (honnét: *hajol*, flectit, incurvat se, sich beugen), és *kaj* (honnét: *kajla*, *kajmó*) meg a' *has*, *kos*, *kassa*, *kajssa* gyökök között is, mint melyekben a' *j* és *s*, *sz* mássalhangzók váltakoznak, a' mondott viszony létezik, 's erre nézve α) *has* a. m. venter ab incurvando dictus v. ö. ném. Bauch mely a' *biegen*, *beugen* igéhez csatlakozik; β) *kos* a. m. aries ab inflexis, curvis cornibus dictus; γ) *kassa* v. *kajssa* a. m. falx saj. ferramentum incurvum, aduncum, quo segetes et herbae secantur. Származéka: *kassás* a. m. falcatus, *kajssás*, *kajssorás* a. m. incurvus, inflexus; *kajssás* v. *kajssorás lábú* a. m. curvipes.

24. §.

A' fog betűk (d, t, l, n.) felcserélődésének esetei.

A' *d* betű átmege α) *t*-re p. o. *szid* = *sziók*; *lapda* = *lápta*; *pendely* = *piately*; β) a' *d*, *t* átmege *gy*-re p. o. *bádog* = *bágyog*, ném. *D i* a *man*t = *gyémánt*; *de* a' halotti beszédben = *gye*; *szelid* = régi iratokban *szeligy*; *disznó* = *gyeszno*; *hud* = *hugy*; *tám* = *gyám*; *tür* (összetür = *convolvit*) = *gyür*, *tűszó* = *gyűsző*; γ) *sziszegőre*: *büd* (*büdös*) = *büz*; *kapra* = *kapcsa*; *tonka* = *csonka*; *tipál* = *csibál*; *pityer* = *pacsirta*; *kaliczka* = *kaliczka*; gör. $\gamma\lambda\omicron\tau\tau\alpha$ = $\gamma\lambda\omicron\sigma\sigma\alpha$; $\kappa\alpha\rho\alpha\tau\tau\omega$ = $\kappa\alpha\zeta\alpha\sigma\sigma\omega$; ném. *taë* = *sähe*; *Zahl* = *zahl*; *tehen* = *siehen* (l. *Adelungnál* IV. t. 1642 l.); δ) *ritkábban t*-re p. o. *medencze*: *melencze*, 's *n*-re: *pedig* = *penig*; mint *garázna*, *grázna* mondaték *hajdan* a' *garázda* helyett (l. *Cserői Mihály* *Histor. az újabb nemzeti Könyvtár* VI. füz. 244 l.).

A' *d*, *t* egymással felcseréltetnek.

a) Ez alapon hiszem összesorolandóknak a' *dud* (duda) és *tüd* (tüdő) gyökereket, melyek a' fuvás (dudolás, tutulás) hangját (sonum flandi, spirandi) utánozván, α) *duda* a. m. uter symphonicus a sono, quem edit, v. ab inflando dictus; β) *tüd* a. m. pulmo ita dictus, quod spiritum attrahat, eundemque reddat.

b) A' *vad*, *vid* (h. vidék) és *vét*, megfordítva *tév*, *táv* (*téved*, *recedit*, *deflectit a via*, *spec. via*, *tramite virtutis*, *távozik*, *recedit*) gyökerek is, melyekben a' *d* és *t* betűk váltakoznak, egy eredetűek, 's a' távozás megérintett fogalmából α) *vét* a. m. *recedit*; *deflectit a tramite virtutis*; honnét: *vétek* a. m. *peccatum*; β) *vad* 1) a. m. *fera*, a *recedendo*, *fugiendo* (sich entfernen, entweichen) dicta; 2) *vad* a. m. *ferus*, *indomitus*, *agrestis*; γ) *vidék*, mennyire származékából (*vidéki* = *extraneus*) és használatából (*vidékről jött* = *aliunde venit*) kivehetni, ellentétben áll azzal, a' mi helybeli, miszerint *vidék* saj. a. m. *regio*, *plaga*, *tractus*, *circum*, *v. extra terminos alicuius urbis*, *pagi*; honnét: *vidéktek* a. m. *antermini*.

A' *d*, *t* átmegegy-re.

a) A' *hugy* eredetibb alakja a' ma is élő *hud*, mely a' *hód* = *palus*, *aqua*, gör. ὕδωρ, a' *h* átmenvén *r*-re, szláv: *voda*, m. *ved* (*vedel*), a' *d* átmenvén *s*-re *viz*, ném. *Wasser* gyökerekhez csatlakozik, miszerint *hugy* v. *hud* a. m. *urina* saj. *aqua*, *Wasser*, honnét: *hudni*, *hugyozni* a. m. *mejere*, *Wasser* *abschlagen*.

b) A' *légy* és *leid* (h. ledér), *lid* (*lidércz*) gyökereket is ez alapon köthetni össze, 's jelentésüket a' röpülésre vivén (l. 8. §. h.) *légy* a. m. *musca* a *volando*, *volitando* dicta — v. ö. ném. *Fliege* von *fliegen*.

c) A' *fegy*, *disciplina*, és *fed* (*fedd*, *castigat*, *redarguit*, *reprehendit*) meg *vád* (honnét: *vádol*, *accusat*, *incusat*) gyökerek közt is a' mondott viszonyt sejtethni; miszerint *fegy*, *fegyelem* a. m. *disciplina* saj. *reprehensio*, *redargutio*.

d) A' *gyür* (*összegyür* = *convolvit*, *complicat*, honnét: *gyürü*, *annulus* a *forma rotunda*, *volubili dictus*) nyilván a' *tür*, (*összetür* *convolvit*, *complicat*) *tör* *laqueus*, *cui involvimur*, *implicamur*; *tér* *vertitur*, *revertitur* (*vissza tér*); *ter* (honnét: *terel*, *revertit*, *térgy* v. *térd* *genu* ab *inflectendo*, *complicando dictum*), megfordítva *rét*, *plica* (honnét: *rétü* =

plex, *egyrétű*, simplex, *kétrétű*, duplex; *rétes* 1) melléknév: quod plicas habet; 2) főnév a. m. opus pistorium, a complicando, convolvendo v. forma rotunda dictum = die Strudel, gyökerekhez csatlakozik; 's mint látszik, a' *t*-nek *gy*-re változtával a' *tür* alakból támadt.

e) A' *t*-nek *gy*-re változta által támadt a' *gyám* is a' *tám*-ból, melynek ősjelentése az emelésre vitelvén, α) *tám*, *támasz* a. m. fulcrum. Származéka: *támad*, *feltámad* surgit, exurgit saj. erigitur, se in altum levat; *támaszt* a. m. surgere facit, erigit, levat, excitat, fulcit, sustentat és továbbí útján facit, ut aliquid existat; β) *gyám* a. m. fulcrum, saj. id, quo res quaequam in altum tollitur, erigitur, sustentatur. Származéka: *gyámoly* fulcrum; *gyámol*, *gyámolít* fulcit, *gyámnok*, tutor stb.; γ) A' *tám* Dunán tul *tan* és *ten* alakokban is dívik, melyektől van a' *tán-g-ál* és *ten-g-et*, *tengődik*, 's *tángál* és *tenget* a. m. sustentat, *tengődik* a. m. sustentatur, (*kenyéren tengődik* a. m. pane vitam sustentat), mely átviteles mondatban a' kenyér az alap, mire az élet támaszkodni v. melyen az fentartatni gondoltatik.

f) A' *gyüssü* dívik *tüssü* v. *tüsső* alakban is. Egyébiránt a' *tüss* gyökben, mely a' *tas* (*tasak*, *tosoly* v. *tarsoly*, a' *k* átvettelvén *táska*) megfordítva *sat* = *set*, v. *sejt* gyökerekhez csatlakozik, az *úr* (cavitas, vacuitas, inanitas) értelme látszik lappangani, mely visszaadathatik a' lat. locus, loculamentum, capsula, cellula szókka; különösen α) *tüsső*, *tüssü*, v. *gyüssü* 1) a. m. bulga, hypopera, ascopera; 2) *gyüssü* a. m. loculamentum, capsula, qua digitorum oras feminae muniunt adversum acus = digitabulum (Fingerhut); β) *tasak* v. *táska* 1) a. m. pera; 2) ilyen alakú térsztás étel neme; γ) *tasoly* v. *tarsoly* a. m. *tasak*, pera, perula; δ) a' *sejt* a. m. loculamentum, cellula, max. in qua apes seorsim nidificant.

g) A' *gyón* (*gyónik*, fatetur, egyházi értelemben confitetur, spec. peccata confitetur, beichten), ugy látszik a' *tan*, (honnét tanu testis, saj. fatens) gyökhez tartozik, melynek ősertelme, ha jól látok, 1) a. m. verbum, vox, vocabalum, λόγος (fr. *mot*, megfordítva *tom* = *tan*); 2) a. m. scientia, λόγος. Származékai bizonyosan ez értelemez utasítanak: α) *tanu* a. m. testis, saj. fatens a fatendo, loquendo, dicendo dictus; β) *tanít* a. m. docet i. e. dicit aliq. aliq. interpretatur, explicat; *tanul* a. m. discit; γ) *tanakodik* a. m. consultat, quod fit deliberando, de aliqua re colloquendo, honnét továbbá *tanács* v. *tanács* 1) consilium i. e. deliberatio, seu collocutio de re aliqua; 2) consiliarius, áttéve δ) *tolmács* ném. *Dolmetsch* a. m. interpres (l. ezt Adelungnál fejtegetve).

A' *d, t* átmegy sziszegőre.

a) Az *is*, az *id* (idő) lehelettel ejtve: *id* gyökerekkel vettlén össze, úgy látszik, a' *d*-nek *s*-re változtatával támadt. Az *id*, *id* ősjelentése továbbá a' menésre, haladásra vitétvén (l. az *at*, *ut* gyökereket az 1. §.) α) *id* a. m. pons, eine Brücke ita dictus, quod per illum super aquas transire soleamus; β) *id*, v. *id*, héber: *eth* a. m. tempus a transeundo, praetereundo dictum, (rad. *ad*ah transit, processit) *idegen*, extraneus, exoticus, allonus, honnét: *idegenek* a. m. elmegy, eltávozik; γ) *is* elévült gyök, de él e' származékában: *isthe* = cito.

b) A' *zia* (csizmazia) előfordul *dia* (csizmadia) alakban is, miszerint a' *zi* és *di* v. *z*, *d* gyökereket egy eredetűeknek tekinthetni. Fenebb (6. §. b alatt) már tevők a' megjegyzést, hogy a' *zi* (*zia*) megfordítva *az*, *ez*, *is*, *oz*, *sz* (cselekvő igeképzők), *esz* (ebben: *esz*-köz) lehelettel ejtve: *haz* gyökerek ősjelentése a' csinálás, készítésben (*est in struendo, conficiendo, fabricando* — *machen* — *proclucendo*) átalán a' cselekvésben (*in agendo*) vagyón, mire nézve a' *d*, *di* (kihangzással *dia*, *dió*, megfordítva *ad*, *ed*, *od*, *öd* (*ódi*, *ódi* igeképzők) gyökerek alapértelme is a' cselekvésre (*facere, machen*) vonatkozik, s *csizmadia* a. m. *csizmazia*, az az: *confector, opifex, crearum, cothurnorum, cothurnarius, Schuhmacher*. Továbbá csinálni, valamit cselekedni mondatnak azon dolgok is, melyek önmagokból valamit előhoznak (*facere aliq. i. e. ex se producere*), így a' lat. nyelvben: *corpus facere, far corpo* mondatik a' kövéredő, testesedő emberről; *fructum facere, ποιεῖν καρπον* mondatik a' gyümölcs-termő fákról, mire nézve α) a' *dió* *nux*, saj. úgy látszik a. m. *fractus* a *producendo dictus, spec. fructus iuglandis*; β) az *ad*, *ed*, *od*, *öd* igeképzőkben is sejthetni ezen értelmet: *kövéred-ik* a. m. *facit pinguedinem* = *pingvescit*; *testes-ed-ik* = *facit corpus, hecsapódik* = *vi interna agente clauditur* stb.; de ezekben az eredetétől messzetávozott cselekvés értelmét (*puram faciendi, agendi notionem*) ma már igen sokszor sejteni is alig lehet.

c) A' *csapa*, *csapó* fullo, *csipő* *calceus* a' hangutánzó *tap*, *tip*, *top* (*tapod*, *tapos* = *calcat, tipeg, topog*) gyökerekhez osatlakozik, s α) *csapa*, *csapas* a. m. *vestigium, semita* a *calcando dicta*; β) *csipő*, *csipe* a. m. lat. *crepida, calceus* a *calcando dictus*; γ) *csapó* a. m. fullo, saj. *qui pumos calcat, calcando condensat, subigit, lavat*; v. ö. héber: *kobesz* fullo a rad. *kabasz* *pedibus calcavit, spec. vestes calcando et subigendo lavit*. —

d) A' *csir* (honnét: *csirógat* *csirókál*) nyilván egy a' *tör* (h. *törül*, lat. *tergit*, ném. *stretchen*) gyökkel, miszerint a' *csirógat*, *csirókál* igék

ősjelentése az arcz simogatásában (in permutando, ném. streicheln) va-
gyon, honnét az „aliquem delinō, sopit, alicui blanditur“ átviteles értelme
fejlődött.

e) A' *csip*, *czib* (czibál), *cziv* (czivódik, czivakodik), *zsv* (zsván),
zsv (ebben: zsvvásár), *zsv* és *tip* (honnét: tipáz, tipál), *tép* gyökök
közti rokonság is a *t*, és sziszegők közt fenforgó viszonyból fogva sej-
tettetik, melyeknek értelmezésére a' *tép* vellit, *extremis digitis vellit*,
rupfen, 's *czibál*, *tipál*, *tipáz* *capillus vellit*, *capillis prehensis aliquem*
exagitat igékből indulván α) *csip* a. m. ném. käeipen, *extremis digitis vel-*
lit vellit; β) *czivakodik* a. m. litigat, iurgatur, altercatur, *hadern* saj.
a. m. ném. raufen = rupfen die Haare; γ) *zsv* a. m. czivakodás, iur-
gium, litigium, altercatio, honnét: *zsv* iurgiosus, ein Haderer, hader-
haft; δ) *zsv* a. m. rongy, Hader, *lacinia a divellendo*, *lacerando dicta*; mi-
szerint *zsv* saj. annyi volna, mint vásár, melyen mindenféle rongy,
szakadozott, elnyűt, elhasznált portéka árulatik; e) *zsv* v. *zsv* a.
m. fur, fosztogató.

f) A' *tet* (tető, tetű, tetv) és *csacs*, *csécs*, *csücs*, *csücs*, *csics*, *csucs*
gyökök közti rokonságot is a' mondott viszonyból érthetni meg, melyek-
nek jelentése a' hegyre, szurásra 's magasságra vitetvén (*notio cuspidis*,
acuminis, *illi, et pungendi*) α) *csucs* és *csücs* a. m. *cuspis*, *apex*, *pinna*,
prominentia; β) *csucsza* a. m. *hasta a cuspidē v. pungendē dicta*, külö-
nösen: hosszú nyelű szuró fegyver; γ) *csicskán* a. m. Spitzmaus; δ) *csacs*
v. *csécs* ném. *Zitze*, olasz: *vicia*, *staza*, *totta*; szláv: *cocy*, *cyc* a' né-
met nyelvjárásokban is: *ill*, *teat*, *tett*, fr. *tetto*, *teton* (l. Adelungnál IV.
k. 1729 l.) a. m. *mamma*, *mamilla*, *uber*, saj. *tuber*, *tuberculum in*
cuspidem (*csucs*, *csücs*) *desinens*; e) *csécs* a. m. *papula*, *pustula*, *variolae*,
saj. *tuberculum in cuspidem* (*csucs*) *desinens*; ζ) *csicsza* a. m. *mamma*,
in surculis arborum parva illa extuberantia corticis, e qua prosiliunt et
enascuntur rami (l. Calepinusnál *mamma* alatt); ξ) *tetű* v. *tetv* 1) a. m.
pediculus, saj. *vermis in capite hominis et corpore animalium, a pungen-*
do dictus; 2) *tetű* a. m. *apex*, *fastigium*, *summa verticis pars* (fej *tetű*
a. m. *vertex*, *caput*, franc. *tête*), *summitas cuiuscunque rei*: (ház *tetű* a. m.
tectum domus).

g) A' *csal* (kihangzással *csaló*, *csalló*, ebben: *csaló*, v. *csallóköz*
(l. ezt az 1851-ik évi új m. Múzeum VI-ik, v. is martiusi füzetében fej-
tegetve) és *csele* (kihangzással *csele*) meg *tal*, *tel* előhanggal *atal*, *etel*
(ebben: *Btelköz*) gyököket is a' mondott viszonyból fogva tekinthetők
rokonoknak; és ezeknek értelme a' folyásra (*fluvius*, *annis*) vitetvén (l.
a' 7-ik §. k. alatti) α) a' *csaló* v. *csalló* saj. a. m. az elővált *etel*, az *ak*

amis, fluvius, miszerint *csaló* v. *csalókőz* a. m. *Etelköz*, az az: folyók közötti tartomány, „interamnia“ *μεσοποταμια*, különösen az öreg és kis Duna közötti tartomány, a' Dunasziget, Pozson vármegyében, die Schütt); β) a' *csele*, kis ér, patak neve, melyben a' mohácsi ütközetből menekült Lajos király halálát lelte, saj. a. m. folyam, folyó, mint a' ném. Rhein, von rinnen, Lech von lehan stillare (l. Cassel m. Alterth. 140 l. 2. jegyz.).

δ) A' *csörf* (honnét: csörfös a' dunántuli nyelvjárásban a. m. verbosus; multiloquus, dicaculus) egy eredetűnek látszik a' *tréf* (tréfa, teréfa iocus saj. vox, verbum, dictum non serium) gyökkel (l. ezt 15. §. g.), miszerint a' *csörf* is a. m. vox, verbum, franc. parlage, verbiage, honnét: *csörfös* a. m. verbosus, dicaculus.

ε) A' *csal* decipit, és *tal* = *töl* áttéve: *ötl*, (ötlük) gyökereket összesorolván, az esés, ejtés értelméből tartom megfejthetőknek (l. a' *csal* értelmezését fenebb), miszerint α) *ötlök* a. m. incidit (in oculos, in mentem) ném. einfallen; β) *csal* a. m. decipit, supplantat saj. labefacit, (fallen lassen).

κ) A' *sáska*, *szöcske* (szöcskő, szökcse) és *tacsó*, *tücsök*, áttéve: *csitkó* v. *csitkó* szavaink szinte ez alapon összesorolotván a' szökés, szökdedés értelméből fejthetnek meg t. i. a' *tücsök* cicada, *szöcskő*, *szökcse*, gryllus; ném. Grashüpfer, *sáska* gryllus migratorius, *tacsó* canis melitaeus, *csitkó* v. *csitkó* hinnulus, mindannyi fűрге, szökdelő, ugráló állatkákat jelentenek.

ι) Összesorolandók a' *sám*, *szám* és *tám* is (l. ezt megérintve a' *gyám* értelmezésénél), miszerint *sámfo* a. m. *támfo*, *számoly* a. m. *gyámoly* v. *sámasz* = fulcrum a fulciendo dictum; különösen: *számoly* ném. Schümel a. m. scabellum ita dictum, quod eo sedentium pedes fulciantur.

μ) A' *szár*, *szár*, kifejlődvén az m *szárn* (l. származik) és *ter* (terem, terem) gyökerek is összesorolandóknak mutatkoznak, 's a' *ter* gyöknek ősjelentése, mint fenebb (11. §. II. i, és k alatt) mondók, a' latin: struere, fabricare, constituere, fingere, procreare (zeugen), producere, gignere, parare, nasci, produci (erzeugt werden) igékkel adathatván, α) *terem* a. m. nascitur, gignitur, fit; teremt producit, fabricat, struit, creat; β) *származik* a. m. nascitur, oritur, procreatur, fit; γ) a' *szár* is saj. a. m. quid quid factum, confectum, fabricatum, productum, paratum est = ném. Zeug von zeugen i. e. conficere, producere, fabricare, parare, különösen 1) *szár* = supellex quaevis, instrumentum (Werkzeug) utensile, machina: *sámszár* v. *szerszám*, 's *sámszertű* a. m. balista v. ballista, oly gép, melylyel, mint az ijjal köveket szoktak az ostromlott falakra kilödni; 2) használtatik némely növényekről 's ezeknek gyümölcseiről, (de plantis, earumque fructibus, utpote productis terrae) így: *fűszár* a.

in. aromata (Specerey) quibus cibi condiuntur, parantur; 3) *szer* est id omne, quod ab hominibus instituitur, constituitur, ordinatur, aut consuetudine approbatur uti: leges, ritus, mores; mi szerint a) *szer*, *szer* a. m. constitutio, statutum, lex; *szer*törés a. m. legis ruptio, statuti transgressio; b) institutum, regula, modus quem quis sequitur. Így csak származékaiban él: *szer*ez, *szer*vez instituit (honnét: *szer*zet institutum saj. regula, ordo) *szer*telen, quod modum (regulam, normam) excedit; c) ritus, mos, caeremonia (szertartás) stb. stb.

n) Ha a' *cselek* (h. cselekszik, cselekedik, agit, facit saj. opus facit, laborat, operatur), *szolag* a' g átvettétvén: *szolga* servus, Knecht saj. qui opus facit, laborat, operam praestat, servit, és *dolog* opus, opera, labor, res, negotium stb. a' d, és *cs*, *sz* hangok közti viszonyra nézve öszszesorolhatának e? lássák nyelvbuváraink.

4.

A' d, t át megy l-re.

E' változásnak több példait idézi Calepinus a' latin nyelvből: *dacrymae* = *lacrymae*; *cassila* = *cassida*. Így a' d-nek l-re változtával támadtak: *sella* a *sedes*; *olet* az *odor*; *meditor* a *μελετῶ*-tól (l. Calepinust a' d betű alatt). Nyelvünkben v. ő. *medencze* *melencze*; *lagymadag* v. *lagymadag* = *lágymelag* stb.

a) A' *medencze* = *melencze* szókban a' *méd* (ned, honnét: meder, v. neder, medő v. meddő. 18. §. d alatt) = *mel* gyökszótag ez utóbbi alakjához csatlakozik a' *mél* v. *mély* profundus, ném. tief, miszerint ennek alapértelme is az ürességre vonatkozik (l. u. o.).

b) A' *szalona* v. *szalonna* (szláv: szlanina) laridum, eredetibb alakjával az áttételes *laszna* = *liszna*, *lisznia* (az n átvettétvén, nalasz nalacz = malacz) vétetvén, ez, ugy látszik, a' *dísznő* (lisznő: dísznő, gysznő, gyesznő) gyökhez csatlakozik. Többire a' felsorolt gyökök alapértelme a' kövérségre vonatkozik t. i. héber: *daszeh* a. m. pingvis fuit, et factus est; m. *dísznő*, török. *donux*, a. m. sus, porcús a pingvescendo dictus; mire nézve α) a' *lisznu* v. *lisznia* a. m. pingvis, medullosus v. fertilis, dives, opulentus? áttéve: *szalona* v. *szalonna* a. m. laridum saj. a. m. pingvedo suilla; β) a' *malacz* is a. m. porcellus (ném. Ferkel pariter a pingvescendo dictus.

25. §.

Az l felcserélődésének esetei.

Az l felcseréltetik 1) v-vel — v. ő. *lépik* = *vépik* (így fordul elő régi

íratokban, ma is Erdélyben) *lápa* = *vápa*, sőt némi viszonyt közte, 's a' többi ajakbetűk, különösen a' *b* és *m* közt sem tagadhatni; v. ö. svéd: *Linde* = ném. *Binde*. (L. Adalungnál. *Linde* alatt); *Isopotrya* ném. *Mispel*, lat. *mespillum*; 2) felszerlettetik *n*-nel; v. ö. sü = sün, *temez* = nemez; *Lándor* = *Nándor* (fejérvár); lat. *Lympha* = *nympha* *νυμφή*; *nanciscor* = gör. *λαυριζω*; 3) *r*-rel (l. ezt a' következő czikkben); 4) a' sziszegőkkel; v. ö. lat. *lingva* = ném. *Zunge*; m. *šiba* = *šiba*.

a) A' *vápa* és *láp* (lápa) gyökök közt nyilván a' mondott viszony létezik, 's a' *láp* ősjelentése a' nedvre, enykeségre, sárra mocsárra vitelvéa (l. 15. §. c) alatt): a' *vápa* is a. m. *coenum*, *uligo*, *eine Pfütze*.

b) A' *vépik* a. m. *lépik*, *lép*. Többire a' *lép*, *láb*, megfordítva *pál* (pála v. pálya) gyökök alapértelme a' járásra vonatkozik (notia *gradiendi*, általán *eundi*) t. i. *lépik*, *lép* v. *vépik* a. m. *graditur*, *lépcső* a. m. *scala*, *gradus* (gradics) a *gradiendo dictus*; *láb* a. m. *pes quo utimur in gradiendo*; *pálya* saj. a. m. út, vagy is hely, melyen járunk, kelünk; *iter ab eundo dictum* (*vaspálya* a. m. *vasút*) különösen a. m. *stadium*, *curriculum*, *locus, in quo cursu, luctatione exercemur*: *pálya futás* *stadij decursio*.

c) A' *madár* a' *ledér*, *lidér*, *ludér* (*lidércz*, *ludércz*) gyökökhez soroltatván, úgy látszik, az eredetibb *ladár* alakból az *l*-nek *m*-re változtatással támadt, miszerint jelentése a' röpülés, röpködésre vonatkoznék; *avis a volando, volitando dicta*. (L. a' *led* (*ledér*), *lid* (*lidércz*), *lud* (*ludércz*) és *légy* gyökök értelmezését 8. §. h. alatt).

d) A' *csipa*, mint a' lat. *lipus* (*lippus*) gör. *λίπος* i. e. *humor pingvis*, szókból sejtetni, hogy a' *láp*, *lép* nedves, enykes dolgokról használt gyökökhez csatlakozik (l. ezeket 15. §. c) alatt); miszerint a' *csipa*, *lipus* saj. a. m. *humor pingvis*, a' szemekből folyó geny, enyek. Többire a' *csip* (*csipa*), összevetetvén a' *szap* (előhanggal: *iszap*, kihángzással lat. *sapa*, *sapo*, m. *szappan*, ném. *Seife*) gyökérel, mely szinte nedves, enykes anyagokról (de *materiis liquidis, fluidis, fusilibus*) használtatik, szinte a' mondott értelemhez juthatni.

e) Nem tudom, nem e' viszonyban áll e a' *szok* (h. *szokik*) igegyök a' *lak* (h. *lakik*) gyökhöz? miszerint a' *megszakás* értelme az *együtt lakásból* eredt volna? v. ö. héber: *szakan*, 1) habitavit, 2) *asvefactus est*.

26. §.

Az *r* felcserélődésének estei.

Az *r* felcseréltetik 1) *l*-lel — v. ö. gör. *λίλιον*, lat. *lilium*; lat. *Rennria* = *Lemuria*; *caper* = *capella*; *frater* = *fratellus* (L. *Calcepinus*nál

r alatt); lat. *prunum*, ném. *Pflaume* (l. Adelungnál), fr. *barbier*, m. *barbéty*; komor = *komoly*; kövér = *gövöly* = *göboly*; sikér, *seicht*, *flach* (sikér tál, *eine flache Schüssel*) = *sekély* *Untiefe*, vadum és *seicht* (*untief*); 2) *f*-vel: v. ö. ném. *Haar*, m. *haj*; ném. *Bart*, m. *ba/sz*, *ba-jusz*; ném. *Dirne*, m. *dajna*; 3) sziszegőkkel — v. ö. *arena* = *asena*; *ara* = *asa*; *arbor* = *arbos*; *odor* = *odos*; *uro* = *ussi*; *gero* = *gessi* (l. Calepinusnál u. o.); ném. *Rohr*, Ulphilásnál *Raus*, franc. *roseau*; angol: *hare*, ném. *Hase*; *frieren* = *hajdan*: *friesen* = svéd. *faza*, m. *fásni* (l. Adelungnál); m. *ökör*, török = *öküz*; m. *tenger* = *török dengiss*; *drida*, *dasida*.

1.

a) A' *fél*, *timet*, *pavet*, *igének* eredetibb alakja, úgy látszik, *fér*, melyhez az angol: *fear*, ném. *Furcht*, lat. *vereor*, fr. *peur* (pör), olasz: *pauro* csatlakozik, melyek összevetetvén a' *fr*, áttéve *fri* v. *bor* (*borz*, *borzad*, *borsószik*, gör. $\phi\epsilon\iota\tau\tau\omega$ i. e. *horreo*) gyökerekkel, kitetszik, miszerint a' *fél* *igének* alapértelme a' *megborsadásra* (*schauern*, *schauern*) vonatkozik.

b) A' *lop* és *rap*, *rab* (*rapio*, *rab*, *arreptus*, *captivus*, honnét: *rabol* a. m. *rapit*, *praedatur*, *rauben*) gyökerek összesorolásából is azt vehetni ki, miként a' köztük való rokonság az *t* és *r* betűk közt létező viszonyon alapszik.

c) Az *il* v. *ill* (*illet*, *tangit*) és *ér*, *tangit* (hozzá *ér*) gyökerek közt is a' mondott viszony létezik; 's *illet* 1) a. m. *ér* valamibe, *érint* valamit, *con-trectat* aliq. *extremis digitis* (ujjal) v. *labiis* (ajkával *illeti*) *tangit*, *libat*, *con-trectat* (honnét: *illetetlen* a. m. *non tactus*, *illibatus*); 2) tárgyessel a. m. *adinet me* (*engem illet*). Többire az *ér* gyöknek értelme sokképen módosítva található a' nyelvben 1) *ér* (hozzaér) a. m. *tangit*, 2) *attingit* aliq. i. e. *per-tingit usque ad* aliq. (*oda ér*, *el ér* — *ig*); 3) *pervenit ad* aliquem v. *aliquid* (*elér*), innét: *assequitur*, *deprehendit* aliquem (*rajta ér*) *arripit*, *capit* (*ergreifen*), honnét *ért* a. m. *intelligit* saj. *capit*, *percipit* *animo*, *mente*, (*begreifen*), *érez* a. m. *sentit* saj. *sensibus percipit*, *capit*, *mire* nézve a' megfogás, ragadás értelméből fejtegetendő *ar* (honnét: *arat* *metit*, *saj. vellit*, *car-pit*, *decerpit*, *spicas*), *or* a. m. *raptor*, *fur*, *praedo* (honnét: *oro* a. m. *carpit*, *rapit*, *furatur*) gyökerekkel látszik határosnak.

d) A' *póty* (*pólya*) *ből* (*bölcs*, *bölcső*) nyilván a' *bor* (*boru*), *bör* v. *bör* (*börhe*, *berhe*) gyökerekhez csatlakoznak. A' *bor*, *bör* gyökerek továbbá egy eredetűek a' hangutánzó *for* (*forog*), *pör* (*pörög*, *vertitur*, *volvitur*) gyö-

kerekkel, miszerint a' *bor* gyöknek származékai így értelmezethetnek: *borso* a. m. pisa a volvendo, v. forma rotunda volubili dicta; *boróka* a. m. grana iuniperi pariter a volvendo dicta; *borít* v. *burít* a. m. tegit, cooperit saj. involvit aliq; *boru* saj. a. m. involucrum, operimentum, spec. nubecula a nubendo i. e. tegendo, operiendo dicta. Így a' forgás értelméből (e notione volvendi) kifejelett befödés, rejtés, borítás fogalma (notio involvendi, operiendo, tegendi) találhatók a' nyelvekben messze terjedő e' családban: *bor* (borít, boru) *δδρ*, cutis, *pellés*, saj. involucrum corporis animalis; *δδρhe*, perizoma saj. involucrum operimentum gör: *παρμή*, lat. *parma* a tegendo, operiendo dicta; m. *párna* a. m. culcitra, Bettdecke; az *r* átmenvén *l*-re, m. *palást*, lat. *palla*, *pallium*, *pellés*, *pileus*, ném. *Fell*, m. *felhd*, ném. *Wolke*; de a' forgás eredeti értelme (notio volvendi) van ezekben: m. *pólya* a. m. fascia, spec. fascia infantilis a circumvolvendo dicta; *bdöcsö* a. m. cunae, cunabula, saj. involucrum, lectulus infantis; *bdöcs* a. m. sapiens saj. qui evolvit, explicat res abstrusas; *btüncs* a. m. pedica, laqueus, cui involvimur, implicamur.

e) A' *himlő*, variolae, aligha a' himlés, elhímléstől (spargendo, dispergendo) kapta nevét (l. Nyelvtud. pályamunk. II. k. 208 l.) Nekem úgy látszik, hogy a' *himlő* (himöl) a' *sömör*, *szamár*, héber: *šamar*, m. *kanyaró* gyökerekhez csatlakozik (a' *h*-nak *k*-ra, az *r*-nek *l*-re változtáról l. fenebb), miszerint a' *himlő* ősjelentése is a' kúteg színére vonatkoznék: variolae i. e. pustulae subrubrae, rubescentes (l. fenebb a' *sömör* és *kanyaró* értelmezését).

2.

a) A' *haj* és *daj*, *dajsz*, *dajusz*, nyilván a' ném. *Haar* és *Bart*-tal egy eredetűek, melyekhez, a' szörről használtván, csatlakoznak; m. *hara* (harazsák = szörzsák) lat. *her*, *heres* i. e. *herinaceus*, *hirtus*, *hirtus hirsutus*, *horreo* (horrendus, horribilis), *hordeum*, a' *h* sziszegőre változván, m. *sörte*, *sörény*, *szőr*, (*szőrnyű*, horrendus, horribilis *szőrny*, monstrum ab abhorrendo dictum), héber: *šehar pilus*, *šeorah* = hordeum a pilis hirsutis horrentibus dictum; a' *h*, *b* *p*-re változván ném. *Bart* (borz, borzad), lat. *barba*, stb. stb. mire nézve α) *haj* a. m. pilus, capillus i. e. capitis pilus; β) *dajsz* v. *dajusz* a. m. mystax saj. pill, spec. pili superiorum labiorum.

b) A' *dévaj* eredetibb alakja, úgy látszik, *dévar* (= héber: *dabar* vox, verbum, sermo; *dábor*-ikol a. m. clamor, vociferatur) áttéve (dréva) *dréfa*, iocus saj. sermo, vox, verbum non serium, sermo risum movens, miszerint a' *dévaj* a. m. ioculator, iocabundus, iocosus, petulans; *dévaj*-

lodik a. m. iocatur i. e. nugas agit, facela et iocosa narrat, loquitur, petulcit (l. a *tréfa* értelmezését).

3.

a) A *gyász*-t Horváth Istvánunk a' *jász* (ijász)-ból törekvők kimagyarázni, állítván, hogy a' *gyászruha*, Trauergewand a. m. *jászruha*, Jazyger-Gewand, mivelhogy a' Jászok fekete ruhában jártak volna (l. die Jaszen als Magyarisch redende Nazion und Pfeilschützen. Aus dem Magy. übersetzt von Drandt. Majláth »Geschichte der Magyaren« czimű munkájához kapcsolva). Bizonyosabb, hogy a' *gyász* a' *kar* (*kara* a' töröknyelvben a. m. niger, pullus, schwarz, l. 11. §. g. alatt a' *cser*, *cstr* rokon gyökeket) gyökből az *r*-nek sziszegőre változtával támadt: *kar*: *kasz*, lágyabban *gyász*, niger, pullus; átvitelesen: lugubris; *gyászruha*, vestis pulla, nigra, lugubris; *gyászol* a. m. luget, i. e. veste pulla induitur.

b) A' *kez*, *kéz* (perzsa: *gez*; örmény: *gois*; leszg: *kashu* = manus, l. Cassel m. Alterth. 90 l.) összesorolandó a' gör: $\chi\epsilon\iota\rho$, manus, m. *kar*, brachium, gyökerekkel, 's ősjelentésüket a' fogásban, megragadásban (inprehendo, apprehendo, arripiendo) sejttem (v. ő. héber: *achas* prehendit, apprehendit, spec. manu; a' *kar* is a' *karol*, *karvály*, *karcs*-ban szinte e' jelentéssel bír), miszerint 1) m. *kéz*, gör. $\chi\epsilon\iota\rho$ a. m. manus a prehendendo, capiendo (fangen) dicta; 2) *kar*, gör. $\chi\epsilon\iota\rho$ a. m. manus, spec. brachium i. e. pars superior manus ab humero ad cubitum. A' fogás értelméhez utasít a' *kez* gyöknek e' származéka is: *kezd*, incipit (capit) anfangen (fangen).

b) Talán ez alapon összeállíthatni a' *sz* (h. *szet*, solvit) és *bír* v. *bér*, merces, salarium, pensio, solutio a pendendo i. e. solvendo dicta, gyökereket is, miután a' *bér* csakugyan az, a' mi valakinek szolgáltatáért, munkájáért, vagy valaminek haszonvételeért *szettetik*.

d) A' *göz*, *güz* (h. *gözü*, *güzü*) megfordítva 's előhanggal: *szék*, *izék*, meg a' *gér* (előhanggal: *egér*), *kér* (h. *kérődzik*, denuo rodit, remandit, ruminat) megfordítva *rág*, *rodit* gyökök szinte az *r*-nek sziszegőre változtával tértek el egymástól. Ősjelentésük a' *rágásban* levén: α) *egér* a. m. mus; β) *gözü* v. *güzü* a. m. glis a rodendo (guzmol, güzmöl a. m. rodit) dictus; γ) *izék* a. m. összerágott széna, szalma hulladék, mely marhák etetése után a' szüleségből fenmarad.

e) A' *buz* (buzog, buzdit, buzdul) *pozsz* (pozszog, pozszgás) *pözsz* (pözszög, pözszdül) és *bor*, *for* v. *forr*, lat. *ferveo* gyökök közt is ugyan e' viszony létezik; miszerint; α) *for* v. *forr*, lat. *fervet*, a. m. aestu agitatur, bullit; β) *bor* a. m. vinum ab aestuano, i. e. fervescendo, fermentan-

do dictum — v. ö. héber: *jatn*, gör. οἶνος, lat. vinum a rad. semitica *ja-van* ferbuit, aestuavit (l. Gesenii Lex man. p. 420 és 415) Egyez vele fr. 's ném. *Bier*, cerevisia a bulliando, aestuando dicta; γ) a' *pozsoq*, *põzsoq*, *buzog* is a. m. fervet i. e. aestu agitur, bullit, átvitelesen a' *bu-zog* a. m. cum aestu, fervore, studio diligentia agit, peragit, perficit aliq. innét: *buzgó* a. m. forró, például: imádság stb.

f) A' *szõkcse*, a' *cs* átvettetvén: *szõcske*, *szõcskõ*, *sáska* összevetelvén a' *szikra*, az *r* átvettetvén *szarka*, és *zerge* gyökerekkel, látszik, hogy itt is a' *cs* és *r* betük vannak felcserélve. A' mi eredeti jelentésüket illeti, már máshol mondók, hogy az az ugrás-szõkdelésben (szõkik, salit), ugrándozásban (in saliendo, subsiliendo, subsultando) vagyon (l. 13. §. e). De ott ezeket a' *szar*, *zer* gyökből, *k* betü kifejlõdtévc, eredzetetõk.

g) Az *ás*, *vés*, meg *ír* és *ver* (h. verem) gyökereket összesorolván, így értelmezhetni: α) *verm* = *verem* a. m. scrobs, Grube; héber: *bor* fovea a rad: *bar*, fodit; β) *ás* a. m. fodit, graben; γ *vés* a. m. sculpsit; δ) *ír* saj. a. m. insculpsit litteras ligno, lapidi (*rd*), innét: scribit, schreiben, γραφω.

h) Ha a' *szõcs* v. *szûcs*, pellio, az *r* és *cs* közti viszonyra nézve összesoroltathatik e a' *szõr*, pilus, *szür* = szõrruha, laena, gyökerekkel? nem elég világos elõttem. Adelung a' ném. *Kürschnert* a' *Haur* (szõr) gyökkel hozza összeköttetésbe.

f) Hogy a' *nyes* = *mes*, *met* (*metsz*, scindit, secat, tondet, *metit*) és *nyir*, tondet, gyökerekben is az *s* és *r* betük váltakoznak, legyen elég röviden említenem.

k) A' *fenyér*, ugyan e' viszonynál fogva, a' *penész* v. *penyész*-szel soroltathatik össze. A' *fenyér* õs értelmét fenebb a' nedvességre vivén így határoztuk meg: 1) a. m. hany az az: nedves, mocsáros hely, rét, vidék; 2) a. m. vizi, mocsári növény ném. See gras, Wasser gras. Erre nézve a' *penész*, mucor, mucus, muciditas, is sajátlag a. m. humiditas i. e. lanugo, quae diutino rerum situ ex humiditate contrahitur.

Többire megjegyezzük, hogy a' *feny* (fenyér), *pen* (penész) és *hany*, *geny*, *köny* (könyű, lacryma) gyökerek úgy állnak egymáshoz, mint a' *põszméte*, *uborka*, *pedig* a' *kõszméte*, *ugorka*, *kedeg*-hez (l. az ajak- és torokbetük közti viszonyról szóló cikket).

l) A' *macska* szó gyökét fenebb (11. §. n alatt) a' *cska* v. *kacs* = *kucs*, *gucs* (h. *kucsma* v. *gucsma* a' kifejlettnek állított *m* betü átvettetvén *macska*) szótagban leltük. Az *r* és sziszegõ (*cs*) közti viszonynál fogva, nem tudom, nem soroltathatnék e' helyesebben a' *barka* (a' *õ* át-

menvén *m*-re: *marka*) *barkó*, *birka* szókhoz, mely esetben jelentése szinte a' szőrre (pilus, villus, vellus) vonatkoznék, de benne a' jelentős gyök-szótag a' *mak* = *bak*, hircus i. e. hirtus, hirsutus, volna, melyből *r* vég-zettel a' *bakro* (czigány nyelven a. m. ovis), *pakra* (h. pakrócz l. ezt), az *r* átvettelvén *barka*, *barkó*, *birka*, az *r* sziszegőre változván *macska* sza-vaink támadtak volna.

27. §.

A' sziszegő hangok (cz, cs, zs, z, s, sz) egymással fel-cseréltetnek.

Hogy a' sziszegő hangok egymással többszer felcseréltetnek, nyelvünkben előforduló következő példákból kivehetni: a) a' *cs* átmegy *cz*-re, *kecske*, *capra* saj. animal pilosum, villosum, lanigerum (l. a' *birka* értelmezését); *kaczagán* v. *kaczagány* a. m. pellis villosa animalium (nyest *kaczagány* = pellis villosa martis); b) a' *cz* átmegy *cs*-re, *vacs*-kos, *vaskos*; *varaczk*: *varacsk*; c) az *s* *sz*-re: *sárca*, *szárcsa*, *nyest* = *nyusz*; d) az *s* *zs*-re: *sinór* = *zsinór*, *sindely* = *zsinde*; e) az *s* *zs*-re, lat. *saccus*: *zsák* = *zeke*.

a) Az *és* (hajdan *es*), *is* (hajdan szinte *es*) *is* gyökerekben az *s*, *z* betűk váltakoznak. Jelentésök az összekötésben (in iungendo, nectendo) levén, α) *is* a. m. 1) iunctura, spec. iunctura manus, digitorum i. e. articuli (Knöchel) quibus digiti iunguntur, v. ö. héber: *atsil*, iunctura, articulus a rad. *atsal*, iunxit, copulavit; 2) geniculum in plantis, 3) gradus consanguinitatis. Származéka: *izom* a. m. nervus, musculus, honnét: *izmos* robustus, saj. a. m. nervosus, musculos; ettől *izmosodik* a. m. roborescit, robustus fit (*iz*-ik pingvescit, saj. roborescit). β) Az *és*, meg *is* kötő, kapcsoló erejőknél fogva kötszókul használatnak, amaz ugyan szók és mondatok összekötésére, mint a' lat. *et*, ném. und; emez pedig a' meglevőhez kötven, valamit a' mondat értelmét nagyítja: *te is* hamis vagy = etiam tu, tu quoque, auch du, stb.

δ) A' *sován*, *sövén*, *zsván* (sovány, sövény, zsvány) a' *v* a' szó elejére átvettelvén: *vásson*, *vészna*, a' *v*, *f*-re változván, 's *v* tolatván be: *fösvén* v. *fösvény* (fösén = vösén = vösüén) huzás (trahendi), elhuzás, elragadás (rapiendi — v. ö. a' *fosz*-t, vellit, rapit, capit, *visz*, portat, fert saj. trahit, ducit, *vez*-et a. m. trahit, ducit, qs. manu apprehensa ducit; megfordítva *csáb*-it, *seducit*, verführet, gyökereket) összehuzás, kötés (contrahendi, nectendi significatus — v. ö. *fűz*, nectit, connectit, conserit), szövés (*sző*, *szőv*, *textit*) értelméből fejtegetendő gyökerekben, melyeknek je-

lentős gyökszótagja a' *sov, sōv, sziv, vass, véz, fős*, az *n; ny* (a' fősvényben a' *v-is*) kifejlett jelentéstelen betűk levén, az *s, sz, ss, s* sziszegő hangokat látjuk egymással felcserélletni. Többire a' huzás, el- v. összehuzás eredeti fogalmából α) *szivány* a. m. *latro, praedo* saj. a' ki más-tól valamit elhuz, elvesz, mást megfoszt; β) *sovány* és *vészna* a. m. *macer* saj. *contractus*; δ) *sővény* a. m. *maceria, maceries* saj. *szővény*, az az: *paries ex viminibus contextus*; ε) *vászón* a. m. *tela a texendo dicta*.

c) A' *kás* (kása, kástélyos), *kes* (kese, kesely), *kesz* (keszöcze), *kaz* (kazán); *koz* (kozma) gyökerekben is az *s, sz, z* sziszegő hangok váltakoznak. Jelentésük pedig az égés, megégés, égetés értelméből (e notione urendi, adurendi) kifejlett barnás színre vonatkozik, 's határosaknak látszanak a' *gyász* = *kara* gyökkel (l. ezt 26. §. 3. a), miszerint α) *kása* a. m. *pulmentum, ferculum, pr. tostum, adustum, coctum*; ném. Koch a' *kochen, coquere* igétől; hozzája csatlakozik a' *kástély*, betoldatván a' *kástély*, honnét: *kástélyos*, quod est coloris quasi adusti, tehát *rubellus*: *kástélyos* bor a. m. *vinum rubellum*; β) *kozma* a. m. *odor, spec. odor cibi adusti*: *kozmas* étel *cibus odorem ab adurendo habens*; *kozmasodók*, *aduritur, odorem ab adurendo concipit*; γ) *kazán* a. m. *vas, in quo res aduruntur, excoquantur* különösen: rézedény borseprű, 's ilyenek kiégetésére; δ) *kese* dunántuli használata szerint oly színvegyületet jelent, mely a' verhenyeshől fejrre megyen át; így *kesének* mondják a' verhenyes fejr hajut. Ide csatlakozik a' *kesely* v. *keselyű* ily színéről nevezett ragadozó madár: *vultur, vultur fulvus* L. *fahó keselyű*; *vultur cinereus* L. *barna keselyű*; ε) a' *keszöcze*, ha jól látok, ily színéről nevezett lé neme (l. a' *boza* és *savó* értelmezését 4. §. c); Kresznericsnél a. m. *ius acetosum*, a' Zsebszótárban: eine Art saure Fastensuppe.

d) A' *csaf* (h. czafol), *csap* (csapó), *csip* (czipő), gyökerekben a' *cs, cs* hangok váltják fel egymást. Jelentésök a' tapodásra, tiprásra vitetvén (a' *tap, tip* = *csap, csip* gyökerek a' tiprás, tapodás hangját utánozzák; 's megfordítva messzeterjednek a' nyelvekben: sanscr. *patti, via, pat* = *pes*, zend: *pethó, páte*, semita a *calcando dicta*, m. *pata, patha*, *calceus equinus*, lat. *pes, pedis, petere*, gör. *ποῦς (ποδς) ποδός*, alném: *padden, pedden* = *παρσειν*, ném. *Pfad*, angol: *path, Fuss* (fool), a' *t* átmenvén sziszegőre, héber: *buss*, *pedibus calcare* (l. Gesenii. Lex. man. p. 133.) α) a' *csapó* a. m. *fullo*; β) *csipő* a. m. *topán calceus* a' *calcando dictus* (l. 23. §. 3. c); *csafól* a. m. *conculcat, pidibus calcando conterit, deprimit*. Így Dunán tul: *leccsafólni* mondatik a' gabonákat, veteményeket, ki azokban jár 's kél, azokat letiporja.

e) A' *szüs, szöss*, héber: *schesch, schusch, schuschan, שֵׁשׁ, va-*

lamint a' velök határos *dísz* (*díszés*), *tisz* (*tiszt*, *tiszta*) *tűs*, áttéve: *üst* (ezüst) gyökerekben a' *s*, *sz*, *s* sziszegő hangok vannak felcserélve. Alapértelmök a' fejér színre vonatkozik, mely a' tisztaságra is átvitetett, mi szerint α) héber: *schesch* a. m. byssus, és marmor album, candidum; β) *schuschan* a. m. lilium saj. album; γ) *σῶσα*, Susa Ptolomaeusnál város neve, mint Calepinus értelmezi, dicta a liliorum copia (l. Calepinusnál); δ) *szősz* a. m. linum album, candidum, honnét: *szőszke*, kinek fejér haja van, fejér haju; ε) *tiszt*, *ezüst* a. m. argentum ab albedine, splendore dictum — v. ö. lat. argentum gör. ἄργυρος ab ἄργος, albus; ζ) *tiszta* a. m. purus, mundus sensu physico et morali; ξ) *szűz* saj. a. m. purus, castus, férfiuról mondatván: castus, *szűz leány*, puella casta illibata, további átvitel utján arról, a' minek eredeti tisztasága keverés által meg nem szeplősített: *szűz leves*, *szűz vaj* 's a. t. mint főnév a. m. virgo, *szűzeség*, virginitas; η) *tiszt* a. m. lonos, honor, munus, quod hominem clarum, illustrem reddit, homét: *tisztel* honorat, clarificat, illustrat, *tisztes*, honorabilis, clarus, illustris stb. stb.

f) A' *szak*, *szeg*, *sec* (lat. seco, securis, m. szekercze), *czik* v. *czikk*, megfordítva *kés*, gyökerekben az *sz*, *cs*, *s* sziszegő hangok vannak felcserélve. Értelmök a' vágásra vitetvén α) *szak*, *szakassz* 1) a. m. Abschnitt, sectio; 2) pars alicuius rei p. o. *időszak*, pars temporis; β) *szeg* a. m. scindere, honnét: *szegély* 1) a. m. segmentum; 2) margo alic: rei a resecando, abscindendo dicta; γ) *czik* v. *czikk* a. m. articulus v. c. legis (törvényczik v. czikely, czikkely) saj. pars rei a resecando dicta; δ) *kés* a. m. culter a secando dictus.

C)

A' betűk áttételéről,

(transpositio, μετάθεσις).

28. §.

„Különös sajátága az nyelvünknek,“ mondatik a' m. nyelv Rendszerében (18 l.) „hogy számos szavaiban a' betűket általveti, 's alakra ugyan új szót, de ugyan azon, vagy rokon értelműt alkot.“ Szóelemzésünk folytán többszer láthatá már a' figyelmes olvasó, hogy a' betű áttételnek példái nem csak nyelvünkben, hanem egyéb nyelvekben is találtnak, oly nagy számmal, miként alig van egy család, melyben betűáttétellel képzett gyökök elő nem fordulnának, mire nézve ezen, etimologiai tekintetben oly fontos tüneményt, e' helytt kellő világosságba készülünk állítani.

A' betű-áttételnek következő eseteit vehetni észre a' nyelvekben: 1) midőn egy őnhangzó helyéből mozdulván, annak helyébe a' gyök más-salhangzója vettetik (vocalische Metathesis); így támadt a' *sárga* a' régi *sárog* = héber: *sarok*-ból; és a' m. *por* a' horvát nyelvben: *pra*; a' m. *turbotya* a' ném. nyelvben *Trüffel*. Virgilnél is a' versmérték kedveért Tymbre áll Tymber helyett „at tibi Tymbre caput Evandrius abstulit ensis (Aen. 10.); 2) midőn mássalhangzók változtatják el helyöket (consonantische Metathesis), mi úgy megy véghez, hogy a) a' gyök egyszerűn megfordítatik (conversio) p. o. *kigy* (kigyó) *gyík* v. *gyék*; *pök*, *köp*; *galy*, megfordítva (lag) *tug* (honnét: *tugas* a. m. galyas, különösen a. m. fr. feuillée az az: ex frondibus max. vitis, i. e. pampinis umbraculum); m. *éj* megfordítva finn: *yö*, vogul: *ü*, nox (l. Cassel m. Alterth. 88 l.), m. *öv* finn: *wö* stb. (l. Uj. m. Muzeum 18^{51/52} VIII. füz. 281. l.); vagy b) a' betűk egészen átvettetnek, mint ezekben: *kalán* = *kanál*; *csalán* = *csanál*; *mazzola* = *malozsa*; *viola* = *ivola* = *ibolya* (l. a' m. nyelv Rendszerében az idéztem helyen); m. *elme* = finn: *mielt* (az idézett új m. muzeumban); így más nyelvekben is: lat. *stupro* olasz: *strupo*; lat. *vogesus* = *vosegus*; lat. *patus* (paludis) olasz: *padüle*; lat. *clarus* (claro) spanyol: *crato* (l. Hoefernél Beiträge 409 l.); héber: *cheszéb* és *chebesz*, agnus; *szakal* és *kaszal*, stultus (l. Geseniusnál hebräische Gram. Halle 1834, 42 l.); ném. *Nelke*: *Nagel*, *Näglein*; *Wespe*, *Wepse* (l. Hoef. Beiträge. 412, 416. II.).

Ha a' betűknek ily áttételei bizonyos elvek szerint, vagy csupa önkényből, szokás által történnek e' ? annak vizsgálatát másoknak hagyván, mi példákkal sietünk kimutatni, hogy számos gyökszavainknak ősjelentését ez alapon nyomozhatni ki egyedül.

a) A' *kréta* lat. *creta*, ném. *Kreide*, összevetlétvén a' m. *gyertya* (régí iratokban: *gorta, gerta*), svéd: *kerta*, ném. *Kerse* szókkal, kitetszik, hogy a' *krét* alak a' *kert* (*gert, gyert*) alakból az *r* betűnek áttétele által támadt. Többire a' *creta* alapértelme, mint már Hoefler is az *r* betűnek *v*-re változásáról értekezvén (l. Beitrage 350. l.) észrehevé, a' fejér színre, fényre vitetvén (*creta*, sanscr. *cvéta* = glänzend, weiss, candidum quid, honnét: *Creta*, κρήνη sziget neve is ma *Candia*, hol a' hó feijérségü legjobb kréta ásatik) a' *gyertya*, svéd. *kerta*, ném. *Kerse*, az *r* *v*-re változván, sanscr. *cvéta*, horv. *svitta* a. m. *candela* a *candendo* dicta; és *gyertyánfa* saj. a. m. fejér színü fa, genus arboris ab albo ligni colore dictum spec. a. m. *carpinus betulus* L. die Weissbuche.

b) Az *tv* (h. *ivik*) nyilván megfordított alakja a' *ft* (= *fa, fü, vö*) gyöknek, melynek ösjelentése, mint fenebb (2. §. A. b) atatt) mondok, a' szaporodásban (in generando, gignendo producendo) levén, *tvik* a. m. *prodit, procreat, progenerat*, 's a' halakról használtatván a. m. *piscis sperma emittit* (laichen) saj. *concreditur ad genus suum multiplicandum, foetum producendum*; honnét: *tvás, coitus* (*haltvás, coitus piscium*), *tvadék* a. m. *progenies a progenerando*, mely az emberekről is használtatik.

c) A' *to* (h. *load, lohad*) és *lö* megfordított alakjai az 1. §-ban B alatt értelmezett *al* (*alól, concidit*), *ál, el v. ell* (ellik), *ol v. oll* (ollik, olló, ollótság), *öl, occidit*, gyökereknek, melyekben az esés (*cadendi, fallen*) áthatólag ejtés (*caedendi notio*, ném: *fällen* = *cadere facit*) értelme levén: α) *load v. lohad* a. m. *cadit, letohad*, *einfallen*, *detumet, deturget*; *lohog*, *cum impetu cadit*; e' származékában pedig: *lokol* *verberat, pulsat*, úgy látszik, az eredetibb *tundendi, ferendi* értelem rejlik (l. az *ül*, h. *ülö v. üllö*, *incus* értelmezését 29. §. u) alatt); β) *lö* a. m. *traicit* saj. *sagitta v. globo plumbeo eiuculato cadere facit*.

d) Az *em* (*emü, eme, emse*), *ün* (*ünd*), *an v. any* (*anya*) szinte megfordított alakjai a' *nö, nyö* (*nyöl*), *nyü* stb. gyökereknek, melyeknek értelme a' *nyűvésben* (in *ducendo, trahendo, ziehen*), 's innét fejlett nevelésben (in *educando, erziehen*) növés, növekedésben, szaporodásban levén (l. 2. §. B alatt), α) *emü* a. m. *lac sugere, ducere*; β) a' *nö* a. m. *femina* az az: *fajának szaporítója*; γ) *ünd* saj. a. m. *bos femina* i. e. *multiplicatrix, educatrix sui generis* vagy inkább *növendék marha* (*iuvenca*); δ) *eme v. emse* a. m. *porca, scrofa*; ε) *anya* a. m. *mater* saj. *nő, nevelő, szaporító, vagy ha inkább tetszik: educatrix, Erzieherin*.

e) A' *szán v. szám* (h. *szánt v. szánt*, arat) megfordítás által alkottatott a' *mes*, (*met, metsz* = *nyes, scindit, findit*), gyökből, miszerint *szánt* a. m. *arat* saj. *scindit, findit vomere terram*.

f) Összesorolandók a' *gém*, *gim* megfordítva: *mig* gyökerek is, melyeknek alapértelme a' hosszúságra vitetvén α) *gém* 1) és saj. a. m. longum quid, miszerint a' *kütgém*, *kapugém* és *gémfa* szókban hosszú rudat, fát jelent; 2) *gém* hosszú orru v. nyaku madár, különösen: ardea, Reiher; k a l á n o s gém, platalea leucorodia; fe j é r gém, ardea garzetta, L.; β) *gim* saj. a. m. longicollis, Langhals, spec. cervus L. a collo gracili, longo dictus; j á v o r g i m, cervus alces; i r a m g i m, cervus tarandus; d á m g i m, cervus dama; ő z g i m, cervus capreolus; k ő z ő n s é g e s g i m, cervus elaphus; γ) a' *mig* kötszóul használtatván, hosszúságot fejez ki az időben, mint a' ném. lange, so lange, lat. donec.

g) A' *buz* (h. buza), *buz* (busa), megfordítva *sab*, gyökerek is egyeztethetők az alapértelemnél fogva, mely, mint már fenebb mondók, az evésre vonatkozik (est in fruendo, edendo, pascendo), miszerint α) *sab* a. m. avena saj. pabulum a pascendo dictum; β) *buzsa*, saj. a' mit az ember megeszik, étel, cibus, panis a pascendo dictus; ador (far) Festus szerint edor dictum ab edendo különösen triticum, ex cuius farina panem coquunt, Brotkorn; v. ö. héber és arab: *techem*, cibus, spec. panis, et triticum a rad. *tacham*, edit, comedit (l. a' *gabona* értelmezését is); γ) *busa*, ha jól látok, a. m. pingvis, saj. bene pastus; különösen kihizott képű, fejű ember (vagy inkább a' török *bas*, caput-hoz vettetvén a. m. fej, nagy fej, nagy fejű?).

h) A' *mén* és *mon* v. *mony*, *mén* (mind) megfordított alakjai a' *nem*, genus (h. nemz, nemző) gyöknek, miszerint α) *nem*, genus a generando dictum, saj. a. m. multitudo (l. a' *nő*, *nyáj*, *nyí* gyökerek értelmezését, melyekhez a' *nem* csatlakozik, 2. §. B alatt), kül. 1) multitudo aliquorum ad unum aliquod, et ad se invicem quodammodo se habentium; így: *embert nem* genus humanum; 2) genus, cui subiicitur species (faj) et quod convenit pluribus differentibus specie; így: a z állatok különféle nemei (genus animalium), melyekben több fajok, alfajok találhatók. Származékai: 1) *nemx* a. m. generat, gignit, h. *nemset* gens, saj. complexus individuorum, quae eiusdem sunt generis, quae ad idem principium referuntur, quae ex eodem qs. parente nascuntur (natio a nascendo dicta); 2) *nemes* a. m. generosus i. e. ex praeclearo genere ortus = nobilis, honnét: *nemesség* a. m. generositas i. e. nobilitas; 3) *nemző* a. m. gör. *δαίμων*, spiritus tutelaris saj. genius a gignendo dictus, quia ut gignamur, curat, nosque genitos suscipit, ac tuetur (l. Calepinusnál T. I. p. 733). Erre nézve β) *mén* a. m. nemző, szaporító, saját nemének szaporítója, különösen: *mén* v. *ménző* a. m. admiscarius i. e. equus, qui ob sobolem procreandam ad equam admittitur (v. ö. a' *kan* és *hím* szók ér-

telmezését), honnét: *ménés* a. m. equitium; γ) *mon* v. *mony* 1) a. m. genitale, az az: nemzötág; 2) a' mit a' nőstény állatok, különösen a' szárnyasok nemzenek, tojnak (pariunt), tehát ovum: *tyukmony*, ovum gallinae; *fürmony*, ovum coturnicis; *tudmony*, ovum anserinum; δ) végre a' *münd* v. *mingy*, omnis, cunctus, totus, saj. ugy látszik, a. m. copia, multitudo.

i) A' *de*, *di* (honnét: *deák*, *diák*) gyökerek rokonai megfordított alakban élnek a' nyelvekben: gör. *ἴδω*, *ἴδω*, *οἶδα*, m. *id* (idom), *ügy* (ügyel), *otgy* (vigyáz), lat. *video*, goth: *vittan*, ném. *wissen*, *wetse* stb. melyek a' nézés eredeti fogalmából kifejlett tudás értelmét rejtik magokban; mire nézve a' *de*, *di* gyökereket így értelmezhetni: α) a' *di*, ugy látszik, sajátlag a. m. imago, \omicron χ ι ς , species (ez is Gellius szerint ab aspectu) forma; 's ez értelemben főnévképzőül használtatván, a' *katonásdi*, *sádogosdi*, *szembekötösdi* oly játékokat jelentenek, melyekben csak látszólag (pro forma, ad speciem) történik meg az, a' mit a' fő-szó jelent. Így a' *katonásdi játék* a. m. militia imaginaria (Sveton. in Claud.) in qua pueri ludentes militiam agere videntur, atque pugnam simulant; β) *idom* a. m. forma, figura, spec. forma secundum partes inter se collatas rusta, concinna, proportio; innét annyit is lesz, mint: certa partium proportio, relatio ad invicem (idomzat a. m. das Verhältniss), honnét: *idomtalan* p. o. ember a. m. informis, deformis saj. kinek test alkatában hiányzik a' helyes arány; γ) a' *di* v. *de* gyök. származékául tekintem én Otrókocsival e' szavunkat: *diák* v. *deák*, *gyiák* v. *gyeák* (l. Orig. Hung. p. II. p. 324) benne az *ák* végzetet ugyan azon képzőnek tartván, mely az *isz-ák-os*, *tud-ák-os*-ban előfordul (l. ezt értelmezve a' 12. §-ben o) alatt), miszerint a' *di* v. *de* gyöknek ősjelentését a' tudásra vivén, *diák* v. *deák* a. m. literatus, i. e. literis praeditus, ornatus, eruditus, doctus, 's ez értelme vagyon régi okiratokban: *török diák* literatus turca, turcicus, 's hajdani divata szerint a' szónak az írástudatlan nemzetnél *diáknak*, *törö-diáknak* neveztetett mind az, ki a' tudományokban, főleg a' latin nyelvben több, kevesebb jártassággal bír, írást tudott; megfelelővén a' lat. scriba, cancellista, notarius latin szónak, sőt a' latinus-nak is (*deák nyelv* a. m. lingua latina, saj. lingua litteratorum) míg ma majdnem kizárólag a' tanulókat nevezzük *diákoknak*.

k) A' *rév*, megfordított alakja a' *bür* (bürü) gyöknek. A' *bürü* továbbá összevetetvén a' héber 's arab: *abur*, transit, traiecit flumen, általán: abiit, recessit, m. *ipar* (h. iparkodik, conatur, nititur, saj. celeriter it, pergit) gyökerekkel, kietszik, hogy α) a' *bürü* a. m. ponticulus o

trabe per rivulum transposita a transeundo dictus; β) a' *rév* a. m. tractus i. e. locus, ubi per flumen transimus, transvehimur.

1) Az *örök* megfordítva: *kör*, *gyűrű*, lat. *circulus* a volvendo v. currendo dictus, a' *kör* fogalma az időre vitetvén át, *kor*, aetas, *περιόδος* gyökerek is egy eredetre mutatnak. Erre nézve: *örök* a. m. aeternus, perpetuus, saj. minék, mint a' *körnek*, *gyűrűnek*, se kezdete, se vége nincsen.

m) A' *fog*, német. *fah* (fahen), *fék*, capistrum, *fang* (fangen) egy eredetű a' megfordított *kaf*, *kauf* (kaufen), *kof* (kofa), *kuf* (kufár), *kap* (lat. capio), *kup* (kupecz) gyökerekkel, melyeknek ősjelentése a' *fogásra*, megragadásra vitetvén: α) *fog* 1) főnév a. m. dens (Zahn) a capiendo, arripiendo dictus; 2) *fog* ige a. m. arripit, capit, honnét: *fogó* 1) qui capit; 2) forceps (Zange) ita dicta, quod ea forva i. e. calida capiuntur; *fogoly* a. m. captivus, *foglal* a. m. occupat; β) *kap* a. m. capit; γ) a' *kaf* = *kauf* (kaufen), *kof* (kofa), *kuf* (kufár), *kup* (kupecz) gyökerek értelme az adás, vétésre vonatkozik (v. ö. fr. acheter = acceptare a. m. captare, acceptare) 's *kofa* a. m. adóvevő vén asszony, a' szájasság mellékértelmével (Fratschlerin); *kupecz* a. m. kereskedő stb.

n) A' *buk* (h. buksi), *fok* v. *fog*, *mák*, megfordítva *kup*, *kap* (lat. *caput*, olasz: *capo*), *káp* (kápa, káposzta), *kopf* (német. *Kopf*, koponya), *kep* (m. *kepe*, gör. κεφαλή), *gab* (gaba), *gieb* (német. Giebel), *kom* (kölő), *hop* (Hopfen), *haupt* (német. Haupt) gyökerek szinte egy eredetre mutatnak, 's jelentésök a' magasságra, főleg gömbölyű 's fej v. hegy alakú magasságra vitetvén: α) lat. *caput*, olasz: *capo*, német. *Kopf*, m. *koponya*, gör. κεφαλή, német. *Haupt* a. m. fej, 's hozzájuk csatlakozik β) a' *buk* ez értelemben: *caput*, fej, honnét: *bukst* a. m. fejes, capitosus; γ) a' *mák* (cseh, lengyel, vend: *mak*, gör. *μηκον*, német. *Mohn*) a. m. papaver a capitibus dictum; δ) *kápa* a. m. lat. capitium; ε) *káposzta* a. m. caulis, brassica a capitibus dicta; ζ) *fok* 1) a. m. rotundum quid instar capitis (*fok* v. *foghagyma* a. m. allium, német. Knoblauch a' *cep*, *caep* = *cap* gyök ellenben a' lat. és n. m. nyelvben a' vörös hagymáról használtatik: *caepa*, olasz: *cipolla*, spanyol: *cebola*, német. *Zwiebel*); 2) a. m. elatum quid instar montis, tehát mons (német. Giebel, Gipfel) spec. promontorium fr. *cap*, olasz: *capo*, angol: *cape*, spanyol: *cabo*; 3) a. m. finis, limes, terminus confinium saj. monticulus collis pro termino regionum positus (v. ö. gör. ὄρος és ὄρος) *fokvár*, propugnaculum confinium; 4) eminentia, protuberantia aliqua in parte aversa, v. c. securis (fej-szefok), h. *fokos*, clava, cambuca, általán pars aversa, dorsum rei (kard v. kés *foka*); ζ) *kölő* (svéd: *humle*, finn. *humala*, közép lat. *humela*, perzsa: *hymel*, cseh: *chmel*) a. m. lat. *humulus* L. a forma instar capitis

(*kom* megfordítva a. m. *mák* l. ezi) rotunda dictus, — v. ö. ném. *Hopsen*, mely a' *Haupt, Kopf, caput* gyökerekhez csatlakozik); η) *kup* és *kepe* a. m. ném *Haufe, cumulus, acervus, congeries* ab altitudine dicta, spec. *kúp, acervus manipulatorum arundinis* (nádkúp, nádkupac) frumenti (*kepe*). Ide tartoznak e' gyökerek is: *mág* (mágla, strues lignorum, rogas) és *bag* (h. *bagla*, strues acervus foeni).

o) A' *sima* (simah) megfordítva *amis, hamis* (hajdan: *hamos*) gyökerek a' *más, mász* (ebben: *kalamász*) gyökerekkel vettétvén össze, miután ezeknek alapértelme a' kenésre saj. a' kéznek valamin való huzogatására (*simogat, stringit, manum ducit super aliqua re, mit der Hand streicheln*) vonatkozik, kitetszik, hogy α) a' *sima* 1) a. m. *laevis, glaber* a *laevigando, poliendo, saj. manum super aliqua re ducendo* dictus; 2) átvitelesen a. m. *blandus* (*sima száju, qui blandientis est oris*), aztán: *lubricus*; β) *hamis, fallax* — v. ö. héber: *chalak*, *laevis, glaber* opp. *piroso, hirsuto, blandus*; 2) *lubricus, fallax* l. Gesenii Lex. man. p. 345).

p) A' *szer* (ebben: *félszer*), *szárny*, áttéve 's előhanggal *eressz*, és *erszény* gyökerek is egy eredetre mutatnak 's jelentésök a' fődésben (in *legendo*) elfödés, rejtésben (in *recondendo*) levén sejtethő α) *szer, félszer* a. m. *subgrunda, fr. avantoit (toit avancé)* ném. Schirmdach; β) *eressz* a. m. *tectum, podium tectum, ereszaly testudo* ném. Schirmdach; γ) *szárny* a. m. *ala* a *legendo* dicta — v. ö. héber: *canap, textit, operuit, unde canap* a. m. *tegumentum, ala*; δ) *erszény* a. m. *marsupium* a *recondendo* dictum — v. ö. héber: *kisz* v. *kenesz* (m. *klncs?*) *marsupium, crumena* a. m. *kanass, collegit, coacervavit, recondidit*.

q) A' *szer* (h. *szerte, országszerte*, per universum regnum) áttéve 's előhanggal *arasz* gyökerek értelme a' kiterjedésben (*extensio, expansio*) látszik lenni, miszerint *arasz* a. m. *spithama* ab *expandendo* dicta — v. ö. héber: *sereth* a. m. *sarah, expandit*, ném. Spanne von spannen, ausspannen.

r) A' *dög*, megfordítva: *göd = cad*, honnét: lat. *cadaver* a *cadendo* dictum.

s) A' *nyal, nyel* (nyelü, nyelv) megfordítva *lam* (lambo), *lin* (lingo, lingua) gyökerek a' nyelv különféle mozgásairól használtatnak, 's α) *nyal* a. m. *lambit, lingit*; β) *nyel, nyelv, nyelo* 1) főnév a. m. *lingva*, az *l, s, t d*-re változván ném. *Zunge*, angol: *tongue*, svéd: *tunga*, ólatin: *dtngua* (l. Adelungnál) a *lambendo* dicta, spec. *lingva hominum et animalium*, és *idioma sermonis* (Sprache); 2) *nyel* ige a. m. *glutit, deglutit* (l. e' gyökcsaládot bőven kifejtve Geseniusnál, Lex. man. a *luah, lahab* és *lapad* alatt).

1) A' *ábr* (ábra) a' *bár, bär*: (héber. *bara*, cecidit, secuit, secando effinxit; m. *bárd, securis* a secando; *párt* a. m. *secta, scissio, seitió* = seditio; *borotva* a. m. *novacula* a resecando tondendo dicta) eredetibb gyökből áttétellel támadt, miszerint *ábra* a. m. *figura* a *figendo* i. e. secando, formando dicta — v. ö. fr. *taille, forma, saj*. Zuschnitt. Származékai 1) *ábrás, ábrásol* a. m. *figit, effingit, effigiat, efformat, adumbrat, describit, éltől: ábrásat, figura, effigies* i. e. *species vultus hominis*; 2) *ábránd, figmentum, imaginatio, éltől: ábrándos, sibi aliquid imaginatur* (schwärmen, phantasiren).

u) Az *eszkába* v. *iszkába* szinte áttétellel támadt a' *büszke, biszke, piszka, piszke* gyökerekből, melyeknek alapértelme a' csucsra, hegyre vettévé (notio cuspidis, acuminis) α) *biszke* v. *piszke* a. m. *hegyes, szúrós bokor, grossularia* a *spinis* dicta, 's ennek gyümölcse, die Stachelbeere; β) *piszka* a. m. *hegy, csucs* (cuspis, acumen) honnét: *piszka fa* a. m. *hegyes fa* valaminek szurkálására; honnét: *piszkál* a. m. *fodicat, pungit*; γ) *eszkába* v. *iszkába* a. m. *fibula* a *cuspide* dicta, különösen: két águ hegyes pánt, melylyel deszkák, gerendák eresztékei össze szegeztetnek; δ) a' *büszke* átvitelesen a. m. *superbus saj. hegyke, hegyes*. Ide tartozik a' *cspike* is 1) a. m. *Spitze, clava, fimbria*; 2) *quod spinis horret, honnét: cspike bokor saj. a. m. damus* (bokor) *spinis* (*cspike*) *horrens, spec. rubus caninus*.

v) Az *üszk, üszög* megfordított alakja a' *küsz, güss = kás* (kása), *kaz, koz* (kazán, kozma) gyökereknek, melyekben az égés, megégés, égetés értelmét (notionem urendi, adurendi) mondók eredetinek, miszerint *üszk* v. *üszög* 1) a. m. *titio torris*; 2) *uredo ab urendo* (ném. Brand a verbo: brennen) dicta.

x) Az *abroncs* v. *abrocs* a' *perecs, spira circulus*, gyökhez vettévé, kitetszik, hogy ebből áttétellel támadt, 's jelentése a. m. *circulus, spec. circulus doliarius* (Reif).

y) A' *guzm* (guzmol), *güzm* (*güsmöl* = rág, mummeln), héber: *guzam, pascitur, depascitur, devorat* gyökerekben az *m* belü átvettévé, támadt a' *mókus*, miszerint alapértelme a' rágásra, evésre vonatkozik: *mákus* a. m. *sciurus* a *rodendo vorando, depascendo* dictus.

z) A' *halom* (hajdan: *holm*, svéd: *Holm, osztrów. chalm*) az *m* áttétévé: *homol, homl* (homlít, homlok) az *l* átmenévén *r*-re: *homor* (honnét: *homorú*) a' *lehelot megkeményedévén: kamar* (h. lat. *camera, m. kamara*) gyökerek alapértelme az ivalaku emelkedésben (in forma in arcus modum elata) látszik lenni — v. ö. lat. *camera* a *camerando, in arcus formam concamerando* dicta — miszerint α) *homlít* a. m. *vitem propagat per*

traduc es, saj. vitem vetulam supprimendo (absenken) in arcus formam inflectit; β) *homlok* a. m. frons ita dicta a forma in modum arcus, fornicis elata, spec. frons hominis et animalium; átvitelesen: pars anterior cuiuscunqre rei; γ) *halom* a. m. collis ita dictus a forma rotunda, in modum arcus, fornicis elata; δ) *homorú* a. m. convexus saj. in modum fornicis elatus (gewölbt, erhaben) és concavus (hohl).

aa) Az *öbl* (honnét: *öblöget*) áttételes alakja a' *öbl* (h. *öblöm*), *pely* (h. *pelyp*), *puly* (h. *pulyka*), *bal* (h. lat. *balbus*), *blö* (blaesus) gyökereknek, melyek az értelmes hangokat adni nem tudó nyelvnek (blö — blö) különösen némely állatoknak hangját utánozván, α) *pelyp* lat. *balbus*, *blaesus* az, kinek hibás nyelve levén nem képes tisztán ejteni a' szókat; β) *öblöm* a. m. *ardea stellaris* L. Rohrdommel, ita dicta a sono, mugitum taari imitante (bülömbika) quem rostro in aquam merso edit, honnét: *öblömböbl* a' bika hangjáról is használtatik; γ) a' *pulyka* a. m. *meleagris gallopavo* L. szinte hangjától (öblögetésétől) vette nevét.

bb) A' *vért*, a' *t* átvettétvén 's a' *v* átmenvén *b*-re, *tábor*, ebben a δ vettétvén át: *bátor*, a' *b* átmenvén *f*-re, 's a' *t* *gy*-re: *segyer* = *segyver* gyökerek visszavítethetvén a' *vér*, *bár*, *var* gyökerekhez (l. 12. §. d) alatt), minthogy ezekben az erősség (*bár* = vis, *ámbár*, *quamvis*, *vár*, fortaliti-um) erősítés fogalma (notio fortificandi, muniendi) rejlik, kitetszik, hogy α) a' *vért*, *lorica* saj. a. m. *munimentum corporis*; β) *segyver* a. m. *arma ita dicta, quod eis nosmet muniamus*; γ) *tábor* castra, saj. locus muris, vallis, fossis munitus, in quo milites tempore belli diversantur; δ) *bátor* saj. a. m. *fortis, munitus, tutus, securus, audax, strenuus*; kötszóul is használtatván *bátor*, *ámbátor* a. m. *bár*, *ámbár*; *quamvis*.

cc) A' *dús* gyökből ajakbetű betoldásával támadt a' *dobass* = *domasz*, átléve: *dobzó*, *dobsa*, *doboz*, héber 's arab: *dassem*, *dassen*, pingvis, medullusos fuit, et factus est (*dassen*: adj. pingvis, dives, opulentus, és pingvedo, fertilitas ubertas), m. *dészó* sus, porcus a pingvescendo dictus, gyökereket is összesorolandóknak tartván, kövér, kihizott 's puffadt alaku tárgyakraól (de rebus, quae tument, turgent, protuberant) látjuk használtatni, de úgy, hogy a' kövérség, hizottság értelmét az evés, ivás (notio commessandi) mértékletlen evés-ivás (notio helluandi) értelmével bennök összekötve található, miszerint α) *dús* a. m. *dives, opulentus, dusegazdag* a. m. *epulo* i. e. *commesator*, honnét: *duska* a. m. evés-ivás, epulae, compotatio, honnét: *duskáskodik* a. m. *eszik-izsik, compotat, large satiatur*; β) *dobzó* a. m. kövér, husos, kihizott, puffadt, különösen ily tulajdonságu szilva neme; *dobzó* szilva, die *Mirabelle*. Származéka *dobzódik* v. *tebzódik*, beszökelyén az *r*: *dorbéz*-ol a. m. *epulatur*,

convivatur, gulae ventricule deditus est, heluatur; honnét a' beszökelt *r* átvetttén: *toborsó* a. m. helluo, mai használata szerint a. m. verbungos; γ) *doboss* és *toboss* bögyökös alakjától (a forma turgida, protuberante) nevezett edény neme, milyen főleg tojások elrakására, hordására szalmából készítetik; δ) *dobsa* a' dunántuli nyelvjárásban a. m. kövér, kihizott pofitos; *dobsa fejü* a. m. kihizott nagy fejü; ϵ) *dobass* és *domass* Kresznerics szerint a. m. plenus, satur, turgidus, tumidus, különösen: kövér, potrohos, Schmeerbauch, schmeerbäuchig; ζ) a' török *donuz*, m. *diznö* a. m. sus, porcus a pingvescendo dictus.

dd) A' *parancs* és *törvén* (törvény) szavaink a' *teréf* (tréfa) a' *t* átmenvén *cs-re cseref* v. *csörfös* (h. csörfös) gyökerekhez soroltatván, melyekből *n* betű kifejlődtevel támadt a' *törvén* és *parancs* (*tréf, törv, csörf,* megfordítva, *furcsa* iocus, az *f* átmenvén *p-re paracs* v. *parancs*), kiteszik, hogy a' *törvény* és *parancs* ősjelentése is a' beszédre, szólásra vonatkozik (l. a' *csörfös* és *tréfa* értelmezését) t. i. *törvény* a. m. lex a $\lambda\sigma\omega$ i. e. dico, loquor, *parancs* a. m. mandatum, imperium, iussum saj. a. m. edietum a dicendo.

ee) Az *ideg*, lehelettel: *hdeg* gyökerekből támadt a' *heged*, (hegedű) melyeknek ősjelentése a' kötésre, szorításra vitetvén (v. ö. m. *köt, ligat, constringit*, lat. *catena*, ném. *Kette*, héber: *ghid*, ném. *gaden, gatten, iungere, copulare*); α) *ideg* héber: *ghidha* a. m. nervus saj. vinculum a constringendo dictum, különösen 1) nervus, tendo in corpore animali; β) *hegedű* a. m. fides-ium saj. instrumentum musicum *nervis*, chordis instructum; γ) *hideg* a. m. frigus, algor, melléknévül használtatván: rigidus, frigidus (a constringendo).

ff) Az *ingy* (h. ingyen) eredetibb alakjául a' *gytn* ajánlkozik, mely a' *kony* (h. *konyul*, inflectit, incurvat se), *köny* (könyök, cubitus ab inflectendo dictus, ném. Ellenbogen a' biegen, beugen igétdl), héber: *chanah*, inclinavit, flexit se, 's *chanan* propensus fuit i. e. inclinationem habuit erga aliq. hinc favit alicui, gyökerekhez csatlakozik, miszerint a' héber: *chen*, m. *gytn*, áttéve *ingy* saj. a. m. inclinatio, favor, gratia, honnét: határozói raggal *ingyen* a. m. gratis, gratuito (gratiarum causa).

gg) Az *összér*, a' *v* ajakbetű m ajakbetűre változván: *össmér* nyilván a' *ssemer* (szemere), *ssamár* gyökerekből áttétellel támadt, miszerint az *összér* a. m. mulus a colore subrubro dictus (l. a' *ssamár* értelmezését).

hh) A' *tengely*, a' *t* *cs-re* változván: *csigolya* v. *csingolya*, áttéve *kalács*, *kölcson*, *göncsöl* szavainkban is a' betük sokképpen áttéve találtnak. Többire a' felsorolt szók a' *teg* v. *tek* (*teke*, globus, discus, sphaera,

tők cucurbita L. it. scrotum a forma rotunda, volubili dictum) *csig* (csiga) gyökerekből az *n*, *ty* betűk kifejlődésével támadván, kitetszik, hogy benők is a' forgás, körben járás (notio volvendi, se vertendi, in orbem eundi, volvendi) értelme vagyon (l. a' *csiga* értelmezését), miszerint *α*) *tengety* a. m. axis, ita dictus, quod circa illum rota currus vertatur; *göncsöl* = polus, axis, cardo, circa quem orbis rotari videtur; *β*) *csigolya* a. m. vertebra a vertendo dicta; *nyakcsigolya* = vertebra cervicis, occipitium; *γ*) *kalács* általában a. m. circulus a forma rotunda, vel a volvendo, vertendo dictus; *viass kalács* massa cerea circularis; *térdkalács* a. m. die Kniescheibe, os formae circularis in genubus = patella, különösen; *kalács* a. m. circulus ex massula farinacea, torta panis; *δ*) *kölcson* a. m. mutuum ita dictum, quod res, quae mutuo dantur, ad nos redeant, revertantur; *kancsal* = qui est oculis intortis = strabo.

π) Áttételre találunk következő családban is: *balga*, *balog*, *balgók* (balyóka, balyókás) a' *g* v. *k* átmenvén *d* v. *t*-re (mint ebben = *sok* = *viel*, *sög* v. *söt* = *vielmehr*, immo — l. a' 22. §.) *bolod* v. *bolot*, a' *t* átvetttven: *téboly* (h. tébolyodik) 's kifejlődvén *d* mellett az *n* *bolond*, mely szavaink a' fenebb értelmezett *völgy*, *fülke*, *pokol* = orcus saj. locus cavus, *balag* v. *balang*, *bürtang* = caverna, Höhle, *ablak* = fenestra saj. űr, hézag szókhoz csatlakoznak, mihez képest ős jelentésük az űrre (cavitas) 's hiányra (defectus, error l. 9. §. a) alatt.) vitetvén, *α*) a' *balga*, *balyók*, *bolond* és *téboly* saj. a. m. a' *hi* defectus, *hiu* vanus inanis, *hiha* defectus error gyökerekhez sorolandó *bokó* (l. ezt a' 6-ik lapon) 's a' Jaszay — és Dübrentei Codexekben előforduló régi *hi* és *hejt* (l. a' Toldy Nemz. Irod. Történetéhez kapcsolt Példatárban XXV. és XXVIII. ll.) az: *amens*, *demens* i. e. cui deest, deficit mens, defectu mentis laborat, *erro*, *erraticus*, *fatuus*, *stolidus*, *lepidus* stb; *β*) a' *balog* a. m. sinister (bal v. balog kéz a. m. laeva, sinistra manus), minek értelmét én a' hiányosságban, a' balkéz ügyellenségében sejttem. Az ó német *winstra*, *winstra* = laeva, Adelung szerint a' kiholt *wan* = *Mangel*, defectus, gyökhez sorozódik; (l. Szótára II. k. Link alatt). A' lat. *sinister* a *sin* (sine) praepositíoból képezetvén szinte ez alapfogalomhoz utasít.

D)

A' megkettőztetés (Geminatio, Reduplicatio) 's Áthasonítás (Assimilatio).

29. §.

Gyakran találkozik a' nyelvbuvár azon tűneménnyel, miszerint a' gyökérben egy betű, vagy egy szótag megkettőztetik. Így a' *per*, *fer*, *bor* (honnét m. *bors*) gyökerek *p* és *f* (*pf*) betűi megkettőztettek a' lat. *pt-per*, ném. *Pfeffer* szókban; így a' m. *áll*, *stat*, igében is az *t*, mely egyszerűen áll az *ól*, *stabulum* a *stando*, 's *hel* (*hely*), *locus* rokon gyökerekben, megvagyon kettőztetve. Ha már e' tűneménynek okát 's keletkezését nyomozzuk, tekintvén némely hangok nyulósságát, (Dehnbarkeit) 's önkénytelen hangzatosságát (Fortlönen), legalább a' folyékony mássalhangzókra nézve, ikönnyen megfoghatóvá válik, miért kettőztettek meg némely gyökerekben.

De úgy látszik, áthasonítás által is, mely egyébaránt grammatikai tekintetben a' szók ragozásánál játszik nagy szerepet, jött létre némely gyökérbetűknek megkettőztetése. Így a' *csüng* (= ném. *hangen*, *hängen*, lat. *pend-ere*, m. *fűng*) igében áthasonítván az *n* betű, támadhatott a' *csügg* (*fűgg*) alak. Így támadt az *agg* (h. *aggódik*, *angitur*) is az *ang* (ἀγγι, ἀνάγγι, lat. *angere*, *angustus*, ném. *enge*, *Angst*) gyökből.

Egyébaránt mi most e' tűneménynek okait mélyebben vizsgálni melőzvé (azonban l. Hoefler Beiträge zur Etym. 247—249. H.), átme gyünk némely gyökszavaink elemezésére.

a) A' *seg* (honnét: *segit*), *szék*, *tág*, *teg*, *tug* gyökerekből *n* kifejlődéssel támadtak a' *senk* (ném. *Schenkel*), *sonk* v. *sunk* (*sonka*, *sunka*), *tung*, (*tungos*), 's a' *senk* v. *song* alakból áthasonítással támadt a' *segg*. A' mi e' gyökcsalád alapértelmét illeti, az, ha jól látok, a' gyámolításban, támasztásban, tartásban (in fulciendo, sustentando, appodiando) vagon, miszerint α) *szék* a. m. *sedes sedile*, saj: *quo sedens fulcitur*, *sustentatur*, tehát *fulcimentum*; β) *tung* és *segg* a. m. *nates*, *podex ita dictus a podiando* (*appodiando*, fr. 's *appuyer*) i. e. *fulciendo*, a' testnek ezen alrésze levén, melyre az ülő, mintegy támaszra ereszkedik. Származékaik: *tungos* a. m. *segges*, az az: *kinek nagy segge van* (*Breitarsch*); γ) a' ném. *Schenkel* a. m. *femur*, ungyan az, a' mi a' barmoknál *clunis* (*Keule*, *Schinken*, *sonka*) *ita dictus, quod his prae-cipue partibus sustineatur animal, ac eiusdem qs. fulcimentum sit*, mely

értelme a' ném. *Schenkel*-nek azon használatából is kitetszik, miszerint az bányászati nyelven némely tartófáról 's ülésről is (*Schenkel* = *der Fuhrmannsitz an dem Göpel*) mondatik (l. *Adelung*nál III. K. 1415 l.), míg nyelvünkben a' *sunka* a' disznó-lábot (*Schenkel eines Schweines*) jelenti = perna i. e. *coxae porcinae cum toto pede*; *δ)* a' *seg* gyökből képeztetett a' *segit* = iuvat, adiuvat, auxiliatur saj. a. m. *fulcit* i. e. *ruiturum sustinet*, *sublevat*;

Ha ide tartozik e' a' *tenk* v. *tönk* ez értelenben *fulcrum*, *fundus*, *fundamentum* (*Grund*), miszerint *tenkre jutni* annyi volna, mint ném. *zu Grunde gehen*, az az: *collabi* (*rebus collapsis esse*) *ad incitas redigi*? lássák nyelvbuváraink. *Kresznerics* a' perzsa 's török: *tenkt*, *angustus*, *arctus*, szóval vetvén össze, értelmezi (l. *Szótára* 252 lapján); de nekünk amaz értelmezés inkább tetszik.

δ) A' *bor* (= *for* v. *forr* = *fervet*, *bullit*) gyök előbetűjének megkettőztetése által támadt a' *buborék*, *bulla* a *bulliundo dicta*, i. e. *tumor ex-crescens in aqua, quum bullit*.

c) A' *paplan*, lat. *peplum*, *πεπλος*, a' feneb értelmezett *pal*, *pel* (m. *palást*, lat. *palla*, *palkum*, *pileus*, *pellis*, *velum*, ném: *Fell*, m. *felhő*, gyökerek előbetűjének megkettőztetése által alkottatván (l. *Hoefler Beiträ-ge zur Etym.* 331 l.) kitetszik, hogy alapértelmök szinte a' fődés, takarás, borításra vonatkozik: *peplum* a *vetando*, *operiundo dictum*.

d) A' *bibor*, gör. *πορφυρα*, lat. *purpur* a *πυρ*, *ignis*, gyökhez vitetik közönségesen, melyből megkettőztetés által alkottatott, miszerint jelentését *Adelung* az égő, piros színben leli (l. *Adelung* III. k. 869 l.). Honi álláspontból is a' *vér*, *sanguis*, *vör* (vörös), *bár*, (bárson), *dör* (börzsön), *pír* (piros), megfordítva lat. *rub* (*rubet*, *ruber*, *rubicundus*) gyökerek által ez értelemhez utasítatunk: *bibor* a. m. *tela rubro muricis colore tincta, pannus purpureus*.

e) Ha jól látok, megkettőztetés által támadt a' *babona* is a' *bon* gyökből, melynek alapértelme a' nézésre, különösen: az elrejtett dolgok 's jövő megsejthetése végett nézésre, kémzésre, gondra vonatkozik (*notio adspiciendi, adspiciendi res abstrusas, futura explorandi, curandi*) határos levén, a' *dán* (h. bánik valamivel, *curat aliq., studet alicui rei*) = *kán* (l. ezt fenebb), *kém*, *explorator*, *gon* (h. gond, cura) a' látás, nézés fogalmából értelmezendő gyökerekkel, miszerint a' *dán* a. m. tatár: *chán*, m. *kán*, az az: *inspector*, *procurator*, *curator*, *Gubernator provinciae, δεσποτης*, minők voltak a' macsói, temesi, szörényi, lugosi, 's legujabb korig a' horvátországi bánok. A' *dán* gyöknek származéka: *dánik* a. m. *curat aliquid, curam alicuius rei gerit* (vele bánik) saj. *inspicit*; *β)*

bona a. m. *speculatio*, *observatio*, *observantia*, *vana observantia occultorum*, *cognitio futurorum spec. superstitio*, Isidorus szerint *superstatuta observatio*, *speculatio occultorum et futurorum*.

f) A' *néma* eredetibb alakja, úgy látszik, *méma* (v. ö. *nevet és mevet*) = *muma*, mely megkettőztetés által támadhatott a' bezárt, száj hangját (sonum oris clausi) utánzó *mü*, *muh*, (gör *μύω*, honnét: *μύδος*, lat. *mulus*), m. *méh* = *apis a fremitu dicta*; megfordítva angol: to *hum*, honnét ném. *Hummel* a rad. *hummen* = *summen*, héber: *hamah*, fremuit, gyökerekből, miszerint a' *néma* ősjelentését mi a' bezárt szájjal adott *mü* v. *me* hangban leljük (l. Gesenii Lex. man. a' *damam*, *samam*, *hum*, *hamah* gyökerek alatt).

g) A' *kappan*, dán: *kappun*, mint a' lat. *capo*, angol: *capon*, olasz: *capone*, fr. *chapon*, ném. *Kapaun* formákból kiviláglik, a' *p*-nek megkettőztetése által támadt a' *kap* gyökből, melynek ősjelentése a' vágás, metszésre vitetvén (v. ö. fr. *couper*, gör. *κοπτειν*, angol: to *chipp*, *choppa*, ném. *kappen* = *s c h n e i d e n*, *h a u e n*, m. *kopó*, *n á d k o p ó* = levágott, letarolt nád töve, *kopasz*, *calvus*, saj. *tonsus*, *resectis capillis*, *kapa*, *ligo*, die *H a u e*, megfordítva: *bakó* a. m. hóhér = *H a u e r* stb.) a' *kappan* a. m. *qui est exsectis testiculis*: *kappan ember* a. m. herélt, eunuchus, különösen: *kappan*, *capo est gallus*, *cui testes exsecti sunt*.

h) A' *felleg* eredetibb alakja, úgy látszik, *feleg*, mely a' *felhő*, a' *h* megkeményedvén, ném. *Wolke* (velek = főleg, az *l* megkettőztetvén: főleg v. felleg) szókhöz csatlakozik, miszerint a' *felleg* *nubecula* is a' *nubendo* i. e. *tegendo*, *velando*, *operiendo*, *solem obumbrando* nevezeték — l. a' *pal* (*palla*, *palást*), *pel* (*pellis*), *fel* (*Fell*), *vel* (*velum* gyökereket).

i) A' *billeg* és *bilkkom* nyilván megkettőztetett alakjai a' *bileg* = *bélyeg* és *bilkkom* gyökereknek, melyeknek ősjelentését én a' vágásban, vésésben sejttem, egy eredetűeknek tartván az áttételes lat. *sCaLPo*, *sCuLPo*, *ΓΔαφω*, *ΓΛυφω* = *ΓΡαφω*, *sCRiBo* i. e. *litas in ligno*, *lapide exsculpo*, *characteres efformo*, gyökerekkel, miszerint α) a' *bélyeg* v. *billeg* saj. a. m. *litera*, *χαραχτες* a *χαραττω* i. e. *insculpo literas ligno* v. *lapidi*; különösen: a. m. *stigma* i. e. *nota*, *litera*, *signum*, *quod inuritur*; β) a' *bilkkom* v. *bilkkom* ősjelentése inkább a' vágás, vésés fogalmából kifejelett öblös ürre (*cavitas*) vonatkozik, 's közel rokon a' *fülke* *loculamentum*, *locus cavus*, *spec. Nische*; *pokol* = *orcus* saj. *locus cavus*, 's *ablak*, *fenestra*, saj. *cavitas*, gyökerekhez (l. ezeket fenebb értelmezve); miszerint a' *bilkkom* saj. a. m. nagy öblű edény, pohár. Egyez vele az áttételes gör. *κύπελλον*.

k) A' *subbon* is a' *b* megkettőztetése által támadt a' *subon* gyökből, mely a' *szóba*, *cubile*, *camera*, *casa*, *suba casula* i. e. *parva casa*, gyö-

kerekkel vettetvén össze, szinte a. m. casula i. e. parva casa (l. 4. §. e) alatt).

l) A' *vessző* eredetibb alakja is *vesső* lehete, mely a' *vész*, *vejsz* és *fűz* gyökerekhez csatlakozik. A' *fűz* 1) mint ige a. m. nectit, connectit, conserit, honnét: *fűzér* a. m. sertum; 2) mint főnév a. m. salix, saj. arbor lenta, corbibus, viminibusque texendis, vagy átalán ad res consequendas, nectendas apta; mire nézve a' *vessű*, *vesső*, megkettőzítetve *vesszű* v. *vesszűd*, *vessző* is a. m. virga lenta, qualis corbibus texendis v. ad aliquid connectendum adhibetur. Így a' *vész*, *vejsz*, *vész*, *vejsze* is a. m. összefűzés, kötés által készített mű; különöse: nádkészítmény halak elzárására, (Rohrwehr beim Fischen).

m) A' *holló* is megkettőzítés által támadt a' *hol* gyökből, melynek ősjelentése a' szóra, hangra vonatkozik, határos levén a' *hál* (honnét: hála, hálál, hálálkodik), héber: *kol*, vox, sanscr. *kal*, sonare, gör *καλέω* (*κάλομαι*), lat. *calo* (calare, h. calendae), angol: *to call*, m. *kált* (*kiált*) és *koldus*, mendicus a clamando, vociferando dictus, gyökerekkel, miszerint α) *holló* a. m. corvus, *κόραξ* saj. avis a loqnacitate, clamore, sono dicta; β) *hála* a. m. gratiae saj. verbum, sermo, honnét a' *hálálkodék*, gratias agit, igének Dunán túl vagy on ezen értelme is: sokat beszél, a' szolgai hizelgés mellékértelmében.

n) A' *meddő* eredetibb alakja *medő* levén, úgy látszik, az üresség (vacuitas, cavitas) értelméből fejtegetett *med* (meder, medencze), *ned*, *nád* (neder és nád) gyökerekhez csatlakozik, miszerint: *meddő* a. m. sterilis, infoecundus saj. a' miben üresség, hiány, fogyatkozás vagy on.

o) Az *aszson* v. *aszsony*, mulier, nyelvtudósaink által már sokféleképen értelmeztetett. Otrokocsinak az *aszson* = *aszon* a. m. robusta, virtuosa, valida, acris, egynek véletlén a' héber: *as* = robur, virtus, gyökkel (l. Orig. Hung. p. II. p. 297). Nagy Jánosnak a. m. héber 's arab: *ischschah* (l. Parallelismus inter ling. Orientales et hung. p. 34.), tehát vira, annyit tevén a' hímnemű *isch* mint vir (l. Gesenii Lex. man. p. 49 és p. 103). De sem ennek, sem annak a' magyarázatnak alapja a' nyelvekben nincsen. Honi álláspontból az *aszson* v. *aszsony* eredetibb alakjával az *asson* v. *assony* ajánlkozik, mely tekintve a' *d* és *sz* hangok közti viszonyt az *edén* v. *edény* (edén, adon = ezén, aszon) főnévhez csatlakozik. Továbbá az *edén* és *aszon* *ed* és *asz* (= *esz*, h. *eszköz*, Werkzeugl. ezt fenebb) gyöke egy levén a' *di*, *xi* (*dia xta*, ebben: *csizmadia* v. *csizmasia*) gyökerekkel, kitetszik, hogy a' felsorolt szókban a' faciendi, conficiendi, producendi aliquid ex se (zeugen erzeugen) értelem lappang, miszerint α) *edén* v. *edény* a. m. vas, saj. quod factum, confectum est (Zeug) suppellex (Geschirre); β) *aszon* v. *aszson* a. m. mulier saj. quae producti

(erzeuget) gignit, parit i. e. multiplicat genus suum; v. ö. lat. feo, fetus fenus, *femina* (l. ezeket a' β , *fü* gyökerek, és a' *kamat* értelmezésénél) 's a' gör. $\gamma\upsilon\nu\eta'$ szökat, mely utóbbi nyilván a' lat. genero, genus, gener hason értelmü szökhöz csatlakozik.

p) Az *orr*, nasus, a' végbetünek (*r*-nek) megkettöztetése által támadt az *or* gyökből, melynek alapértelme a' hegyre 's a' kiálló magasságra (notio cuspidis, alti, prominentis; v. ö. *ár*, subula saj. cuspis, *ór* v. *orf*, spina dorsi, spec. spina dorsi porcini; *orom*, pinna, *ormány*, proboscis, *örkös*, gigas saj. qui est altae staturae) vitetvén, kitetszik, hogy az *orr*, nasus, kiálló, hegyes, magas voltára nézve nevezeték (ita dictus est, quod in medio faciei emineat).

q) A' *kull* megkettöztetés által támadt a' *kul* = *al* (h. *alél* concidit), *öl*, occidit, i. e. cadere facit, *áj* (h. *ájul*, concidit, deliquium animi patitur) gyökekből, miszerint a' *kull* is a. m. cadit.

r) A' *hall*, finn: *kuol*, audit, visszavithetik a' *hal* = ném. *hör* (h. *ören*), *hvr* (h. angolszász: *hyran*), angol: to *hear*, audit, gyökerekhez, melyek továbbá összefüggésben látszanak lenni a' ném. *Oh*, lat. *auris*-sal.

s) A' *kandalló* gyöketüi áttéve levén a' *kadlan* v. *katlan* szöban, kitetszik, hogy amabban az *l* megkettöztetett. Többire, úgy látszik, e' szöknak gyöke a' *kan*, melyből a' *d* v. *t* és *l*, *ll* betük kifejlödttével támadtak a' *kandató*, *kandalló*, áttéve *katlan*; mire nézve jelentésök az égésre, tűzre, melegségre vonatkozik (v. ö. héber: *cham*, calidus, *chamam*, caluit, calefactus est, ferbuit, *kén*, sulphur ab ardendo dictum, ném. *Kien*, svéd: *kinda* (l. ezt Adelung Szótár. II. K. 1569. l); *gyánta* a. m. resina saj. materia ardens; *kona*, *konha*, *konyha* régi iratokban: *kohnya* a. m. culina ab eo dicta, quod ibi ignis ardeat; *kémén*, gör. $\kappa\alpha\mu\iota\nu\omicron\varsigma$, lat. *caminus*, ném. *Kamin*, m. *kemencze*, furnus a calore calefaciendo v. ardendo dictus), miszerint $\alphakandalló a. m. focus cubilis; β) *katlan* a. m. focus culinae ex eo dictus, quod in illo ignis ardeat.$

d) A' *vall* összevetetvén a' *vál* (h. *válász*), *fel* (h. *felel*), *vél* gyökerekkel, szinte az *l* betünek megkettöztetése által támadt. Többire a' felsorolt gyökerek ős jelentése a' szóra (Wort), beszédre (sermo, loquela) vitetvén (v. ném. *feh*l, *feh*len ebben: *befeh*len, 's lat. *vol*o, ném. *wollen*, gör. $\beta\omicron\upsilon\lambda\omicron\mu\alpha\iota$ — l. ezeket megérintve 3. §. a) alatt); α) *vall* a. m. fatetur saj. dicit; β) *vé*la. m. opinatur, cogitat, putat saj. secum dicit; secum colloquitur, qs. submissa voce loquitur, a' mint tenniszöktak néha azok, kik valami felől gondolkodnak, vélekednek; l. a' háber: *ámdár*; gör. $\phi\eta\mu\iota$ igéknek ily használatát Geseniusnál Lex. man. p. 75.)

fel, h. *felet* = *respondet* (antworten); *δ) vál*, h. *válás* a. m. *felelet*, *responsum* (Antwort).

u) Az *ül* (üllő), *küll* (küllő), *kal* gyökerek előfordulnak *ül* (ülő), *kül* (külü, köfü = kölyű) formákban is, mire nézve sejténi lehet, hogy amaz előbbi formák az *l* megkettőztetése által alkottattak. Többire e' gyökerekben az ütés értelme (*notio tundendi, percutiendi, caedendi*) látszik eredetinek (v. ö. héber: *halam*, *tutudit*, *feriit*, *percussit*), miszerint a) *ül* v. *üllő* a. m. *incus a quatiendo dictum, est enim instrumentum ferreum super quo fabri ferrum eudunt*. ném. *Ambos*; *β) kall* a. m. *tundit spec. pannum laneum tundendo densat*, honnét: *kallo* p. o. *malom = mola ad pannum condensandum*; *γ) küllő* v. *külyü, kölyü* 1) a. m. *piatrilum ita dictum, quod ante inventum molarum usum frumenta in eo tundendo comminuerentur*; 2) madár neme, *kül*. a. m. *certhia familiaris L. ita dicta, quod rostro corticem arborum tundat*, más néven: *fa kopogtató*, ném. *Baumhacker*) (l. az 1. §-ban B. alatt értelmezett *al, él, oll, ol* v. *olt, öl* határos gyökereket is).

A' *furótya, furulya* v. *furuglya* eredetibb alakja, úgy látszik, *furótya*, mihez képest benne az *l* v. *ly* meg[í]vagyon kettőztetve. Többire benne a' jelentős gyökszótag szinte a' *fur*, mely a' *pár* (*pára* = *vapor, spiritus, halitus*) sziszegővel ejtve lat. *spr* (*spiro* i. e. *animam emitto et attraho*) gyökerekhez sorozódik. Többi rokonait l. 104 lapon a' *hagymá* értelmezésénél melleslegesen megérintve.

E)

A' betűelhagyás vagy elvetésről.

30. §.

Hogy némely vidékeken némely betűket kihagyni szeret a' nyelv-
szokás, különösen elvetni szereti az *l*, *ty* és *s* betűket, sőt néha egész
szótagok is, nem csak beszéd közben, hanem írásban is elhagyatnak, a'
táj-szólásokból kivethetni. Dunántúl ugyan is néhol így beszélnek: *indu-*
nak, *porúnak*, *nyargaanak* stb. indul — porul — nyargalnak
helyett. Az elment, balta, alma, szalma, palóczosan így
ejtetnek: *eüment*, *bauta*, *auma*, *szauma*, barkósan: *öment*, *bóta*, *öma*,
szóma; hienczesen: *iement*, *buóta*, *uoma*, *szuoma*; és *bagó* ejtetik *bagoly*,
dögö bögyöly helyett. Így az emberhez, magához, kőhöz helyett
néhol *emberhe*, *magáho*, *kőhő*; meg helyett *eg*; az éh gyomorra
helyett *éhomra*; a' mezitelen láb helyett *meziláb* ejtetik (l. a' m.
nyelv Rendszerében 16 és 17 ll.).

A' mi különösen az *l* betűt illeti, az nem csupán nyelvünkben van
ily változásnak alávetve, hanem más nyelvekben is; v. ö. fr. *mau* = *malu*
(malus) *faucon* = *falco*, *fauz* = *falz* és *fauz* = *falsus*; mi, azt mondják,
még gyakrabban szokott a' portugallusok ajkán megtörténni (l. Hoefler
Beiträge zur Etym. 406 l.): Többire, mi itt a' betűk elhagyását annyiból
vesszük vizsgálat alá, a' mennyiben a' nyelvszokásnak befolyása levén a'
gyökek alakítására, némely jelentős gyökerbetűk elhagyatását a' rokon
szók összehasonlítása által megsejteni lehet, mint például a' lat. *scribere*
és *sanctus* szökből a' fr. *ecrite* és *saint*, *szent*-ben a' *b* és *c* lényeges be-
tűket kihagyatni látjuk.

α) A' *hattyu* és *kótyag* v. *kócsag* gyökek eredetibb alakjául a'
haltyu és *koltyag* v. *kolcsag* bizonyul be, ha azokat nyelvünkben fenlevő
rokonakkal (*hold*, *hölgy*, *gyolcs*) összevetjük, melyekben a' *hol*, *höl*, *gyol*
levén az eredeti gyökszótag (a' *d*, *ty*, *gy*, *cs* betűk kifejlődéséről l. fenebb)
világos, hogy a' felsorolt szókban az *l* jelentős gyökerbetű elvettetett.
Többire a' *hol*, *höl*, *gyol* gyökek alapértelme a' fejjérségre vitetvén, α)
hattyu a. m. anas olor. L.; β) *kótyag*, *koltyag* v. *kócsag*, *kolcsag* a. m.
ardea garzetta L. a colore pennanum albo, candidissimo dicta. Ide sorozódik
a' *kecsege* is, saj. a. m. albula, leuciscus, Weissfisch.

δ) A' *furcsa* gyökből, elvettetvén a' *cs*, támadt a' *fura* = *s passig*
drollig, *possierlich*, *seltsam*, *sonderbar*. Hogy pedig a' *cs*

a' gyökérhez tartozik, a' *furcs* (furcsa), *parcs* (paracs, parancs) megfordítva: *csörf* (csörfős), a' *cs* átmenvén *t-re*: *törv* (törvin, törvény)) és *tréf* (tréfa) gyökek összesorolásából kivethetni, melyeknek ős jelentése a' beszédre (sermo), mondásra (dictum) vitetvén (*csörfős* a. m. *dicax*, *dicalulus*, csahos, beszédes, mondós; *parancs* és *törvény* a. m. *dictum*, *edictum*, *mandatum*, *imperium*, *lex*; *tréfa* a. m. *iocus* saj. *sermo*, *verbum*, *dictum non serium*, *risum movens*, et *singulare*), kitetszik, hogy a' *furcsa*, v. elvettelvén a' *cs*: *fura* is a. m. *tréfa*, v. melléknévül használtatván a. m. *iocularis*, inuét: nevetető, a' rendestől eltérő, 's különössége miatt felőlő = *spassig*, *drollig*, *possierlich*, *sonderbar*, *seltzam*.

c) A' *gyökér* (héber: *gheker*, arab: *ghakar*, aram: *ghkoro*, *radix*) mely a' palóczoknál *gyök* alakban divik, nyelvtudósaink által összetett szónak tartatik a' *gyök* (török: *kiök*) és *ér* = vena, szókból. „Más a' gyök (stamen)“ mondják ők „és mások a' gyöknek erei“ (I. Nyelvtud. pályamunkák II. K. 202. l.). Mi ellenben a' *gyökér*-ben a' *kér* szótágot eredetinek, a' *gy*-t kifejelett betűnek vevén, a' *gyök*-ben a' lényeges *r* betűt elveszettnek 's a' *gyökér*, ném. *Rettig* (Ratich), lat. *radix* (radiks) szókat jelentésök, 's gyökérbetűik ugyanazonságára nézve egy eredetűeknek tartjuk. Továbbá a' *kér*, *kör*, *gár*, *dár* gyökek ős jelentését a' hegyességben (*dárda* = *tör* a. m. *spiculum* saj. *instrumentum ferreum a cuspidate, acuminatum*) 's ezzel rokon magasságban (*notio elati, excelsi, proceri*) leljük a' *köris*, az *s* átvettelvén: *sugár* = *sudár*, áttéve: *darázs*, *süger*, *gyökér*, (az *s*, *t* és *gy* betűk közti viszonyra nézve v. ö. *gyám* = *tám* = *sám* v. *szám*, *tép* = vellit, *gyep* =, *gramen a vellendo dictum, csép*, vellit), áttéve, 's a' *gy*. *t* (*tt*) *d-re* változván, ném. *Rettig*, lat. *radix* és *radius* szókban, miszerint α) *sugár* általán az, a' mi hosszan elnyulván hegybe, csucsba végződik (*quod in cuspidem desinit*), így p. o. *sugárkö* a. m. *pyramis*, *sugár szárny* = *pennae alarum, quae in cuspidem desinunt i. e. libratoriae*; *sugárátgyu* = *tormenti bellici genus formae longae ac tenuioris*; *sugár termel* = *statura procerum, alta, longa*; *nap*- v. *holdsugár* = *radius solis v. lunae i. e. fulgor, qui in modum lineae rectae, longae ac tenuis e sole v. luna emicat, radius lucis*; β) *sudár* saj. a. m. *sugár* i. e. *quod longum, tenue, procerum ac cuspidatum est*; *ostor sudara* = *flagelli tenuior finis*; *sudár hajó* = *navis longa, ac tenuis*; *sudár szarv* = *cornu longum, tenue in cuspidem desinens*; *sudár termel* a. m. *sugár termel*; γ) *köris* v. *körös* fa saj. a. m. *excelsi recti ac proceri caudicis arbor i. e. fraxinus excelsior*, L. die *Esche*; δ) *süger* saj. a. m. *piscis a pinna cuspidata dictus spec. perca fluviatilis L.*; ϵ) a' *gyökér*, lat. *radix* a. m. *pars ima plantae ita dicta, quod in cuspidem desinit, spec.* ζ) lat. *radix, radícula* a. m. ném.

Rettyg, m. *reték*, raphanus az az: gyökerétől nevezett növény (l. Calopinusnál a' *radix*, *radicula*, Adelungnál a' *Rettyg* szókat).

d) Az *álgyu* közönségesen *ágyunak* ejtik, de az *l* betű, mely ez utóbbi formában elolvadt, tekintve a' család jellembetűire, lényegesnek bizonyodik meg. Ugyan is meg van ez az *alkot* (honnét: *alkot*, struít, format, effingit, conficit, parat, coaptat az az: mesterség, vagy mesterséges összeillesztés által készít, szerez valamit; aztán: producit, creat, miszerint az *alkotmány* is a. m. instrumentum a struendo i. e. parando, conficiendo dictum; *machína* a machinor saj. machen igétől); *alak*, forma a formando, effingendo (*alakít*, format, effingit), *alku*, *alkalm*, conformatio, összeillesztés, összeilleszkedés (különösen *alku*, mai használata szerint a. m. a' felek akaratjának összeillesztése valami tárgyra nézve, tehát: conventio, pactum; *alkalm* v. *alkalom* saj. a' mi akaratunkhoz illeszkedik, quod ad nostram voluntatem se conformat i. e. adaptat, accommodat, honnét: *alkalmas* aptus, accommodus) stb. gyökerekben.

A' *gyök* megfordított alakjai: *kal=kel* honnét: *kelh.* (v. *kehely*, héber: *chelt*, ném. *Kelch*, lat. *calix*, gör. $\kappa\upsilon\lambda\iota\chi$ a. m. *Zeug* — a' zeugen, conficere; igétől — tehát quod factum, confectum, paratum est, és *ketne*, *Zeug*; l. Gesenii Lex man. p. 484); *köl* (honnét: *költ* 1) a. m. producit, efformat aliquid mente i. e. excogitat, fingit, 's származéka *költő* a. m. ποιητης a' ποιεiv, agere, facere, producere igétől, tehát *poéta* i. e. qui producit aliquid mente, aliquid efformat, fingit; 2) *költ* a. m. producit, parit, gignit, de ez értelemben csak a' szárnyas állatokról használtatik, melyek tojásaikon ülven azokat ki költeni — ova excludere, ausbrüten — mondatnak, hanem e' származékában *kölyök* a' gignendi, pariendi értelem az eleven fiakat hozó némely állatokról is divatban van, még pedig a' megvetés mellék értelmével: *kölyök* a. m. ném. Brut a' brüten, ausbrüten igétől — lat. genimen a generando, — gör. $\gamma\acute{\epsilon}\nu\sigma\mu\alpha$, miért továbbá a' *kölykeszk* ige is főleg az effélékről (kutya, farkas, róka, oroszlány, medve) van szokásban.

Ezekre nézve az *álgyu* v. *ágyu* saj. a. m. *alkotmány*, *machina*, instrumentum a conficiendo (machen) vel struendo dictum, különösen: *machina bellica*, i. e. tormentum.

A' *nyárs* régi iratokban *nyás* idomban fordulván elő (l. régi m. Nyelveml. és Molnár Albertnél) ez esetben kiesett belőle az *r* betű, mely lényegesen gyökbetűnek látszik. Egy forrásból eredt ugyan is a *torony* szóval (*nyárs* az *s* felcseréltetvén *t*-vel: *nyárt* v. *nyart*, megfordítva: *tarny* v. *torony*) mely a' *tor* (kifejlődvén az *m* v. *n*; *ny*: *torom*, *toron*, *torony*) *tör* cuspis, acumen spec. acinaces, *dár* (dárda l. 11. §. II. a) alatt) 's ezekkel haláros *tör* = fodit (pungit) spec. rostro humum fodit (sus), *stür* = fódit,

pungit szókhoz sorozódik, miszerint α) *toron*, v. *torony* = turris saj. a. m. obeliscus az az : oly építmény, mely magasra nyulván lassankint vékonyul, 's hegybe, csúcsba végződik; β) *nyárs* a. m. veru, $\circ\beta\epsilon\lambda\acute{o}\varsigma$, ném. Spiess, különösen Bratspiess

A' *süveg* Dunán túl közönségesen a' *v* elvetésével *sög*-nek mondatik, mely pedig benne jelentős gyökbetűnek mutatkozik. Ugyan is a' *süveg*, 's ezzel rokon *sapak*, *sapka*, *stпка* szók gyökerei: *süv*, *sap*, *sip*, a' *hap*, *haup*, *kap*, *kop* gyökerekhez csatlakoznak (a' torokbetűk és sziszegők közti viszonyról l. fenebb 's v. ő. *kamat* fenus saj. incrementum, augmentum pecuniae, a' *t* atmenvén sziszegőre, *kamasz* qui nimis excrevit, auctus, multiplicatus est corpore et aetate, *gyümölcs* v. *gyümölcs* fructus saj. productum, incrementum terrae, et animalium, és *cstmotu* 1) fetus, pullus a producendo dictus, 2) surculus arboris a producendo crescendo dictus = *csemete*) melyek a' fejről és fővegről egyaránt használatnak a' nyelvekben; v. ő. ném. *Haupt* és *Haube*, ném. *Kopf* és *Kappe*, lat. *caput* és *cappa*, $\kappa\alpha\pi\pi\alpha$, *capitum*, fr. *chapeau*, 's a. m. *sap*, megfordítva *bas*, a' török nyelvben a. m. fej. caput.

Függelék

a z A l a p s z á m n e v e k r ől.

A' szóelemzés és szóértelmezés alapelveinek fejtegetésében főkép csak honi álláspontból iparkodunk kimutatni azon változásokat, melyeken eredetök óta átmenvén a' szók, ma már az ősitől egészen különböző idomokat tüntetnek fel. De épen ezért azt, mint e' változásokról (betűkifejlődés, betűcserélődés, áttétel, kettőztetés, elhatgyásról) 's ezeknek alap-okairól mondottunk, kimerítőnek oly kevéssé tartjuk, hogy azt inkább csak mutatóványul kérjük tekintetni, »mert« mint Hunfalvy Pál helyesen mondja »a' betűk változásának tana, mily nyomós, oly kevéssé szorítható rövid előadásba.«

A' vizsgálódásnak, melyet e' tan rendbehozatala igényel, sőt követel, 'szükség kiterjednie több nyelvekre.

Vajjon azok, kik nyelvünk gyökszóit a' finn nyelvekéivel összehasonlíták, nem tették e az észrevételt, hogy rokon szókban némely betűk máskép ejtetnek a' magyarban, máskép a' finnben? (I. Hunfalvy Pál értekezését a' magyar, finn és török nyelvekről az 185¹/₂-ki uj m. Muz. III. füz. 79. l., és Strahlmann finn nyelvtanában *Comparatio Etymologiae lingvae Fennicae cum Hungarica* 229—252. ll.). Ezért a' betűkkeli gúnyolt babrálás szóelemzésnél oly dolog, mely nélkül a' mint egy felül egy lépést sem tehetni előre, ugy más felül a' betűk változásának helyes 's rendszerezett tana által juthatni el csak a' nyelvekből remélhető eredményhez. 'S mit, ha e' babrálásnak az lenne végeredménye, hogy a' sokképen elágzott nyelv összes gyökszóit egyeztetvén, 's vissza vivén valamennyi nyelvet a' tőnyelvre, az isteni emberszellem fokozatos fejlődésének történetét fognók valaha mint egy tükörben felmutathatni?! Ez nem lehetetlen, sőt több, mint valószínű.

Álljon itt eziránt függelékül egy kísérlet az alapszám nevekről, melyek a' nyelvek legrégebb epocháiban, mikor a' mainál sokkal szabadabb 's merészebb változások történtek, keletkezvén, ma oly különböző idomokat tüntetnek fel a' nyelvekben.

A' számolás az emberi gyermek-szellemnek egyik legelső működése, mely ugyanazon körülményekben, 's okok mellett mindenütt, 's mindeneknél egyaránt mutatkozik. Ezért a' számnevek a' nyelvnek első productumai közül valók, 's elemeik valószínűleg képezve voltak, mielőtt a' nyelvoslás megtörtént volna.

A' számnevek ősrégi idomokban tűnnek fel ma is, majdnem min-

den, épen nem törzsrokon nyelvekben, 's a' nemzetek és nyelvek egymás-sali érintkezései mellett a' különböző nyelvműszer létezésében rejlő okok működése által létre jött változásaik 's eltéréseik mellett is, többnyire még mindig felismerhetők a' fogalomnak megfelelő jellembetűik, alap-idoaik.

A' nemzeteknek számolásbani egyezése, a' nevek anyagi rokonságán kívül, a' számrendszerek történelmi fejlődéséből is bebizonyúl, miszerint előbb a' hetes számrendszerrel éltek a' nemzetek, 's csak azután vették fel a' kéz tiz ujjá által képviselt tizes számrendszert (Decimalsystem), mit onnan sejthetni, mert a' számok rendében, a' teremtés művének emlékében is ünnepelt *hetes* szent számig, egyszerű ősrégi elemek jönnek elő, míg a' *nyolczon* kezdve azok minden nyelvben összetetteknek látszanak (nyolcz = nyol-tiz, kilencz = kilen-tiz).

De az alapot, melyen a' számok elnevezései keletkeztek, felfüdni még is felette nehéz. A' kézen számításra a' személynévmásoknak alapul vétele, miszerint az első személy egyet, a' második kettőt, a' harmadik hármat jelentene (l. Cassel-nál magy. Alterth. 107 l.) sem oldja meg a' nehézséget, bár a' m. *egy*, sanscr. *eka*, pehlwi: *jek* számnév, és a' lat. *ego*; gör. *εγω*, ném. *ich* m. *ak, ek, ok, ök* (ezekben: lát-*ok*, vesz-*ek*, szöv-*ök*) személynévmás — és a' ném. *to, two* (zwo), lat. *duo*, *δύο* pehlwi: *dwot*, szláv: *dva* számnév, és a' m. *te*, lat. *tu*, gör. *τῦ (σῦ)*, ném. *du, thu* személynévmás — végre a' *harm* (három), lat. *tres*, gör. *τρεῖς*, ném. *dret* számnév, és a' ném. *er*, ille, harmadik személy-névmás közt az anyagi rokonságot nem lehet is eltagadni. *)

Következtetjük az alapszámneveket.

Az 1 vogul nyelven: *aku* v. *äku*; sanscr. *eka*; ó és uj perzsa: *ik*; cseremisz: *ik, iktet*, lapp: *akt*; finn: *yksi*, eszt: *üks*; pehlwi: *jek, advek*; cigány: *ek, jék*; aram. syr. *chad*; héber: *echad*; szerecsen: *ahadu*; a' szigetlakóknál: *kaou*; a' k e' számnév jellembetűje meglágyulván, m. *egy*, a' *gy* átmenvén *t, d*-re, permi 's syrjån: *it, ity* (*otik, odik, ödik*); szláv: *jeden*.

A' 2 lat. *duo*; gör. *δυο*; cigány: *dúj, du*; sanscr. *dwi* (dwau); szláv: *dwa*; goth: *two* (twai); a' *t, d* betűk sziszegőre változván, ném. *zwo* (zwey); előre bocsátott torokszellettel, vogul: *katot, ketty*; m. *kettö*

*) Cassel (Magy. Alterth. 108 l.) Humboldt után idevonatkozólag felmutatja: a' medacass: *re.c* = 1. *rihi* = én — ujseelandi: *taha* = 1. tong nyelvben *te* = én; javani: *siji, sawiji* = 1. malayi: *saja* = én — medacass: *roh* = 2. *riha* = te — tayti: *toru* = 3. *tera* = aliquis, jeder; *telo, tela* = 3. *kela* = aliquis, jener szám-és személynevek közti feltűnő őszhangzást.

— más nyelvekben a' *t* helyett torokbetű állván (mint a' *sőt* lett a' *sög-*ből), török: *ikt*; votják: *kth*; cseremisiz: *kah*; eszt. *kaks*; finn: *kakst*; lapp. *kweht*; morduan: *kafka*.

A' 3 számnév jellembetűje *r*, *t* melyek máskor is felcseréltetnek egymással, 's *h*, *k*, *t*, *m*, *s* segédbetűkkel támogattnak: m. *három*; vogul: *korom*; eszth és lapp. *kolm*; finn: *kolmi*; osztják: *kholm* v. *kolum*; morduan: *kolma*, az *t* elolvadván perm. 's syrjän: *kujm*; cseremisiz: *kum*; votják: *kuin* v. *kwin*; sanscr. *tri*; lat. *tres*, *tria*; gör. τρεῖς, τρία; perzsa: *teschro* v. *trescho*; a' német nyelvjárásokban *drey*, *dry*, *three*; cigány: *trtn*; krimi tatár: *tria*; osszet átvetve, *atra*; taytii: *atorou*; uj guineában: *tola*; a' sziget lakóknál *tolou*; aram. *telath*; a' *t* sziszegőre változván, héber: *schelesch*.

A' 4 a' déli szigetlakóknál *fa*; uj guineában *fatta*, *watt* (l. Adelnungnál *vier* alatt), melyből *r* végzettel lettek: krimi tatár: *fidar*; a' német nyelvjárásokban: *fidur*, *fidwor*, *feother*; a' *t*, *d* kilöketvén, *seower*, *four*, *fyra* = *vier*, — másfelől a' *fidar*, *feother* elemekből támadt *tetor*, *tőtör*, *dőtör*, τετορσ*) az *r* átvettetvén, török: *dört*; a' *t* sziszegőre változván, τεσσαρες; sanscr. *catur*; szláv: *chetri*, (*csetirt*, *csőtör* v. *csütör*); cigány: *star*; zend: *tschetwere*; a' sziszegő *k*-val (*qu*-val) cseréltetvén fel: *kator*, *katuor*, lat. *quatuor*; **) végre a' *fat*, *wat* elemben az ajakbetű (*f*, *v*) *m*-re, *ez n*-re változván (***) támadt a' *met* v. *net*, a' *t* is ebben *gy*-re változván, *megy* = *negy* v. *négy*, vagy a' *t* *l*-re menvén át, vogul osztják: *nel*, *ntl*; finn: *neljä*; eszt. *nelkt*; lapp. *nelje*.

Az 5 m. öt Bátori Lászlónál előlehelettel *höt*, ajakszellel lapp. *wtt*; vogul: *wfete*; szláv: *pet*; a' *t* sziszegőre változván, eszt. *wits*; finn: *wittsi*; tőkök: *bes*; cseh: *ptec*; a' *pet* elemben *n* fejlődvén ki (mint a' *védek*-ből lett a' *vendég* hospes saj. a. m. vidéki, vidékről érkezett extra-

*) Hogy az ajakbetűk és a' *t*, *ty*, *d* betűk közt némi viszony áll fenn, minél fogva egymással felcseréltetnek, lenebb, tüzetesen fejtegettük. A' felhozott esetekhez soroljuk még, hogy a' m. *folj*, lat. *fluo*, *fleo*, *pluo*, gör. φλεω, φλούω, ném. *fliessen*, 's a' telés, eltelés (überfliessen, superfluendi, abundantiae) értelméből fejtegetendő sanscr. *plé*, implere; gör. πλέω, πλέωσ; lat. *plere*, honnét *implere*, *complere plenus*; goth. *fuljan*; ném. *füllen*, *voll*; héber: *maln*, *impévit*, *replevit*, 's a' 7. §. k) alatt fejtegetett *tal*, (*atal*, *vatal*, *vatalé*), *tál* (*tálé*), *tel* (*telé*), *del* (*Idel*), *fluvius*, *amnis* és *tel* (*tele*, *teljes*, *telik*), *töl* (*tölt*) stb. gyökerek közt szinte ez alapon sejtetni rokonságot.

**) A' *tetor*, *csőtör*, *kator* idomok úgy állnak egymáshoz, mint a' *tök* (*teke*), *csik* (*csiga*), *hög* (*higgyó*), *tép* (*tipál*), *csip* (*vellit*), *gyöp*, és *tám*, *sám* (*zsdmoly*), *gyám*.

***) V. ö. a' lat. *vel* (*vello*); m. *fej*; lat. *mulgeo*; gör. μέλω, ném. *melken*; és a' m. *mádra* (*matrix*), *nádra*, meg a' *mes* (*metisz*), *nyes* szokat, melyekben a' *v* és *t* átmege *m*-re, 's a' két utósóban az *m*, *wre*.

neus, peregrinus — l. a' 41. 109. lapokon) gör. *πεντε*; zend: *pandj*; pehlwi: *peantsche*; sanscr. *pancha*; czigány: *páncs*; a' kifejelett *n*-re változván 's ez maga mellé ajakibetüt (*p*, *f*) vonván, breton. *pemp*; ném. *fünf*; gör. (aeol.) *πεμπε* = *κενκε*; *) = lat. *quinque*. Az *öt* elem a' Georgiaiaknál megkeményedett ajak-szellettel: *chuthi*, a' celta nyelvben *cuigh*tnak ejtetik.

A' 6 m. *hat*; lapp. *kot*; a' finn nyelvjárásokban: *chota*, *katu*, *kuat*, *kwait*; a' *t* sziszegőre változván eszt: *kuus*; finn: *kuusi*; rend: *gwas*; az *at* (*hat*) elem a' törökben *t*-lel: *altı*; az új perzsa nyelvben *f*-fel toldatván: *haft*; a' *h* sziszegőre változván: aram: *seth*; szláv: *schest* (cseh: *steszt*; lengyel: *szesc*); a' *t* helyett *k* állván: gör. *ἕξ*; lat. *sex*; ném. *sechs*; angol: *six*; sanscr. *schasch*; czigány: *so*.

7 m. *hét* a' szigetlakóknál: *hıtu* (*ıtuh*, *pıthı*, l. a' *h* és ajakbetük közti viszonyról fenebb); örmény: *euthn*; osszet: *awd*; török: *jedı*; lapp. *kjetja* v. *ıetja*; a' *h* sziszegőre változván olasz: *sette*; spanyol: *siete*; csuvasz: *sitsche*; finn: *settse* (*settsemän*); szláv: *sedem* (lengyel: *siedem*); ajakbetü toldatván a' *het* elembe, perzsa: *heft*; ó perzsa: *hapta*; gör. *ἑπτα*; sanscr. *sapta*; czigány: *esta*; lat. *septem*, mely ezekben hiányzik, héber: *seba*; ném. *steben* (ó ném. *sibun*; angol: *seven*).

Már mind ezen alapszámnevek közt a' lehető legnagyobb anyagi rokonságot 's a' közös forrást, melyből eredtenek, tagadni lehetetlen.

A' többi számnevek (*nyolcz*, *kilencz*), melyek a' tizes számrendszer felvételével szedettek össze, kevesebbé egyeznek idomaikra nézve; van azonban itt is ily rokonság a' *tíz*, száz és *erer* között.

10 perzsa: *dek*; gör. *δέκα*; vallisi: *deg*; irlandi: *deag*; bretagu: *deo* — a' *k* v. *g* sziszegőre változván, lat. *decem*; szláv: *deszet*; fr. *dix* = (disz); m. *tis*; czigány: *des*.

100 *Hatta* (fen van a' finn: *tu-hatta*-ban, mely a. m. *tiz* (tu) száz (*hatta*) = 1000) a' *t* mellett *n* betü fejlődvén ki, *hınt*, *hınd* (angolszász: *hund*, goth. *hund hunda*, honnét az ó német nyelvjárásokban: *hunterét*, *hundrud*, *hundred*, *hundrade* = *hundert*; l. Adelungnál *hundert* alatt), a' torokszellet megkeményedvén vallisi: *cant*, alban: *ktunt*; lehelettel, 's a' *t* átvettvén, gör. *ἑκατον*, lat. *centum* — a' *h* sziszegőre változván, sanscr: *sata*, *sza*; perzsa: *szed*; finn: *sata*, mely összehuzva találtatik a' szláv nyelvjárásokban: horvát *sto*; lengyel: *sto*; vend: *stu*. A' magyar *száz* a' finn: *sata*, sanscr. *sata*-hoz áll legközelebb. A' török *jüs* ugy áll a' m. *száz* elemhez, mint a' ném. *Jude*, lat. *Judaeus*, a' m. *sz-*

*) Y. ö. m. *pedig* = *kedeg*, *babocs* = *bagócs*; lat. *lupus*, gör. *λυκος*.

dohoz; a' cigány: *sel* pedig úgy áll a perzsa: *szed*-hez, mint a' m. *melencze* a' *medencze*-hez.

1000 m. *exer*; szláv: *jesero*, perzsa: *hesar*.

A' számnevek eredeti értelmét egytől hét ig, mind a' mellett, hogy azok a' nem törzsök-rokon nyelvekben is idomukra nézve oly igen egyezők, épen azoknak ősrégisége miatt sejteni is alig lehet, de héten innen összesorolás 's nyelvhasonlítás által némi világot deríthetni a' számnevekre. Így a' lat. *octo*, ném. *acht* (angolszász: *eathode*, 's Keronál *achte*, *achtodo*) úgy látszik, az *eath* v. *ath*, *ach*, *oc* (=hat, gör. ε'ξ, lat. *sex*, *sec* h s) és *de*, *do*, *to* (=góth. *two*, lat. *duo*) elemekből rakatott össze, miszerint: *octo* a. m. *oc* † *to* az az: hat meg kettő.

Hunfalvy szerint a' török *szehts* és *dokus* is összetételel árulnak el, 's összetétel által alkottattak a' finnt-eszlapp: *kahdeksan*, *kahheksa*, *kaktse* = nyolcz, és *yhdeksan*, *ühheksa*, *aktse* = kilencz számnevek is, amaz ugyan a' *kah*, *kaht*, *kakt* = kettő, eme pedig az *ühh*, *yhd*, *akt* = egy, és *sa se* elemekből, miszerint *kahdeksan*, *kahheksa*, *kaktse* a m. kettő hi-jával tiz, az az: nyolcz; *yhdeksan*, *ühheksa*, *aktse* a. m. egy hi-jával tiz, az az: kilencz. Így a' m. *nyolcz* és *kilencz* is összetetteknek látszanak a' *nyol*, *kil* és *cs* (*encz*) elemekből, mely utóbbi nyilván a' *tiz* összehuzva, mint az a' *harmitcs* (*harmitz*) vagy *harmincs*-ban (három tiz) is összehuzva találattik. Ezen oly világos analogia nyomán azt lehetvén következtetni, hogy a' *nyol* a m. kettő, a' *kil* pedig a m. egy, a' m. *nyolcz* is saj. a m. kettő (*nyol*) hián tiz (*cz*), a' *kilencz* pedig a m. egy, (*kil*) hián tiz (*cz*, *encz*) (l. Hunfalvy Értekezését a' m. finn, török nyelvekről az 185¹/₂-diki Uj m. Muzeum V. füz. 121 lap). De a' *nyol* elemet nem találom a' nyelvekben e' jelentéssel: kettő; hanem a' *kil* hihetőleg a m. *kula*, mi Humbold közlései szerint a. m. egy. (l. Cassel Magy. Alt. 108 l. 2. jegyz.).

Az emberi szellem egyetemes dolognézeténél fogva érthetni csak azon legbensőbb őszhangzást 's hasonfejlődési menetet, mely különösen a' *tiz* szám nevezései körül észrevehető, minél a' legkülönbözőbb 's egymástól távol eső nemzetek nyelveiben is a' *vonás* fogalmához utasítatunk. A' *tiz* nyilván i n d o g e r m a n eredetű, azért ősertelme is csak e' nyelvkörben deríthetik fel. — Már fenebb kimutatók, miszerint a' *tiz* a' *dek* (δέκα), *deg* = *tech* elemből jött létre betűcserélődés által. A' *tech* elem továbbá a' német nyelvben fenlevő *zech*, *zig* (ebben: *swan-zig*; *vier-zig*) elemhez csatlakozik, mi nyilván a' *ziehen* (alszász: *teihen*, *tehen* = vonni vonást tenni, huzást csinálni) igétől származik, sőt a' *dek* (δέκα, *decem*) elem is a' lat. *duco*, *ductus*-hoz sorozódik, 's ez azt mondja, hogy az

ősregi számolási módban kell keresni az okot, melyre a' vonás (Zug, ductus tiz egyesnek össze v. halomra vonása) fogalmához utasító *tiz* nevezése alapíthatatik. — És kérdem, nincs e' nyelvünkben is a' *von* ziehen gyöknek, mely különben igéül használtatik, *van, ven* alakokban a' *tiz*nek (török *on* a. m. tiz) megfelelő határozott jelentése? *negyven, ötven, hatvan*, a. m. *vierzig, fünfzig, sechzig*, az az: négy tiz, öt tiz, hat tiz (hatszor tiz). Végre a' svéd nyelvben is a' *red, raed, rath* elem, melylyel tizes számok alkottatnak, Adelung szerint a. m. *Strich* (vonás, Zug; l. Adelung II. k. 1320 l.) 's *attraed* a. m. *achtzig, niraed* a. m. *neunzig* (l. a' *red, rud, rade* elemet a' *száz* elemzésénél a' *hundred, hundrud, hundrade, hundert* szó végén).

A' ném. *zwanzig* (zwei — Züge) lat. viginti (dvi — ginti) finn: kaksikymmentä = két tiz v. kétszer tiz-ből indulva, állítjuk, hogy nyelvünkben is a' *húsz* eredetileg a. m. *hut — cz* (hut — tz) *kütcz, kétcz* az az: két tiz v. kétszer tiz. Fenebb már megjegyzők, hogy a' *két, ket, kettő* visszavithetik a' *t = ot, hot* (hut) *chot* v. *kot* elemekhez. A' sziszegővel összeolvadt, 's elolvad *t* betűnek példái sem hiányzanak a' nyelvben (v. ö. hajszol e' helyett: haj—t—szol, bonczol e' helyett: bon—t—czol).

A' *száz* alapszám neveit a' nyelvekből anyagilag egyeztetvén, itt már az jó kérdésbe: mire vonatkozik annak ős értelme? 's arra nézve mit Adelung a' *hund* (hundert) idomról megjegyyez (Szótára II. K. 1320. l.) „in den ältesten Sprachen bedeutet *hund* nur *sehen*“ azt sejtetni, hogy, mint a' *tiz*-ről mondók, alapul itt is a' vonás, huzás (Zug, ductus) értelme fekszik, 's a' *száz*, mely a' *tiz*-zel anyagilag is egyeztethető (l. a' *t* és sziszegő hangok közti viszonyról 24. §. 3.) eredeti értelme szerint annyi volna, mint a' ném. *hund-ert* (hunt-erit *hund-red*) azaz: mint más német ajku népek hajdan mondák: *sehen zig* (Isidornál: *zehanzo*, Willeramnál *zwiren zehenzog*, Otfridnél: *zuiro zehanzug* l. Adelungnál u. o.) vonás, tiz vonás, huzás. De a' lat. *centum* inkább a' szurás, bökés értelméhez vezet (v. ö. gör. *κέντρον* *pungo, stechen, honnét*: 1) *κέντρον* *centrum* *saj. punctum* i. e. *punctum in sphaera, orbe, aut circulo medium* 2) *κέντρον, βουκέντρον* *stimulus bovis, Ochsenstachel*) melyet az ó ném. *hatta* idomban is (*hatta* = lat. *hasta* hegyes, bökés szurásra való fegyver és *Faust* pugnus a *pungendo dictus* l. Hoefernél *Beiträge* 236. l. 92. jegyz.) sejtetni. S erre nézve a' *száz* eredeti értelmét a' szurás bökésben keresvén, összesorolhatni a' *czucz* (*czucz* *hasta, hegyes, szuró fegyver*) *tet* (*tetű* v. *tetű* *pediculus* a *pungendo dictus*) gyökerekkel, melyekhez továbbá csatlakoznak a' *tüs* (*tüske spina*) *tüs* (ajakszellettel *tövös spina* a *pungendo dicta*) attéve *öst* v. *öst* (*östön* *stimulus από τῆς στίξω* *suppungo, instinc-*

tus ab obsolete stigo στίζω i. e. pungo ném stechen, *összőke*) *sás* carex saj. herba acuta, gramen foliis acutis (Dunán túl *sás*-nak mondátik a' buza vetés, és *sásol*-ni szokták füenten a' buzát is, azaz: annak hegyét lemetszeni) gyökerekkel.

Többire arra nézve, hogy a' m. *tíz* a' száz-zal, a' gör. κοιν, lat. *gint* (τριακοντα, triginta) a *centum* 's *ἐκατον*-nal anyagilag is egyeztethetők, és tekintve, hogy a' gör. *δέκα* *decem* tíz a' szurás, bőkés értelméből fejtegetendő ó lat. *stigo* ném. *stechen* gör. στίζω gyökerekhez is vonathatnék, azt vehetni ki, hogy a' *tíz* és *száz* alapszámnevek, akár a' vonás (ductus, Zug) akár a szurás, bőkés értelméből fejtegettessenek, minden esetre a' régibb egyszerű számolásnak bizonyosságai. (I. Kresznerics m. szótára X. l.).

A' szláv: *jesero*, perzsa: *hezar*, a' lehető legnagyobb anyagi rokonságot tüntetik fel a' m. *ezerrel*, de belőlük a' tíz százat (finn: *tuhatta* a. m. *tíz* = *tu*, száz = *hatta*; a' ném. *tausend*, *tusend*, *thousand* is a. m. *tíz* = *tus*, *thous*, *taus*, száz = *hund und end*; a' cigány: *dessel* a. m. *tíz* (des), száz (sel) — nem vagyunk képesek kiolvasni.

Hátra van még megérinteni az *en*, *on* elemet, mely a' *tíz* és *húsz* számokhoz az egyeseket köti (*tízenegy* = *tizen egy*; *húszonegy* = *húsz — on — egy*), meg a' rendszámok sorában előforduló *el* (első) és *más* (második) elemeket.

I.) Az *en on* szótagot, mellyel a' *tíz* és *húsz* számokhoz szokás fűzni az egyeseket, Cassel egynek vévén az *n*-nel, mely a' *négy*-ben található (szerinte *négy* a. m. *n — egy*, azt kötszónak tartja (neki *négy* eredetileg a. m. *n — egy* = *und etus*, az az: három *n — egy* v. három és egy; I. Magy. Alt. 115. l.), miszerint *tíz — en egy* annyi volna, mint *tíz és egy*, 's *húszon egy* a. m. *húsz és egy*, *zwanzig und eins* = *ein und zwanzig*.

Mi a' *négy* számot másképp elemeztük, de az *en*, *on* — nak kötő, összefűző erőt, értelmet hajlandók vagyunk tulajdonítani, bármint kelljen is azt megfejteni. Kötés értelme van a' gör. *ἄμα*, lat. *cum*, a' lehet, mely a' lat. részecskében megkeményedve találatik, sziszegőre változván, gör. *συν*, *ζυμός* dán: *sam*, goth: *sama*, lat. *simul*, ném. *sammt* gyökerekben (I. Gesen. Lex. man. p. 778), melyekhez sorozni lehetne az *en on* kérdésben levő szótagot.

De én az *en*, *on* szótagot nem e' családhoz sorozandónak tartom. Sokkal is valószínűbb, hogy az egy eredetű az *en*, *on on* — *n* viszonyranggal, melynek értelme *super*, *supra*, ném. *auf* (ház — *on* = *auf den Hause*) vagy is a' magaságra, emelkedésre (valami fölé) vonatkozik,

mai divata szerint pedig szorosán megfelel a' *meg* kötszónak, miszerint tizen egy a. m. *tis-en-egy*, az az: *tis meg egy*; huszonegy a. m. *huss-on egy* az az: *huss meg egy*.

Az jöhet már most kérdésbe, mi a' *meg* kötszó 's igekötőnek eredeti értelme? . . . a' *meg*, honnét kihangzással *mege* (régí latin okiratokban: *mega*) vagy *megye*, legközelebb a' *mag* (h. *magas* = altus), héber: *mag*; lat. *magus*, *magnus* (magis); gör. *μέγας*; perzsa: *mih*, (h. *mugh*: magus); sanscr. *mahat*, *maha*; zend: *me h*; m. *nagy* gyökerekhez csatlakozik, 's eredeti értelme fen van a' *megye* idomban, mi a. m. *collis ab altitudine dictus*, spec. *collis (cumulus terrae) limitaneus*, (határdomb) és határdombokkal jelölt földtér, *districtus*, *Comitatus (vármegye a. m. comitatus castri)*. Ez eredetibb fogalomból a' *meg* kötszói 's igekötői értelmét a' vele határos *még* adhuc, 's héber: *gam* etiam, adeo, imo, kötszókból sejthetni, ez utóbbi Geseenius értelmezése szerint is főnévül használva, sajátlag annyit tevén, mint: *cumulus*, *adlectio*, mire nézve a' hozzáadás, halmozás értelmével kötszói használatra átvitetett (*est part. accessionem indicans*). Így a' *meg* is nyelvünkben α) kötszó, 's megfelel neki a' lat. *et*, ném. *und*: *egy meg kettő* az három, *unum et duo sunt tria*, *eins und zwei sing drey*; β) mint igekötő az igének értelmét neveli (intendit), a' cselekvésnek nagyobb kiterjedését a' tárgyra (látni, *meglátni*) vagy annak végbementét (tanulni, *megtanulni*) fejezvé ki; γ) a' *még* a' meglevőhöz ad valamit (adiicit, addit, aggerit, accumulati) p. o. *adj még tiz forintot e' mondatban annak, a' mi már adatott, nagyobbítása (cumulatio) értetik*.

Mondók, hogy az *en on* szótag őser értelme is a' magasságra, emelés, emelkedésre vonatkozik. Határos ugyan is az *em* (*emel* = in altum tollit), *han*, *hen*, *kan*, *ken* (honnét: ném. *Hanf*; gör. *καννα*; lat. *canna*, *cannabis*; m. *kender*; héber: *kanah*, a rad: *kanah* = erexit, erectum statuit; m. *kengyel* = stapes, saj. *fulcrum pedum*, quo equo insidentes se in altum tollunt; m. *kon* = regnum ab erigendo, statuendo, constituendo dictum), megfordítva: *nak*, *nek* = *mag* (*magas*), *meg* (*mega*), *megy* (*megye* = collis), *nagy* gyökerekkel.

És ebből hisszük, megérthető, mint vétették az *en*, *on*, *ön* gyök, *ragul* α) azon viszony kifejezésére, melyben egy dolognak más feletti megállapodását akarjuk jelenteni; β) midőn az egyeseket a' tiz és husz számnevekhez kötvén, ezeknek növekedését akarjuk kifejezni.

II) Nagy őszhangzást venni észre a' nyelvekben arra nézve is, hogy a' rend számok sorában az *első*, 's néha, mint nyelvünkben is, a' *második* sem az alapszámnevektől (egy, kettő) képeztettek. Az *egyed*, *kettő* v.

kettőd, egyedk, kettődik helyelt nyelvünkben az *el* gyökből képzett *első*, és *más, másod, második* vannak divatban, mint a' ném, *er* (*erster*), lat. *primus*, gör. *πρωτος*, sanscr. *prathamas*, szláv. *pervi*, finn: *ensimainen*; eszt: *essimenne*, meg ném. *ander* (*anderer*), lat. *secundus*, *alter*, sem az alapszámnevekből alkottattak. Az *egyed, egyedk, kettőd, ketted, kettődik, kettedik*-nek a' tizesek után vagyon helye (tizenegyedik, tizenkettődik).

A' m. *el* ném. *er*; és a' *pro, pri, pra, pre* gyökökerek jelentését sejtetni némileg származékaikból (*elo* = principium, *előbb* = prius, antierius, *eleve* = in principio, *elődök* = maiores) 's az *el* gyöknek azon használatából, miszerint a' térben és rendben (eleje valaminek = frons, pars antica, 's összetételekben: *előház, előkötő*) időben: (ez *előtt* = antehac, összetételekben: *előszülött*) vagy rangra, méltóságra (*előkelő, előjáró*) 's arra nézve mondatik, hogy valami a' maga nemében *elő, első* (a' liszt *eleje* = annak java). Vagyon ez értelme is: ante (*ante oculos*), coram i. e. in conspectu (a' tanácselőtt szónokolt = coram senatu; *előjön* = kommt in Vorschein) stb. stb.

A' héber nyelvben a' primus a. m. *rischon*, 's principium a. m. *rischah*, mi a' *rosch* = caput (*Haupt, Anfang*) gyöktől származik. A' ném. *er* (*für, vor*) lat. *pri* és *prae*, gör. *πρω*, sanscr. *pra*, szláv. *per*, a' német nyelvekben járatos *fr, for* (angol: *the first*, svéd: *forst, forst* a. m. *erste*) gyökökerekhez csatlakoznak, 's így rokonok a' *Firste* = magasság, orom, tető, das *Höchste* oder *Erste* einer Sache (l. Adel. II. k. 166 l.) és *Fürst* = princeps, der *Vorderste* oder der *Erste*, gyökerekkel.

A' német nyelvjárásokban az *eh* (*ehe, eher* = előbb) ily idomokat is tüntet fel: alszász *eer*; angol; *ere*; islandi: *aer*; angolszász: *aere*; hollandi: *eer*; goth: *air*; svéd: *ar*; gör. *ἄρ* a. m. *frühe*, der *Anfang* (Adelung 1. k. 1641. l.); melyekhez a' ném: *er* (*erster, e, es*) 's az *r, t*-re változván, m. *el* (*első*) önként sorozódik.

Honi álláspontból az *el* gyök öszetartathatik az *or* nasus saj. prominentia, Erhöhung, *orom* = cacumen, altitudo, prominentia, *orja* = spina saj. cuspis, prominentia (*disznóorja* = spina dorsi procini) *orjás* v. *óriás* = gygas saj. qui est altae staturae; *ur* ném. *Herr*; lat. *herus*; gör. *κροτος*, princeps, *Fürst* i. e. qui dignitate eminent, aliis superior est; megfordítva: *ra, re* (viszonyrag a' tárgyak felszínének, tetejének jelelésére: ném. *auf* — *hinauf* (*auf etwas*) — *sursum* (*ex loco inferiore*) gyökerekkel, mi ismét a' magasság, felsőség, elsőség értelmét adja. A' finn: *esi, ensi*, és az *er* (*ör, ur*) gyökökerek közti anyagi rokonságot az *r*, és *s* közti viszonyon alapíthatni.

Nyelvünkben az *első* az *et* (elől) és *ső* elemekből rakott össze (*előlső*, mint *ut-ból utolsó*, *hát-ból hátulsó*). A' *só*, *ső* képzőrag, úgy látszik, a' *se*, *et* (*se-et*, *siet* = próperat, celeriter it, proficiscitur), *se* (*sétu*) megfordítva *os* (*oşon*), *ös* *ösvény* = semita iter ab eundo dictum), *sz* (*szibe* = cito) gyökerekhez csatlakozik, miszerint az számneveknél a' rendet, a' sort fejezi ki, melyben azok egymás után haladnak, mennék.

III. A' *más* (másod, második) finnül: *muu*, láppul: *muppet*, mi a' *muu* gyökből ered, mondja Hunfalvy (l. a' magyar finn és török nyelvekről, Ért. az 18⁵¹/₅₂-diki uj. m. Museum V. füz. 122. l.) 's a' magyar *más* szónak felel meg.

Megfelel a' magyar *más* szónak a' héber: *scheni* = alter, secundus, *schenaim* = duo számnév is; (*más*, megfordítva: *sám* = *sem* = *sen* = *sent*, *senaim*) mely a' *schanah* igétől származik, minek értelme a' keleti nyelvekben: iteravit, innét: secundum fecit, és mutavit (másit, elmasit, megmásit, l. Gesenii Lex. man. p. 1025).

A' *más* v. *sám*, *sán*, *sanah*, *seneh* idomhoz sorozódik továbbá az áttételes m. *esméh*, *isméh*, a' lehelet megkeményedvén *ismég* v. *ismét*, 's ennek gyökbetűi ujjal átvettvén, az *esztem* v. *eszten*.

Ezeket előre bocsátván, sejtjük, hogy a' *más* v. *sám*, *sán*, *sen* gyöknek eredeti jelentése a' forgásban, visszatérésben, (in redeundo) vagyon, miután azt a' felsorolt szókban a' bevégzett cselekvés ujitása, 's ismétlésére 's körbenjáró (visszaforduló, térő) dolgok megnevezésére találjuk a' nyelvekben alkalmaztatva.

Igy α) a' *más* (másod, második) héber: *scheni*: a. m. alter, secundus (qs. sequutus az az: quod perfecto actu primo consequitur) és alter, alius. származékai: *másol* = alterat, alteratio; *máslásbor* = vinum secundarium; *másít* = alterat, mutat stb.; β) *ismég*, *ismét* a. m. iterum, demuo; γ) *eszten* hajdan így használtván: *eszten ex nap*, *esten ex napon* (l. Molnár Alb. Thélegdi, Biró Márton 's Kresznericsnél) a' lat. octavo ab hinc die, hodie ad octo kifejezésére, nyilván a' meghatározott napnak (ez nap, ez napon) bizonyos időköz (hétnap, circulus septem dierum) utáni visszatérése, fordulása (iteratio) értetik. Ma a' *dő* (idő) szóval összetéve *esz-tendő* (eszten idő), szinte mint a' vele egy forrásból eredt héber: *schanah* a. m. annus saj: iteratio, sc. cursus solis v. commutationum temporis, ut veris, messis, hyemis; v. ő. lat. *annus*, mi saj. a. m. orbis (annulus), gör. *ἐνιαυτός*. Tehát az *esz-tendő* nem jövő részesülője az *eszt* (eszteni) igének, mint azt egykört Horváth István állította.

A' számnevek elemzésénél nem hagyhatjuk érintetlenül az *es*, vagy,

mint ma nyelvünkben előfordul, az *esk*, *eskü* = iuramentum, iusiurandum szót.

Hogy e' két idom egy, 's hajdan e' mellett amaz is divatban volt, arról nyelvemlékeink győznek meg: „és hazug *est* ne szeresse-
te k (l. Nyelvtud. pályamunkák II. k. 184 l.). A' halotti beszédben elő-
forduló *isa* (ysa pur, és chomuv uogmuc; — ysa, ki nopun emdul . . .
isa es num így ember mulchotia ez vermut) bizonyító, állító értelmű in-
dulatszócška is, mely veie néni rokonságban látszik lenni, szól az *es*
idom mellett.

De hát mit jelent az *es* vagy *esk*, *eskü*? bizonyval *esést*, *esését* a'
könek nem jelenti, mert az egyszerű bizonyítás pusztá fogalmán kívül
nem zárja magában e' gyök egyszermind a' boszuvételre való felhívás
értelmét, mintha mondaná az esküvő: *essék reám hő*, az az: kövezzek
meg! vagy hulljon reám az Isten menyköve! ha t. t. ha-
misan tanuskodom. (l. Nyelv. tud. pályamunkák II. köt. 184. l.).

A' héber: *schabah* = iuravit, és *schebua* = iusiurandum a' keleti ne-
peknél (Aegyiptusiak, Arabok, Perzsák, 's Hébereknél) szent hetes számtól
(*schebah* = septem) véteték, (l. Geseniusnál Lex. man. p. 979) vagy mivel
az esküt hét áldozattal (Mózes I. 21, 28.) vagy hét tanú, és zálog által
szókták megerősíteni (l. u. o.).

E' történeti adaton alapítván értelmezésünket, a' m. *et*, *het* (hét) meg
az *es* közli anyagi rokonságot nagyon is felötlőnek tartjuk t. i. az *et* (het,
hét) meg *es* úgy állnak egymáshoz, mint a' *tám* meg *sám*, *xsám* (támfa =
sámfa) 's a' lat. *et* m. *es* (és, is) stb. gyökerek. (l. fenebb a' *d* és sziszegő
hangok felcserélődéséről 24. §. 3.).

Igy nem lehetetlen, hogy az *eskü* fogalmát (notionem iurandi, iu-
risiurandi, átalán affirmandi attestandi) őseink is a' *hetes* szent szám-
tól vették.

E' szerint α) az *es* β) *is* kihangzással *isa*, torokszellellet ejtve *tsha*,
ez megkeményedvén *iska* = *eskü* *) a. m. iusiurandum, iuramentum, sacra
et religiosa affirmatio, 's a' kiholt *isa* állító, bizonyító értelmű részecske
(particula affirmantis, asseverantis) a. m. profecto, certe, haud dubie.

*) Hason fejlődés útján több szavaink támadtak egyszerű gyökerekből (l. a 6. §-ben).
Igy támadt a' *mar*, *mordet* saj. carpit, rapit, trahit gyökből is a' *marha* pecus (és pe-
cutium, res, substantia, possessio) a pabulo carpando dictum, a' *h* megkeményedvén
mark v. *marok* = vola és manipulus frugum a carpando dictus.

A' munka folytán értelmezett magyar gyök és tőszók betürendi sorozata, melyben a' számok a' lapokra utalnak, 's melyben némi igazítások, 's a' fentebbiekre nagyobb világot derítö jegyzések is foglaltatnak.

A.

Ablak 47, 48, 50, 129, 132.
 Abrak 97.
 Abroncs 126.
 Adu 53.
 Agg (aggódik) 130.
 Ah indulatszó 33.
 Aj (ajt, ajtó) 105.
 Ajt l. it (itél)
 Akar 17, 94, 95.
 Al (alatt, alól, alél) 12, 58, 103,
 121, 134, 135.
 Al (alszik, alvó, alutó) 82.
 Alk (alak, alkot, alku, alkalom)
 138.

Alm (alma) 14, 104.
 Antalkó l. atal.
 Any (anya) 16, 30, 49, 121.
 Ap (apa) 89.
 Ar (arat) 113.
 Arasz 125.
 Arcz 79.
 Asszony 133. 134.
 Aszt igeképző l. it (itél).
 At igeképző l. it.
 Atal 38, 54, 109, 142.
 Atlan melléknévképző l. talan.
 Aty (atya) 89.
 Av (avik, avul, avat) 43, 44, 80.

Á.

Ábr (ábra, ábránd, ábráz) 67,
 126.
 Ág 30.
 Áh indulatszó 33.
 Áj (ájul) 103, 134.
 Ák melléknévképző 68.
 Ál (álság, által) 36, 37.
 Ál (áld, áldozik) 13, 135.
 Álgy (álgyu) 138.
 Áll (állat animal) 14.
 Áll stat (állat substantia) 14, 29,
 131.

Álm (álm) 36, 37.
 Ált (által, általl) l. át.
 Ánk melléknévképző l. ák.
 Ár subula 134.
 Ár (árvány, árad) 14, 15.
 Árbocz 68, 78, 79.
 Árk (árok) 19.
 Árp (árpa) 87.
 Ás 42, 105, 116.
 Ászk (ászk) 19, 57.
 Át (átall, átok, által) 11, 41.
 Átalag l. antalkó.

B.

- B a' hasonlítás fokát képző rag, mely előfordul bb, abb, ebb, obb, öbb alakokban is 16, 37.
- Bab fába 60.
- Bab (baba, babázik) 101.
- Báb 101.
- Babona 131, 132.
- Bag (bagdácsol) 22. l. bak (baktat, bakdácsol).
- Bag (bagó a. m. zsiros dohány) 21, 48, 83. 99.
- Bag (bagóság v. süveg) 21, 63.
- Bagar (bagaria) 24.
- Bagly (baglya acervus) 125.
- Bagly (baglyas) 84.
- Baj (bajnok) 39, 94.
- Bajsz 114.
- Bajusz l. bajsz.
- Bak (baktat) 22.
- Bak hircus (Baku, Bakony) 21, 40, 53, 63, 83.
- Bak ném. Bock (Holzbock) 85, 86.
- Bak (bakó) 47, 84, hol a' vágás értelméhez viteték vissza, de vitethetik a' szurás értelméhez is, mely esetben a' *kép* (gyakó-kép) *kóp* (kópia) fr. *pique* lat. *spiculus* szókkal soroltathatik össze, mire a' lat. *spiculator* (satteltes principum a spiculis, quae gestat, dictus) utasítani látszik, használatván ez értelemben is: exterminator, carnifex i. e. confessor.
- Bál (báltat) 32.
- Balg (balga, balog) 129.
- Balyk (balyók, balyóka, balyókás) 129.
- Balt (balta) 64.
- Bán (bánt) 20, 85.
- Bán lat. banus i. e. curator (honnét: bánik) 131, 132.
- Bang (banga, bangita) 81, 87.
- Bank (banka) 81, 87.
- Bany (banya) 86, 87.
- Bány (bánya) 20, 85.
- Barázd (barázda) 67.
- Bárány 104.
- Bárd 46, 65. 126.
- Bark (barka, barkó) 53, 116.
- Barlang 50, 129.
- Barm (barom) 104.
- Barn (barona) 68.
- Bárson 131.
- Bátor 65, 127.
- Bek (bekes) 22.
- Bék (béka) 22.
- Bék (békó) 84.
- Békly (béklyó, békoly) l. békó.
- Bél 81.
- Bélyeg l. billyeg.
- Bén (béna) 20. 85.
- Bend (bendő) 85.
- Bér 115.
- Bércz 19, 68, 78, 79.
- Beretva l. borotva.
- Berh (berhe) l. bőrke (börhe).
- Besz (besze, beszél) l. beszé.
- Beszd (beszéd) 66; 83.
- Bet (betű) 60.
- Bí l. bő.
- Bib (bibe) 60.

Bibor 131.
 Bicsk (bicsak, bicska, bicskia, bicske) 20, 23, 24.
 Bilincs 78, 114, hol a' *ból* = lat. *vol*volvo, involvo) gyökből eredeztetők, ez értelemben: laqueus, ita dictus, quod ei involvitur, implicamur; de összevetetni e' szavunkat a' *saboty* (zabolya funis) gyökkel is, melyben ugyanazon gyökbetűk átvette találatnak, 's ez esetben a' *gyeplő*, áttéve *kelep* (kelepce) héber: *chebel*, funis pedica szókhoz sorozódnék l. ezeket.
 Billyeg 132.
 Billikom 132, 133.
 Bimb (bimbó) 60, 61.
 Birk (birka) 53, 63, 116.
 Birz 67.
 Bis l. birs.
 Biszk (biszke) 90, 126.
 Bitang l. bota.
 Biz (bizik, bizony) 87.
 Bób (bóbíta) 60, 61.
 Bocskor 77.
 Bod (bodáz) 41.
 Bodon 85.
 Bodz (bodza) 8, 67.
 Bogár 24, 77.
 Bogly (boglya) l. baglya.
 Bogly (bogoly boglyas) l. bagply.
 Bogy (bogyó) 53.
 Bogrács 97.
 Boh (bohó) 5, 129.
 Bojt 37.
 Bók (bókol, bókony) 75, 85, 86.
 Bokr (bokor, bokréta) 84, 10.
 Bolh (bolha).

Bolond 129.
 Bor 115, 116, 131.
 Bor (boróka) 78, 114.
 Bor (boru, borít) 32, 114.
 Borosta 87.
 Borotva 46, 65, 67, 126.
 Bors piper 67, 130.
 Bors (borsózik) 87.
 Bors (borsó) 78, 114.
 Borz 87.
 Borz (borza) l. bodza.
 Boszor (boszor-kán), 50.
 Bot (botol, botlik) 60.
 Bot (bota ebben: áta-bota mi a' tévedező haladást jelentvén, világos, hogy a' *bod* (bodáz) *bód* (bódul errat, aberrat) *bit* (bitang vagus, errans) meg fordítva *tév* (tévedez, tévelyeg) gyökerekhez csatlakozik) 11, 41.
 Boz l. bodza.
 Boz (boza) 22, 50, 118. (A' *boza*, *viza* szók értelmezésénél — 22. l. c) alatt — felsorolt angol: *white* = *weiss*, albus idomhoz sorozódik nyelvünkől még a' *pete* a. m. a' szinte felhozott héber *bitsah* ovum ab albedine dictum, és *pita* panis albus — *pít* megfordítva 's a' *t* sziszegővel cseréltetvén fel, *tip* = *csip*, *csipő* l. ezt — mihez képest, e' közmondás: *pita ex idén a' kenyér neve* a. m. *csipő*, az az *mintha csipő v. kalács volna*, ezért becses, drága. Így értelmezi azt Erdélyi János is a' m. közmondások könyvében 330 D).
 Bő 16, 37.

Bödön 85.
 Bögr (bögře) 97.
 Böjt 37.
 Bök 84.
 Bölcs (bölcs, bölcsö) 78, 113, 114.
 Bölöm 127.
 Bőr 114.
 Börh (börhe) 32. 114.
 Börtön 65.
 Böt (bötü) l. betü.
 Bud (búda) 54.
 Buk (buksi) 124.
 Bukt (bukta) 81.

Bus (busa) 122.
 But (buta) 60.
 Buz (buzog) 115, 116.
 Búz (buza) 122.
 Búb 100.
 Bubor (buborék) 131.
 Bú l. bű.
 Búd (búdös) 67. l. búz.
 Bún 20. 85.
 Bűr (bűrű) 123.
 Bús l. bis.
 Búszk (búszke) 90, 126.
 Búz 67.

Cz.

Czaf (czafol, czafat) 118.
 Czenk 86.
 Czerk (czerkó) 63, hol a' *cser* gyökből származtattuk, de össze soroltathatik a' *tárgy, tárk* (tárkon) *sárk* (sárkán) szókkal is, 's így is alapértelme a' nézésre vonatkozik.
 Czib (czibál) 55, 109.
 Cziber (czibere) 51.
 Cziczkán 109.
 Czik (czika) 77.
 Czikk 119.

Czikkely l. czikk.
 Czimbor (czimbora) 51, 52.
 Czink (czinka Hundswürger) l. czenk.
 Czip (czipó) 17.
 Czip (czipő) 118.
 Czir (czirok, czirmos) 57, 58, 77.
 Czir (czirkál) 63, 73.
 Czir (czirógal) 108.
 Cziv (czivakodik) 51, 55. 109.
 Czubor 51.
 Czucz (czucza) 109.

Cs.

Csáb 55.
 Csák (csákó) 77.
 Csal (csalfa) 58, 59, 110.
 Csal (csaló-köz) 109, 110.
 Család 66.
 Csalán 7.
 Csall (csalló köz) l. csalóköz.
 Csanál l. csalán.

Csap (csapa, csapó) 108, 118.
 Csarm (csarmalódik) 62.
 Csecs mamma 109.
 Csécs 109.
 Cseléd 66.
 Cselek (cselekszik) 111.
 Csemeg: (csemege) 6.
 Csemet (csemete) 139.

Cser (cseri, cserebűly, cserepár, csere bogár) 57, 58, 77, 98, 115.

Cser (cserkél) 63. 73.

Cserép l. darab.

Csibert (csibertes) 51.

Csig (csiga) 96, 128, 129, 142.

Csigoly (csigolya) l. csiga.

Csik 96.

Csikó l. csitkó.

Csimot (csimota) 139.

Csip (csipa) 112.

Csip vellit 51, 52, 109, 137.

Csipk (csipke) 89, 90, 126.

Csir (csira melléknév) 58, 115.

Csir (csira csirádzik) 72.

Csirk (csirke, csirkádzik) 72.

Csiriz 58, 77.

Csisz (csiszol csiszár) 98.

Csitk (csitkó) 110.

Csitk (csitke) l. csipke.

Csok. l. csik.

Csonk (csonka) 67. 100.

Csoport 51.

Csorb (csorba) l. darab.

Csorv (csorva) 57. 58.

Csőcs l. csecs.

Csőkön 54.

Csőrf (csőrfős) 83. 110. 128. 137.

Csupor (csuporit) 51.

Csupor urceus 97.

Csut (csuta csutka) 72.

Csúcs 109.

Csűcs 109.

Csügg l. csüng.

Csüng 130.

D.

D (ad, ed, od, öd, ód, ódik, ódik igeképző) 108.

Dajna 113.

Darab 19, 46, 58, hol e' szavunkat a' vágás értelméből fejtegett *bárd, párt* és *sarab* gyökerekkel vetettük össze. Valószínűbb, hogy a' *törés* értelméből (e notione frangendi, confringendi) fejtegetendő *csorb* (csorba hiatus, defectus eine Lücke és edentulus zahnlückig) és *cserp* (cserép ném. Scherbe) szókhoz sorozódik, 's a' *darab* a. m. frustum sic dictum a frangendo.

Darázs 59, 137.

Dárda 59, 138.

Dávor (davorikol) 83, 114.

De (deák, de-ák) 123.

Deszk (deszka) 71, 72.

Dévaj 114.

Di (diák) l. de (deák)

Di névképző 123.

Di (dia dió) l. zi (zia).

Dics (dicsekedik, dicsér) 52.

Disz 52. 119.

Diszn (disznó) 111, 127.

Dobasz 128.

Dobs (dobsa) 127, 128.

Dobz (dobzó, dobzódik) 127.

Dodv (dodva) l. dús.

Doh 31.

Dolog 111.

Domb 61.

Dómasz 128.

Dorbéz (dorbézol) 127.

Doromb 60.
 Drida 59.
 Dög 125.
 Dörzs (dörzsöl) 76.
 Dözs (dözsöl) l. dús.
 Dud (duda) 106.
 Dudv (dudva) l. dús.
 Dú (dül dúz) 31.
 Dus dives, opulentus 127 (honnét *duska, duskáskodik, duskál, dushás* a. m. heluatur, compotat, comessatur, mi arra mutat, hogy a' *dus* gyök egy eredetű a' *dözs* — dözsöl comessatur, heluatur — meg fordítva *szod*

— a' rábaközi nyelvjárásban *szodva* a' sziszegő d-re változván *dodva* a. m. kövér, kihizott — gyökerekkel; miszerint e' gyök családban az evés ivás, kövérség, és gazdagság fogalmi együtt található. A' *dodva* idomhoz sorolandó *dudva* a. m. herba *luxurians* (luxuries a. m. ubertas, copia, redundantia spec. plantarum ideoque inutilis l. a. *gyom* értelmezését).

Dzsid (dzsida) l. drida 113.

E.

Ebéd 102 (Határos az *evet, evetke* sciurus a vorando dictus gyökkel l. a' *mokus* értelmezését).
 Edény 133.
 Egér 18, 115.
 Egész 18.
 Egy unus.
 Egy (egyen, egyenes) 35.
 Ej (ejt) 104.
 Ejt igeképző l. it (ítél).
 Ejtél 38.
 Ek (eke) 77.
 El l. ell (ellik).
 El (elv, első, élő) 147.
 Ell (ellik) 13, 103, 136.
 Elm (elme) 36.
 Ely, l. Elyü.
 Elyü (ebben kes-elyü) a. m. ölyü (l. ezt).
 Em (eme, emő — csecsemő — emese) 30, 49, 92, 121, 147.

Ember 104.
 Ente (névképző) l. éta.
 Enyek 45, 73.
 Ep (epe 81).
 Ersz (eresz erszény) 125.
 Es l. esk.
 Esk (eskü).
 Esz (esz — köz) 29, 133.
 Eszkáp (eszkápa) 126.
 Eszt igeképző l. it (ítél).
 Eszten (eszten-idő — esztendő).
 Et igeképző l. it.
 Etal (Etele) 38, 54, 109, 142.
 Eten melléknévképző, l. telen.
 Ev (eved, evés) 43, 44, 80.
 Evet (evetke) l. ebéd.
 Evicz (eviczkél) 69.
 Ezer 144.
 Ezüst l. üst.

É.

Ébr (ébred) 41.
 Ég coelum 34.
 Ék cuneus 76.
 Ék nitor 34.
 Ék (ékony, ékeny melléknévkép-
 ző) l. énk.
 Él vivit 14. 34. 104.

Énk, melléknév képző 68.
 Ér vena, rivus 14. 15.
 Ér (ért, érez) 30, 113.
 És 117, 150.
 Éta kicsinyítő képző 57.
 Év 43, 44, 80.

F.

Fa 15, 39, 89, 121.
 Fagy (fagyu) l. faggyu.
 Faggy (faggyu) 21, 48, 83, 99.
 Faj 39.
 Fáj dolet l. fuj.
 Fal (falám, falánk, falat) 45.
 Fal paries (falu) 64.
 Fánk 67, 81, 87.
 Farag 77.
 Farkas 20.
 Fáz (fázik) 113.
 Fedd 106.
 Fegy 106.
 Fegyver 127.
 Fej l. fő caput.
 Fej mulget 142.
 Fek (fekv, fekszik) 75, 85.
 Fék 124.
 Fel (felel) 134, 135.
 Felh (felhő) 31, 88, 114, 131, 132.
 Felleg 88, 132.
 Fél amicus (feleség) 82.
 Fél timet 113.
 Fencz (bukfencz) 69.
 Fenék 85, 86.
 Fény lux 86.
 Fenyér 54, 116.
 Feny (fenyű) 20, 85.

Féreg 20.
 Fés (fésű) 42, 105.
 Fi 16, 39, 89, 121, 134.
 Ficzam 69.
 Ficzán (ficzánkol) 69.
 Finn 54.
 Fincz 69.
 Fiz (fizet) 83, 115.
 Fog capit és dens 124.
 Fog l. fok.
 Fogoly perdix 48, 88.
 Fok (fokos) 124.
 Foly fluit 38, 142.
 Fonák 85, 86.
 Fony (fonyad) 86.
 For (forog) 78.
 Forr 115, 116.
 Fosz (foszt, foszlik) 55, 117.
 Fő caput 16.
 Fő (fől, főz) 88.
 Föld 64.
 Fősvény 55, 117.
 Frány (fránya) 104.
 Fú spirat, flat l. fuj.
 Fúj spirat flat 14. (Hozzája csat-
 lakoznak: *pih* — piheg, pihen
 respirat, *vaj*, *vajh* interjectio su-
 spirantis, *fáj* dolet, minek ere-

dete szinte a' fuvás sohajtásban
(in *suspirando*) vagon.

Fukar 20.

Fur (fura) l. furcsa.

Furcs (furcsa) 136, 137.

Furollya 135.

Furuglya l. furollya.

Fű gramen 16, 39, 89, 121, 134

Fű (fűt fűl calefit) 88. l. fő (fől).

Függ pendet 130.

Fül auris 88.

Fülk (fülke) 50, 129, 132.

Für (füremedik) l. fürj.

Fürj coturnix 88.

Füty (fütyész) l. fütty.

Fütyör (fütyörész) 82.

Fütty 82.

Füz 117. 133.

G.

Gabn (gabna) 81, 87, 97, 102.

Gal (gala-gonya) 66, 78.

Galand 65, 66.

Galy frondes 120.

Gály (gálya) 65, 66.

Gally l. galy.

Ganaj l. gané.

Gané 40, 90, 91.

Ged (gedél) 44, 45.

Gegy (gegyél) l. ged.

Gel (gele-genye) l. gala.

Geleszt (geleszta) 65.

Gelim 66.

Gelv (gelva) 46.

Geny pus 45, 73, 93. 116.

Geny (genye gunya) 73.

Gereb (gereben, gereblye) 68.

Gereb l. gereb.

Gém 122.

Gím 122.

Gog (gogó) 96. 97.

Gogyol (gogyola) 96, 97. Ujabb
nyomozás után állítjuk, hogy e
gyök nem az idézett helyeken
felsorolt gyökökhez tartozik,
's erre nézve ősjelentése sem
a' gömbölyüségre vonatkozik.

Valóbbeszünü, hogy a' *gogy*
gyökszótagban a' *dag* (tumor,
tuber) értelme lappang, 's a' *gög*
superbia saj. dagály, *gug*, *guga*
bubo saj. tumor *dag* tumor, *tág*
amplus, laxus héber *dagah* au-
ctus, multiplicatus est gyöke-
rekhez sorozódik, melyekben
kifejlődvén az *l*, támadtak a' *da-*
gály tumor, incrementum, am-
bitio, *superbia gogyol* (gogyo-
la tumor, az *r* átvettvén, tru-
ma = struma) meg *tálg* (tál-
gyu = struma) és *tölg* uber
szavaink, honnét *tölgvelleni* a'
nép nyelvén annyit is tesz, mint
protuberare.

Goly (golyó) 46.

Golyv (golyva) l. golyó.

Gom 40, 90.

Gomb 53.

Gomb (gomba) lat. *fung*-us és
spongia.

Gon l. gan (gané).

Góly (gólya) 65, 66.

Göm l. gom.

Gömb (gömböly) 53.

Gönczöl 128. 129.
 Görb (görbe) 58.
 Göröngy 70.
 Gőz (gőzi, gőzü) 63. 115.
 Gőbböly 48, 113.
 Gődény 93.
 Gub (guba) 10, 21, 83.
 Gucsm (gucsma) l. kucsma.
 Gug (guga) 96, 97, l. gogyola.
 Gum (gumó) 91.

Guny (gunya) l. genye (gunya).
 Guny (gunyó) 73.
 Gunyh (gunyhó) l. gunyó.
 Gur (gurul) 70.
 Guzm (guzmol) l. gūzmöl.
 Gúzs (guzsaly, guzsorodik) 53,
 93.
 Güm (gümö) l. gum (gumó).
 Güz (güzü) l. gőz (gőzü).
 Gūzm (gūzmöl) 6, 63, 94, 126.

Gy.

Gyakor 101.
 Gyám 107, 110, 137, 142.
 Gyan (gyan-ánt. gyanu) 50, 91,
 98, 99.
 Gyánt (gyánta) 134. (Melléje so-
 rozódik a' kant = kanót v. ka-
 nóciz titio, torris ab ardendo v.
 adurendo dictus).
 Gyap (gyapju, gyapot) 40, 83.
 Gyapor 101.
 Gyarap 102.
 Gyarm (gyarmat) 62.
 Gyár fabrica 62.
 Gyász 2, 115.
 Gye (gyeák) l. de (deák).
 Gyer (gyerek) l. gyermek.
 Gyerem (gyermek) 62.
 Gyep gramen 137, 142.
 Gyepl (gyeplő) 84. 90, 97.

Gyerty (gyertya, gyertyán-fa) 121.
 Gyesz (gyeszöl) 98.
 Gyesznő l. disznó.
 Gyék lacerta 48. 96.
 Gyí (gyiák) l. di (diák).
 Gyík l. gyék.
 Gyolcs 19, 66, 78, 95, 136.
 Gyom (gyomlál) 92.
 Gyón (gyónik) 107.
 Gyök l. gyökér 137.
 Gyöm l. gyöngy.
 Gyöngy (gyöngyöl) 40, 53.
 Gyöp l. gyp.
 Győz 93, 94.
 Gyümölcs 49, 92, 139.
 Gyűr (gyűrű) 106, 124.
 Gyürk (gyürke) 19, 70, 71.
 Gyűsz (gyűszű) 107.

H.

Ha (h. haidőn = hajdan) 28, 39,
 98, 103.
 Hagym (hagyma, hagymáz) l. haj-
 ma.
 Haj (hajó) 103.

Haj (hajol).
 Haj crines 114.
 Haj cortex tectum l. héj.
 Hajm (hajma) 104.
 Hal moritur 29.

Hal piscis (halad) 103.
 Hal (halavány) 39, 78.
 Hál (hála, hálál) 133.
 Hall audit 88, 134.
 Halm (halom) 126, 127.
 Hamis 125.
 Hang (hanga) 81, 87.
 Hangy (hangya) 81, 87.
 Hany uligo 93, 116.
 Har (hára) 87, 114.
 Harcz 6, 75, 95.
 Harcs (harcsa) 6, 19, 75, 95.
 Harm (harmat) 29, 30, 45, 88.
 Hárm (három) 142.
 Has (hasít, hasonló) 58, 94.
 Has venter 105.
 Haszon 94.
 Hat sex 143.
 Hat ige l. it.
 Halty (hattyu) 136.
 Hág 30.
 Háj 39, 103.
 Hályog 88.
 Hám (hámt) 90, 96.
 Haz (haza) l. ház.
 Ház 28, 29, 94.
 Házsárt (házsártos) 75.
 Heged (hegedű) 128.
 Hegy mons
 Hejt 129.
 Hely 29, 130.
 Hen (hent hentes) 90, 96.
 Her (here, herél) 30.
 Hercz (hercze) l. hurcz 6, 75.
 Hércz (felhércz) l. hurcz.
 Herész 88.
 Herj (herjó) 88.

Herőcze 88.
 Hé l. ha.
 Hé (héség) l. hő (hőség).
 Héj cortex 104.
 Hét septem 143.
 Hév a. m. hé, hő.
 Hév (hévizál) 5.
 Hi (hiány) 5, 129.
 Hib (hiba) 6, 7, 56, 129.
 Hideg 128.
 Him mas 30, 49, 92.
 Him (himt, himlik) 114.
 Himl (himlő) 114.
 Hisz 24, 87.
 Hit l. hejt.
 Hiu 5, 129.
 Hiuz 24.
 Hiv (hivalkodik) 5. 56.
 Hol 29.
 Hold 39, 66, 78, 86, 95, 136.
 Hold castor (holda) 93 l. hód.
 Holl (holló) 133.
 Holm (homlít, homlök) 126, 127.
 Homor (homorú) 127.
 Hó 28, 89, 98, 103.
 Hód castor 88, 89, 93, 106.
 Hő 88, 103.
 Höl l. hüvely.
 Hölgy 66, 78, 136.
 Hőr (hőroget) 94.
 Hős 93, 94.
 Hud 88, 89, 93, 96.
 Huga l. hud.
 Hull 134.
 Hur (hurít) 94.
 Hurcz (hurczol) 6, 75.
 Hüvely 104.

H. H.

Id (idom) 123.

Ideg 128.

Ig (iga, ige, igtat) 23. (Az *ige*-nek e' származékát: *igés*, az idézett helyen, a' gyök eredeti jelentésére (*ige*=*sertum*, *nodus*) nézve *igy* értelmeztük: *nodis ligandis artem magicam exercet — de valóbb színű, hogy a' gyök másod rendű jelentésétől kölcsönzi értelmét, mely az igéknek (verba, carmina) a' bővölendő tárgyra olvasásában (in verba, carmina recitando) vagyon, 's igéni* saj. a. m. *incantare* i. e. *verbis et carminibus aliquid supra naturam moliri* v. ö. héber: *chasaph* 1) *supplicavit*, *preces* v. *sacra peregit* 2) *carminibus, verbis magicis usus est, mussitavit*).

Ig (igen, igenes) l. *igyenés*.

Igy (igyenés) 35.

Ih (ihász, ihég) 33.

Ihl (ihlés, ihlet) 14, 104.

Ij l. iv.

Ik (iktat) 23 l. *ig* (*igtat*)

Ik (ikább) l. *ink*.

Il v. ill (*illat*) 14, 104.

Il v. ill (*illet tangit*) 113.

Il (*ildom*) 37.

Ingy (*ingyen*) 128.

Ink (*inkább potius*) 36.

Inta névképző l. *ente*.

Ipall 103.

Ipar 123, (közel rokonnak látszik a' *par* gyökhez, honnét *paripa*

l. *ezt, 's igy* ősz jelentése inkább a' *sebes futásra vonatkozik*).

Ír (író Buttermilch) 15.

Ir scribit 116.

Ír (írigy) 41, 79.

Irj l. *ir* (író).

Irm (irem) 29.

Is etiam 117, 150.

Isa 150.

Ismég 149.

Ismét l. *ismég*.

Iszák pera 18.

Iszap 112.

Iszkáb (*iszkába*) 90.

It (ítél) 31. E' gyök *t, it* sőt *at, et, ajt, ejt, aszt, eszt, tat, tet* alakokban is használtatik igeképzőül (p. o. *bánt-t, fesz-it, ir-at, ver-et, szalajt, szalaszt, veszejt, veszeszt, biz-tat, bün-tet*) cselekvő és cselekedtető értelemben, melyben divik a' török és német nyelvekben is (török: *it-mek* *agere facere*, német: *thu-en*). De a' gyöknek ez értelme, úgy látszik, az állításból (*statuere, ponere, setzen, legen*) fejlődött, miszerint *itéi iudicat* saj. a. m. *statuit* (állit valamit). Így ezek rokonokul tűnnek fel a' *tó* *stagnum* i. e. *aqua stans, tó stipes, truncus* ném. *Stamm, basis, cui res quae piam instatit, sziszegővel ejtve lat. stó* *σταω, ἵστημι* (*stare*) héber: *schit* *ponere, statuere collocare* sanscr. *sad sedere* angol:

to *set* ném. *setzen* m. *tesz* ponit, collocat, innét agit, facit gyökerekkel, melyekhez továbbá sorozódik a' *to* v. *toj* (tojik a. m. ponit, legen különösen ova ponit, Eyer legen) 's talán a' cselekvés értelmével az előlehe-

Jászol 35, 104.
Jel (jeles, jelent) 36.
Jég 34.
Jobbágy 36.

K (ak, ek, ok, ök) többesképző 68.
Kaczagán 63.
Kagyló 48.
Kágyula l. kágyilló.
Kágyilló 48, 96, 97.
Kaján 90.
Kajl (kajla) 105.
Kajsz (kajszás) 105.
Kalács 19, 128, 129.
Kalász 42; 67.
Kalán 7, 61, 62.
Kalangya 65, 66.
Kál (kált) l. kiált.
Kall (kalló) 135.
Kamp (kampó) 85, 86.
Kamr (kamra, kamara) 126.
Kamt (kamat) 49, 91, 92, 134, 139.
Kamt (kamuti) 91.
Kámv (kámva) l. káva.
Kand (kandi) 91.
Kandal (kandalló) 134.
Kant (kanót) l. gyánta.

lettel ejtett *kat* agit, honnét *katás* a. m. actio gyökerekkel.

Iv (ivik, ived ivódik) 43.
Iv (ivik, ivadék, ivás) 131.
Ív arcus 22, 75, 103.
Íz (izom, izmos) 117.
Íz (ízibe cito)
Izék 115.

J.

Jog 36, 36.
Jó (jászág, javak, jósa) 33.
Juh (juhász) 33.

K.

Kán (boszor-kán) 51, 91, 131, 132.
Kank (kankó, szür kankó) 73.
Kank (kankó gonorrhoea) 73.
Kanyar (kanyaró) 97, 98, 114.
Kap capit 124.
Kap (kapa) 47, 61, 132.
Kap (kapu porta) l. kapa.
Káp (kápa, káposzta) 124.
Kappan 61, 132.
Kar brachium 115.
Kar (kara niger) 115.
Kar (karé, karaj) 70.
Karcz 75, 95, 115.
Karm (karima) l. karé.
Karvaly 115.
Kár 94.
Kas (kasul) 19, 57.
Kas corbis 55, 93.
Kás (kása) 118, 126.
Kástély (Kástélyos) l. kása.
Kasz (kasza falx) 105.
Katlan 134.

Katona 100.
 Káv (káva) 61.
 Kazán 118, 126.
 Kebel 49.
 Kecsk (kecske), 136.
 Kedv 44. 45.
 Kef (kefe) 40, 83.
 Kegy 97.
 Kégy l. kígyó.
 Keh l. köh.
 Kehely l. Kelyh.
 Kelyh calix 138
 Kelm (kelme) 138.
 Kelevész 42.
 Kemencze 134.
 Kém 51, 91. 96, 99, 131.
 Kémény caminus 134.
 Kén sulphur 134.
 Kender 52, 147.
 Kengyel 52, 147.
 Kenyér 97.
 Kep (kepe) 125.
 Kép imagó és hasta 84.
 Ker (kerék) 70.
 Kerecsen 6, 75.
 Kercp (sárkerp) 95.
 Kér (kérd) 18, 94.
 Kér (kérődzik) 18.
 Kéreg 19, 70.
 Kes (keselyű a. m. keseelyű az az :
 ölyű) 118.
 Kés culter 58, 94. 119.
 Keser (keserű) 55.
 Kész 18, 94.
 Keszócze 118.
 Kevély 49.
 Kez (kezd l. kéz).
 Kéz 115.
 Kettő 141.

Ki (kies) 34.
 Kiál (kiált) 65, 133.
 Kicsin 100.
 Kígyó 48.
 Kilencz 144, 145.
 Kis (kisafa) 19, 57.
 Kiván 49.
 Kob (koboz elkoboz) 84.
 Kocsonya 54.
 Kócsag l. koltyag.
 Kofa 124.
 Kolcsag l. koltyag.
 Kold (koledál koldus) 65, 133.
 Kolomp 61.
 Koltyag 66. 78, 95, 136.
 Kouló 124, 125.
 Koncz 97, 100.
 Kony (konya konyul) 128.
 Konyha 134.
 Kop (koponya, koporsó) 100.
 Kop (kopó, kopasz, kopoltyu, kop-
 lal) 47, 49, 61, 132.
 Kóp (kópia) 84.
 Kor (korong) 70, 124.
 Kos 93, 105.
 Kosz 98.
 Kosár 55. 93.
 Koszoru 55, 93.
 Kötis 68.
 Kozma 118, 126.
 Kög 48, 96, 102, 142.
 Koh 49.
 Köl (költ, kölyök) 138.
 Kölcsön 128, 129.
 Köldök 49.
 Köles 42, 67.
 Kölyű l. küllő.
 Köny (lacryma) 45, 73, 93, 116.
 Könyv (liber) 40, 128.

Könyök 128, 73.
 Konyű v. könyv l. köny.
 Kőp (kőpü, kőpöly, köppent, kö-
 pücze, köppöly) 47, 48.
 Kör 19, 70, 124.
 Körte 43.
 Körtély l. körte.
 Kőrís 79, 137.
 Kőszörű 98.
 Köt 48, 80.
 Kővér 48, 113.
 Kréta 121.
 Kucsma 63, 116.
 Kufár 124.
 Kukor (kukorodik) 70.
 Kundész 91.

Labda 32.
 Laf (lafol) 45.
 Lajt 38, 42, 54.
 Lak (lakik) 91, 112.
 Lam (lamos) 81.
 Lan l. talan (telen).
 Landzsa 81.
 Lapta, l. lapda.
 Lat, l. lajt.
 Lá (lát) 36.
 Láb 112 (pes).
 Lágy 76.
 Láp 81, 112.
 Le (leány) 56, 103, 105.
 Le (lenni) 34.
 Ledér 42, 43, 52, 107, 112.
 Leg (legel) 95.
 Legén (ablegén) 95, 102.
 Legy (legyint, legyez) l. légy.
 Leh (lehel) 34.
 Len, l. telen (talan).
 Lepény 102.

Kunkorodik, l. Kukorodik.
 Kunyhó, l. kunyó.
 Kunyó, 73.
 Kúp (kupak, kupolya) 100, 124.
 Kupa 47.
 Kupecz 124.
 Kura l. kurva.
 Kurjant 94.
 Kurva 46.
 Kút 100.
 Kül (ekedik) 19.
 Kulyű t. küllő.
 Küllő 14, 135.
 Kűszöb 19, 57.
 Kűz (kűzd) 93, 94.

L.

Lev (levente) 103.
 Lev (leves) l. lé.
 Lé 39.
 Lébeny 81.
 Légy 42, 43, 52, 106, 112.
 Lép 81, 112, (viscus).
 Lép (graditur) 111, 112.
 Lésza 35.
 Li (liány) l. le (leány).
 Lib (liba) 56, 57, 103, 105.
 Lidércz 42, 43, 52, 106, 112.
 Lih (liheg) 34.
 Limbus 81.
 Linkó 81.
 Lo (lohad) 121.
 Lop 113.
 Lök 19.
 Lő 121.
 Lud 42, 43, 52, 112.
 Lug (lugas) 120.
 Ludvércz l. lidércz.
 Lük (lüktet) 19.

M.

Macska 63, 116.
 Madár 112.
 Mag 21, 48, 83, 99.
 Mag (magas) 147.
 Magyar 63.
 Máglya 125.
 Majom 37.
 Makacs 54.
 Makra 25.
 Makaria l. makra.
 Makrancz (os) 54.
 Mák 124.
 Malacz 11.1.
 Maláta 76.
 Mankó 85.
 Mara (zúzvara) 29, 30.
 Mar (marha) 150.
 Mark (marok) 150.
 Más 149.
 Maszat 99.
 Mász l. máz.
 Máz 99, 125.
 Meder 81, 111, 133.

Medencze 91, 111, 133.
 Meg 147.
 Megye 147.
 Megyer 62.
 Még (adhuc) 147.
 Méh (apis) 132.
 Melencze l. medencze.
 Mély 111.
 Mén 122, 123.
 Meny (coelum) 85.
 Menyét 85.
 Mese 83.
 Mész 99.
 Met (metél) l. metsz.
 Metsz 91, 121, 142.
 Mig 122.
 Mind 122, 123.
 Mirigy 53.
 Mogyoró 53.
 Mókus 6, 63, 126.
 Mony 122, 123.
 Morzs (morzsol) 7.
 Murva 45.

N.

Nád 91, 133.
 Nagy 147.
 Nap (dies) 86.
 Nap (socrus) 56.
 Neder l. meder.
 Nem genus (nemes, nemtő) 122.
 Nev (nevel) 56.

Né (szabóné) 17.
 Négy 142
 Néma 132
 Nép 56.
 Nő 17, 49, 56, 92, 121, 122.
 Növ (növeszt, növendék) 56, l.
 nevel.

Ny.

Nyáj 16, 122.
 Nyák 45, 74, 93.
 Nyal 45, 125.

Nyárs 138, 139.
 Nyás l. nyárs.
 Nyavala 86.

Nyel (nyelv) 45, 125.
 Nyers 45.
 Nyes 91, 121, 142.
 Nyi (mennységet jelentő képző)
 16, 17, 122.
 Nyirk (nyirkos) 46.

Od (odu odv) l. adu.
 Odor 53.
 Oh indulatszó (ohajt) 33.
 Ol (olt, olló l. alutó) 82.
 Oll (ollik, olló) 13, 121, 135.
 Olt (olta) l. óta.
 Or (orv, oroz) 30 75.

Ó vetus 28, 39, 43, 44, 80, 98,
 103.

Ó (részesülő képző) 34.
 Ó indulatszó l. oh.

Ö (részesülőképző) 34 l. ó.
 Öbl (öblöget) 127.
 Ög, l. üveg.
 Ököl 19.
 Ökör 19.
 Öl (öldöz 14, 121, 135.
 Öl (ölt) 82.
 Ölyü 14, 44.
 Ölyv l. ölyü.

Pakroc 53, 54, 117.
 Pákász 67.
 Palást 104, 114, 131, 132.
 Pálya 112.

Nyolcz 143.
 Nyoszoly (nyoszolya, nyoszolyó)
 104.
 Nyő (nyől) l. nő.
 Nyü trahit extrahit 17, 121.
 Nyüg 84.

O.

Or (orom) 79, 134.
 Or (oruos orvos) 15.
 Orcz (orcza) l. orcza.
 Orr nasus 79. 134.
 Ors (orsó) 78.
 Os (oson).

Ó.

Ól 29, 130.
 Ólom 39.
 Ór (orj orja oriás, órjás) 79, 134.
 Ót (óta) 11.

Ö. Ő.

Ör 41, 79.
 Ördög 73.
 Ördög l. ördög.
 Örök 19, 75, 124.
 Östör (östörög) 76.
 Öszvér 128.
 Öt 142.
 Ötöl (ötlik) 110.
 Öveg l. üveg.

P.

Paplan.
 Parancs 83, 128, 137.
 Paraszt 67.
 Paripa 59.

Pára 104, 135.
 Párna 114.
 Párt 46, 65, 67, 126.
 Paszat 99.
 Pat (pata, patkó) 118.
 Pelyp 127.
 Példa 64, 65.
 Penész 116.
 Percz 126.
 Permet 88.
 Pete l. boza
 Piczin 100.
 Pige 22.
 Pih (eg) 114.
 Pinczke 69.
 Pip tumor 61.
 Pipa 61.
 Pir 131.
 Piszka 90, 126.
 Piszke 126 (l. biszke).

Piszok 99.
 Pita l. boza.
 Pityer 82, 83.
 Pofa 60.
 Pogácsa 67, 81.
 Pokol 47, 48, 50, 129, 132.
 Pök 84, 90, 97,
 Pólya 78, 113, 114.
 Por 79, 120.
 Pozs (pozsog) 116.
 Pöf 60.
 Pör (ög) 78.
 Pöttön 100.
 Pözs (ög) 116.
 Puf (puffad) 60.
 Pulyka 127.
 Púp 100.
 Purzsa 79.
 Putri 100.

R.

Rab (rabol) 113.
 Rág 18, 115.
 Ránt (rántás) l. ránt.
 Rege 18.
 Ré m 79.
 Répa 68.
 Rét (rétü) 106, 107.

Retek 138.
 Rát (rátotta, fr. rotir) 27.
 Rév 123, 124.
 Riska 20.
 Ró 116.
 Rokka 70.
 Rög 70.

S.

Sajon 99.
 Sajt. (sajtó) 38.
 Sám l. zsám.
 Sapak 139.
 Sapka l. sapak.
 Sáp (sápad) 17.
 Sár 95.
 Sár (cserkél) 73.

Sarab 58.
 Sarcz 75.
 Sárca 57, 58, 77, 98.
 Sár ga 20.
 Sark 78.
 Sárkány 73, 74, 77.
 Sás.
 Sáska 19, 110, 116.

Satu l. sajt.
 Savó 17, 118.
 Sé (séta).
 Sé 24.
 Seb 24, 56.
 Seg (segil) 130, 131.
 Segg 130.
 Sejt (cellula) 107.
 Sekély 113.
 Serény l. sörény.
 Serke 72.
 si (siet).
 Si l. zsi.
 Sikér 113.
 Sima 99, 125.
 Sió 24.
 Sipka l. Sapak.
 Sisak 20.
 Siska 20.
 Só 24, 56, 98.

Só (ebben : utól-só) l. só.
 Sok 129.
 Sonka l. sunka.
 Sors 78.
 Sovány 117, 118.
 Ső névképző 149.
 Sög l. süveg.
 Sög l. sőt
 Sömör 97, 98, 114.
 Sörény 114.
 Sörte 114.
 Sőt 129.
 Sövény 117, 118.
 Suba 22, 75, 133.
 Sudár l. Sugár.
 Sugár 137.
 Sunka 130.
 Sügér 137.
 Süveg 139.

Sz.

Szalad byne 76.
 Szak (szakasz) 94, 119.
 Száj 38.
 Szál (filum) 35.
 Szalag 65.
 Szálka 42, 67.
 Száll (ige) 66.
 Szalma 61, 62.
 Szalonka 42, 67.
 Szalonna 111.
 Szám (numérus) 83.
 Szám l. Szán (szánt) 121.
 Szamár 77, 128.
 Szán (szánkó) 96.
 Szán (ige h. szándék) 98, 99.
 Szán (honnét : szánt arat).

Szapora 101, 102.
 Szappan 112.
 Szar 72.
 Szárcsa l. sárcsa.
 Szarka 72, 116.
 Szárm (származék) 110, 111.
 Szárny 125.
 Száz 143, 144, 145.
 Szeg (szegély) 58, 49.
 Szeg (clavus) 77.
 Szekrcze l. szeg.
 Szék 130.
 Szelencze 61, 62.
 Szelid 76.
 Szeligy l. Szelid.
 Szemere 97, 98, 128.

Szép. 17.
 Szer (h. szerez szervez) 110, 111.
 Szer (fészer) 125.
 Szer (szerte) 125.
 Szerecsen 58, 77, 98.
 Szerencse 78.
 Szesz (szeszély) 45.
 Sziget 76.
 Szikra 72, 116.
 Szirm (szirmos) 58 l. czirmos.
 Sziv (arcus) 22, 75.
 Szó 38, 39.
 Szoba 22, 132.
 Szodva l. dus.
 Szok (szokik) 112.
 Szoknya 19.
 Szolga 111.

Szov (arcus) l. sziv.
 Sző 117.
 Szőcs l. szücs.
 Szőcskő l. szőkce.
 Szög 77 l. szeg.
 Szőkce 110, 116.
 Szőlő 35.
 Szőr 114, 116.
 Szörny 114.
 Szősz 118, 119.
 Szöv l. sző.
 Szúr 138.
 Szusz (szuszog) l. szesz.
 Szücs 116.
 Szül 35.
 Szür (főnév) 116.
 Szüz 119, 119.

T.

T igeképző l. it.
 T (finn többesképző, győke a' ma-
 gyar tő — bbnek) 102.
 Tábor 65, 127.
 Tacskó 110.
 Tag 67, 68.
 Tág amplus laxus l. gogyola.
 Ták 48.
 Taló l. talló.
 Tálé 38, 142.
 Talan 62 (l. telen).
 Tálgy (tálgyu) l. gogyola.
 Talló 62.
 Talp 66.
 Tám 107, 110, 137, 142, 150.
 Tan (tanu) 107.
 Tán (h. tángál) l. tám.
 Tanya 31.
 Tap (tapod) 108, 118.

Tar 58, 71.
 Tár 73.
 Taraczk 77.
 Tárgy 73.
 Tárkony 73, 74.
 Tarsoly 107.
 Tasak l. táska.
 Táska 107.
 Tat igeképző l. it (itél)
 Tav (taval) 41.
 Táv (távozik) 11, 106.
 Té (té tó néz tésztova).
 Tébológ 129.
 Tege 128.
 Tehén 31.
 Teke 102, 128.
 Tel (telik, tele, teljes) 38, 109 142.
 Tél (hyems) 38.
 Telek 48.

Telep (települ) 66.
 Ten (ten-g-ödik) 107.
 Tengel 128, 129.
 Tenk 131.
 Tenyész 31.
 Tép 51, 109, 137.
 Ter (terel) 106.
 Tér ige (revertitur).
 Térd l. tér.
 Terem der Saal, die Halle.
 Terem (crescit) 62, 110.
 Tet igeképző l. it.
 Tet (Tető, Tetű) 109.
 Tév 41, 106.
 Tilinkó 62.
 Tinó 31.
 Tip (tipál, tipáz) 51, 137, 142.
 Tip (tipeg 108, 118 l. top (topog).
 Tiszt (tisztá, tisztul).
 Tiz 143, 144.
 To (h. tova tovább) 11.
 Tó stagnum 31.
 Toborzó 128.
 Tobosz 128.
 Toboz (tobzódik) l. debzódik.
 Töhonya 31.
 Toj (tojik) t. it (ítél).
 Tok 102.
 Tóka 68.
 Tompa 60.
 Tonka 67, 68, 100.
 Tonya, 31.
 Top (topog) l. tipeg 108, 118.
 Toromba 59, 60.

Torony 59, 60, 138, 139.
 Torzsa 71, 72.
 Torzs (torzsákkodik).
 Tő l. it (ítél)
 Tök 102, 129, 142.
 Töl (tölt) 38, 142.
 Tölgy uber mamma l. gogyola.
 Tömlő 61, 62.
 Tömlőcz 61, 62.
 Tönk l. tenk.
 Tör (törül) 108.
 Tör (acinaces) 59, 138.
 Tör (laqueus) 105.
 Törzs 71.
 Törvény 83, 128, 137.
 Trágár 46.
 Trágya 46.
 Tréfa 83, 110, 114, 128, 137.
 Trombita 60.
 Tunya 31.
 Tung (tungos) 130.
 Túr (fodít) 138.
 Tus 71, 72.
 Tusa (tusakodik) l. tus.
 Tuskó l. tus.
 Tuzsár 72.
 Tücsök 110.
 Tüdő 106.
 Tükör 73.
 Tűr convolvit 106, l. gyür (gyűrű
 annulus a' forma rotunda, volu-
 bili).
 Tüszü 107.

U. Ú.

U (melléknévkepző 34. l. ü.
 Udvar 53.

Ugar 19.
 Ugy 35.

Új 103.
 Ujj (digitus) 103.
 Ül (viszonyrag) 82, t. ül.

Ur 79.
 Út (után, utál stb.) 11, 41.

Ű. Ű.

Ű melléknévképző 34 l. u.
 Űgy (ügyel) 123.
 Űl (viszonyrag) l. ül.
 Űl (sedet). 57.
 Űlep 57.
 Űlő l. üllő.
 Űllő (incus) 12, 14, 44, 121, 135.

Űnő 49, 92, 121.
 Űrge 19.
 Űst (argentum) 52, 119.
 Űstök 71. 72.
 Űszk 127.
 Űszög l. üszk.
 Űveg 34, 42.

V.

Vad 41. 106.
 Vád 106.
 Vágy 46.
 Vaj (vajudik) 39, 94.
 Vaj (vajh) iddulatszó l. fűj.
 Váj 105.
 Vak (vakolat) 83.
 Vál (válik) 64.
 Vál (válu) 105.
 Választ 134, 135.
 Vall 134, 135.
 Valog 50.
 Vánkos 85, 86.
 Vápa 112.
 Vár (expectat) 41.
 Vár (arx ab arcendo) 65, 127.
 Varázs 50.
 Vas 22, 50.
 Vasár (vasárnap) 50.
 Vászón 117, 118.
 Vataléj 41.
 Váz 42.
 Veder 54, 89.
 Ved (vedel) 88, 89, 106.

Vejsz, vejész l. vész.
 Vel (viszonyrag) 82.
 Velő 82.
 Vél 134, 135.
 Vén 87.
 Vendég 142.
 Venyige 85, 86.
 Vép (vépik) l. lépik.
 Vér 131.
 Ver (veres) l. vörös.
 Verem 116.
 Vers 78.
 Vért 65.
 Vés 42, 105, 116.
 Vesz (accipit) 55.
 Vesz (perit) 55.
 Vész l. vesz perit.
 Vész (vejsz) 133.
 Vessző 133.
 Vez (vezet, vezér) 55, 56, 117.
 Vézna 117, 118.
 Vét 41, 106.
 Vi (vivódik) 39, 94.

Viasz 23.
 Vidék 41, 106, 142.
 Vidra 54, 89.
 Vigály l. világ.
 Vigy (vigyáz) 123.
 Vij (vijódik) l. vi:
 Vil (l. vill).
 Világ 71.
 Vill (villany, villó, villám) 71.
 Vincz (vinczáz) 69.

Vindely 85.
 Vir (öd) 41.
 Vis (visel) 55.
 Visz (h. viszony, vissza) 117.
 Vit (vita, vitéz, vitla) 37.
 Viz 54, 106:
 Viza 22.
 Vő 16, 121.
 Völgy 50, 129, 132.
 Vör (vörös) 131.

Z.

Z (az, ez, iz, oz, ör) igeképző 29.
 Zab (avena) 97, 122.
 Zabolya 90.
 Zápor 57.
 Zár 42.
 Závár, l. zár.
 Zeke 19, 100.

Zerge 71, 116.
 Zia (czizma-zia) 29, 103, 133.
 134.
 Zubony 23, 75, 133.
 Zubbony l. zubony.
 Zúz (ebben zuzmara) 29.

Zs.

Zsák 19, 100.
 Zsám (zsámoly) 110, 137, 142,
 150.
 Zseb 100.
 Zsém 51, 109.
 Zsi (kicsinyítő képző) 56, 105.
 Zsib (vásár) 109.

Zsiba 105.
 Zsivány 51, 55, 108, 117, 118.
 Zsizsik 19.
 Zsobor (zsobrák) 51.
 Zsört (zsörtölődik) 75.
 Zsüg (zsugori) 55, 93.
 Zsurm (zsurmol) 7.

Tartalom.

	Lap.
Előszó	VII
Bevezetés	I

I. Szeksz.

1. és 2. §. Az önhangzók jelentéktelenségéről általában	11
3. §. A) Az előhangzók jelentéktelenségéről	17
4. §. B) A' kihangzások jelentéktelenségéről	19
5. §. Az inyszelletként kifejtett önhangzók jelentéktelenségéről	23

II. Szeksz.

A)

A' mássalhangzók kifejlődésének esetei.

6. §. A' torokszellet kifejlődésének esetei	27
7. §. A' j (i) inyszellet kifejlődésének esetei	32
8. §. A' v (u) ajakszellet kifejlődésének esetei	40
9. §. Az l, ly kifejlődésének esetei	46
10. §. Az r kifejlődésének esetei	49
11. §. Az ajakbetűk (v, b, p, f, m) kifejlődésének esetei	56
12. §. A' nyelvetűk (d, t, ty, n, ny, l, r) kifejlődésének esetei	64
13. §. A' torokbetűk (g, gy, k) kifejlődésének esetei	69
14. §. A' sziszegők (cz, cs, s, sz, z, zs) kifejlődésének esetei	74

B)

A' mássalhangzók felcserélődéséről.

15. §. Az ajakbetűk (b, f, m p, v) egymással felcseréltetnek	80
16. §. Az ajakbetűk, és torokszellet (h) közti viszony	87
17. §. A' b, p ajakbetűk átmennek d, t, ty-re	89
18. §. Az m ajakbetű átmege n, ny-re	90
19. §. A' torokbetűk (h, g, k) egymással felcseréltetnek	92
20. §. A' h, k, g, gy és sziszegők közti viszony	95
21. §. A' torok és ajakbetűk közti viszony	100
22. §. A' k, g betűk felcseréltetnek d, t, ty-vel	102

	Lap.
23. §. A' j felcserélődésének esetei	103
24. §. A' fogbetűk (d, t, l, n) felcserélődésének esetei	105
25. §. Az l felcserélődésének esetei	111
26. §. Az r felcserélődésének esetei	112
27. §. A' sziszegő hangok (cz, cs, zsz, sz, sz) egymással felcserélődnek	117

C)

28. §. A' betűk áttételéről	120
---------------------------------------	-----

D)

29. §. A' megkettőztetés 's Áthasonítás	130
---	-----

E)

30. §. A' betűelhagyás v. elvetésről	136
Függelék az Alapszámnevekről	140
A' munka folytán értelmezett magyar gyök és tőszók betűrendi sorozata	151
Téteimesebb sajtó hibák	174

Tetemesebb Sajtó hibák.

18. lapon 12-ik sorban fölül *κραξειν* helyett olv. *κραζειν*.
 20. l. 11. sor. fölül gyök-ige h. olv. gyök, ige.
 25. l. 4. sor. fölül lat. czifra h. olv. cifra.
 29. l. 6. sor. alul al—él h. olv. a. m. alél.
 33. l. 24. sor. fölül ad aspirantis ad aliq. h. olv. adspirantis ad aliq.
 38. l. 20. sor. fölül manicus h. olv. amnicus.
 38. l. 8. sor. alul hyeria h. olv. hydria.
 41. l. 11. sor. alul bodár h. olv. bodász.
 43. l. 3. sor. alul ullere h. olv. ulcere.
 44. l. 12. sor. alul inens a quotiundo h. olv. incus a quatiendo.
 44. l. 6. sor. alul *γδέω* h. olv. *γαδέω*.
 44. l. 1. sor. alul harmad h. olv. harmat.
 46. l. 15. sor. alul chraim h. olv. charaim.
 48. l. 2. sor. fölül sacrificat h. olv. scarificat.
 54. l. 18. sor. fölül aqua h. olv. aqualis.
 U. O. 20. sor. fölül aqualis h. olv. aqua.
 58. l. 6. sor. alul görög h. olv. görő.
 60. l. 5. sor. fölül vetés h. olv. verés.
 64. l. 9. sor. alul Feldruss h. olv. Feld = lat. rus.
 79. l. 8. sor. alul speceminentia h. olv. spec. eminentia.
 82. l. 16. sor. fölül coogulum h. olv. coagulum.
 84. l. 1. sor. fölül conflectus h. olv. confectus.
 85. l. 10. sor. fölül ó lat. szókban h. olv. e' lat. szókban.
 85. l. 8. sor. alul fónak h. olv. fonák.
 87. l. 16. sor. alul *χηζ* h. olv. *χηρ*.
 88. l. 3. sor. alul *ὕδρια* h. olv. *ὕδρια*.
 89. l. 6. sor. fölül *ὕδρια* h. olv. *ὕδρια*.
 92. l. 15. sor. alul *κύριος* h. olv. *κυριος*.
 96. l. 3. sor. fölül *καισαρ* h. olv. *καισαρ*.
 102. l. 13. sor. alul lin h. olv. liu.
 102. l. 3. sor. alul *γέω* h. olv. *νέω*.
 105. l. 4. sor. fölül citato h. olv. (itató).
 123. l. 12. sor. fölül *οχις* h. olv. *ὄψις*.
 129. l. 14. sor. fölül baigok h. olv. balyók.
 136. l. 3. sor. alul kecsege h. olv. keszeg.
 140. l. 4. sor. fölül mint h. olv. mit.
 143. l. 8. sor. fölül rend h. olv. zend.

